

ЕТНОГРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

— Т. XIX. —

ВИДАЄ ЕТНОГРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

—
ВОЛОДИМИР ГНАТЮК.

КОЛОМИЙКИ.

ТОМ III.

—
У ЛЬВОВІ, 1907.

—
Накладом Наукового Товариства імени Шевченка.

—
З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

L. SOC. 12.83
Exchange
Rec. 7 ~~12~~ 13, 1930.

Передне слово.

До сього тому коломишок мало піти иньше передне слово, та вислане до друкарні, воно затратило ся десь, через що мушу тепер обмежити ся тільки кількома словами, не бажаючи здержувати дальше виходу книжки.

У всіх трьох томах коломишок, що вийшли доси, уміщено разом 8622 номерів. Із того припадає: на I том 2635 номерів, розділених на шість окремих груп і 58 розділів, на 260 сторонах друку; на II том 3157 номерів, розділених на три групи і 36 розділів, на 316 сторонах друку; на III том 2830 номерів в одній (нескінченій ще) групі і 15 розділах, на 252 сторонах друку. До IV тому, що має бути вже й остатнім, увійде решта десятої групи, приблизно в 30 розділах, на чім і ціла публікація коломишок скінчиться. Крім того будуть уміщені там у додатку важнійші варіянти або й недруковані ще тексти, які дістав я вже по надрукованю відповідних груп та деякі паралелі, віднайдені пізнійше. Окремо буде уміщений показчик до всіх чотирьох томів, уложений по головних словах (Stichwörter) кожного куплету так, що при його помочи легко буде знайти кожному потрібну коломишку, коли він буде з неї тямити бодай одно-два важнійші слова.

У передмові до IV тому буде поданий виказ усіх тих записувачів, які були ласкаві прислати мені свої матеріяли, а не були згадані у передмові до I тому. Прошу їх одначе подати мені докладно назви місцевостей (і повітів), в яких вони робили записки, та час записування, бо самому без похибок трудно мені усе те навести.

Криворівня, 28 липня, 1907.

Волод. Гнатюк.

Х.

ЛЮБОВ І ПОДРУЖЕ.

1. Хлопці про себе і про дівчата.

5793. Ой долом долиною, ой долом, ой долом,
Іде славне парубоцтво із своїм прапором. (Хотинь).
5794. По під тоті сині гірці ходили¹⁾ легінці,
Вибивали²⁾ гузиками синії³⁾ ремінці. (Тустань).
Хмелівка: 1) Хороші. 2) Вибивані. 3) Червоні.
5795. Ой нигдалі парубоньки, як удуті міхи,
Лише ними відставляти до міста оріхи. (Іванівці).
5796. З сего села до другого перелази няскі,
В других селах парубочки самі кривошискі. (Іванівці).
5797. У нашого свата, свата, воріхова хата,
Кукуруза несапана, дівка пелехата.
Бодай тебе, свату, свату, з воріховов хатов,
З кокурузов несапанов, дівков пелехатов. (Бовків).
5798. Не з мене се посьміяти, не з мене се книти,
Та зо мнов би постояти тай поговорити,
Та зо мнов би постояти, коло мене сісти,
Та мені би молодому всю правду повісти. (Коропець).
Пор. Кольберг, II, ст. 118, ч. 187, 7—8.
5799. Ой явори змілиненський, явори тоненький,
Ходит лигінь до дівчини на мід солоденький. (Чорні Ослави).

- 5800. Ой на горі два явори, а третій маленький,
Ходит, ходит до дівчини хлопець молоденький. (Хотінь).
- 5801. Як хто хоче дівчиноньку, дівчину біленьку,
То най іде до цісаря, заслужит бораенько. (Волчів).
- 5802. Ой на горі, на високій, шось сі червоної,
Так парубок дівку любить, мало не вдуріє. (Журавно).
- 5803. Сколотили гуси воду, не хоче кінь пити,
Не подоба смаркачеви дівчини любити. (Таурів).
- 5804. Як соловей защебече, далеко го чути,
Як парубок дівку любить, не має де бути. (Посіч).
- 5805. Сонце гріє, вітер віє, вербами хитає,
Іде чумаки до дівчини, на сопілці грає. (Голгочі).
- 5806. Ой хороший парубочок, хороший станочок,
Хорошо се потрісає коло паненочок¹). (Голгочі).
Іванівка : 1) Цимбалочок.
- 5807. Ой пізнати, пане брате, хлопця заведію,
Бо не бере сороченьки ніколи в неділю. (Хотінь).
- 5808. Їден хлопець бруховецький, другий костенівський,
Зажожили на дівчину шаламок¹) жидівський. (Вовків).
1) Ярмурка.
- 5809. Ой плетені рукавиці, плетені, плетені,
На мені сі шкіра трісе, як на веретені. (Жураки).
- 5810. Ти колеґа, я колеґа, я ті добри знаю,
Ой дай жи ми на дивґара, я палірок маю. (Воропів).
- 5811. Коб не тая ліщинонька, коб не тая дудка,
Коб не тая дівчинонька, не був би я тутка.
Коб не тая ліщинонька, було би видуенько,
Долом, долом долиною, де моя миленька. (Красносільці).
- 5812. Кучиравий баранец, кучирава ярка,
Кучирава дівчинонька як бараболянка. (Копичинці).
- 5813. До роботи не беру се, робити не можу,
Не одну дівчиноньку з розуму виводжу. (Коропець).
- 5814. Ой тупнув бий, каже, ніжков, та ніжка болят мє,
Ой тупнув бий, каже, й другов, дівчина сварит мє. (Тригорів).
Пор. Кольберг, II, ст. 124, ч. 199, 1.
- 5815. Ой легонька коломийка, легонька, легонька,
Ой то ми ся сподобала дівчина Явдонька. (Копичинці).

5816. Заречу ся чисник їсти, цибулю кокоху,
А лише ся не заречу любити Бвдоху.
Заречу ся чисник їсти, цибулю зелену,
А лише ся не заречу любити Олену. (Олеша).
5817. Бодай коні виадихайко, воли могорайко,
Я зі своїов дівчиноньков піду гоцадрайко. (О. Коцан).
5818. Ой ішов я горі селом, біда в воді стоїт,
Я ї мовю: Добрий вечер! а вна фіглі строїт. [Нагуевичі].
5819. Ой не маю дівчиноньки, не маю, не маю,
Відай мене Господонько не прийме до раю. (Іванівці).
5820. На поновій сіножати косарі косили,
Тай до мої дівчиноньки горівку носили. (Вовків).
5821. Ой косити, сіно гребсти, тото біда моя,
А дівчята обіймати, тото душі моя. (Підбереже).
Пор. Коломийки. II, 4387 і 4390. — Гол. II, ст. 259, ч. 67.
5822. Ой косити, молотити, головочка болит,
А з дівчинов постояти аж серденько дріжит.
(Гол. II, ст. 253, ч. 36).
5823. Тай вийду я на толоку, розівю волоки,
Бодай мов коханійко не діждало року. (Ветлина).
5824. Ой за мостом керниченька, за мостом, за мостом,
Ой любив я дівчиноньку не з великим ростом. (Вовків).
5825. Шкода травки тай отавки, сіна зеленого,
Шкода мене молодого, личка румяного. (Печеніжин, Коропець).
5826. Не умію ні косити, ані копн класти,
Лише в гаю зазираю, де би дівку вкрасти.
(Гол. II, ст. 294, ч. 266).
5827. Я не вмію варядити, господарувати,
Лише вмію полюбити, дівча цілювати. (Задарів).
5828. Ой дубочку зелененький, дес подів листочок?
Обірвали файні хлопці собі на віночок. (Михайловичі).
5829. а) Ой маю я добрий розум, добрі кондовіта,
Тай до дівки, до горівки, був би я за віта. (Ямняця).
5830. б) Ой у мої головоньці добрі кондовіта,
Коби дівка тай горівка, то би я за віта (Солуків).

5831. Вродивши сі в руській землі, піду на Мадаури.
Та погляну на дівчата, як яструб на кури. (Угринів)
5832. Ой волів бис, парубочку, копу жита збити,
Ніж на чужі сторононьці дівчину любити.
Бо я копу жита вібу, тай іду до дому,
А я люблю дівчиноньку, тай ни знаю кому. (Іванівці).
5833. а) Нудно мені у чужині, в чужій сторононьці,
Шумит мені як у иливі, в моїй головоцьці.
Ой я в чужій сторононьці, ой я в чужім краю,
Та я чужим дівчатонькам звичаю не знаю. (Боберка).
5834. б) А я в чужій сторононьці, а я в чужім краю,
А я в чужій сторононьці звичаю не знаю. (Губичі).
5835. Гопчук, бараньчук, над водою дутка,
Коб ни тая чорнобрива, не був би я тутка.
(Подусильна, Нивиці, Хотинь, Бабухів)-
Пор. вище, ч. 5811.
5836. Ой туду, каже, туду, та переверну ся,
Та на тоту постілочку, де спала Гануса. (Мізунь).
5837. Ой чи я си та не легінь, чи ми не подоба,
Возьму бігар на плече, вся моя худоба!
(Гол. IV, ст. 513, ч. 116).
5838. Зарікав ся серпом жати, ціпом молотити,
Іно щем ся не зарікав дівчата любити. (Біла).
5839. Ой кільом се зарікав мед, горівку пити,
Щем се разу не зарікав дівчини любити. (Охримівці).
5840. Зарік бим сі вудку пити, гирше від полину,
Іно бим сі не зарікав любити дівчину. (Волщнів).
5841. Ой чи я си ни хлопчина, чи ни парубчина,
На що дає доганоўку молода дівчина? (Люб.)
5842. а) Ей ще бо я не парубок, іно¹⁾ парубчина,
Навчила мя парубчити²⁾ молода дівчина. (Голгоці, Кропив. Н.).
Дусанів: 1) Ой но. 2) Назвала ме парубочком.
5843. б) Ой хоч же я не парубок, іно парубчина,
Назвала мя парубочком молода дівчина.
Ой хоч же я не парубок, іно парубчу ся,
Поца чужі воротонька почувати вчу ся. (Вибудів).

5844. в) Ой шеж бо я не парубок, лише парубчина,
 Навчила мя парубчити молода дівчина.
 Ой шеж бо я не парубок, лише добрий хлопец,
 Ой я скочу, перескочу до дівчини плотец.
 А я скочу, перескочу, анї докину ся,
 А до тебе, неся віро, анї подивлю ся. (Задарів. Перегінсько).
5845. Ой дівчина, пане брате, дівчина, дівчина,
 Ой чого я в роду не знав, она мі навчила.
 Ой чого я в роду ни знав, анї моя ненька,
 Она мене так навчила, така молоденька. (Дубенка).
5846. Ой шож то ми за зіленько, що сі не посіє,
 Ой шож то ми за дівчина, що сі не засьміє? (Цеперів).
5847. Веселая дівчинонька весело ходила,
 І ше собі веселого хлопця полюбила. (Охрим.).
5848. а) Веселам си молодийка¹⁾, з веселого дому,
 Тум весела вшитким людем, любку²⁾ молодому. (Коростів).
 Дрогобич: 1) Ой весела дівчинонька. 2) Та весела всьому сьвіту
 й минї. — Голгоці: 1) Веселая дівчинонька. 2) Ой весело всі родині й
 минї.
5849. б) Веселая дівчинонька, весело сьміє сі,
 Веселої дівчиноньки робота бйре сі. (Іванівці).
5850. в) Ой весела¹⁾ дівчинонька, весело²⁾ сі сьміє,
 За веселов³⁾ дівчиноньков буйний вітер віє.
 Ой весела дівчинонька, веселі воченька,
 А вона сі підтрисає коло жоньяренька. (Ясенів Гор.).
 Трускавець: 1) Ой хороша. 2) Хорошо. 3) За хорошов.
5851. г) Веселая дівчинонька, з веселого дому,
 Веселая всьому сьвіту¹⁾, ненї молодому.
 Веселая дівчинонька, весело сі сьміє,
 За веселов дівчиноньков буйний вітер віє.
 Веселая дівчинонька, весело сі сьміє,
 За веселов дівчиноньков само серце мліє. (Дусанів).
 Іванівці: 1) Весела вітцю і мамці й.
5852. Ой на горі воли в ярмі, конї в колїсници,
 Ліпша дівка у фартусї, ніж котра в спідници.
 Ой бо тота у фартусї за роботов стоїт,
 А в спідници лиш до танцю ноги собі строїт. (Орелець).
5853. А в нидїлю дівка, дівка, в будний день дитина,
 А як вийшла на лан жати, гірка ї година. (Жур.).

5854. Ця так у вас, як і у нас така поведінка,
Через бугдень йде с товаром, а в неділю дівка.
А в неділю, каже, дівка, а в бугдень дитина,
А як піде на лан жсти, пропала і днина. (Гвізд.).
5855. Калиночка пристигає, вершок зеленіє,
На дівчину пригодочка, робити не вміє. (Дрогобич).
5856. Котра дівка в мальованці, то вміє робити,
Котра дівка у спідниці, тарілі носити. (Кропив. Н.).
5857. Ой солодка ябліночка, солодко зродила,
Ще й солодша дівчинонька попід ню ходила. (Ямниця).
5858. Ой ходила по садочку, тай ябличка рвала,
Тай молодим парубочкам кривь плоти давала. (М. Япків).
5859. Ой маленька дрібно скаче, велика не хоче.
Ведіт її до Семена, най робит, що хоче. (Гвізд.).
5860. Ой чия то дівчинонька гово́ром сі носи?
Прийди съвята неділинька, Жадає воду носи! (Сілець Б.).
5861. Ой зацвила тай бучина, й вилена ліщина,
Вибила сі із ровуму молода дівчина. (Іванівці).
5862. Сиві воли як соколи, пощибали роги,
Котре дівчи чорнобриви, того куцоноги. (Ожомля).
5863. Ой чия то хата в краю, чиї обороги?
Чи не тої дівчиноньки, що ходит без ноги. (Волиців).
5864. Ой ходила дівчинонька ві Львові по ринку,
Тай збирала сині квіти в червону хустинку. (Камінка С.).
5865. Ой всі коні попутані, но єден биз пута,
А всі дівки, як ластівки, но єдна засмута. (Іванівці).
5866. Тай пізнати, пане брате, котра заручена,
В неї квітка за головою, сама засмучена.
Тай пізнати, пане брате, котра хлопців водит,
Високо се заперече, новоленьки ходит. (Іванівка).
5867. Ой чо тоті дівчестонька плечинна стискають?
Ци вни дурні, ци вни горді, ци вуши кусають? (Нагуєвичі).
5868. Ой там в поли дві томоли, обіі тоненькі,
Там в хатині дві дівчині, обіі молоденькі. (Вовків).
5869. Скочив пес біз овес, наїв сі пшениці,
Котрі дівки чорнобриві, будут молодаці. (Волиців).

5870. Рубай дуба, рубай дуба, а в дубі горівка,
Ой яка то Бевчакова непостива дівка. (Нагуевичі).
5871. А там в лісі на орісі сорока скрегоче,
Ведут хлопце в козушні, дівка св регоче. (Велесів).
5872. Чому пчоли не йдуть в поле, чому не роят ся?
Чому дівки тонкі ходять? Бо віта боят ся. (О. Коцан).
5873. А дівчина сатана, всіх хлопців дурила,
Одну ногу протягнула, а другу скулила. (Вільки Мазов.).
5874. Ой по горі журавлі, по долині вівці,
Ой Господи милосердний, який гаразд дівці! (Викторів).
Пор. Купчанко, ст. 400, ч. 43.
5875. Ой смутная уличейка, смутная, смутная,
Бо на тії уличейці дівчина малая.
Ой смутная уличейка, ще смутнійша буде,
Як на тії уличейці дівчини не буде. (Вулька Гамулець).
5876. Ой у поли кезжі зими, верхи побіліли,
А за нами молодими дівки подуріли. (Ясенів Гор.).
5877. Самі дівки крупи мелют, самі й оналяют,
Самі дівки на парібки очима зглядають.
(Гол. II, ст. 299, ч. 290).
5878. Самі дівки крупи мелют, самі опалають,
Самі дівки на парубки каїнем кидаять.
(Гол. II, ст. 370, ч. 655).
5879. Сварили сі дві дівчині за грудочку сира,
Одна другу здогоняла, тай в руку вкусила. (Вовків).
5880. Єдна дівка сказала ся, а друга ся встекла,
Єдна другу за чуприну, повела до пекла. (Біла, Григ., Вел.).
Пор. Кольберг, III, ст. 41, ч. 347.
5881. Пішли¹⁾ дівки²⁾ на гриби³⁾, надибали джуса⁴⁾
Посадили⁵⁾ на пеньок⁶⁾, закрутили⁷⁾ вуса. (Жур. Іванівці).
Шибалин: 1) Ішли. 3) З Комарівки. 5) Засадили 6) Пяньочок.
Волчнів: 2) Баби. 4) Суса. 7) Підкрутили.
5882. Ой чия то дівчинонька в червоній спідниці?
Витрішчила свої очі, як жаба в криниці!
Ой чия то дівчинонька в чирвоній катанці?
Засадила руку в губу, обсмоктує пальці! (Лашаївка).
5883. Ой чия то вуличенька, вой чия то брама,
Вой чия то дівчинонька по пьску набрала?

Банасува вуличенька, Банасува брама,
 Банасува дівчинонька по пску набрала!
 Вой чия то вуличенька, бита камями?
 Вой чия то дівчинонька смердит помиями?
 Банасува вуличенька бита камями,
 Банасува дівчинонька смердит помиями!
 Вой чия то вуличенька висипана кменом?
 Вой чия то дівчинонька пахне розмайреном?
 Ёгомосьці вуличенька висипана кменом,
 Ёгомосьці нанінойка пахне розмайреном! (Івачів).

5884. Не тепер, не тепер на рибу ходити,
 Не тепер, не тепер дівчата любити.
 В осени, в осени на рибу ходити,
 В осени, в осени дівчата любити. (Охрим).
 Пор. Коломийки, II, 3109.
5885. А на горі, на високі, розколена дошка,
 А в Петрихи їдна дівка, тай тото ворожка. (Кухавина).
5886. Чия тота крайна хата коцюбов підцерта?
 Чи не тої дівчиноньки, що ходит обдерта. (Ямниця).
5887. Ой у Хмии перед хатов та віросла сосна,
 Ой у Хмии така дівка, як свине поросна. (Угринів).
5888. Коби ми ся розвив бучок, явір зелененький,
 Пішов би я до дівчини, хлопець молоденький.
 Коби ми ся розвив бучок, зелена кедрина,
 Чень би міні відчуяла моя білявина. (Нагуєвчі).
5889. Ой прийшов я до дівчини, а дівчина спійча.
 Я помаців за пирину, пирина горича. (Березина).
5890. Ой дай, Боже, на ніч дощу, а на день погоди.
 Щоби мов солодетко вийшло на ягоди. (М. Яцків).
5891. Ой пігнала дівчинойка ягнятойка в поли.
 Загубила ягнятойка, нищаслива доли. (Зелів).
 Таким самим куплетом зачинають ся відома пісня про дівчину і молодого попа.
5892. Мило ми сі подивити, ой мило ми, мило,
 Куда моя дівчинонька волики займила. (Ямниця).
5893. Ой я гадав, пане брате, що то ворон краче,
 А то моя дівчинонька за волаши плаче. (Бережани, Куропат.).

5894. Чи так у вас, як у нас гори побіліли¹⁾?
 Чи так у вас, як у нас дівки подуріли?
 Чи так у вас, як у нас плоти городжені?
 Чи так у вас, як у нас дівки навіджені? (Руськічі. Вит. Жур.).
 Слєць В. : 1) Стаїні погоріли.
5895. Сюда тудя улицею попід Галілею,
 Треба, брате, відвідати, що ся дїє з нею. (Ямниця).
5896. Ой трісе сі трісавина, трісе сі, трісе сі,
 А дівчина за парубком трохи не встече сі. (Цеперів).
5897. а) Ой трясе ся буковина, трясе ся бучина,
 Та трясе ся до парібка молода дівчина. (Кропив. Н.).
 Пор. Коломийки, I, 2540 і 2570.
5898. б) Ой трісе сі трісавина, трісе сі ліщина,
 Ой трісе сі за козаком молода дівчина.
 Ой трісе сі трісавина, трісе сі дубочок,
 Ой трісе сі за дівчинов ладній парубочок. (Дусанів).
5899. Ой охота, пани брати, охота, охота,
 Правїзали дівчинойку за шию до плота. (Лозина).
5900. Гет ві двори поналили, но їден лишили,
 Погубили дівки дивки, як шли від машини. (Вороців).
5901. Ой палена паленочка, палена, палена,
 Та ни така дівка файна, як перехвалена. (Уйбард).
5902. Ой ішов я від цісаря тай видів миленьку,
 Що сиділа під віконцем, прjala куделеньку.
 Ой прїди сі, куделенько, лїнная, лїнная,
 Під тобою дівчинонька гнилая, гнилая. (Войнилів).
5903. Ой топонька палачина, на кінци зелїзна,
 На біду ня обернула дівчина розділа (Кульчиц).
5904. По під грушу коньом рушу, терном поколишу,
 А як піду¹⁾ з того села, кому дівку²⁾ лишу? (О. Копан. Жур.).
 Пісочна: 1) Як піду я. 2) Дівча.
 Пор. Коломийки, II, 5521.
5905. По під грушу конем рушу, терном заколишу,
 Закохане мое любе¹⁾, з ким же я тя²⁾ лишу? (Біл.).
 Багатячі: 1) Моя люба дівчинонько. 2) Я тебе.
5906. Посаджу я кукурудзу¹⁾ рїдами, рїдами,
 А я свою дівчиноньку²⁾ виправлю з дідами. (Пісочна).
 Буцаїв: 1) Ой рїдами кукурудза. 2) А я свого миленького.

5907. Ой зацвила черешенька, верху не видати,
Змарніла ми дівчинонька, не можу пізнати. (Бабухів).
5908. а) Ой летіли гуси дикі та через дуброву,
Відзюбали пшениченьку, лишили полову.
Ой що мені в пшениченьки, коли нема дзерпа?
Ой що мені в дівчиночки, коли вона мізерна. (Волосів).
Пор. Гол. II, ст. 270, ч. 128.
5909. б) Ой летіла зазуденька я з поля до дому,
Видзюбала пшениченьку, лишила солому.
А щож мені по соломі, коли нема зерна,
А щож мені по богатстві, дівчина мізерна (Біла).
5910. а) Ой на горі¹⁾ сніги впали, гори побіліли,
Чогось²⁾ наші, товаришу³⁾, дівки помарніли.
А великі помарніли, що не молодіці,
А маленькі⁴⁾ помарніли, що⁵⁾ малі месниці. (Волосів).
Іванівці: 1) А у горах. 2) Ой чось. 3) Пани брати. 4) Маленькі
нам. 5) Бо. В 2-ім куплеті переставлені обі стрічки; вперед іде друга, по-
тім перша.
5911. б) Ей як в горах сніги впали, гори побіліли.
Чогось наші, пане брате, дівки помарніли.
Ей ци того помарніли, жи малі месниці,
Ей ци того помарніли, жи не молодіці. (Чортків).
5912. в) Ой у горах сніги впали, гори побіліли:
Чомусь наші, побратиме, дівки помарніли.
Ци вони того помарніли, що хліба не їли,
Ци вони того помарніли, що нас не виділи?
(Гол. IV, ст. 458, ч. 111).
Пор. Гол. II, ст. 265, ч. 102.
5913. А я з гори загальшую, до гори бичую,
Такої тобі, пани брати, дівчину дарую. (Кнг.).
5914. Зірвала сі шурі-бурі в глибокі долині,
Гонив дідько за дівками в куці кожушині. (Цеперів).
5915. Ой на горі воли в ярмі, а вівиці насут ся,
Ой так дівку дідьки гонят, аж люде сьміют ся. (Зал. ст. 197).
Пор. Гол. I, ст. 294, ч. 262.
5916. Та як я си нагадаю за шилої очі,
Ни бою си ні шандара, ні темної ночі.
Ни бою си ні шандара, ні панцконого суду,
Та я хлопця молодецький биз любки ни буду

Та я хлопец молоденький як гай вишневський,
Тількиж мнї доганочка, шо вусок біленький.
Та піду я до Снятина, купю капарвасу,
Та напастю білий вусок до смутного часу. (Усте над Черем.).

5917. Колиж я ся каю, каю, каю не покаду,
Щом собі їм не замовив дівчини за жалу. (Печеніжин).

5918. Ой у мої дівчиноньки хустка на передї,
Нїхто би ї не догодив, хиба два медведї. (Коропець).
Пор. Кольберг, II, ст. 114, ч. 180, 6.

5919. а) Там на горі конюшина, лиш би конї пасти,
Так ми кортит до дівчини, як злодія вкрасти. (Л. Ткачук).

5920. б) На лотаві добри спати і коника пасти,
Так ми трїсе до дівчини, як злодія красти. (Ожомля).

5921. По під гору високою літают качата,
Нїчо мені не в голові, йно єдні дівчата. (Біла).

5922. Обую сі в черевичкі, обую сі в капці,
Та котре я дівче люблю, все мені на гадці. (Гвізд).

5923. Ой червоно сонце сходить, червоно заходить,
Рад би я ся довідати, що дівчина робит. (Біла).

5924. Якось ми ся у голові розум перевертат,
Та Біг знав, де ся моя рибочка обертат.
(Гол. IV, ст. 494, ч. 38).

5925. А я хлопець молоденький вікому не викав,
Скочив в город, віле вирвав, дівчину ватикав. (Завалів).

5926. Кажут люди, що я люблю молоду дівчину,
А я собі з тої туги вакуру люльчину. (Задарів).

5927. Кажут люди, що я босий, а я маю мешти,
Та я маю в чім ходити, ще й до дому нести. (Кнігянни).

5928. Ой їв би я капустицю й фасолю дрібненьку,
Любив би я дівчиноньку файну, молоденьку. (Березина).

5929. Розвивай сі, березино, розвивай сі, дуби,
Ой не знати, котра моя дівчинонька буде. (Стр.).

5930. а) Не видіве¹⁾ дівчиноньки йно²⁾ єден разочок,
Не міг їм ся³⁾ надивити⁴⁾, як на образочок⁵⁾. (Біла).

Григорів: 1) Ой був же я в. 2) Лиш. — Іванівка: 1) Ой був же я в. 3) Я се. — Іванівці: 2) Не був жи я у тім селі, лиш. 3) Там се см. 4) Дівча вибрав. 5) Той образочок.

Пор. Гол. IV, ст. 461, ч. 137. — Кол., ст. 117, ч. 1571.

5931. б) Ой не був я в Марисеньки, но іден разочок,
Сподобав я Марисеньку як той образочок.
Образочок на кілочок, Богу ся молити,
Марисеньку за рученьку, будем ся любити. (Нивиці).
5932. в) Не довгом був в Солукові, лише оден рочок,
Такем собі дівче вібрав, гейби образочок. (Солуків).
5933. Ой ходив я попід сад та попід садочки,
Зобачив я дві дівчині, як два образочки. (Зелів).
5934. Ой, кажи, пив би пива, бочка не почета,
О то ми ся сподобали Рахинські дівчата. (Рахня).
5935. Ой запійти, кури, рано, самі чубатенькі,
В Бабухові дівчатоцька самі молоденькі. (Бабухів).
5936. Ой яницька дівчинонька, яницька, яницька,
Она така солоденька, як машина цидька. (Ямниця).
5937. Летят кури в під фігури, самі сорокати,
В наших селі дівчатоцька самі черевати.
Летят кури в під фігури, самі чорнокрилі,
В наших селі дівчатоцька самі чорнобриві. (Куропатники).
5938. Ой на горі нема жита, сама стокосола,
А в Рахнини нема дівок, лиш одна без носа. (Рахня).
5939. Ой чия то дівчинонька така перконоса,
Виставила язик з писка, булька грає з носа. (Домажир).
5940. Ой зацвила калинонька, без пліт подала сі,
А дівчина на хлопчину зовсім придала сі.
Придала сі, придала сі, навіть так говорить,
Подивіт сі, добрі люди, що навіть так ходит. (М. Яцків).
5941. Чи так в вас, як у нас заgonи короткі,
Чи так в вас як у нас дівчата солодкі? (Вороців).
5942. А я з гори на долину¹⁾ черешину ріжу,
Як догляну файну любку²⁾, на колінах лігу. (Хотінь).
Ямниця: 1) Ой на горі, на високі. 2) Та як уздрю дівчиноньку.
5943. Чобіт ми сі розпоров, устівку ми видно,
Дівчинум си полюбив, всім людім завидно. (Цеперів).
5944. А я свою дівчиноньку пізнаю по ході,
Бо як іде, то сі трісе, як рибка у воді. (Жур.).

5945. Пасу вівці на дубрівці на долину зігнав,
Догадав се за дівчину, тай до дому пігнав. (Голгочі).
5946. Та гуляю, та ни дбаю, прийду до дочку,
Та ни маю приклонити д кому головочку.
Та приклоню бай до стіни, стіна студененька,
Та приклоню до дівчини, дівчина радненька. (Усте над Черем.).
Пор. Кольберг, II, ст. 113—114, ч. 178, 2—3.
5947. Ой ци я собі не хлопець, дїтьча ваша мати,
Ци я собі та не варта файне дівча взяти? (Кропив. Н.).
5948. Ой як я був малий, малий, то пас-ім бичата,
А тепер їм троха більший, люблют ні дівчата. (Кульчиці).
5949. Ой татуню мій рідненький, постав мені хатку,
Ой в садочку, холодочку, тай дівчину гладку. (Голгочі).
5950. Маю тітю, маю люльку, маю що курити,
Маю дівча, як зазульку, маю що любити. (Біла.).
5951. Чиї пчоли пішли в поле, мої на пеньочку,
Любет хлопці на стороні, а я сусідочку.
Чиї пчоли пішли в поле, мої на загаті,
Любет хлопці на стороні, а я в третій хаті. (Русатичі).
5952. Ой то ни сі, мамунейко, пшениці вродила,
Куда моя дівчявойка по воду ходила. (Сороки).
5953. Утну я си чоботетком¹⁾ до леду, до леду,
Ой солодше закоханв²⁾ від цукру, від меду.
Утну я си чоботетком, так ни має бити,
Ніхто мені не зборонит дівчину любити. (Дрогобич).
Іванівці (лише 1-ий куплет): 1) Ой тупну я підківками. 2) Ой:
солодша дівчинонька.
5954. Горі дубом зеленейким приперта драбина,
А я хлопець молодецький, дівчина бабина. (Волосянка).
5955. Ой дубинка, пане брате, дубинка, дубинка,
Як ся має називати красна лебединка? (Біла).
5956. Ой чия то дівчинонька, чия то, чия то?
Круглоличка, невеличка, моя то, моя то. (Охрим.).
5957. Ой чия то дівчинонька, чи не того вуйка?
Навішала кораликів, як сива зазулька. (Тустань).
5958. Ой Господи милосерний, ой Господи Боже,
Кільком сходив, не находив таке дівча гоже. (Щуцків.).

5959. Ніхто ми ся не вподобав, йно тота дівчина,
Що ладненька, а тоненька, як в лісі ліщина. (Голгочі).
5960. Ей гайові горішешки, гайова ліщина,
Ото ми се сподобала молода дівчина. (Стр.).
5961. Ой зацвила буковина, зелена ліщина,
Вивела ня з розумоньку молода дівчина. (Голгочі).
5962. а) Жибнн лїс, я бн нн ріс, жибнн лїщина,
Нн був бя я у Пісочні, жибнн дівчина. (Пісочна).
5963. б) Коби не дуб, коби не дуб, коби не ліщина,
Не був би я у тім селі, коби не дівчина.
Коби не дуб, коби не дуб, коби не дубоньки,
Не був би я у тім селі, коби не любоньки. (Біла).
5964. Ой вірлята, соколята, скиньте по перочку,
Та винесіт та з Подоля мою дівчиночку. (Зал. ст. 186).
Пор. Саламон, ст. 9, ч. 49.
5965. Ат-туй гора, ат-туй друга, ай там долиночка!
Межи тими двома гори — моя любаночка!
(Гол. II, ст. 466, ч. 696).
5966. а) Відти¹⁾ гора, відти гора²⁾, відти³⁾ долинонька,
Межи тими гороньками моя⁴⁾ дівчинонька. (Тустань).
Іванівці: 1) Відси. 2) Друга. Хотінь: 1) Звідси. 2) Звідси друга.
3) Звідти. 4) Красна.
Пор. Гол. II, ст. 278, ч. 173.
5967. б) Скажу гори покопати, доли порізвати,
Щоби видко до дівчини, аж до її хати. (Підмихайлівці).
Пор. Гол. II, ст. 278, ч. 173.
5968. в) Відси гора, відси гора, відси долинонька,
Межи тими гороньками моя дівчинонька.
Мушу гори порубати, долини зрівнати,
Щоби мені було видко аж до її хати. (Зал. ст. 191).
Пор. Саламон, ст. 3, ч. 16.
5969. г) Видно гіря, видно гіря, видно підгіренько,
Лиш не видно до дівчини та на подвіренько.
Треба гори покопати, ліси прорубати,
Жеби видно до милої та до її хати.
А вже гори прокопано, ліси прорубано,
Так ми видно до дівчини, як намальовано. (Тустань).

5970. Звідси гора, звідси гора, в середині я йду,
Щос ми дівки поробили, до дому ни зайду. (Зелів).
Пор. Коломийки, II, 4264.
5971. а) Або тую хату спалю, або і завалю,
Нех я на ту дівчиноньку вочий не зриваю. (Нивиці).
Пор. Гол. II. ст. 290, ч. 242. — Зал. ст. 190. — Кол. ст. 102, 104б.
5972. б) Альбо тую кучу тручу, альбо і завалю,
Альбо тую дівчиноньку бідою набавлю.
Ані тої кучі тручі, ані завалити,
Ані тої дівчиноньки біди набавити. (Лозина).
5973. Ой соловей як щебече, далеко го чути,
Як парубок дівку любить, не може забути!
Забув би я, товаришу, забув би я швидко,
Коби з твого подвіречка на мов не видко.
Бодай твоє подвіречко від сонце згоріло,
Щоби мене молодого серце не боліло. (М. Яцків).
5974. Зелен дубе, зелен дубе¹), маю в тобі гадку,
Хочу тебе²) вирубати дівчині на кладку.
Мишлю я тя вирубати, кинути на воду,
Щоби мала дівчинонька все свою вигоду. (Бупнів).
Пісочна і Гвізд: 1) Ой дубочку зелененький. 2) Скажу я ті.
З 1-им купл. пор. Гол. IV, ст. 469, ч. 190. — Коломийки, II, 2739.
Купчанко, ст. 404, ч. 56.
5975. а) А я казав, пане брате, шо то зора ясна,
А то моя дівчинонька коровицю пасла. (Іванівка).
5976. б) Ой засьвіти, місяченьку, тай ти зоре ясна,
Тай на тоє подвіренько, де дівчина красна.
Тай на тоє подвіренько люблю сі дивити,
Де я зачыв того року дівчину любити. (Дусанів).
Пор. Коломийки, II, 2662.
5977. в) А на тото подвіренько любо сі дивити,
Де я зачєв того року дівчину любити. (Горуцько).
5978. Ой любив я дівчиноньку тай любити буду,
А на її подвіречко ходити не буду. (Котузів).
5979. Не можу се допитати, чей се допитаю,
Ой де тота дівчинонька, що я ї кохаю. (Григорів, Котузів).
5980. а) Ой чияж¹) то хата з краю²), що я ї не знаю?
Чи не тої дівчиноньки, що я ї кохаю?
(Григорів, Біла, Іванівці, Хотинь).
Голгоці: 1) Чия. 2) Крайна.

5981. б) Тай чия то хата в краю, що я і не знаю,
Чи не тої дівчиноньки, що я і кохаю?
Тай чия то хата в краю, близько дороженьки?
Попалили стілці, лави, сирі пироженьки. (Редодуби, Чортків).
5982. Ой чия то хата крайна¹⁾, чиї то будинки,
Чи не тої дівчиноньки²⁾, що ходит без димки? (Голгоці, Іванівці).
Цеперів : 1) З краю. 2) Ой чия то дівчинонька.
5983. А литіла зазулейка, загубила піре,
Ой там моя коханоїка, де нове подвіре. (Ожомля).
5984. З сего боку на тамтой бік далеко ходити,
Такуж маю дівчиноньку, лиш би ї любити. (Кобаки).
5985. З сего боку на тамтой бік далеко ходити,
Купю я си кониченька, буду сі возити¹⁾. (Григорів).
Черниця : 1) Та буду любити.
5986. На широкім ободоню коники водити,
Вчепила ся дівчинонька, щоби ї любити. (Івачів).
5987. Як Ганусі не любити, коли молоденька,
Як вишиє сорочину, як мачок дрібненький. (М. Яцків).
5988. Ой на мині кучарики, на мнї, на мнї,
А ще більші кучарики на моїй дівчинї. (Бабухів).
5989. Ой у Стрию, в першій домі мальована дошка,
А дівчина моя буде, кавала ворожка. (Солуків).
5990. Коби я так коня мав¹⁾, як кульбаку маю,
Поїхав бим до дівчини, до котрої²⁾ знаю. (Усте).
Запатів : 1) Ой щоби я мав так коня. 2) Якої.
Пор. Саламон, ст. 69, ч. 2.
5991. Коби мені сивий кінь, я саночки маю,
Поїхав бим на Україну, там дівчину знаю. (М. Яцків).
5992. Я си коня випущую, тай зачешу гриву,
Тоди я си нагану свою чорнобриву. (Запатів).
5993. Гриву чешу, гриву чешу, гриву заплітаю,
В молодії дівчиноньці цілу ніч гадаю. (Запатів).
5994. Ой я хлопець молоденький, високий, тоненький,
Ой сяду я на коника, коник вороненький. (Вибудів).
5995. Кінь вороний, кінь вороний, тай кінь вороненький,
Та як седе тай поїде хлопець молоденький. (Іванівка).

5996. Ой кину я піп на тоці і батіг тоненький,
А сам піду до дівчини хлопець молоденький. (Сороки).
5997. Поїду я з кіньми на ніч, спутаю на долі,
А сам піду до дівчини, до молодейкої. (Запугів).
5998. Ой гудуду, гудуду, тай за дудудочки,
Не поїду з кіньми на ніч, піду до дівочки. (Голгочі).
5999. Ой поведу коні на ніч тай на конюшину,
А сам піду до дівчини тай на подушину. (Цеперів).
6000. Ой вигнав я коні пасті¹⁾, дівчина стояла,
Я ї сказав²⁾ добрий вечер, вона сі сьміяла. (О. Копан).
Григорів: 1) Ой їхав я з кіньми на ніч. 2) Я до неї.
Пор. Коломийки, II, 4620.
6001. Ой гуляли парубочки чужі та не свої,
А я сяду на коника, поїду до свої. (Голгочі).
6002. Най я буду заволока, най я буду зайда,
А я сяду на коньки, гайда, коню, гайда. (Хотінь. Пасічна).
6003. Ой сяду я на коника, ой сяду я, сяду,
Такої¹⁾ дівчи моє²⁾ буде, як се напоседу³⁾. (Григорів, Хотінь).
Волосів: 1) Таки. 2) Моє дівче. 3) Як я сі наседу.
6004. а) Запалю я крайну хату на всі штири кути,
Сам не знаю, куди маю коньом навернути.
Навернув-бий горі селом, та не маю д' кому,
Та наверну долі селом, д' закоханю мому.
(Гол. IV, ст. 448, ч. 35).
6005. б) Ой до гуті доріженька, до гуті, до гуті,
Сам не знаю, куди маю, куди повернути.
Чи до теї дороженьки, що я ї не знаю,
Чи до теї дівчиньки, що я ї кохаю. (Нивиці).
6006. а) Ой та гоя, сивий коню, гоя кониченьку,
Де ворота підхилені, в тоту уличеньку. (Лукавиця Нижня).
6007. б) Ой сідаю на коника, гоя, коню, гоя!
Де ворота відчинені, там дівчина моя.
Де ворота відчинені, де нова брама,
То там моя дівчинька, як рідная мама. (Біла).

6008. в) А я сяду на коника, гоя, коню, гоя,
Де ворота підхилені, там дівчина моя.
Де ворота підхилені, кватіра втворена,
Ой там моя дівчинонька з хлопцем заручена. (Жур.).
6009. г) А я сяду на коника, гоя, коню, гоя,
Перша брама в лівій руді, там дівчина моя.
А я сяду на коника, гоя кониченьку,
Перша брама в правій руді, в тоту, кониченьку. (Горуцько).
Пор. Коломийки, II, 2846. — Кол. ст. 99, 939.
6010. д) Ой я сяду на коника, гоя, мати, гоя!
Де ворота підхилені, там дівчина моя.
Де ворота підхилені, в воротах каліна,
А там моя дівчинонька, файна чорнобрива. (Острів).
Пор. Коломийки, I, 2260.
6011. і) Ой сяду я на коника, гоя, коню, гоя,
Де ворота замасні, там дівчина моя.
Де ворота замасні, а новая брама,
Ой там моя дівчинонька як намальована. (Бишкп).
6012. е) А як сяду я на коня, гоя, коню, гоя!
Де ворота вітворені, там дівчина моя.
Де ворота вітворені, а двері заперті,
Там є моя дівчинонька до самої смерти. (Іванівка).
6013. Ой гаюж мій зелененький, ой гаюж мій, гаю,
Де ворота вітворені, там дівчина в маю. (Іванівка).
6014. Ой сяду я на коника, нагайки не маю,
Полошила дівчинонька в зеленому гаю. (Бишкп).
6015. Не боїт сі файний хлопець ні дощу, ні граду,
Лиш сідає на коника, іде на параду. (Михайловичі).
6016. Запріжу я коничейка та поїду в поле,
Там деє моя дівчинонька пшевиченьку поле. (Бататичі).
6017. Не стій, коню, коло плота, не їч околота,
Як дівчини не любити, коли є охота. (Ситків).
Пор. Коломийки, II, 2811—2.
6018. Від самого Станіслава бита дороженька,
Я сам іду, коня веду, болит мя ноженька. (Фрага).
6019. Карий коню, карий коню, білії копита,
А до мої дівчиноньки дорожейка бита. (Сороки).

6020. Що я собі погадаю, то я собі вчипю,
Продам коня вороного, куплю си дівчину.
Продам коня вороного, продам і другого,
Куплю я си дівчиноньку до серденька свого. (Жалдець).
Пор. Коломийки, II, ч. 3396 і 5063—5064.
6021. а) Ой як мені не ходити пішки на орішки,
Ой як мені не любити дівчини потішки? (Запитів).
Пор. Зал. ст. 195. — Гол. II, ст. 291, ч. 249
6022. б) Ой ходив я до дівчини, кусав я орішки.
Прокусав я ворон коня, тепер ходжу пішки. (Біла).
Пор. Коломийки, II, 2833. — Гол. II, ст. 294, ч. 261.
6023. в) Ой ходив я до дівчини, тай ходив тай ходив,
Она мене ізрадила, Господь би ї побив.
Ой ходив я до дівчини, тай носив горішки,
Ой втратив я кониченька, тепер ходжу пішки.
Ой втратив я кониченька, коня вороного,
А все тото через тебе, дівчино небого. (Угринів Дол.).
6024. Ой поможу ціп на тоці, а граблі повішу,
А сам піду до дівчини, най ся хоть потішу. (Вільки Мазов).
6025. Ой мамуню, мамунцюню, палимиці хочу,
Та дай Божи до вечира, до дівчини скочу. (Постолівка).
6026. Ой піду я до дівчини, лежу я на межу;
Ой чи вийди, чи не вийди, най си хоть полежу. (Постолівка).
6027. Понад ліс, понад ліс, тай понад ліщину,
Надбав я на мизи молоду дівчину. (Іванівці).
6028. Туман, туман по дорозі, аж ся розлягає,
До шилої дівчиноньки серденько вліває.
(Гол. II, ст. 285, ч. 217).
6029. Як не піду до дівчини, та не відвідаю,
То так ходжу, як сам не свій, роботи не маю.
Як я піду до дівчини, та хоть на минутку,
Іде мені роботонька, як витка по клубку. (Батягачі, Красне).
6030. Ой не ходіт, лигінки, тай не під віконця,
Ни двіт си, котра миче з тонка волоконця.
Ой котра то дівчиночка з тонка помивкаї,
Тота мені дівчиночка серце уриваї. (Орелець).
Пор. Кольберг, III, ст. 62, ч. 583—584.
6031. Ой кувала завуленька, ой кувала сойка,
Ой то ми сі сподобала дівчина куцомька. (Волциві).

6032. Ой на горі стирта сіна самого дрібного,
Ой пристала дівчиночка до серденька мого.
(Гол. II, ст. 267, ч. 115).
6033. А дівчина невеличка, кругленького личка,
Пристала ми до серденька, як перепеличка. (Денків).
6034. Звідси гора, звідти гора, в середині тичка,
Така моя дівчинонька як перепеличка. (Миловане).
6035. Похилив ся дуб на дуба гильшон на долинку,
Ой прийде ся з села піти через чорнобривку!
(Гол. IV, ст. 458, ч. 114).
6036. Із солодких ябліночок опадав цьвіточок,
Ми ся з рибков полюбили з малейких діточок. (Волосянка).
6037. а) З під явора зеленого водиця ся ліє,
Ай бо моя дівчинонька любити не вміє.
З під явора зеленого водиця цьопочи,
Ай бо моя дівчинонька любити не хоче. (Невід.).
Пор. Саламон, ст. 70, ч. 14.
6038. б) Ой вийду я на толоку, толока сивіє,
А ще моя дівчинонька робити не вміє.
Ой вийду я на толоку, толока блищит ся,
А ще моя дівчинонька робити навчит ся. (Буцнів).
6039. в) Ой на ставі, на ставоньку водиця леліє,
Та ще моя дівчинонька¹) робити не вміє.
Ей на ставі, на ставочку водиця блищит се,
Ей ще моя дівчинонька¹) робити навчит се. (Голгоці).
Волосів: 1) Ой то моє солодетко.
До 1 купл. пор. Гол. II, ст. 255, ч. 48.
6040. Ей не рубай ліщиноньки, най орішки родит,
Та най моя дівчинонька на орішки ходит. (Голгоці).
6041. а) Ой я возьму тай дівчину за білу ручину,
Переведу тихий Дунай тай бистру річину. (Хотінь).
6042. б) Ой я возьму та дівчину за білу ручину,
Переведу тихий Дунай, тай бистру річину,
Переведу, переведу, тай ся не замочу,
Щоби люде не сказали, що я ся волочу.
(Гол. II, ст. 293, ч. 258).

Пор. Зал. ст. 201.

- 6043. А я хлопець молоденький, а я хлопець молод.
А хто буде загадати дівчеточка в холод? (Пісочна).
Пор. Кол. ст. 81, ч. 561.
- 6044. А я хлопець молоденький до дівки ся строю,
А як вийду на улицю, гусака ся бою. (Вуцнів).
Пор. Коломийки, II, 3707.
- 6045. Ой не сам я ту зайшов, вода ні занесла,
Дівчина ні підмовила, охота піднесла. (Іванівці).
Пор. Коломийки, II, 4546. — Гол. II, ст. 277, ч. 169.
- 6046. Ой як была не калина, тай не лаговина,
Ой была ня молодого вода призулила. (Кропив. Н.).
Пор. Гол. II, ст. 263, ч. 94. — Коломийки, II, 3709 і 3383.
- 6047. Охота мні та вібрала, путері додала,
А дівчина молоденька серце ми урвала. (Кобаки).
6048. А як собі заспіваю, а як я си вівкну,
Буде чути до дівчини на високу гірку. (О. Коцан).
- 6049. Ой музика, пане брате, музика, музика,
А дівчина молоденька — забава велика. (Задарів)
- 6050. Ой за моїм капелюхом зелена смерека,
Та я свою дівчиноньку пізнаю з далека. (Іванівка).
6051. Похилив сі дуб на дуба, явір на смереку,
А я свою дівчиноньку пізнаю з далеку. (Запитів).
- 6052. Бодай єс ми здоровойка, жупанцька смереко!
За рибочку не забуду, хоть би як далеко. (Волосянка).
- 6053. Ой я хлопець молоденький, по пояс катанка,
Котра дівка чорнобрива, то моя коханка. (Волосів).
- 6054. Ой піду¹⁾ я по під сад²⁾, чи не впаде³⁾ грушка,
Ой чи вийде⁴⁾, чи не вийде⁴⁾, моя⁵⁾ щибетушка⁶⁾.
Ой піду¹⁾ я по під сад²⁾, чи не впаде³⁾ сливка,
Ой чи вийде⁴⁾, чи не вийде⁴⁾, моя⁵⁾ чорнобривка.
Ой піду¹⁾ я по під сад²⁾, чи не впаде³⁾ ябко,
Ой чи вийде⁴⁾, чи не вийде⁴⁾ моя⁵⁾ щибетятко⁷⁾. (Хотінь, Біла).
Костільники: 1) Пішов би. 2) Чи не упала. 3) Вийшла. — Березина
й Іванівка: 2) У садочок. 3) Чи упале. 5) Моя 6) Мила душка. 7) Голубятко. — Лапаївка: 6) Чи не вийде дівчинонька, моя. 7) Голубятко.
Пор. Коломийки, II, 2997.
- 6055. А вжеж мені на заваді у садочку грушка,
Я не вижу, куда ходит солоденька душка. (Велеснів).

6056. Ой дівчина чорнобрива по під сад ходила,
Сава япка обривала, на мене зложила. (Михайловичі).
6057. Шуру-буру по під гору на чирвоні ябка,
Подивю сі на дівчину, а дівчина гладка. (Лозина).
6058. Сивий віл, сивий кінь, а білі копита,
А до мої дівчиноньки дороженька бита. (Вільки Мазов.).
6059. Не далеко до дівчини, но без три загови,
Без ярую пшениченську і жито зельоне. (Вільки Мазов.).
6060. Бодай тебе, куше Йване, з твоїми волами,
Такеє нині дівче вибрав, що плете погами. (Жураки).
6061. Сьвітій отче Николаю, Матінко побожна,
Ой пішов би до дівчини, коли-б було можна. (Бірки Дом.).
6062. Кучиривий баранець, закручені роги,
Пішов би я до дівчини, не знаю дороги. (Вовків).
6063. Ой до гори, до гори, тай на вечерниці,
Тай до тої дівчиноньки, що коло керниці. (Вовків).
6064. Ой до гори, до гори, тай до гори дуже,
Тай до тої дівчиноньки, що коло калюжі. (Вовків).
6065. Голос ми ся та помінив, голос, голосочок,
Ай ходячи до рибочки за мівкий бродочок. (Волосянка).
Пор. Коломийки, II, 3376.
6066. Не далеко до дівчини, но через стависько,
Вчерам не був, нинька не був, під погами слизко. (Вишки).
6067. За ворота папороти тай гусьті малини,
Та як мені не ходити до тої дівчини? (Жур.).
6068. Ой у мої дівчиночки паперові двері,
Самі ми си отворекот, як іду до неї. (Поста).
6069. А я з гори на долину помалейку зйду,
Я до свої дівчиноньки на вечеру прийду.
А я з гори на долину тай ни розжину сі,
Я зі свею дівчиною сьвітом пожену сі. (Батятичі).
Пор. Коломийки, II, 3141.
6070. Ой я прийшов до дівчини, так як свою волю,
А вона мене заставила луштити фасолу. (Жураки).

6071. а) Ой надвисли сині хмари, надвисли, надвисли,
Полюбив я дівчиноньку, не входить ни з мисли. (Хотів').
Пор. Саламон, ст. 7, ч. 37.
6072. б) Ой надвисли чорні хмари, надвисли, надвисли,
Не віjde ми, пане брате, дівчинонька з мисли. (Іванівка).
Пор. Гол. II, ст. 328, ч. 449 і ст. 345, ч. 536.
6073. А я тото дівча люблю, що вно рано встає,
В голову сі пошкрібає, тай навад лігає. (Войнилів).
6074. А я тото дівча люблю, що вно рано встає,
Що вно чисті чоботята на ноги вбуває. (Войнилів).
6075. А я тото дівча люблю, що раненько встає,
Тай білими¹⁾ ноженьками росоньку²⁾ зганяє. (Михайловичі).
Журів: 1) Біленькими. 2) Росицю.
6076. Ой я тое дівча люблю, що раненько встає,
Що раненько до череди товар виганяє. (Голгочі, Ямниця).
6077. А я тото дівче люблю, що раненько встає,
Що білими рученьками коровки пускає.
Ой білими рученьками коровки пускає,
А білими віженьками росу позшибає.
А я тото дівче люблю, що біле як гусє,
А я его як не озьму, то й не оженю се. (Волосів).
Пор. (1-ий куплет): Коломийки, II, 4461.
6078. Одна гора родит траву, а друга отаву,
Та я люблю дівчиноньку тоненьку, біляву. (Жураки).
6079. а) Ой косив я очерет, косив я сосонку,
Полюбив я дівчиноньку, тоненьку, високу. (Охримівці).
6080. б) Косив же я траву, траву, косив я отаву,
Любив же я дівчиноньку маленьку, пікаву.
Косив же я траву, траву, косив я осоку,
Любив же я дівчиноньку тоненьку, високу. (Черче).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4380.
6081. Через дуба перескочу, анї дотулю ся,
Котру дівку не полюблю, анї подивлю ся. (П. Ст. В. 1865 р.).
6082. Ой вийду я на вулицю тай стану думати,
До котрої дівчиноньки маю повертати.
Чи до тої горішної, чи до долішної,
Чи до тої середної, до тєнерішної. (Ямниця).

6083. Ой велізі нашійнички, а блищачі гачки,
Заречу сі тай не піду до тої богачки. (Нагуєвичі).
6084. Під мосою кобилою підкови калачут,
Перше дівки мнов гордили, тепер за мнов плачут.
(Гол. II, ст. 273, ч. 147).
6085. Ой любив я дівчиноньку білявого твару,
А хтож буде ї любити, як я перестану? (Вибудів).
6086. А я любив дівчиночку, ототу Федору,
А вна собі тринди-ринди по під Чорногору. (Підзахарич).
6087. Ой не буду водов плисти, піду де на лавку,
Якш любив, так і буду тоту кучерявку.
(Гол. II, ст. 280, ч. 187).
6088. Ой то си сі находив, том сі наталапав,
Ни одну я ніч ни спав, ніхто ні ни злавав. (Іванівці).
6089. Ой мав же я ходачки, ціле літо шляпав,
Ціле літо дівки любив, ніхто мне ни злавав. (Постолівка).
6090. Ой любив я на стороні дівчину небогу,
А Бонди ся підмовили, та вловили ногу.
(Гол. IV, ст. 444, ч. 1).
6091. Курила ся дороженька, курила, курила,
Бодай тая дівка жила, що мене любила. (Охрим.).
6092. Коло илина конюшина, зацвела калина,
А деж тая дівчинонька, що мене любила?
(Гол. II, ст. 278, ч. 172).
6093. а) Два голуби воду пили, а третій¹⁾ купав ся,
Ой чия то дівчинонька, що я в ній кохав ся? (Розлуче).
Хотінь: 1) Ой чия то крниченька, що голуб.
6094. б) Ой чия со крниченька, що голуб купав се,
Ой чия то дівчиночка, що я в ні кохав се?
Ой нема вже крниченьки, воли ї розпили,
Тай нема вже дівчиночки, люде її везли. (Кобаки).
6095. в) Ой де тая крниченька, що голуб купав ся,
Ой де тая дівчинонька, що я в ній кохав ся?
Ой де тая крниченька, що голубка пила,
Ой де тая дівчинонька, що мене любила?
Уже тую крниченьку голуби випили,
Уже тую дівчиноньку сьніші полюбили. (Іванівці).

6096. Та копав я кирниченьку, воли з неї пили,
Та кохав я дівчиночку, люде бї ввєли.
Та най берут, та най берут, я си ни завішу,
Така прийде неділенька, що я нев си втішу.
Така прийде неділенька, така прийде днинка,
Що мамка си здогадає, де моя дитинка. (Підзахарич).
6097. Ой у поли кирниченька, з неї воли пили,
Ой любив я дівчиноньку, та і бїди вєли. (Чорні Ослави).
6098. Ой садив я канустицю на чужім городї,
Ой любив я дівчиноньку та люльом не собі. (Войнялів).
6099. Ой копав я кєрниченьку, змина зода була,
Ой любив я дівчиноньку, тай не моя була. (О. Коцан).
6100. Кому сїно, кошу сїно, ведена отава,
Люди дївчи полюбили, лише моя слава. (Коропєнь).
6101. Ой любив я дівчиноньку, як своє здоровє,
Вїдобрали вороженьки та на безголове. (Кєт.).
6102. Ой широке поле, поле, нїхто го не з'оре,
А хто дївку мою любить, най го колька сколи. (Дїдичів).
6103. Ой нав же я дївчатонько, звала сї Настунї,
Щєбетала коло мене як сива завулї. (Бабухів).
6104. а) Ой калину пїдрубаю, пїд калинов стою,
Не хотїла говорити дївчина зо мною. (Горохолина).
6105. б) Панє братє, товаришу, зрада надї мною,
Щось не хоче говорити дївчина зі мною.
Щось не хоче говорити, не хоче стояти,
Мусит она вїд мнєшого тай намову мати. (Вовків).
6106. Та я гину, погибаю чїрив марне дїло,
Чїрив чорні очнїста, чїрив бїли тїло.
Бїли тїло, бїли тїло, з вїтром полетїло,
Я з усїма говорила, зо внов ни хотїла. (Устє над Черем.).
6107. Тече рїчка невеличка¹), кїнь не хоче пити,
Пїступило²) до дївчини, не хоче любити. (Хотїнь).
Бобєрка: 1) Тече вода зпїд города. — Пасїчна: 1) Веду коня до
стєсєнки. 2) Пїступаю.
Пор. Гол. IV, ст. 465, ч. 159 і ст. 475, ч. 233.
6108. а) Ой дунав я молоденькїй три дни і три почи,
Чому мїла другїх любить, а мїне ни хочи. (Іванівцї, Хотїнь).

6109. б) Та я шислев молоденький, що она нїї любить,
А она ни такі лишень словами голубит.
Ой я думав молоденький три днї і три ночі.
Чому любка усіх любить, лиш мене не хочи. (Невід.).
6110. Ой сїв я си при дівчинї, вна ся відсував,
Тепер я вже добри знаю, що иншого нав. (Невід.).
6111. Чобіт ми ся розпоров, люлька ми ся збила,
Дівчина ня покинула, бодай ся сказала! (Біла').
6112. Ой ішов я чиріз воду, кладка сї зломилла,
Ой любив я дівчиноўку, вона сї сказала. (Зелїв).
6113. а) Я дівчинї горілоўки, я дівчинї пива,
А дівчина за йнчими, бодай сї сказала. (Ямельна).
6114. б) Я дівчинї горілоўки, я дівчинї пива,
А дівчина за другими, бодай сї сказала!
Я дівчинї горілоўки, я дівчинї тружку,
А дівчина сказала сї, нема моратунку. (Батятичі).
6115. а) Ой зацвила черешшина, зацвила, зацвила.
Тепер менї, пане брате, дівчина не мила. (Охримівці).
6116. б) Ой на нинї кучарики як гороховина,
А вже менї, пане брате, дівчина не мила. (Ямниця).
6117. Ой ни було тай ни буде такої дівчини,
Що давала горівочки в новї флещини. (Нїжнів').
6118. Ой пила ся горівонька, ой пила, ой пила,
Жиби добра дівчиноўка, то би заплатила. (Воропів).
6119. Ой туду, де я буду шід, горівку пшты,
Ой туду, де я буду дівчину любити? (Хотїнь, Григорів).
6120. Ой підемо, пане брате, до дівчини¹⁾ тої,
Біла постіль застеляна²⁾, горівка на столї. (Охрим.).
Хотїнь: 1) Ой до тої дівчиноўки, до тої, до. 2) В неї хата замє-
тена.
- Пор. Коломийки, II, 5674.
6121. Я дівчинї горівчини, я дівчинї меду,
Я дівчинї срібний грейцар відсуну як леду. (Волосянка).
6122. Рубай дуба, сїчи дуба, в тїм дубї горівка,
А якаж то не посьцїва та Гнаткова дївка.
Ой як взяла говорити, очима жмурити,
Мусїв я ї півкратирок горівки купити.

- Ой як взяла говорити, ой як взяла плести,
Мусїв я ї на город до роботи вести. (Батятичі).
6123. Або буду напував сї, або буду бив сї,
Або буду в Станіславі крієь ґрати дивив сї. (Шманьківці).
6124. Ой до гаю доріженька, до гаю, до гаю,
Перши гинув за дівчинов, а тепер не дбаю. (Вовків).
6125. Ой любив я дівчиночку, як з города чічку,
Тепер буду обходити, як ту бистру річку. (Люб.).
6126. Ой перейду тоту річку, та затну смерічку,
Таку маю білявочку, як у траві чічку.
(Гол. II, ст. 280, ч. 188).
Пор. Мат. V, ст. 152, ч. 269.
6127. Перебреду шливівочку, перебреду річку,
Возьну я си дівчиноньку, як у гаю чічку.
Загачу я шливівочку, та рибки наловлю,
Тогда піду з сего села, як любку підмовлю. (Тусань).
6128. Ой як собі нагадаю, як ем любку любив,
Кобин тільце не шанував, то бин душу згубив!
(Гол. II, ст. 271, ч. 135).
6129. Кобин Бога не бояв сї, людей не встидав сї,
Тобин в свої дівчиноньки під вікно сховав сї. (Ямниця)..
6130. а) Ой я любив дівчиночку три літа і¹⁾ весну,
А дівчину біда взяла²⁾, я в долонї плеснув. (Розлуче).
Підбереже: 1) Штири літа й. 2) А в дівчину грім ударив.
Пор. Кол., ст. 82, ч. 573.
6131. б) Ой любив я дівчиноньку три літа і весну.
Ой вхопило дівчиноньку, но в долонї силесло. (Батятичі)..
6132. Ой стратив я літо, зину, ой стратив я весну,
Ой стратив я дівчиноньку, як суку облесну. (Цеперів).
6133. Ой сиділа зазулечка у лісі на краю,
А хто любить дівчатонька, то тот буде в раю.
Ой сиділа зазулечка в лісі на тренетї,
А хто любить молодиці, то тот буде в неклї.
(Гол. II, ст. 266, ч. 110).
6134. Ой вийду я до покою, та тупну погою,
Взяло дівча життя моє, тай молодість мою. (Зал. ст. 185).
Пор. Гол. II, ст. 288, ч. 233. — Коломийки, II, 4979.

6135. Невелика пташиночка все гіля вгинає,
А хто знає від любовсти, нехай мені дає.
А хто знає від любовсти, та порадьте люде,
А вже мені молодому та погябель буде. (Зал. ст. 186).
6136. Ой копав я кирпичейку велику, глибоку,
Ой любив я дівчиночку тонейку, високу.
Викопав я кирпичейку, а в ні вода гірка,
Полюбив я дівчиночку, комусь буде жінка. (Запитів)
6137. Ой любив я дівчиноньку високу, тоненьку,
Ваяли в мене за дівчину корову сивеньку. (Вибудів).
6138. Парубочок як дубочок, дівчина як сосна,
Питає сі парубочок: де дівчина росла? (Княгинин).
6139. Ой туду, кажи, туду, на студену воду,
Яким любив, так і буду дівчину молоду. (Перегінсько).
6140. Ой їхав я понад воду, та шукав я броду,
Та упав я із коника по сам пояс в воду.
(Гол. IV, ст. 445, ч. 9).
6141. Ой чия то дівчинонька підливає рожу,
Кільком любив, позабував, а її не можу. (Черче).
6142. Туду, каже, туду й туду, шкода мого труду,
Що я ходив до дівчини робітної динни. (Гвізд.).
6143. Ой туду-туду-туду, шкода мого труду,
Ой що я ся набідовав, коня натрудовав. (Кропив. Н.).
6144. Парубочок як дубочок, дівчина тоненька,
Як війдут ся на розмову, розмова миленька. (Волцнів).
6145. По під гору високою несло дівча воду,
Чи на дівча дивити сі, чи на її вроду?
Ні на дівча дивити сі, ні на її вроду,
Пусте дівча до роботи, лїнивого ходу.
Пусте дівча до роботи, ни хоче робити,
Що виділі вінки плете, щоби і любити.
А най би то що виділі, то що повиділка,
Щоб і люде завиділи, що хороша дівка. (Чорні Ослави).
6146. Находив се, наробив се, но йди легай спати,
Нагадав си за дівчину, треба вандрувати.
Находив се, наробив се тай наобіймав се,
Як соловії на калині ягід надзьобав се. (Постолівка).

6147. Ой прийшов я до дівчини, що дівчина робит,
А дівчина сі заспала, тай по хаті ходит. (Іванівці).
6148. Подивлюся я в віконце, чи високо сонце,
Що дівчина в дома робит, треба ми доконче. (Голгоці).
6149. Ой дай Боже, ой дай Боже, щоби місяць сьвітив,
Щоби я се по дорозі з дівчиною стрітив. (Вільки Мазов.).
Пор. Саламон, ст. 25, ч. 20. — Кольберг, III, ст. 39, ч. 324.
6150. Ой засьвіти, місяченьку, хоть годину в нічку,
Най перейду, най перейду до дівчини річку.
Най перейду, най перейду, ноги не заброджу,
Нехай люде та не знають, що до неї ходжу.
(Гол. II, ст. 291, ч. 246).
6151. Піют кури, піют кури, я в дівчини сиджу,
Очи мнї дрімають се, сам се винавиджу. (Постоловіка).
6152. Ой я гаю не рубаю та через ліщину,
А я дома не ночую та через дівчину. (Пасічна).
6153. А вже в вікнах побіліло, а вже буде день, день,
А парубок від дівчини підківками дзень, дзень. (Іванівці).
6154. На скрипочці рипу, рипу, на цимбалах дзень, дзень,
Як я прийшов до дівчини, то був уже день, день. (Завалів).
6155. Мене хлопці вартували чотири години,
А я дома не нучував, еднако в дівчини. (Волпів).
6156. а) Не поїду я до ліса, бо малий хлопчина,
Вовки-б мене з'їли, з'їли, плакала-б дівчина. (Вільки Мазов.).
6157. б) Я до ліса ни поїду молодий хлопчина,
Мине забе дирина, заплаче дівчина. (Люб.).
6158. Полетїли журавлі понад ту долину,
Задивився якийсь дурень на мою дівчину. (Голгоці).
6159. Котра дівка на пиредї, чирвона головка,
Я сі на ню позираю, як на того вовка. (Жур.).
6160. Ой прийшов я до дівчини: Слава Йсусу Христу!
А вона менї відповіла: Сїдай си на приспу. (Озеряни, Ямниця).
6161. Ой піду я тай до церкви¹⁾ та стану в затїнку,
Подивлюся си раз на поп²⁾, десїть раз³⁾ на дївку. (Орелець).
Іванівці: 1) Ой прийду я до церковці. 2) Образ. 3) Два рази.

6162. а) Та піду я до церковці, стану при образі,
Подивлю ся раз на пона, на любку три рази. (Орелень)
Пор. Кох. ст. 107, ч. 1213.
6163. б) Не того йду до церковці, Богу ся молити,
Лиш того йду до церковці, на любку ливити.
Ой піду я до церковці, стану під образи,
Подивю ся раз на образ, на любку три рази.
(Гол. II, ст. 262, ч. 85).
6164. Ой я прийшов до церковці, зачев сі молити,
Подивив сі на дівчину, забув сі хрестити. (Жураки .
6165. Отчешаш, же вси, вірую не вію,
Відпусти ми, Боже, гріха за мою Марію. (Росівна).
6166. Отчешаш, же вси, пресвятая трійци,
Таку маю дівчиноньку, як курочка в койци. (Невід.).
6167. Ей забуду я молитву, забуду, забуду,
А дівчину не забуду, поки жити буду. (Охрим.).
6168. А Господи милосерний, за що миї караеш?
Чому пацер не говориш, як спати легаш?
А Господи милосерний, перестань карати,
Буду пацер говорити, як буду вставати. (Нагуєвичі).
Пор. Гол. II, ст. 258, ч. 62.
6169. А ішов я бив сило, а там дівок кунка,
Я сі питав: по чому? А дваїці за дутка. (Ожомля).
6170. Засьвіти ми, мамо, сьвічку, най води напю ся,
На хорошу дівчиноньку нехай подивлю ся.
Засьвітила мама сьвічку, я води напив ся,
На хорошу дівчиноньку я не подивив ся. (Вільки Мазов.).
6171. Ой прийшов я до дівчини, в хаті як у хаті,
Подивлю сі по полиці, горшки сорокаті. (Пасічна).
6172. а) Ой прийшов я до дівчини, каші не варена,
Сидит дівка на припічку, коса розплетена. (Угринів Дол.).
6173. б) Ой прийшов я до дівчини, хата не метена,
Сама сидит коло стола тай ще розплетена. (Пасічна).
6174. в) Ой ішов я до Долини на святої Глави,
Повернувши до дівчини, ци помиті лави.
В неї лави не помиті, хата не метена,
Дівка сидит на запичку, як біс розплетена. (Долина).

6175. г) Ой ішов я на ярмарок на самі Варвари,
Тай повернув до дівчини, чи помиті лави.
Але лави не помиті, хата не митена,
А вона сидит на припічку, тай ши розплетена.
А лижечки у полици скисли в киселици,
А мисочки по під лавов зацвили муравов.
Через двері вітер віє, хату замітає,
А вона сидит на припічку, пічо не гадає.
Бодай тобі, дівчиночко, таке тобі було,
Аби тебе із припічка крізь піч аж фуркнуло. (Підзакарч).
- Пор. Мат. V, ст. 144, ч. 213.
6176. д) Ой ішов я на ярмарок, на саміі Главя,
Повернув я до дівчини, чи помиті лави?
В неї лави не помиті, хата не метена,
Дівка сидит на припічку, коса розплетена.
А я поли підгниаю, сїдаю на лаву,
Она кричит із припічка: Не валяй ми лаву!
Бодай тебе, дівчинько, лихо не минуло,
Аби тобов із припічка під лаву шморнуло!
(Гол. II, ст. 450, ч. 47).
6177. Ой пішов я до дівчини, дівчина ни змита,
Пішли коні до стодоли, з'їли копу жита. (Сороки).
6178. Ой а з¹⁾ гори на долину не треба ми нести²⁾,
Та який я кучерський, такі мої сестри³⁾. (Бабухів).
Кропивник Нов.: 1) Із. 2) Ня вестп. 3) Чорнобривий.
6179. Ой на моїй головиці кучариків нема,
Ой вже мене не полюбит ніяка дівчина. (Бабухів).
6180. а) Ой чи я ся в лісі родив, чи в зеленім гаю,
До котрої загадаю, то щастя не маю.
Ой чи я ся в лісі родив¹⁾, чи в тій²⁾ ліщиньонці,
Тай що³⁾ я ся не сподобав жадній⁴⁾ дівчиньонці. (Біла, Пісочна).
Охримівці (лиш 2-ий куп.): 1) Вродив. 2) У. 3) Чого. 4) Свої.
6181. б) Ой ци я сї в лісі вродив, ци в зеленім гаю,
До котрої загадаю, то щісті не маю.
Ой ци я сї в лісі вродив, в зеленій ліщині,
Ой що я сї не сподобав молодій дівчині.
Ой ци я сї в лісі вродив, ци в тін оборозі,
Ой що я сї не сподобав дівчині небозі.
Ой ци я сї в лісі вродив, ци в тій папороті,
Ой що я сї не сподобав дівчині сироті. (М. Яцків).

6182. Ой на мені кучарики аж сі позивали,
На мені сі дівки били, аж сі позивали. (Жураки).
6183. Казали ми моя мати і старенький отець:
Пий горівку, люби дівку, будеш файний хлопець. (Охрим. Уйбард).
6184. Казала ми стара мати, казала, казала:
Ходи, сину, до дівчини, щоби я не знала. (Охримівці).
6185. Казала ми приходити, кавала ми прийти,
Сам не знаю, що робити, чи іти, чи не йти. (Григорів Б.).
6186. Ой дрібненька Коломийка, дрібненька, дрібненька,
Казала ми приходити рибка солоденька. (Усте).
6187. Казала ми приходити, обіцяла дати
Червоної квітачокі дуди застігати. (Войників).
6188. Давай, мати, вечеряти, давай, мати, живо,
Бо мені так до дівчини, як тобі на жниво. (Запитів).
6189. А я гаю не рубаю, бо гай зеленейкий,
А я в дома не ночую хлопець молодецький. (Запитів).
6190. Ой до тої дівчиночки, до тої, до тої,
Що казала приходити нічки темнейкої. (Запитів).
6191. Хоть би прийшло погибати по самії уха,
Такі піду до дівчини, хотяй завируха.
Хоть би прийшло погибати по самії вочи,
Такі піду до дівчини темнейкої ночі. (Велеснів).
Пор. Зал. ст. 252. — Гол. II, ст. 331, ч. 466. — Кольберг, III,
ст. 38, ч. 311—312.
6192. Боже в неба високого, глянь на мене нині,
Не дай мені загинути при мої дівчині. (Віла).
6193. Ой на горі два яворі, оба зелененькі,
Ходит, ходит до дівчини хлопець молоденький. (Острів).
6194. а) Ой як я си засьпіваю, ой як я си свисну,
Ой як свою дівчиноньку до серця притисну. (Хомяківка).
6195. б) Ой піду я на дорогу, на дорові свисну,
Ой як виїди дівчинонька, до себе притисну. (Лозина).
6196. А деж тотя соквочка, що я тесав ківки?
Далеко ми на сторону ходити до дівки (Угринів Гор.).
6197. Ой горонько високая та спусти ся нисько,
Аби мені до Явдохі та ходити близько. (Жураки).

6198. Щоби не ті ріки, ріки, та не ті озера,
Ходив би я до дівчини, що дня і вечера.
А я ріки переплину, озера обійду,
А до свої дівчиноньки що вечера прийду. (Желдешь).
6199. До саду бни ни ходив, жиби ни ягоди,
А в дома бни почував, ни маю вигоди.
До саду бни ни ходив, жиби добра нивка,
Жиби взела поганети дівка чорнобривка. (Зелів).
З 2-м куплетом пор. Коломийки, II, ч. 4345.
6200. Ой копав я кирниченьку тай пив з неї воду,
Ой любив я дівчиноньку, нав з неї вигоду. (Куропатники).
6201. Або піду¹⁾ на рибоньку²⁾, або піду¹⁾ на став,
Або піду¹⁾ до дівчини, аби³⁾ дома застав. (Голгочі).
Іванівка: 1) Пішов би я. — Дідилів: 2) Річеньку. 3) Щобим. —
Ходовичі: 3) Кобим.
6202. Ой піду я на став, на став, або на річеньку,
Або піду до дівчини на цілу ніченьку. (Цеперів).
6203. Поза ріку, поза ріку, тай поза річеньку,
Та дай, Боже, з білого дня тонною ніченьку. (Кропив. Н.).
6204. Куда давно була вода, тепер болотечко,
Та шоби ни потревало срібне золотечко. (Ясенів Гор.).
6205. Ой най буде заверхуха, най буде болото,
А я піду до дівчини, бо то моя злото. (Ямища).
6206. Ой ковалю, коваленьку, зроби ни сокиру,
А я піду до дівчини рубати калину. (Баня).
6207. Вирубаю ліщиноньку, вирубаю неньки,
А сам піду до милої хлопець молоденький. (Дрогобич).
6208. Повернув бни на толоку, трава вигоріла,
Ой пішов бни до дівчини, коби не бурчала. (Голгочі).
6209. Ой ішов я з Болехова, ще не зійшло сонце,
Повернув я до дівчини, тай став під віконце.
А дівчина лиха була, тай ся не вбывала,
Вихопила коронисла, руку ни влашала.
Кобис неві, моя нати, гавязу зваршла,
Попарити білу ручку, бо ни ся розшла!

А матінка си байдуже, так ни відповіла :
Нехай тобі тота зварит, що ти уломила!

(Гол. IV, ст. 463, ч. 147).

6210. Ой я рубав осичину, тай рахував пеньки,
Кудам ходив до дівчини через колопеньки. (Кропив. Н.).
6211. Ой що я сі находив, що я сі надентав,
Ой що я сі дівчиноньці до вуха нашептав. (Страдче).
6212. Ой ходив я до дівчини, а все було хмурно,
Не міг я сі догадати, що то буде дурно. (Цеперів).
6213. Ой ходив я до дівчини, ой¹⁾ ходив, ой²⁾ ходив,
Та доки сі у дівчини³⁾ хробак ни заплотив. (Іванівці).
Кропивник Н.: 1) Та. 2) Я. 3) Та покіль си у дівчині.
6214. А я прийшов до дівчини файку закурити,
А вна мні повідас¹⁾ челюсти²⁾ мастятт. (Іванівці).
Вошнів: 1) А дівчина мені кажь. 2) Челюста.
6215. А я змерз, як той пес, прошу се до хати,
Бере дівка кацюбу, виганєє з хати. (Григорів).
6216. Там калина коло млина червоно зацвила,
Там дівчина за козаком на смерть затужила. (Голгоці).
6217. Ой ходила, говорила молода дівчина,
Що втратила, як панича, вдовного сина.
Удовни син, удовни син, вдовина дитина,
Як виїде свини конем, девити се мило. (Скобичівка).
Пор. Коломийки, I, 581.
6218. Та махала дівчинонька, та махала хустков,
Ішов хлопец до дівчини, а в кишені пусто. (П. Ст. Б. 1865 р.).
6219. Ой до гаю дорожейка, до гаю, до гаю,
А за мною тато в ціпом: де ти йдеш, бугаю? (Лозина).
Пор. Коломийки, II, ч. 3399—3401.
6220. Ой коби я тое нав, що мій тато нав,
А мій тато маму нав, за мене не дбав. (Вовків).
6221. Ой місяцю крижевацю, ой місяцю Марта,
Не піду я до дівчини, бо в дівчини варта. (Усге).
Пор. Саламон, ст. 73, ч. 40.
6222. Ой вправ свіжок на обліжок тай на обліжочок,
Не піду я до дівчини, бо буде слідочок. (Цеперів).

6223. Та я собі заспіваю ой ду-ду-ду дайна,
Коби мене не зрадила моя рибка файна. (Устє).
6224. Ой забрала вода мости тай перекладочки,
Пішов би я до дівчини, бою се зрадочки. (Іванівка).
6225. Ой я ходив до дівчини, та я ходив, ходив,
А вона мене івдурила, Бог би єї побив.
Бог би єї побив, побив, дрібне каміничко,
Та за мою щирю правду, та за коханечко. (Рахня).
6226. Курила се дороженька, курила се курно,
Любив же я дівчиноньку штири роки дурно. (Задарів).
6227. Ой прийшов я до дівчини в першій понеділок,
А дівчина пішла в поле полоти бервінок.
Ой прийшов я до дівчини я в другий вісторок,
А дівчина пішла в поле тай волоти горох.
Ой прийшов я до дівчини я в третю середу,
А дівчини нема дона, пішла по череду. (Гужа).
Пор. Кольберг, II, ст. 139, ч. 231.
6228. Ой кувала завуленька в городі на пеньку,
Старшій дїтько набрехав, що я люблю Сеньку. (Бабухів).
6229. А на мени люди брешут як на того вовка,
А я собі здоровенький і моя головка. (Вороців).
Пор. Кохомийки, II, ч. 4082.
6230. Я до ліса не поїду, бо ся бою вовка,
Тільки піду до дівчини, бо болит головка. (Охримівці).
6231. Ой чия то крайна хата, вікном до дороги?
Не рад би я повернути, несут мене ноги. (Братипів).
6232. Попід гору високою летів баран дикий,
Покинув би дівчиноньку, коли жаль великий. (Бипки).
6233. А я стану на деревце, тай ся поколишу,
Та не піду з того села, дівчину не лишу. (Кропив. Н.).
6234. А щож то ми за вхолада¹⁾ студененька вода?
Тото в мене й²⁾охолада — дівчина молода. (Нагуєвці).
Пасічна: 1) Ай тото не охолода. 2) Але тото.
6235. А я з гори на долину теліжками кочу,
Ніхто мене не спитас, що в дівчини хочу? (Охрим.).

6236. Підмовив бни камінь, камінь, підмовив бни воду,
Лини не можу підмовити дівчину молоду.
Підмовив бни камінь, камінь, мураву в водою,
Лини не можу підмовити дівчину з собою. (Л. Ткачук).
6237. А я хлопець молоденький відморозив ніжки,
Шукаючи блукаючи попід оборіжки. (Жур.).
6238. А я хлопець молоденький відморозив ноги,
За дівчинов молоденьков поза обороги. (Вовків).
6239. а) Її підкручу білі¹⁾ вуса, підкручу, підкручу,
Щоби²⁾ була наймудрійша, то ї³⁾ збаламучу. (Дідків).
Бабухів: 1) Сви. 2) Абис. 3) Я ті.
6240. б) А я хлопець молоденький, вусик си підкручу,
Як не десять то дванайцять дівок збаламучу. (Шибалин).
6241. А я вчєра ни вчєрєв, пацєра ни мовив,
А дівчину чорнобриву з вєчєра наковив. (Страдчє).
6242. А я змерз, як той пєс, попід гори йдучи,
А я змок, як той вовк, дівчину ведучи. (Острєв).
6243. Як би була не паличка тай не калинївка,
Була би нї вшахрувала богацкая дївка. (Горожанка).
6244. Ой з ким же я буду спати? Тай сам із собою,
Тай підложу біду ручку під головку свою. (Книгини).
6245. Коби ни сї, пане брате, могли погодити,
Коби хтїла дівчинонька двох разом любити! (Дубєнка).
6246. Парубочку, парубочку, шкода твого труду,
Бо я з твої дівчиноньки зробив псови буду. (Кав.).
6247. Ой тоноїка білявина, тоноїка, білейка,
Ідїт, хлопцї, до коршмоїки, там пішла милєйка. (Бобєрка).
6248. Ой не видко того сєда, іно коминьочки,
Де ни мали, пане брати, воба коханочки. (Охримівцї).
6249. Ой вдарила нога ногу, ходїмо до дому,
Запалила пєся віра на пєцу солону. (Страдчє).
6250. Я вдарила нога в ногу, підемо до дому,
Я вже моя душа чує, що нема їд кому. (Ямниця).
6251. Межи двома берегами, межи двома буки,
Ой, ти лєгїнь, і я лєгїнь, берїм ся за руки!
(Дод. IV, ст. 497, ч. 49).

6252. На що мені два ковалі на літо, на зиму?
Бден кує, другий псує молоду дівчину. (О. Кочан. Завалів).
6253. А в нашого Василя голова руденька,
За ним ходит, його любить дівчина мильська. (Іванівці).
6254. а) Ой чії то карі коні Дунайом поплили?
А, то тої дівчиноньки, нічо ми сі любили. (Кропив. Н.).
Пор. Коломийки, II, ч. 2829.
6255. б) Ой чії то штри воли Дунай переплили,
Чи не тої дівчинонькі, що ми і любили?
А як тої дівчинонькі, ходім завернімо,
Як не тої дівчинонькі, далі наженімо. (Невід.).
Пор. з 1-им кул. Коломийки, II, 2809 і 2829.
6256. Там то була дівчинонька, там то була ляля,
Там то було постояти в вечера до рана. (Охримівці).
6257. Та в високуй помонні явур розвивав ся,
Та чорт знає, не я знаю, ко до дівки шивав ся. (Уйбард).
6258. Ай я любив дівчиночку¹⁾, як з оріха зерня,
Тепер буду обходити²⁾, як колюче терня. (Перегінсько).
Гуйско: 1) Любив я її, дівчинонько. 2) А тепер те обходжю.
6259. Ай я любив дівчиночку, та як калиночку,
Тепер буду обходити, так як гадиночку. (Перегінсько).
6260. Ой вжеж¹⁾ мені не ходити долішнини²⁾ потоком,
Ой вжеж¹⁾ мені не любити дівчини під боком. (Дусанів).
Постолівка: 1) Як. 2) Горішним.
Пор. Коломийки, I, ч. 2662.
6261. Ой як мені не ходити горі тин поточком,
Та як мені не любити рибочку під бочком!
(Гол. II, ст. 414, ч. 496).
Пор. Гол. IV, ст. 507, ч. 93.
6262. Ой не звідти сонце сходит, звідки ну сходити,
Заказали отец, мати, дівчину любити. (Біла).

2. Дівчата про себе і про хлопців.

6263. Ой посестро, посеструню, одну раду наймо,
Зложімо сі по грейцару тай на боже даймо. (Нагуєвичі).
6264. Подивім сі на Середне, Середне в долині,
На Середнім дівчатоцька, як лист на калині. (Завалів).

6265. Я у броду брада воду, а на слодї нерест,
Чомусь така неласкава, як есь була вперед ?
(Гол. II, ст. 276, ч. 163).
6266. Ой ци я си ни дівчина, ой Божи мій, Божи,
Очка чорні, личка повні, гільтаю небожи. (Стр.).
6267. Кобим такі вочи мала, як у тої кавї,
То я би си вибирала котрі хлопці файні. (Жур.).
6268. Моє личко, як ябличко, червоне, як дулька,
Хто тя буде обійнати, як не наш любка? (Кропив. Н.).
6269. Ой чи я си ни дівчина, чи ни з роду панська,
Мене тільки спогавила натура циганська. (Лозина).
6270. Ой хоть бо я нивличка, я ще буду більша,
Ни найде се повад мене господнас ліпша. (Жуків).
6271. Хоч я собі не величка, то я собі гожа,
Моє личко процвітає, як в городі рожа. (Батятичі).
6272. Ой чи я си не дівчина, ой Боже, мій Боже,
Личко біле, очка чорні, козаче небоже.
Ой чи я си не дівчина тай не вродлива,
Тільки меї доганоньки, щом не чорнобрива. (Батятичі).
6273. Ой кувала зазуличка, де би ни кувати,
Де мне венька породила, там би ни бувати. (Підзахарич).
Пор. Коломийки, II, ч. 2919.
6274. Мене мати породила сьвітої неділі,
Дала мені стан високий, личка молодії. (Рахня).
6275. Кажут люди, що я груба, а щож я за груба?¹)
Мене мати витесала з зеленого дуба. (Руда).
Войнилів: 1) А хоть же я невелика, колиж бо я люба.
6276. Мене мати породила та коло потока,
Та казала: рости доню, тоненька, висока.
А я мамки послухала та така віросла,
Як у хісі при дорозі найвисшая сосна. (Солуків).
Пор. Коломийки, II, ч. 3796.
6277. Ой коби я каву пила, нічо не робила,
Росла би я, росла, росла, як у саду сосна. (Войнилів).
6278. Звідси гора, звідси друга, межі ними сосна,
Нема тутка таких хлопців, що я до них росла. (Вовків).

6279. Гей до гаю стежка вбита, до гаю, до гаю,
Я на своїх парубочків надії не маю.
Я не маю надієньки, ані оборони,
Бо до мене хлопець прийде з чужої сторони. (Біла).
6280. Мене мати породила тай коло припічка,
Та казала: рости, доню, тоненька, як сьвічка.
А я мати послухала, виросла тоненька,
На сій сяжнів поясила, тай ще коротенька. (Хогінь).
Пор. Коломийки, II, 3796.
6281. Люди ми ся дивували, що я така гладка,
Мене тогди мати мала, як родили ябка.
Люди ми ся дивували, хлопці ні любили,
Мене мати тогди мала, як черешні цвилі. (М. Янків).
6282. Ой ще мене моя мати на руках носила,
Та як мене за хлопцями охвота зносила.
Ой ще мене моя мати кашов годувала,
Та як мене за хлопцями охота збирала. (М. Янків).
Пор. Кол. ст. 52, ч. 67.
6283. Ой не видко того села, де я сі родила,
Ані тої доріженьки, куда я ходила. (Кнігенин).
6284. А я в свої мамунейки коровиці пасла,
Минї мати пиріжок і грудочку масла. (Лозина).
6285. Ой мамуню, мамунейко, пчола ні вкусила,
Доти буду памітати, доки буду жила. (Лозина).
6286. Годину си заспіваю, а годину скачу,
Година ми така прийде, що мало не плачу.
Годину си заспіваю, а годину плачу,
Година ми така прийде, мало се не страчу. (Куропатники).
6287. Ой чия то дівчинонька, чи не богачева,
Сорочина вішивана, мішком надточена. (Бабухів).
6288. Ой заграй ми, музиченьку, від села до села,
Щоби моя головонька все була zesела. (Бабухів).
Пор. Коломийки, I, ч. 1182.
6289. Я фасолю посадила, горох потичила,
Тепер би си погуляла, бои вже відпочила. (Іванівці).
6290. Тай не пійте, когутики, не ввешийте ночі,
Бо я ще ся не віспала, тай ні мої очі.

Бо я ще ся не віспала, тай ні моя ненька,
Але ще ся лиш віспала сусіда близенька. (Волчківці).

6291. Цілу нічку не спала я, ном гадала гадку,
Як би тото прилатати до нагавиць латку. (Вороців).
6292. Ой¹⁾ ходила понад ріку²⁾, тай кричила³⁾ ївату,
Хто віпере дві сорочки⁴⁾, дам горівки квартиру! (Тясьменичани).
Ходовичі: 1) Та. 2) Воду. 3) Парила. 4) Коби ми хто шмаг
ваправ.
6293. Вігир віє, вігир віє, запаска сі фіє,
Котра дівка найладнійша, робити ни зміє.
Як робити, то робити, з серпом ни зігне сі,
Як зобачи каваліра, мало ни встиче сі. (Сорока).
6294. Закувала зазулиця¹⁾ на хаті, на розі,
Несла дівка²⁾ в поли їсти, вснула³⁾ при дорозі.
Як уснула, так уснула, без памніти встала,
Вбідріла си назад себе, горшки відоспала.
Ішла би я до домочку, ненька не сварити,
Іду тепер на толоку вівчиря любити. (Орехець).
Нагуєвичі (лише 1-ий куплет): 1) Ой кувала зазуленька. 2) Несю
дівча. 3) Вснуло.
6295. Чи так в вас, як у нас загони ворають,
Чи так в вас, як у нас дівки сі кохають? (Лозина).
6296. Ой чия то дівчинонька високого стану?
Кликали сі до гною, вона втікла з лану. (Завалів).
6297. Ой куда я не ходила, то буду ходити,
Ой кого я не любила, то буду любити. (Вовків).
6298. Ой як вийду на роботу, гукаю, букаю,
А як прийду до домоньку, стану тай думаю. (Куропатники).
6299. Ой у Львові, в крайнім домі зацвили шіфрани,
Ой весела моя мамка, як вечір настане. (М. Япків).
6300. а) Як я була мала, мала, нічого не знала,
Я гадала, що не буду нікого кохала.
Як я більша підросла, на станочку стала,
Молодому козакowi до серця пристала. (Біла).

Пор. Саламон, ст. 78, ч. 10—11.

6301. б) Як я була маленькая¹⁾, не знала²⁾ нічого,
Я гадала, що не буду любити нікого.
Як я більша піросла³⁾, на переді⁴⁾ стала,
Не одному козакови⁵⁾ до серця пристала⁶⁾. (Батятичі).
Видинів: 1) Ой доки я мала була. 2) Не знала. 3) А якже я тай
виросла. 4) На свій станок. 5) Легіневи. — Іванівці: 1) Ой поки я була
мала. 3) А тепер я піросла. 4) На станочку. 5) Гільтайови. 6) Пристала.
Пор. Гол. II, ст. 320, ч. 405. — Де-Воллаж, ст. 28 і 200. —
Кольберг, II, ст. 147, ч. 245, 2—3 і III, ст. 33, ч. 264—265. — Кол. ст. 92,
ч. 653.
6302. Суда тудя вуличками, моя хатка крайна,
Мене хлопці зачіпають, я нівроку файна. (Печеніжни).
Пор. Гол. II, ст. 317, ч. 389.
6303. Сюда-тудя улицями, моя хата сема,
Меме, ненько, хлопці люблят, бо я собі чемна.
(Гол. II, ст. 317, ч. 391).
6304. Ой піду я по під груші, груші мої, груші,
Хіба би мя тот не любив, хто не має душі.
(Гол. IV, ст. 499, ч. 60).
6305. В таттін боці на толоці кобила ся пасла,
Виховала мене мати, жеби була красна.
(Гол. II, ст. 261, ч. 82).
6306. Ой варила мама кашу, тай сама не їла,
Тай любила парубочки тай мені веліла. (Солуків).
Пор. Коломийки, II, ч. 3413.
6307. а) Ой кого я люблю в день, того люблю в ночі,
А кого я ненавиджу, ненавидіт очі. (Вовків).
6308. б) Ой кого я люблю в день, того люблю в ночі,
А кого я нинавиджу, нинавидят вочі.
Ой кого я люблю, люблю, за того ні дайти,
А кого я ни навиджу, то ни споминайти. (Ясенів Гор.).
6309. Я гадала¹⁾, що то сито, а то обичайка,
Я гадала¹⁾, що то хлопець, а те величайка. (Біла).
Глядки: 1) Я казала.
6310. Ой щож то ми за віленько, що ся не посіє,
Ой щож то мині за хлопець, що ся й не засьміє. (Нев.).
Пор. Саламон, ст. 70, ч. 8. — Кол. ст. 52, ч. 75.
6311. Ой щож тото за віленько, що се зеленіє?
Ой щож тото за парубок, що се з дівки сьміє! (Григорів).
Пор. Гол. II, ст. 354, ч. 582.

6312. За паньскими воротами пасе сі римунда,
Добрий хлопц ни обмовит, іно макабунда. (Сороки).
6313. Тече вода з під города, ой то дуже зимна,
Моя душа з парубочком нічого не винна. (Нагусвичі).
6314. Сякий-такий¹⁾ парубчина, на бакир шипчина,
В пьску люлька²⁾, з носа булька³⁾, на бороді слина (Вовків).
Лозина: 1) Яка така. 2) Файка в зубах. 3) Булька з носа.
6315. Я на тоді молочу, на порозі вію,
Прийшло якесь кучираве, коло мени сіло.
Коло мени сіло, сіло і ще люльку кури,
Я думаю, що він люби, а він мене дури. (Нявичі).
6316. Ой гаю мій зелененький, ой гаю, мій гаю,
Маят дівки кавалерів, тільки я не маю.
Ой гаю мій зелененький, буду те рубати,
Маят дівки кавалерів, тай я буду мати. (Завалів, Книгинин).
6317. Мід солодкий, мід солодкий, цукор ще солодший,
А в вдовоньки три синоньки, а мій наймолодший.
Ой оден сі ожинив, а другий гадає,
А той третий наймолодший на мене чекає. (Угринів Дол.).
Пор. Коломийки, II, 4661.
6318. Який тпер съвіт настав с тима парупками,
Сякий такий панталач біжит за дівками.
Який тпер съвіт настав, шипочки рогачки,
Сякий такий панталач біжит до богачки. (Жур).
Пор. з 2-им купл. Коломийки, II, 4833.
6319. Біда миві, біда миві з тими парібками
Та ще курці до коліна, ходет за дівками. (Лозина).
6320. Мандибурка несапана испускала кільці,
Ой що тото за парубок, що по пояс дівці. (М. Яцків).
6321. а) Ой щоби сі розступили тії густі корчі,
Та щоби я зобачила яницькії хлопці. (Ямница).
6322. б) Коби ми сі проступили тоті густі дуби,
Та щоби я зобачила тумашівські люди.
Коби ми сі проступили тоті густі корчі,
Та щоби я добачила тумашівські хлопці. (Войнилів).
6323. Ой широке оболонє, не мож го збродити,
Просило ся парубятко, щоби го любити. (Голгоці).

6324. Коло млина ясеньна, була би мітлиня,
Тож то ми сі сподобала файна легіння. (Жег. Павлі, ст. 194).
6325. Кукуріку, коткудак, чи ти знаєш, татку,
Який файний ходит хлопець по під мою хатку? (Криворівня).
6326. Плине лебідь коло млина, коло мого дому,
Ой кого я вірне люблю, не скажу нікому.
(Гол. II, ст. 353, ч. 579).
6327. Ой кувала зазуленька, райкала ворона,
Тото моє коханько, що близько прогона. (Кропив. Н.).
6328. Чні пчоли по дуброві, мої по загаті,
А хто любить на стороні, а я в першій хаті. (Войнилів).
6329. а) Ой як я си опережу високий станочок,
Далеком си полюбила, ладний парубочок. (Вільки Мазов.).
6330. б) Високом сі вперизала, високий стан маю,
Далеком си полюбила, бо близько¹⁾ ни маю.
Високом сі вперизала, високий станочок,
Далеком си полюбила, файний парубочок. (Врб.).
Дусанів: 1) Близше.
Пор. Кол. ст. 107, ч. 1231—1234.
6331. в) Високом сі вперезала, треба було низше,
Далекогом¹⁾ полюбила²⁾, треба³⁾ було близше.
Високом сі вперезала, високий⁴⁾ станочок⁵⁾,
Далекогом¹⁾ полюбила²⁾, файний⁶⁾ парубочок.
(Івачів, Черче, Іванівці).
Вуцнів: 1) Далеком си. 3) Коб так. 4) Тоненький. 5) Рубочок.
6) Красний. — Нивиці: 2) Далеком си залюбила.
Пор. Кол. ст. 107, ч. 1235—1236.
6332. г) Високом се вперезала, крайочка тоненька,
Далеком се віддалила від свого батенька.
Високом се вперезала, треба було низше,
Далеком се віддалила, треба було близше. (Охрим).
6333. Ой кувала зазуленька в горшку на полиці,
Ой маю я закохане аж на Городниці. (Постолівка).
6334. Тай до води, сиві коні, до води, до води,
Нема хлопців в наших селі, самі дідоводи. (Угринів).
6335. Іде дощ, іде дощ, по дорозі слизько,
Треба дбати, щоби мати каваліра близько. (Вільки Мазов.).

6336. Ой мала я парубочка аж за третин горбком,
А тепер вже ся не бою, бо маю під боком. (Петричани).
6337. Не буду я в лузі жити, бо в лузі лопуша,
Котрий тонкий і високий, того моя душа.
(Гол. Ц, ст. 420, ч. 524).
6338. а) Коло млина яворина¹⁾, а за млином²⁾ явір,
Ніхто не знав і³⁾ не буде⁴⁾, котрий⁵⁾ мій кавалір.
(Охрим., Жур.)
Черче: 1) Відси гора, відси друга. 2) В середині. 3) Тай. — Віла:
2) Коло млина. 4) Не знає. — Чорні Ослави: 1) Перед хатов калиньма.
2) А за хатов. 3) Та. 4) Ще буде. 5) Котре.
6339. б) Коло млина яворина, коло млина сосна,
Ніхто не знав, не ме знати, кому я виросла.
Коло млина яворина, коло млина явір,
Ніхто не знав, не ме знати, котре мій кавалір.
Коло млина яворина, коло млина ліска,
Ніхто не знав, не ме знати, чия я невістка. (Печеніжин).
6340. в) Коло млина цвіт калина, коло млина сосна,
Ой Біг знає, Біг відає, для кого я росла.
Коло млина цвіт калина, кого млина явір,
Ой Бог знає, Бог відає, котро мій кавалір. (Нивиці).
Пор. Кольберг, III, ст. 33, ч. 270—271.
6341. З віти гора, з віти гора, в середині явір,
Тепер же я добре знаю, котрий мій кавалір. (Камінка С.).
6342. Ой чи я ся того бою, чи я ся стигаю,
Що я така молоденька кавалера маю. (Підбереже).
6343. Бороли ся сині воли, корова рогата,
Я там маю кавалера, де з кошином хата. (М. Янків).
6344. Ой калина біло цвила, червоні ягідки,
А я хлопце полюбила, шара знає звідки. (Вовчків).
6345. Тотом собі сподобала лигіннику гошу,
По при єго подвіренко по водицю ходжу. (Чорні Ослави).
6346. а) Ой то я си полюбила маленьке¹⁾ хлоплетко,
Куди я йду, туда вно йде, за мнов солодетко.
Ой коби дав Пан Біг дощик, з вечера погоду,
Щоб віплило солодетко по студену воду. (Пасічна).
Рибно (лише 1-ий куплет): 1) Молоде.

6347. б) А я собі полюбила маленьке хлопстко,
Куди я йду, туди вно йде любе солодстко.
А я собі полюбила маленьке, кругленьке,
Буде людем, буде й мені, коби здорovenьке. (Волосів).
6348. Ой кувала зазуленька, тай кувала найка,
Я такого хлопця маю, як на дроті лялька. (Вовків).
6349. а) Ой кувала зазуленька, ой кувала кульба,
Я такого хлопця маю, як сива зазулька. (Котузів).
6350. б) За нашими воротами зацвила медулька,
Я такого хлопця маю, як сива зазулька. (Голгочі).
6351. Ой такого хлопці люблю, що вуса сіють сі,
Іму в очи подиви сі, а самі¹) сьміють сі (Страдче).
Красне: 1) Як до мене заговорит, аж очи.
6352. Ой такого хлопці люблю, що вуса сіють сі,
Сам білявий, кіньдзіравий, пристав ми до душі. (Страдче).
6353. Ой то я си полюбила онтого, онтого,
Здає ми сі, що вже нема в Яниці такого. (Яниці).
6354. Засвіти ми, місяченьку, на всі штири роги,
Я такого хлопця люблю, що коло дороги. (М. Яцків).
6355. а) А в городі балабан зацвив по волоски,
А я того хлопця люблю, що чорнявий трощки. (Жур.).
6356. б) Ой на горі дрібний начок, зацвили волошки,
Та лиш того хлопця люблю, що чорнявий трощки.
(Гол. IV, ст. 466, ч. 157).
6357. а) Коло млина яворина, там ходит кокошка,
А я того хлопця люблю, що дзюбятий трощка. (Біла).
6358. б) А там в лісі при ворісі кокаче кокошка,
А я того хлопці люблю, що дзюбятий трощка. (Містки).
6359. Кажут люде, що я дурна, най ко мне хто здурит,
Я такого хлопця люблю, що люльки ни курит.
Кажут люди, що я дурна, а я дуже мудра,
Нирає ти сі то настояє коло ного угла. (Чорні Ослави).
6360. а) А я туя руту вірву, засію канарок,
А я того хлопця люблю, що курит дзигарок.
А я того хлопця люблю, в чорній кашкетині,
Без він скажи: помагай бі' найменчій дитині. (Дзанива).

6361. б) Паренину переору, засію канарок,
А я того хлопця люблю, що курят дзигарок. (Охримівці).
6362. А я гору переору, засію канарком,
А я того хлопця люблю, що ходит в зигарком. (Віза).
Пор. Коломийки, II, 4338.
6363. А я того, мамо, люблю, що раненько встає,
Біленькими онучками ноги обвиває. (Зал. ст. 304).
6364. Треба курку годувати, що курчата водит,
С тим ся треба любити, що в пуслику ходит,
(Гол. II, ст. 424, ч. 540).
6365. Я такого хлопця люблю в чорній капотині,
Як ні вчора поцілував, то чую до нині.
Я такого хлопця люблю, що раненько встає,
Що білими рученьками коньом їсти дає. (Кульчичі).
6366. А я того хлопці люблю, що у камісельці,
Як обійме, поцілює, пристане до серці.
А я того хлопці люблю в короткі бундині,
Як ні вчора поцілював, солодко ми й нині.
А я того хлопці люблю, що вуса сіют сі,
Як обійме, поцілює, тай очка сьміют сі. (Волосів).
6367. Ой піду я на Майдан, на Майдані хлопці,
Тото мій, тото мій, що в білій сорочці.
(Гол. II, ст. 423, ч. 539).
6368. Ой того я хлопця люблю в білім капелюсі,
Щоби мене поцілював і пристав до душі.
Ой того я хлопця люблю в білій крисанині,
Ой як мене поцілював, маю знак до нині. (Жер. Павлі, ст. 194).
Пор. Кольберг, III, ст. 42, ч. 353—354.
6369. А я того хлопця люблю, що в капелюшині,
Вчора їхов штирна ківьми, нинька пасе свині. (Бірки Дом.).
6370. Ой давно се погледаю на колючу грушку,
Тай на того парубочка в чорнім капелюшку. (Дусанів).
6371. Ой я того хлопця люблю, що в вузкім ремени,
У широкім вже не буду, бо брешут на мене. (Русатичі).
6372. Ой то я си полюбима файну легіянну,
Що сіяют кучерки на всю полюянну. (Янишиця).

6373. а) Рoste хопта в кукурузі, росте хопта в просі,
А я того хлопця люблю, що на бік волося. (Дусанів).
6374. б) Там на горі жито, жито, в долину колосє,
А я того хлопця люблю, що на бік волося. (Вовків).
6375. Ой жала я пшениченьку до купи колосьом,
Я такого хлопця люблю з чорненьким волосьом. (М. Яцків).
6376. На городі дві лободі, трета сі колиши,
А я того хлопця люблю, жи дрібненько пиши. (Сороки).
6377. Летят каяя понад село тай водиці просит,
А я того хлопця люблю, що обойчик носить. (Посіч).
6378. Ой полю я пшениченьку, складаю на купку,
А я того хлопця люблю, що грає на дудку.
Ой полю я пшениченьку, складаю на гредку,
А я того хлопця люблю, що грає на скрипку. (Трудовач).
6379. Сію рожу, сію рожу, на рожу копаю,
Молодого хлопця люблю, верво го кохаю. (Дусанів).
6380. Як би річка не ширічка, я би не бродила,
Як би хлопець не хороший, я би не любила.
Як би річка не ширічка, я би не пливала,
Як би хлопець не хороший, я би не кохала. (Волців).
6381. Очка мої сивенькіі, очка-ж мої, очка,
На що ви си полюбили того жовнярочка? (Запків).
6382. а) Чобіт ми ся продонтав на мізельнім пальця,
Хлопець ми ся сподобав на весілю в танци.
Чобіт ми ся продонтав, пальчика ми видно,
Хлопець ми ся сподобав, всім людьом завидно.
Чобіт ми ся продонтав, палець мене болит,
Хлопець ми ся сподобав, що до мене ходит.
(Боберка, Солуків, Іванівці).
6383. б) Чобіт ми сі роспоров, палиць нинє болит,
Хлопиць ми сі сподобов, сам до мени ходит.
Чобіт ми сі роспоров та на праві нозі,
Хлопиць ми сі сподобав на глаткі дорозі. (Жур).
6384. Тиче вода спіт города, тиче вода вина,
Полюбив ні файний хлопиць, я тону ни вина. (Врб.).

6385. Як си тупну, так си тупну, так ми має бити,
Ніхто ми не заборонит парубка любити. (Жуни).
6386. Чи я собі не дівочка, в городі квіточка,
Жеби я си не стояла коло парубочка? (Невід.).
6387. Ой у моїм городочку цверкают воробці,
Ой якаж я молоденька лакома на хлопці. (Кульчичі).
6388. Ой я се панів не бою, ні панського суду,
Я дівчина молодая без хлопців не буду. (Тригорів, Біла).
6389. По під гору високою літают свідки,
Нічо мені не в голові, йно одні музки.
По під гору високою літают воробці,
Нічо мені не в голові, йно одні хлопці. (Біла).
6390. Ой брала я конопельки, брала лен дрібненький,
Нічо мені не в голові, йно витрибеньки. (Цеперів).
6391. На улиці дудка грає, пусти мене, нене,
Бо там хлопець чорнобривий чикає на мене. (О. Копан).
6392. Коби борше до вечера, радаж би я, рада,
Бо то буде по вечери велика порада. (Остапівці).
Пор. Кол. ст. 97, ч. 839.
6393. Ой ми буду вчиряти, вчиряйти самі,
Бо вже ми сі навкучило вчиряти з вами. (Страдце).
Пор. Кольберг, II, ст. 124, ч. 197, 9.
6394. Ой то ми сі навкучила нинішня днина,
Бо ми знаю, що там робит файна легінна. (Чорні Остапівці).
Пор. Гол. IV, ст. 445, ч. 8.
6395. Ой засьвіти, місяченьку, най сі буде видко,
Та най виджу, із ким сиджу, чи не буде бридко. (Солуків).
6396. Відав були вчора сночи соколові очі,
Бо й сам сокіл молоденький сидів до півночі. (Перегинько).
6397. Ой пішла я по водицю до такої студні,
Як ні зістав жвавий хлопець, тримав до полудні.
Ой прийшла я до домоньку, мати ні вхопила,
Як заперла сіни й хату, до вечера була. (Невід.).
6398. Від коли ма мама була, від тогди бою ся,
А як вийду на улицю, то з хлопцями бою ся. (Біла).

6399. Яб сі в кожух не вбирала, щоби не біленький,
Яб на село не ходила, щоби не миленький.
Яб сі в кожух не вбирала, щоби не едвобний,
Яб на село не ходила, щоб не хлопець ладний. (Желдець).
6400. Кувала ми вазуличка від бані до бані,
Колокілці на тобівці на моім Івані.
Колокілці на тобівці, на ремени бнида,
Таке маю соколетко, що всім дівкам кривда.
А так би уни виділи сьвітка біленького,
Як би я їм дарувала свого миленького.
А так би уни виділи під припічком дровця,
Як би я їм дарувала свого чорнобривця. (Підзахарч).
6401. Ой чні то підківоньки в мене на камени?
Чи не того козаченька, що ходит до мене. (Віла).
6402. І на мени дивити сі і на моє личко,
Іно мні ні казати: дівчюно ягничко! (Стр.).
6403. Ой зацвила калинонька, в долину ся вгнула,
Моя душка солодонька щось тяжко вдохнула. (Кропив. Н.).
6404. Ой піду я на майдан бураки копати¹⁾,
А всі хлопці на майдані, мого ни видати. (Лозина).
Коропець: 1) Калину ломати.
6405. Ой не піду до машини, бо машина гудит,
Нема того при машині, що мні вірне любить. (Кнігичини).
6406. а) Ой не літай, сивий птаху, тай ти сивий орле,
А хто мене молоденьку до себе пригорне?
Д кому ж я се та пригорну, хто мні приголубит,
Коли нема того тутки, котрий мене любить. (Кобак).
6407. б) Ой не літай, сивий птаху, тай ти сивий орле,
А хто ж мене молоденьку до себе пригорне?
Ні щирости, ні милости, ні пожалуваня,
Чорни очкай нима спаня, ніжкам спочиваня. (Кобак).
6408. Ой горонько каменная, горонько, горонько,
Нема того, що я его, бідиа головонько.
Нема того, що я его, пішов з того села,
Здає ми сі, що не буду ніколи весела. (Черче).
6409. Ой лятіла сива пава, на ворота впала,
Ой нина ту і ни буди, кого я кохала. (Ожюман).

6410. Половина саду цвите, половина вяне,
Перше ходив шо вечера, тепер не загляне. (Іванівка).
6411. Кувала ми завулечка в саду бервінковім,
Срібне сідло на конику, ше й на Іванковім.
Срібне сідло на конику, ше й влотає угада,
Як я єго та не виджу, находит мя нужда.
(Гол. II, ст. 366, ч. 632).
6412. Ой сіла я на лавочку, лавочка ся ломит,
Миленький мене не любить, другого боронит. (Петричани).
6413. Ой у поли керниченька, крутов деревце,
Чось до мене не приходит мое любе серце. (Войничів).
6414. Чи мій милій снігом припав, чи металецю,
Що не ходит, не щобече тею улицею. (Жадець).
6415. Вчора ни був, нині ни був, що є за причина,
Ци му нати збороняє, ци яка дівчина? (Жур).
6416. а) Закотив ся місяць в хмари, сьвітити не хоче,
Відав мене мій миленький покинути хоче. (Хотів).
6417. б) Єдно плече рухає сі, а друге не хоче,
Знати мене мій миленький покинути хоче. (Бататичі).
6418. Ой зацвила калинонька то сню, то біло,
А вже мое закоханє з вітром полетіло.
Полетіло, полетіло, і вже сі не верне,
Дай ну, Боже, здоровейка, куда сі поверне. (Івачів).
6419. Ой у млинні два каменї і один не меле,
Відбрала пелехана сокола від мене.
Відбрала, відбрала, не є што любити,
Ще би ми ся з пелеханєв сїм раз правотити.
(Гол. IV, ст. 506, ч. 88).
Пор. Гол. II, ст. 422, ч. 531—532.
6420. Болит мене головонька аж попід волосє,
Не стій, шельно, з моїм хлопцем, бо посваримо єв. (Бовків).
6421. Ти не люби любка ного, я не буду твого,
Ней не буде межи нами жалю великого. (Куропатники).
6422. Твоє буде полотенце, а я буду шити,
З тобов буде танцювати, зі мнов буде жити. (Дрогобич).

6423. Ой гаївці горішешкі, в гаю сі родили,
Шкода, любко, тої слави, щосно сі любили.
Шкода, любко, слави тої тай гонору того,
А тепер сі розійдемо через мильного. (Біла).
6424. Казалам ті, компанію: компануй зі мною,
Маю брата єдиного, будеш братовою. (Охрим.).
6425. Ой є в мене на подвірю висока тополька,
Хто ми хлопця відновляє, най го сколе колька. (Охрим.).
6426. Коло млина яворина, там росте тополька,
Хто на мене ворогує, ней го сколе колька. (Біла).
6427. Ой зацвили полонії, зацвили лілії,
Де ми будем добирати собі компанії?
Ой віжата пшеничешка, віжата, віжата,
Компанії мої любі, є в селі дівчата.
Ой шли коні гніді, гніді, ой шли воронії,
Ой є в селі дівчатешка, але не такії. (Охримівці).
6428. Ой кувала завуленька в городі на бобі,
Колиж ми сі розійдемо з компанії вобі? (Ляшки Корол.).
6429. Ой я вару, вару борщ, ти вариш канусту,
Ти не маєш таки ніц, я лиш хату пусту. (Березина).
6430. Сію рожу по дорожу, сходит рожі рідко,
Котрїй нас моїм буті, ми вольни го дїтко. (Лозина).
6431. Ішов хлопец дорогою тай паличку стружи,
Як жи їго ми любити, коли ладний дужи. (Лозина).
6432. Ой повіяв буйний вітер з великим морозом,
Чи то хлопец такий ладний, чи нїй дурний розум? (Страцко).
6433. Два явори, як соколи, оба зеленешкі,
Любімо ся, серце нов, боємо молоденькі!
(Гол. II, ст. 337, ч. 496).
6434. Стоїт верба над водою, на нїй листе гожи,
Як парубок ми подібний, пава ми поножи. (Лозина).
6435. Я любила сього, того, парубочків скілька,
Кобим лиш ще полюбила ветлинського віята.
Я любила сього, того, парубочків много,
А ще кортит полюбити віята молодого. (Ветлина).

6436. Ти гадаєш, парубоньку, що я в тебе стою,
А я свої чорні очка за еншими строю.
За еншими, за еншими, та ні за такими,
За такими, за такими, як я молодши. (Іванівці).
Пор. Коломийки, II, ч. 3852.
6437. Я казала, що то річка, що і череплину,
Я казала того буду, за котрим я гину. (Журопатники).
6438. Де той, каже, парубочок, що я за ним гину?
Запрег его дїтько в тачку тай возит ним глину. (Ямниці).
6439. Не великий город маю, всього штири кроки,
Василе-и си полюбила в вісімнайцїть років. (Олепа).
6440. Ой не видко того ліса, йно ся зеленіє,
Мені хлопець не родина, за ним серце мліє.
Мені хлопець не родина, аві родинонька,
А як его не видаю, болит головонька. (Віла).
6441. Ой у поли керниченька, три милі до неї,
Напувала дівчинонька волки із неї.
Ой у поля керниченька, пів неї калужі,
Котра дівка справедлива, ще краща від ружі.
Ой у поли керниченька засипана ваком,
Болит мене головонька за тим одинаком. (Жураки).
Пор. Коломийки, I, 3561.
6442. Ой то я си полюбила хлопці молодого,
Високого, товенького, личка румяного. (Губичі).
6443. От то я си¹⁾ полюбила хлопці молодого,
Що ми з того, що го люблю²⁾, не піду за нього. (Михайлов).
Кропивник Новий: 1) А я собі. 2) Що ми з тої любви, любі.
6444. Я любила парубочка, аж си умирала,
А я за ним молоденька бути не гадала. (Ямниці).
6445. Ой калина говорила, ліщина не віла,
За такого чорнявого моя душа хтіла. (Войничів).
6446. З того боку на тамтой бік по воду ходила,
Старі люди вгорили, що я сі любила.
Ой ходила з коновками, а тицер во збанком,
Та най я си поговору во своїм коханком. (Лозина).
6447. Напела сі горілојки з зеленого збанка,
Чи хобоба, чи завала на мого коханка?
Як завала, як завала, треба раду дати,
Як хобоба, як хобоба, нехай іде спати. (Лозина).

6448. Ой загину, моя мати, загину, загину,
Коли того чорнявого любити покину. (Голочі).
6449. Ой піду я тай на гору, на гору крутую,
Подивю си у долину на воду биструю.
Ой водиця бистренькая, я на ню дивю си,
Гадка, гадку пошибає, піду утоплю си.
Гадка, гадку пошибає, піду си топтити,
Лиш жель мнї миленького Митрика лишити. (Орелець).
6450. Чому я ся не втопила у коновці пива,
А тепер ся вже не втоплю, поки буду жива. (Біла).
6451. Та від раю ключі маю, від пекла замкнено,
Та від мене молодї хлопці відвернено.
Та від раю ключі маю, від пекла колодку,
Як си була так і буду любкови солодка. (Гвіад).
6452. а) Коби ми сі той гай розвив, що я го садила,
Коби ми сі той обернув, що я го любила.
Коби ми сі той гай розвив, той гай зелененький,
Коби ми сі той обернув хлопець молоденький. (Тисменичани).
6453. б) Коби ми сі той гай розвив, той гай зелененький,
Коби ми сі тай привирнув хлопець молоденький.
Коби ми сі той гай розвив, висока могила,
Коби ми сі той привирнув, що я го любила. (Вороблявичі).
6454. Ой не шуми, луже, дуже, тай ти сирій верше,
Ой верниж ми, моцний Боже, закохане перше.
Ой верниж ми, моцний Боже, кого я любила,
Що я за мнї ціле літо коники гонила. (Нагуєвичі).
6455. Щоби мені пристигнуло колосє ячмінне,
Щоби мені вернуло сі коханє осїне. (Желдець).
6456. Кобис знала, моя ненько, який жиль теженький,
А як любить тай поквнє легїнь молоденький. (Чорні Ослани).
6457. Ой зацмало снєво віле, то снєво, то біло,
Поквиув ні мїй миленький, не велике діло. (Іванівці).
6458. Ой у лісі три томохі, всі три зелененькі,
Любив мене, не взяв мене легїнь молоденький.
(Голъ II, ст. 316, ч. 379).
6459. Звідти гора, звідти гора, звідти ни видати,
Шкода нашим парубойкам добрий день казати.

А ти їму кажи, кажи, а він сі їм дивит,
Іно іде дорогоїов, морду прикривит. (Лозана).

6460. Ой що тото за парубок, що так заходив сі,
А борода як у цапа, сім літ не голив сі. (Кнігиня).
6461. Походив, поблудив коло мої кучі,
Лихі були ходаки, погубив вонучі. (Нагуевичі)
Пер. Коломийки, II, 4782.
6462. а) Ой що кому та до того, що я люблю кого,
Мені вільно тай любити¹⁾ цісара самого. (Желдець).
Іванівці: 1) Полубити.
6463. б) Ой що кому тай до того, що я люблю кого?
В мене така натуронька, що люблю кожного. (Нагуевичі).
6464. в) А що кому та до того, чи я люблю кого,
В мене серце ласкавоє, я люблю¹⁾ кожного.
(Біла. Вовків. Остапівці).
Горуцько: 1) Любити.
6465. г) Ой щож кому тай до того, що я люблю кого,
В мене серце женихливе, я люблю кожного.
Ой щож мені за догана, що люблю Івана,
Йван білявий, вус чорнявий, личко як у пана. (Видинів).
6466. А я з гори на долину садила капусту,
Я казала, кого люблю, того не попущу. (Іванівка).
6467. По під гору високою копала калину,
Я казала, кого люблю, нігди не покину. (Біла).
6468. Ой вже мені не ходити, куда я ходила,
Ой вже мені не любити, кого я любила.
Ой вже мені не ходити зеленим потоком,
Ой вже мені не любити Томуя під боком. (Зад. ст. 196).
Пер. висте ч. 6220.
6469. Плине качур, плине качур по тихім Дунаю,
Ой вжеж того не зобачу, що вірне кохаю. (Ж. Павлі, ст. 167).
6470. а) Що то мені за вілечко, в лісі навутниця,
Що то мені за кавалір, так як пес лестит ся.
Що то мені за вілечко перекошполе,
Що то мені за кавалір, що бородав коле. (Біла).
Пер. Код. ст. 52, ч. 77.

6471. б) По під гору високою зацвила гірчице,
Попа вочи, як сам сточи, а в вочи листит се. (Жуків).
Саламон, ст. 84, ч. 75.
6472. Ой калина білих цвите, а червоний родит,
Мара знає кого любить, а до мене ходит.
Мара знає кого любить, тай носить дарунки,
А до мене молоді на перевідунки. (Войничів. Кульчиці).
6473. а) Як калина біло цвите, червоненько родит,
Мара знає, кого любить, а до мене ходит.
Мара знає, кого любить, личенько цюлює,
А до мене набігає, розуму трібує.
Купи собі ланцуюк за пів золотого,
Та витрібуї шибелниці, віж розуму ного. (Черче).
6474. б) Не вподоба парубкови дві ниві косити,
Не вподоба парубкови дві дівки любити.
Єдну любить і голубит, дарунки купує,
Тай повинне білявочку — розуму трюфлює.
Купи собі шибеницю за пів золотого,
Стрюфлюй собі шибеницю, не розуму ного. (Голгоці).
Пор. Кольберг, II, ст. 114, ч. 178, 5—8.
6475. в) А сьогодні наділичка, завтра понидівнок,
Найміт, нанко, косарик, косити барвінок.
Тай косили косарик в глибокі долині,
Та носили горішочки молоді дівчині.
Булож тобі, дівчиночко, горішки не їсти,
Якіє мене не любила, було вітповісти.
Я горішки тай не їла, лишинь куштувала,
Та я тебе не любила, лишинь трабувала.
Та не трабуї, моя мила, рузуючку ного,
Купи собі посторонок за пів золотого,
Та вітрабуї шибениці, не розуму ного. (Усте).
6476. г) Не вір, дівко, парубкови, що він ті цюлює,
Бо він твого дівочого розуму трібує.
Ой не трібуї, парубочку, розумоньку ного,
Та купи си посторонок за пів золотого.
Та купи си посторонок за пів золотого,
Та потрібуї шибениці, не розуму ного. (Пасічна).
6477. Ой ходила дівчинонька по лісі, по лісі,
Ой казала парубкови: повісь сі, повісь сі. (Завалів).

6478. Ой відки сонце ісходить, че не з за долини,
Чиї того синки красні, чи не удовині? (Мізунг).
6479. Через сіни, через хату гарбуз лупинатий,
Унадив сі до дівчини хлопець їливатий. (Іванківка).
6480. Намастела губки медом, а коси позлітков,
Жиби за нев хлопці ішли, як коти за кітков. (Страдче).
6481. Єнчі дівки мают хлопців, та лише одного,
А я маю їх аж три, маю жити з чого. (Бишки).
6482. Ой маю я срібний перстїнь, по столу повочу,
Ой не всіх я хлопців люблю, лиш ся з ними дrouch. (Ясенів, Гржж.).
6483. Ой жєла я пшениченьку на чотири житки,
Любила я легїнка три роки на збитки. (Підзахарич).
6484. Любила я парубонька, як я грушки їла,
Прийшла зима, грушок нїма, а я відповіла. (Іванівці).
6485. У городі тичка, тичка, на нї помїтчикка,
Любив мене пан капїтан, я ще нї величка. (Іванівці. Григорів).
6486. Ой на ставі, на ставочку сидїла свинька,
Такої мене хлопці любят, хоть я нївеличка. (Страдче).
6487. Попід лїс, попід лїс біла компанька,
Прїз тото ня хлопці любят, хоть я нєвеличка. (Кульчині).
6488. А хоть жи я нївеличка, але я весєла,
Любєт мене легїники на чотири сєла. (Чорні Ослани).
6489. Ой у поли на ланови зацвила пшеничка,
За то мене хлопці любят, що я нєвеличка.
Ой у поли на ланови пшеничка зацвила,
За то мене хлопці любят, що я чорнобрива.
Ой у поли на ланови грєчка зелененька,
За то мене хлопці любят, що я румянька. (Бїла).
6490. Тїлько маю легєників, що в трїю половини,
А я ся тїм не гадаю¹⁾, коби лиш здорови. (Тухля).
1) Журю.
6491. Тїлько маю легєників, ги в головці шаку,
Із нежи тих, із неже всіх єден ми на вдяку. (Тухля).
6492. А на нїнї кучирита аж сі позиввали,
А за мною кавалєри аж сі позивали. (Бовків).
Пор. виште, ч. 6182.

6493. Вітер віє, вітер віє, садани хвтає,
Нина гріха за парубка, бо жінки не має. (Підзахарч).
6494. Ой дождю я прутя, прутя, прутячком¹⁾ городжу
За то мене²⁾ хлопці люблять, що си файно³⁾ ходжу. (Хотівь).
Ямниця: 1) Кіле тешу, кіле тешу, а тернем. 2) Ой за то мні.
3) Хорошо.
6495. а) Наварили дуль, дуль, дуль, тай солодка юшка,
Від тогди ні хлопці люблять, як була я дружка. (Вошнів).
6496. б) Ой зварила мама рибу, смачна була юшка,
Від тодній ні хлопці люблять, як си була дружка. (Михайловичі).
6497. Сиві коні повдихали, карі шорвот ся,
Такий мене хлопці люблять, хоч люди сьміят ся. (Вовків).
6498. А ек¹⁾ схочу, перескочу морковену²⁾ гредку,
Через тоги сучі хлопці ни маю порядку. (Підзахарч).
Куропатники: 1) Як я. 2) Капустену. 3) Ой як мене нема в дома.
4) То нема.
6499. Ой цибулю я кочала, чісник положила,
Всім парубкам молоденьким принаду давала. (Завалів).
6500. А до мене, легінки, а до мене хлопці,
Але в мене принадочка в полиці в коронці. (Підзахарч).
6501. А учора із вечера ще кури не піли,
За нашими парубками голуби летіли.
Ой летіли, тай летіли на мід, на горівку,
Закликали, запрашали Романову дівку. (Жег. Павлі, ст. 167).
6502. Ой курочко, ребушечко, позич мені віжок,
Най любчика відознаю, поки не впає свіжок.
Ой курочко, ребушечко, позич мені дзюба,
Най піду я відознати пивного голуба. (Підзахарч).
Пор. з 1-им купл. Коломийке, II, ч. 2917.
6503. Післала ні моя мати горішеньки рвати,
Та висока ліщинонька, ни могу дістати.
Та висока ліщинонька тай густії корчі,
Тай горіхів ни нарвала, бо ни дали хлопці. (Жур.).
Пор. Коломийки, II, 3134—35.
6504. Ой випуло дві неділі тавтої неділі,
Як до мене приходили хлопці молодії. (Вільки Мавор.).
6505. Ані Петра, ні петрівки, ані маковіїки,
Ні середі, ні петниці в молодій дівки. (Куропатники).

6506. Вогорили вороженьки, а я тебе чула:
Красна, красна дівчинонька, коб но більша була.
А я Богу ся молила, взяла тай виросла,
Тепер кажуть: Красна, красна, коли як та сосна. (Невід.)
6507. Ти, мамуню, ніц ни знала, я ни повідала,
Жи я тобі ціле літо в халупі ни спала. (Лозина).
6508. Ой на горі, на високій два дуби зелені,
Самам дома почувала, двері підхилені. (Кропив. Н.).
6509. а) Ой ти Боже милосердний, а злізь, подиви сі,
Куда мої парубоньки поровходили сі. (Коцан, Григорів).
6510. б) Ой ти Боже милосердний, а злізь, подиви сі,
Куди мої парубоньки поровходили сі.
Оден пішов плайом, плайом, а другий Дунайом.
Третій пішов до Бережин, тай остав капральом. (О. Коцан).
6511. Любив мене фірман, фірман, любив мене Толер,
А тепер си ізрадили, ни любит ні оден. (Кобакі).
Пор. Купчанко, ст. 421, ч. 94.
6512. А в городі хметелія, тільки одна дия,
Ані я си кухарочка, ані господиня.
Щобни була кухарочка, тобни гроші мала,
Щобни була господиня, тобни гонір мала. (Камінка).
6513. Гей дїжду я від Богочка ще таку годину,
Що я свою надїцю розгрію застилу.
(Гох. Ц, ст. 405, ч. 751).
6514. Ай Боже, милий Боже, та Боже, Боженьку,
Покаравис, то помилуй мене молоденьку. (Черегінсько).
6515. Чому то сі так не стало, як сі говорило,
Коло тої керниченькі, що сі воду пило? (Віла).
6516. Змінив ми сі голосочок, змінила сі мова,
Лише ми сі не змінили мої чорні брова.
Змінив ми сі, мамунцюню, тонкий голосочок,
Щом ходила по водицю в прирєнький горбочок. (Войничів).
Пор. Коломийки, I, ч. 1628.
6517. Як я собі погадаю, як я полумаю,
Будут мене відливати водою з Дунаю.
Як я собі погадаю свої гойданиці,
Будут мене відливати водою з криниці. (Нявниц).

6518. А я піду в ліс на гриби, грибів не глядаю,
Бо ми не того в голові, не того гадаю. (Дидьова).
6519. По під мої вокенійка дорожійка гладка,
Я си з кожди пожартую, за єдним ни гадка. (Мпанець).
6520. Ой не видно того села, іно видно дубе,
Куди мов походило сивеньке голубе. (Григорів).
6521. Не піду я на толоку за дурно робити,
Нема кому із толоки до дому водити. (Стецева).
6522. Жеби ни сі який хлопец нагодив, нагодив,
Жеби мене кождий вечер до дому підводив. (Волціів).
6523. Ой посію пшеничійку на обірничійку,
Хтож ся буде притуляти ід кому личійку?
Летит ворон з чужих сторон ситий, не голоден,
Тот ся буде притуляти, котрий буде голен. (Мпанець).
6524. Нікто мене не жалув, ни мама, ни вотец,
Іно мене пожалув кучеравний хлопец. (Кунин).
6525. Шкода травн, тай отавн, сіна зеленого,
Шкода мене молодой, личка румяного. (Кропив. Н.).
6526. Ой мамунь, що за дітко, щом так довго дівков?
Другі дівки віддають сі, тай з мене сьміють сі. (Іванівці).
6527. Журят ді ся люде, журят, що я дівков хожу,
А я свою жовту косу у радостн ишю.
(Гол. II, ст. 490, ч. 574).
6528. Терньою хожу, терньою хожу, прутью пліт горожу,
Поти ного та гаразду, поки дівков хожу.
(Гол. II, ст. 490, ч. 573).
6529. Ой казала сусідочка, жи я ни дівочка,
Бодай тії сусідочці загладило вочка. (Лозина).
Пор. Коломийки, II, ч. 4678.
6530. Журили сі сусідоньки, що дівкою ходжу,
А я свою косонькою плота не вгороджу.
А я плота не вгороджу, ані вібю кіле,
Росте коса до пояса, як в городі віле.
Рости, косо, до пояса, буду ті чесати,
Рости, віле, я в городі, буду затикати. (Івачів, Дусанів).
Пор. Коломийки, II, ч. 4686. — До 1-го купл. Гол. II, ст. 481,
ч. 571.

6531. а) Сама коні запрягаю, сама шиньні їду,
Якого я полюбила, за такого піду. (Хотинь).
6532. б) Ой якого коня маю, на таких поїду,
Якого-и си¹⁾ полюбила, за такого²⁾ піду. (Дрогобич).
Тухля: 1) Ой кого я. 2) Тай за того.
6533. Ой коби я, Боже, знала, що замужем лихю,
Чесалам бин жовту косу, сиділа бин тихо.
Ой коби я, Боже, знала, що замужем гаразд,
Кричала бин на всю хижу: віддайте ня зараз! (Мпавець).
6534. Та най собі заспіваю, поки молоденька,
Тогди буду газдувати, як буду старенька.
Тогди буду газдувати, на печі сидіти,
А розумом поводити, най-ко робе діти. (Підзатарач).
6535. Ой ходжу я понад річку в єднім черевичку,
Сама собі дивую ся, зварнілам на личку.
А я сина не женила, дочки не віддала,
Сама собі дивую ся, що ся мені стало.
А як мені пан Біг дасть і божая сила,
Віддан дочку, голубочку, ще й ожениу сина. (Віла).
6536. А я буду така стара, аж буду сі трісти,
А ще буду за хлопцями на колінах лісти. (Іванівці).
6537. Піла би ся горілонька, як мід солоденькій,
Коби прийшов заплатити хлопець молоденькій. (Гомоч).
6538. Бідов си сі уродила, бідов такої згину,
Такої свої натуроньки нігди ни покину. (Іванівці).
6539. Я фасолю саджу, саджу, я фасолю тичу,
Мене люди ввели в зуби через вас, паничу.
Я фасолю, саджу, саджу, фасоля дрібненька,
Мене люди ввели в зуби, я ще молоденька. (Страдче).
6540. Ой з за хати хвариньонька, нею вітер гудит,
Не судіт ни, люди добрі, най ни пан Біг судит.
Там буде пан Біг судити, там буде питати,
А за мене молодую буде Бог карати. (Охримівці).
6541. Ой Господи милосерний, Господи ласкавий,
Який годі¹⁾ сьвіт²⁾ веселий, як ідут з пасками. (Волцаїв).
Семаківці: 1) Тогди. 2) День.

6542. Ой надходет, ой надходет рідвені сьветонька,
Ой то будут сі тішити наші дівчатовька! (Розділ).
6543. Ой того би не списав на воловій шкiрі,
Що я собі умолола тии язиком нині. (Іванівцi).
Пор. Коломийки, I, 1531; II, 5563.
6544. А он у тій полонині воли ся бороли,
Я би правди не повіла, хоть би мя пороли. (Тухля).

3. Хлопці до дівчат.

6545. Дівчатовька молоденькі, дівчата хороші,
Їмбиште, пилибиште за козацькі гроші. (Цеперів).
6546. Ой дівчата, дівчатоїка, на Бога сі здайти,
Загубив я камизельку, а ви йдіт, шукайти. (Лозина).
6547. Ой ци ти, ци не ти чепак ігубила?
Ой я йшов, тай знайшов, коб єс викупила!
(Том. IV, ст. 512, ч. 109).
6548. Ой чи ти, чи не ти, по воду ходила,
Ой чи ти, чи не ти запаску¹⁾ згубила?
А я йшов тай знайшов, мене мана²⁾ била,
Віддай, сину, запаску³⁾. буду тя женіла. (Нивницi).
Іванівцi: 1) Фаргущок. 2) Мати. 3) Фаргущину.
6549. Ой диви сі, дівчинонько, який я файненький,
Маю носке як цибулю, за то вус чорненький. (Березина).
6550. Бодай тобі, дівчинонько, посвіили коси,
Який вітпунст в Зарваници, ти тегнула льоси. (Іванівка).
6551. А ти гадаш, дівчинонько, що нема над тебе,
Ой є в пона купця свиня, ще красша від тебе! (Кобаски).
Пор. Коломийки, I, ч. 171.
6552. Ой не сьмій ся, дівчинонько, з того капелюха,
Я ся з тебе не сьмію, що ти клопоуха. (Жур., Біла, Камінка Стр.).
6553. Ой чи так в вас, як у нас по поле рівнейко,
Ой чи так в вас, як у нас гуляти вільнейко?
Ой чи так в вас, як у нас на дорозі рівно,
Ой чи так в вас, як у нас дьобити ся вільно? (Воберка).

6554. Ой дівчино, дівчинонько, чи ти від кобили,
Що ти собі по переду гриву запустила? (Пісочна).
6555. Ой звідки ти, дівчинонько, чи не з Новошива?
Чи не ти то загубила нішочок з вушина? (Бабухів).
6556. а) Ти казала, дівчинонько, що ти найладвійша,
А по тобі вуши лавет, як фасолі піша. (Жур.).
6557. б) Фалила се дівчинонька, що є найфайнійша.
А по ні все вуши лавет, як фасолє піша. (Бипки).
6558. Ой дівчино, дівчинонько, чи ни впила ти сі,
По під вочи носивіло, нордюг закотив сі. (Лозина).
6559. Ой на ставі, на ставочку, злапав качур лиску,
Ти дівчино пелехата, набереш по писку. (Іванівка).
6560. Ой засьвіти, місяченьку, й зайди за комору,
Вийди, вийди, дівчинонько, най ті добре влору. (Сгр.).
6561. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти, яка ти,
За хлопцем загледаш, ни заметиш хати. (Постолівка).
6562. Проси Бога, дівчинонько, аби живо виріс,
Аби тобі проведєть утєв тай водиці виніс. (Волосів).
5563. Ой дівки, каже, дівки, я не пив горівки,
Пів кватирки, каже, хлїснув, тай за вами свїснув. (О. Козак).
6564. Ой дівчино, дівчиночко, пес бм на ті гаркав¹),
Що ти нешї не сказала, що я сі зашмаркав.
(Грабовець, Іванівці, Кропив. Н.).
Трускавець: 1) Ой бодай ті, дівчинонько чорний пес загавкав.
Пор. Кол. ст. 81, ч. 553.
6565. Не дивн сі, дівчинонько, на мої обцаси,
Бо я хлопець молоденький беру гроші з каси. (Бабухів).
6566. Я комору засунув, а ключі віставив,
Ни гївай сі, дівчинонько, нічон ті ни збавив. (Ожомля).
6567. Не дивн ся, дівчинонько, що я в капелюсі,
Так я собі погуляю, як богач в кожусі.
І я гроші завше маю, нічим ся не журю,
Туга від мене відїде, як люльку закурю. (П. Ст. Б. 1265).
Пор. Коломийки II, ч. 4846.
6568. а) Ой дівчино, дівчинонько, яна ти облєсна,
Ти ни виїєш завєсати на сніг пиривєсла. (Лозина).

6569. б) Ой дівчино, дівчинонько, яка ти облесна,
 Ти не вмієш закрутити на сніп перевесла.
 Ти не вмієш закрутити, ані завязати,
 Но лиш вмієш на парубка неславу складати. (Вишки).
 Пор. Кольберг, III, ст. 62, ч. 585—586.
6570. Ой дівчино, дівчинонько, вмієш сішити,
 Та ни вмієш до сорочки рукава пришити. (Іванівці).
6571. А є в лісі такий дуб, біла би підлога,
 А чому ти, дівчинонько, така куцонога? (Ожомля).
6572. Ударив кінь копитами на яловім¹⁾ мості,
 Сподівай си, дівчинонько, йдуть до тебе²⁾ гості (Кобак).
 Вулька Гамулець; 1) Не бий, коню, копитами в мурованім. 2) Будуть в тебе.
6573. Ой зацвила красна чічка та пішла в косиці,
 А вітки ти, файна рибко, ци не за границі?
 А чия ти, дівчинице, а чия, а чия?
 Що за тобов прилітала зелена кочія?
 (Гол. IV, ст. 489, ч. 16).
6574. а) Ой конику, воронику, білі ти копита,
 Ой не єдна дівчинонька через тебе біта.
 Як би не ти, дівчинонько, як би не ти, не ти,
 Не стояв би мій коненько по пояс в замети. (Солуків).
6575. б) Як би не ти, дівчинонько, тай не ти, тай не ти,
 Не стояв би кінь вороний у такий замети¹⁾.
 Як би не ти, дівчинонько, тай не твоя мати,
 Не стояв би кінь вороний коло твої хати.
 Як би не ти, дівчинонько, та не твої очі,
 Не стояв би кінь вороний до темної ночі. (Григорів).
 Хотінь: 1) Коло воріт виспий. — Постолюка — лиш 1—2 купл.
 Пор. Гол. II, ст. 290, ч. 244. — Зал. ст. 192. — Саламон, ст. 4,
 ч. 19. — Кол. ст. 113, 1443.
6576. Ой дівчино, дівчиночко, не боїш ся Бога.
 Заморилас ного коня у твого порога.
 Коняє ного заморила, а менєє завела,
 Все вривавш серця ного твоїни очина. (Зал. ст. 185).
6577. І кінь ізмок, і я ізмок, і кульбака змокла,
 Та стоячи, дівчинонько, коло твого окна. (Холовичі).

6578. Ой дівчино, дівчинонько, що такого в тебе?
Пропадас господарка моя через тебе. (Ямниця).
6579. Ой чож ти сі погнаваш, тоненька лабонько?
Чом не вповісь, кого любиш, файна дівчинонько? (Вовків).
6580. а) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягничко,
Чи на тебе дивити ся, чи на твоє личко? (Дусанів, Біла).
6581. б) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягничко,
А то ми ся сподобало твоє біле личко. (Викторів).
6582. Ой вишенька, черешенька, вишенька, вишенька,
Мушу я сі придивити, чи ти молоденька. (Ситків).
6583. а) Коло илина ясенина, коло вітрового,
Присталас ми, дівчинонько, до серденька ного. (Красне).
6584. б) Якжеж тебе, дівчинонько, можна не любити,
Присталас ми до серденька, аж не можу жити.
Присталас ми, дівчинонько, до серденька ного,
Як у лісі деревина одна¹⁾ до другого. (Дусанів).
Іванівці (лише 2-ий куплет): 1) Одно.
6585. в) Ой горонько камянина з каменя твердого,
Присталас ми, дівчинонько, до серденька ного.
Присталас ми, дівчинонько, до серденька ного,
Як у лісі деревина одна до другого. (Черче).
6586. З дубя листе, з дубя листе ввисло на долину,
А я тебе, дівче, люблю, як кіт солонину.
Наїв ся кіт солонини, а кіточка сала,
Отос мені, дівчинонько, до серце пристала. (Дусанів).
6587. Ой люблю сі, дівчинонько, на тебе дивити,
Лиш не сьмію, дівчинонько, с тобов говорити. (Врб).
6588. а) Ой дівчино, дівчинонько¹⁾, рад биш²⁾ ті любити,
Далекая³⁾ дороженька⁴⁾ до тебе ходити.
Далекая дороженька, крутії дороги,
Не знаєш ти, дівчинонько, як то болет ноги. (Івачів).
Кропивник Н. (лиш 1-ий куплет): 1) Молоденька. 2) Лиш би
3) Ой далека. 4) Доріженька. — Ожомля (лиш 1-ий куплет): 3) Та
далека.
6589. б) Якже тебе, дівчинонько, мені не любити,
Ни далека дороженька до тебе ходити.
Ни далека, ни далека, но биз третю межу,
Як я до тебе не іду, то зараз відлежу. (Вороців).
Пор. Коломийки II, ч. 3186—3187.

6590. в) Не далеко до дівчини, іно через нежу,
Як би я ї не zobачив, то тиждень відлежу.
Не далеко до дівчини, іно без острішок,
Нема кому передати волоский орішок.
Ой наж тобі, дівчинонько, в оріха зеренце,
Скажи, скажи щирю правду, кого любиш, серце? (Біла).
6591. г) Ой дівчино, дівчинонько, радбиш ті любити,
Но далека дорожейка до тебе ходити.
Ой далека дорожейка, я ти прикорочу,
Я до тебе, дівчинонько, бис пліт пририскочу. (Лозина).
6592. а) Як до тебе ни ходити, тебе ни любити,
Коли в тебе прилазник¹) лиш пририскочити. (Іванівці).
Вошнів: 1) В тебе низькі перелази.
6593. б) Ой дівчино, дівчинонько, личка руменого,
Ой як же ті не любити, кой ти годна того.
Ой як же ті не любити, до те й не ходити,
Кой низонькі перелази, мож переступити. (Невід.).
Пор. Ж. Павлі, ст. 202.
6594. Чи чула ти, дівчинонько, коли я ті кликав,
Коли я ти ябка дрібні за пазуху сипав. (Невід.).
6595. а) Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав,
Як я тобі колопенькі поза хату микав. (Миловане).
6596. б) Чи ти чула, дівчинонько¹), як я тебе кликав,
Як я твої вороточка²) каллив затикав. (Котузів).
Григорів: 1) Дівчинонько. 2) Твою білу хату.
6597. Вийди, вийди, дівчинонько, та на вороточка,
Та най я се ще подивлю, яка особочка. (Ніжнів).
6598. Із за гори високої ясний місяць зійшов,
Вийди, вийди, дівчинонько, я до тебе прийшов.
Вийди, вийди, дівчинонько, та най не чекаю,
Поцілую біле личко, та най іду далі. (Пасічна).
6599. Ой місяцю на прикору, зайді за комору,
Вийди, вийди, дівчинонько, най си поговору. (Нагусявці).
Пор. Коломийки, II, 2667.
6600. А ти підеш улицю, я піду городом,
Зійдимо сі до купойки вечером, холодон. (Батягачі).

6601. А дівчино, дівчинонько, воли за рікою,
А ти підеш завертати, а я за тобою. (О. Копац).
Пор. Коломийки, II, 5198.
6602. Я в ноженські, брате, студінь, я в рученькі зямно,
Осина ти! я ті люблю, аж ми з того дивно! (Ворохта).
6603. Ой на горі на високій пасе сі овечка,
Люблю тебе, дівчинонько, тай твої словечка. (Угринів Долш.).
6604. Чи ти мене, перепелко, чим очарувала,
Що ти мені мої гадки для себе забрала. (Голгоці).
6605. Яка була темна нічка та яке болото,
Та я мусів чалапати до тебе, золото. (Ямниця).
6606. Ой дівчино молоденька, то ми палиш душу,
Хоть би яка нічка темна, а тя дійти мушу. (Кропив. Н.).
6607. Ой то я сі позираю на чорненську хиару,
Ой підемо, солодетко, до дому помалу. (Ямниця).
6608. Ой піду я у садочок та вірву си ябко,
Одно собі, друге тобі, нов солодетко. (Трибухівці).
6609. Ой на Дубю дороженька, на Дубю, на Дубю,
На що ти ми чарів даш, коли я тя люблю. (Русьичі).
Пор. Коломийки, I, 2603.
6610. Ходи сюда, моргавице, ходи сюда, сюда,
Ходи сюда, дівчинонько, сивая, голуба. (Ямниця).
6611. Ти дівчино пиріпельку, ти нов сирдейко,
Давно я сі поглядаю на твоє личейко. (Сороки).
6612. Солодка на, біла рибко, солодка на душко,
Подь-же ід ні мало близше, най ти шепчу в ушко!
(Гол. II, ст. 415, ч. 497).
6613. Ой душко, каже, душко, щebetни ми в ушко,
Щebetни ми, душко, в обі, коли прийти д тобі. (Волосів).
6614. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти ми мила,
Я з тобою нічки не спав, ти мнї сі снила. (Сороки).
6615. а) Ой дівчино, дівчинонько, будь ми веселенька,
Як у мори на камени вода студененька. (Дрогобич).
6616. б) Ой дівчино, дівчинонько, такась ми миленька,
Як у літі на нивонці вода студененька.

Як у літі на вивонці водї сї напїти,
Так з тобою постояти тай поговорити.

(Бабухів. Тростінець. Іванівці. Григорів. Волиць).
Пор. Саламон, ст. 4, ч. 21 і ст. 26, ч. 27.

6617. в) Ой дівчино, дівчиненько, тогтось ми миленька,
Як у літі при роботі вода студененька.
Ой дівчино, дівчинонько, тогтось мені мила,
Як у лісі при дорозі губа хробачлива. (Біла).
6618. Ой дівчино, дівчинонько, тогтось мені мила.
Щем до тебе не доїхав, вжесь ми ся приснила.
Щем до тебе не доїхав, з коня не злізаю,
А вжес ся мені приснила, що тя обіймаю. (Біла).
6619. Ой тунаду, дівчинонько, тунаду, тунаду,
Далась мені, дівчинонько, велику принаду. (Голгоці).
6620. Дівчиночко молоденька, за наню ті маю,
Свою хатку поминаю, до ті повертаю. (Кобаки).
6621. Ой дівчино молоденька, тихий походочку,
Дай же ми ся рано знати, як йдеш по водочку.
Ой не так то по водочку, як ідеш з водою.
Дай же ми ся рано знати, гнущу за тобою. (Кропив. Н.).
6622. Ой сад, виноград, червона калина,
А ти мене, дівчинонько, любити повинна. (Іванівка).
6623. Ей прийшов я до дівчини, скинув капелюшок,
Добрий вечір, дівчинонько, приніс ем ти грушок.
Приніс ем ти грушок, грушок, та яблочко винне,
Тепер ми сї, дівчинонько, любити повинни. (Завалів).
6624. Ходит бугай по над Дунай, пощивав ем роги,
Тота моя дівчинонька, що коло дороги.
Ой деж ти ся забавляеш, мое солодетко,
А я тебе виглядаю, а тебе не видко. (Денисів).
6625. Як вишенька, черешенька зі споду гладойка,
Видит ми ся, дівчинонько, що ти солодойка. (Ж. Павлі, ст. 166).
6626. Солодетко мое, мое, не гадай на двоє,
Якіс була, так і будеш солодетко мое. (Тисьменичани).
6627. Та дай ми сї, дівчинонько, водиці напїти.
Я допіру зачинаю до тебе ходити. (Іванівка).

6628. Ой піду я до покою, тупну я ногою :
Вийди, вийди, дівчинонько, розмов ся во мною. (Біла).
6629. а) На долині фасоліне, мальоване тиче,
Вийди, вийди, дівчинонько, милий тебе кличе. (Вовків).
6630. б) На широкім оболоню фасолі по тичу,
Вийди, вийди, дівчинонько, парубок ті кличе. (Солуків).
6631. За ворота в папороти сивий бичок риче,
А вийди-ж ти, дівчинонько, легінь тебе кличе!
(Гол. II, ст. 269, ч. 128).
Пор. Купчанко, ст. 472, ч. 177. — Мат. V, ст. 142, ч. 203.
6632. Сосновая коновочка, дубовов ушко,
Вийди, вийди на улицю, моя щebetушко.
Сосновая коновочка, дубовов денце,
Вийди, вийди на улицю, мов любе серце. (Желдець).
6633. Вийди, вийди, дівчинонько, най ті не волаю,
Та най твою капустицю волаю ни кидаю. (Ямниця).
6634. Вийди, вийди, дівчинонько, не бій ся шорогу,
Я під твої білі ноги¹⁾ хусточку²⁾ підложу. (Хоминь-
Ямниця: 1) Ніжки. 2) Хустянку.
6635. Вийди, вийди, дівчиночко, в город подиви сі,
Колопенька підкошена, ленок постелив сі.
Колопеньки підкошені, на під поношені,
А молоді парубочки на від запрошені. (М. Яцків).
6636. Ой поїду з кіньми на ніч, поїду, поїду,
На голоці попугаю, сам до любки піду.
Ой любки, каже, любки, війдіт сі до купки,
Та вам куплю горівочки за чотири дутки. (Жураки).
Пор. Коломийки, II, ч. 4619.
6637. Ой займу я коні пасти тай на тоту млячку,
Де би в тобов постояти, любко Мочерначко? (Жураки).
6638. А я коні попугаю, пасіт коні тихо,
Де би в тобов постояти, ти любко дечихо? (Жураки).
6639. Ой іду я дорогою, дорога не вільна,
Я би тебе не зачіпав, кобис не свавільна.
Ой іду я дорогою, дорога дірава,
Я би тебе не зачіпав, кобис не цїкава. (Матівці).

6640. Ой із гори на долину повоженьки зійду,
Не гнівай сі, дівчинонько, вечер до ті прийду. (Пасічна).
Пор. Ж. Павлі, ст. 196. — Кольберг, ІІ, ст. 20, ч. 110.
6641. Ой дівчино, білявино, сварут ми за тебе,
Та щоби я, білявино, не ходив до тебе. (Бабухів).
6642. Ше бми хотів, дівчиночко, я рік походити,
Али наш алу сусідку, буди кі судити.
Та як буду я ходити, буди кі судити,
А най її колька вколит, що буду робити.
Та най її колька вколит, тай у праву ногу,
Я до любки, кажи, піду, хоть запре дорогу.
Та най її колька вколит тай у правий бочок,
Зачинаю я ходити я на другий рочок. (Усте над Черем.).
6643. Ой добраніч, дівчинонько, бо ніч коротіє,
Що мій коник вороненький у ліщині діє. (Підбереже).
6644. Ой я прийшов до дівчини, запукав еден раз:
Бій ся Бога, газда дома, не пукай другий раз. (Кропив. Н.).
6645. а) Ой прийшов я до дівчини, та не встиг я сісти,
Она мнї в рмшитом бараболі істи.
Як ти хочеш, дівчинонько, щоби те любити,
Було-ш тії барабольки хоть потерєбити. (Постолівка).
Пор. Купчанко, ст. 472—473, ч. 177.
6646. б) Колис хтіла, дівчинонько, щоби тя любити,
Було тії бараболі хоть потерєбити.
Я бараболь не тєреблю, іно моя мати,
А вжеж мої бараболі по всім селі знати. (Біла).
6647. Ей музика Череміський грає хорошенько,
Не сам іду, коня веду, подиви ся, ненько.
Не сам іду, коня веду, коня вороного,
Ой отвіряй воротенька, дівчино небого!
(Гол. ІІ, ст. 617, ч. 10).
6648. Ой дівчино, забавчино¹⁾, забавишас²⁾ мене,
Штири³⁾ ковї на вигонї⁴⁾ чекают на мене. (Розлучє).
Ватягичі: 1) Дівчинонько. 2) Не забавляй. 3) Мої. — Задарів: 4)
На волонї.
6649. А я гаю не рубаю та через ліщину,
А я дома не ночую тай через дівчину.
Подиви сі, моя мила, подиви, подиви,
Які гори високї, ми по них ходили. (Цуцлів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, ІІ, ч. 4564.

6650. Ой вийду я у садочок, свисну у листочок:
Пізнай, пізнай, дівчинонько, чий то голосочок. (Григорів).
Пор. Ж. Павлі, ст. 108. — Саламон, ст. 9, ч. 52 і ст. 25, ч. 22.—
Мат. V, ст. 112, ч. 6.
6651. Ти гадаєш, дівчинонько, що сонечко сходить,
То твій милій чорнобривий по садочку ходит. (Біла).
6652. Ой як будеш, дівчинонько, воли виганяти,
Пускай голос по дуброві, щоби тя пізнати.
Пускай голос по дуброві, пускай по ялівці,
Щоби було любо, мило, всій мої родині. (Ж. Павлі, ст. 179).
6653. Ой дівчино, дівчинонько, тонка та висока,
Буду на тя я чекати, вийди до потока. (Хотінь).
6654. Ой що тобі, дівчинонько, тоє помагає,
Що до тебе що вечера хлопець прибігає? (Охримівці).
6655. Я в Тернавці¹⁾ дрива рубав, а ти бички пасла,
Чомусь ми сі не вказала²⁾, дівчинонько³⁾ красна? (Нагуевичі).
Михайловичі: 1) Ой я в лісі. 2) Не вбівала. 3) Білявочко.
6656. Червоная калинонька, крутоє деревце,
А деж ти ся забарила, моє любе серце? (Л. Ткачук).
6657. Ой чи тото весіленько, чи тото толока,
А деж ти ся забавляєш, дівчино солодка?
Ой деж ти ся забавляєш, моє солодетко?
Я за тобов виглядаю, а тебе не видко.
Ой деж ти ся забавляєш, моє закохане?
Я за тобов виглядаю від самого раня. (Біла).
6658. Ой¹⁾ дівчино чорнобрива²⁾, ой¹⁾ дівчино пишна,
Тай³⁾ чому ти вчора вечер до мене не вийшла? (Хотінь).
Вільки Маз.: 1) Ти. 2) Чорнява. 3) Ой.
6659. Ой чому ти ни така, як тамтої ночи?
Змінив ти сі голосок тай чорнії очі. (Кнг.).
6660. Сиві воли як соколи в тії рудавині,
Не був же я в дівчиноньки¹⁾ ні вчора, ні нині. (Ж. Павлі, ст. 178).
Волюсянка: 1) Не був я в тя, дівчинонько.
6661. Ой дівчино, дівчинонько, не гадай на двоє,
А казав я: най так буде, закохане моє. (Вовків).
6662. Ой люблю сі, дівчинонько, на тебе дивити,
Но не можу через люде з тобов говорити. (Черче).

6663. Ой до гори не бичую, з гори не гальмую,
Через тебе, дівчинонько, нічки¹) не почую. (Голгочі).
Охримівці: 1) В дома.
Пор. Коломийки, II, ч. 4567—4568.
6664. Ой не бій сі, дівчинонько, не бій сі нічого,
Ніхто не бив тай не буде хлопця молодого. (Нагуевичі).
6665. Ей дівчино, дівчинонько, оченьками блудиш,
Бо не знаєш, дівчинонько, кого вірно любиш. (Голгочі).
6666. Ей не думай, дівчинонько, не думай, не думай,
Ей сіяв я¹) пшениченьку понад тихий²) Дунай.
Ей як будеш³), дівчинонько, плакати, думати⁴),
Буде наша⁵) пшениченька в полю змиувата⁶). (Ч. Ослави. Голгочі).
Постоліпка: 1) Посадив я. 3) Як ти возьмеш. 4) Думати, гадати. —
Іванівці: 2) Перещлив я бистру річку, перещлину й. 5) Твоє. 6) Про-
падати.
Пор. Саламон, ст. 24, ч. 15. — Коломийки, II, ч. 4350.
6667. Ой колиж мня вірно любиш, люби-ж мня єдного,
Не поглядай оченьками на хлопця другого.
(Гол. II, ст. 282, ч. 197).
6668. Бувай, мила, здоровенька, як оріх двелений,
Бо я іду до Заліщик сушний, невеселий. (Саджавка).
6669. Не давай ся¹), дівчинонько, нікому зводити,
Поки тебе, поки мене, буде ся любити. (Віла).
Усте; 1) Не дай же ся.
Пор. Де-Волланъ, ст. 37. — Саламон, ст. 70, ч. 10.
6670. Ой люблю ті, дівчинонько, щес була маленька,
Ой як тебе колисала в колисочці ньенька. (Черче).
6671. Ой дівчино чорнобрива тай чорнобривенька,
Я на тебе нав надію, щес була маленька. (Ямниця).
6672. Ой виросла як грушочка на току, на току,
Чекай мене, дівчинонько, до року, до року. (Вільки Мазов.).
6673. Ой люблю ті, дівчинонько, люблю ті, люблю ті.
Як не тої, то другої восени возьну ті. (Черче).
6674. Ой я піду на закуте та наріжу пруте,
Чекай, дівчю, до осени, в осени озму те. (Нагуевичі).
Пор. Врабель, ст. 80, ч. 267 і ст. 128, ч. 448.
6675. Ой дівчино, дівчинонько, не йди за нікого,
Лиш за мене парубонька, хлопця молодого. (Жураки).

6676. Ой сів кіс на покіс, зачив щибитати,
Прийди, прийди, дівчинонько, возьму те до хати. (Іванівці).
6677. Ой у полі дві дорозі, третя поперечна,
Чи будеш ми, дівчинонько, на осінь безпечна? (Зах. стр. 185).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 209. — Кол. ст. 58, 293.
6678. Проси Бога, благай Бога, але йно о тоє,
Аби ми се молоденькі побрали обоє. (Голочі).
6679. В тебе очі сині, сині, і у мене сині,
Ой як ми се поберемо, будемо щісливі.
В тебе очі чорні, чорні, і у мене чорні,
Ой як ми се поберемо, будемо доборні. (Голочі).
6680. Оріхова кульбаченька, а вороний кінь, кінь,
Проси Бога, дівчинонько, щоби я був твій, твій.
(Гол. IV, ст. 451, ч. 59).
6681. а) Ой люблю те, дівчинонько, ой люблю те, люблю,
Як те возьми котрий вичий, то я се загубю. (Постоливіка).
6682. б) Ой дівчино, дівчинонько, як я тебе люблю,
Як відповіш серцю мому, то я ся загублю. (Ж. Павлі, ст. 172).
6683. По під лісок упав сніжок, стає ся водою,
Ой дівчино кохана, гину за тобою. (Візь).
6684. Ой повір ми, дівчинонько, повір ми, повір ми,
Як не дасть нам тато хати, то підем в копірне. (Хотінь).
6685. На що ти сі, дівчинонько, на що сі впадаєш.
Чи ти мене з маленької дитини не знаєш? (Дусанів).
6686. Ой дана, ой дана, рибочко кохана,
Любив єм те, не вазєв єм те, не казала мама. (Григорів).
6687. Ти на мене подиви ся, я на тебе мругну,
Щобм люде не новили¹), що я тебе люблю. (Кропив. Н.).
Іванівці: 1) Казали.
6688. а) Я на тебе поморгаю¹), а ти здогадай се,
До нової комороньки²) за двері сховай се. (Триг. Гол. Постолю).
Лозина і Страче: 1) Помругаю. 2) Вийди, вийди на підсіне.
6689. б) Я на тебе кивну пальцем, а ти здогадай сі,
Перед своїм чоловіком за двері сховай сі. (Ямниця).
6690. Ой дівчино, дівчиночко, щос ми учинила,
Тай на нос подвіречко водиці налєла. (Матіївці).

6691. Ой ярая пшеничейка, тось ся од'ярила,
Солодка на файна рибка, тось ся оддалила.
(Гол. IV, ст. 515, ч. 122).
6692. Виходив я чобітки, насові чоботи,
Та до тебе, дівчиночко, кождої соботи. (Зап'ятів).
6693. а) Виходив я чобітки, вонучки ліннії,
Та до тебе, дівчиночко, кождої неділі. (Зап'ятів).
6694. б) Ой сходив я чоботета тай вонучі білі,
Та до тебе, дівчиночко, кождої неділі. (Вороців).
6695. Любо моя солоденька, ой дівко кунчиста,
Присталає ми де серденька, як Діва Пречиста. (Ямниця).
6696. Ой дівчино, дівчиночко, личко руйное,
Ніхто сі так не кохас, як ми вобидвоє! (Баятичі).
6697. Сварит мене родиночка, жеби ти не любив,
Хиба би я нещасливий своє жите вгубив.
Нехай сварит, нехай сварит, хоть би і побила,
Що я винен, що на душа тебе полюбила? (Ж. Павлі, ст. 203).
Пор. Саламон, ст. 5, ч. 27.
6698. Ой тудай¹, потопаю, кални се держу,
Тай не бій се, файна рибко, я те не повержу. (Дрогобич).
1) Тудай, зам. шугай, з малярського (= хлопець, парубок). Се слово вказує на походженє пісні, та на те, як незрозумілі слова перекрутують ся в нар. пісні.
6699. Ой, донько, каже, донько, любім ся тихоцько,
Ай любім ся, донько, тихо, не буде нам лихо. (Перегінсько).
6700. Ой говори, моя доню, гсвори, говори,
Щоби вчула стара неня з хати до комори! (М. Янків).
6701. Чи ти мені, дівчиночко, що була зробила,
Що ти мені, дівчиночко, була над всіх мила? (Зал. ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 226.
6702. Повід гору високою копана дорога,
Люби мене, дівчиночко, бій сі папа Бога. (Пасічна).
6703. Та ми би сі, файна любко, не наговорили,
Хоть би два дни, хоть би три дни, хоть би штири днини.
(М. Янків).

6704. Ни против сі, дівчинонько, я сі, ни противлю,
Я сі з вичов зачіпаю, за тобов сі дивлю. (Ясенів Гор.).
Пор. Кольберг, I, I, ст. 21, ч. 123. — Саламон, ст. 82, ч. 52.
6705. Ти дівчино перебірко, тож перебираш,
Всі соколи женеш в поли, свого ни пускаш. (Григорів).
6706. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти¹⁾ Циганка,
Казалас ни²⁾ приходити, самас двері³⁾ зашкла.
(Біла, Грабовець, Григорів, О. Коцак).
Коростів: 1) Москалія, заведія, велика. 2) Та казала. 3) Сіни.
Пор. Кольберг, I, ст. 69, ч. 97, 2. — Кол. ст. 80, 511.
6707. Ой ходячи, розмовячи, дівчино, з тобою,
Не можу сі допитати, чи будеш за мною.
Не мож ті сі допитати, ти не хоч казати,
Дайже мені біле личко хоть поцолювати. (Пасічна).
6708. Ти дівчино мельникова, ци підеш за мене?
Не будеш ти хліба їсти ніколи у мене. (Жураки).
6709. Та дівчино, та рибчино, ци підеш за мене?
Будеш шити, запредати, годувати мене. (Кобак).
6710. Абиє знала, дівчинонько, який я драбуга,
Та я пропив за горівку желізо від плуга. (Пасічна).
6711. Не диви сі, дівчинонько, що я опіяка,
Ой тож би я господарив, коби жінка яка. (М. Яцків).
6712. а) Ти казала, дівчинонько, що я обідрав сі,
Мине були повісили, а я відорвав сі¹⁾. (Іванівці).
Іванівка: 1) Тото тато так робив, а я в нього вдав ся.
Пор. Коломийки, II, 4859 і 5654.
6713. б) А я хлопець молоденький в свого батька вдав сі,
Мене взяли повісили, а я відорвав сі.
Мене взяли повісили до гори ногами,
А я таки відорвав сі, пішов за дівками. (Вовків).
6714. в) А я хлопець молоденький в свого батька вдав ся,
Мого батька повісили, а я відорвав ся.
А я хлопець молоденький в свого батька вдав ся,
Нивом, нивом, по під нежу в конопі сховав ся! (Біла, Раков).
6715. г) Ни диви сі, дівчинонько, що я обідрав сі,
А мій тато такий був, а я в нього вдав сі. (Жур.).
6716. Ой знавш ти, дівчинонько, що я тя кохаю,
А що буде за три роки, я того не знаю. (Біла).

6717. Ой люблю тя, дівчиночко, люблю тя, люблю тя,
Покинути не покину, взяти не возьму тя. (Запатів).
6718. Ой люблю те, дівчинонько, душу ти не вложу,
Ой весте те не гадаю, забути не можу. (Куропатники).
6719. Чи ти знавш, дівчинонько, як ми ся любили,
Як ми одно до другого стежечков ходили.
Чи ти знавш, дівчинонько, як ми ся любили,
Та як ми ся одним ябком на двоє ділили. (Хотінь).
6720. Ой дівчино молоденька хорошого стану,
Хто ти буде любиточки, як я перестану? (Кропив. Н., Дідилів).
Пор. висте, ч. 6085.
6721. а) Ой Судона, сама дома, чи не на там кого?
Щобис мене не зрадила хлопця молодого. (Солуків).
6722. а) Добрий вечір, дівчинонько, чи нема там кого?
Щобис мене не зрадила хлопця молодого. (Біла, Григорів, Сугрів).
6723. Поставлю я кониченька на мості, на мості,
А сам піду до дівчини, там буду за гості.
Добрий вечір, дівчинонько, чи нема там кого,
Жеби ти ня не зрадила хлопця молодого. (Жег. Павлі, ст. 203).
Пор. Гол. II, ст. 260, ч. 75.
6724. А відки ти, дівчиночко, чи ни з Сворівця?
Купи, купи горівочки, хоть за сороківця.
Купи, купи горівочки за лева цілого,
Щобис більше не любила, лиш мене самого. (Підзахарич).
6725. Ой напий ся, молоденька, до мене горівки,
Ти не мавш чоловіка, я не маю жінки.
(Гол. II, ст. 387, ч. 494).
6726. Ой дівчино, дівчинонько, що ти си гадала,
Що ти нині я з гористка горівки давала? (Ніжнів).
6727. Ой дівчино, дівчинонько, що ти си гадала,
Що ти мене у коморі сиром годувала? (Волиців).
6728. Не хочу я вечеряти, не хочу я їсти,
Позволь мені, дівчинонько, коло себе сісти. (Вільки Мазов.).
6729. Ой погадай, тай подумай, любя дівчинонько,
Щобис тоді не сказала: бідна головонько.
Ой погадай, тай подумай, що мавш робити,
Щобис тоді не плакала, як я буду бити. (Хотінь, Біла).

6730. Ой диви се, дівчинонько, на себе, на лени,
Щобис потім ни плакала, як підеш за нени. (Урмань).
Пор. Кол. ст. 161, 2029.
6731. Погадай си, дівчинонько, що наеш гадати,
Щобис потім ни плакала, аві твоя мати. (Камінка С.).
6732. На що ти сі, дівчи, впала, на мої будинки ?
Ни раз будеш утікати біз чіпця, біз димки. (Іванівці).
6733. Та коби ми ни вечурки тай не вечорниці,
Нарубав бни мамці дровець та занюс водиці.
Нарубав бни мамці дровець тай ісклав у шорек¹),
Ни раз будеш утікати, дівко, поза всовк²). (Уйбарі).
1) Купа. 2) Поле.
Пор. Кольберг, III, ст. 43, ч. 371. — Врабель, ст. 184, ч. 538.
6734. Ой шкода кі, дівчинонько, шкода кі, шкода кі,
Воліла ес за того йти, що шие ходакі. (Невід.).
6735. Казада ни приходитьи біленька Ганусі:
Прийди, прийди, мій мленький, заріжу ти гусі.
А вна гусі зарізала тай ни стало соли,
А вна гусі за головку тай кинула псови. (Врб.).
Пор. Кол. ст. 61, ч. 405.
Пор. з 1-им купл. Коломийки, I, 876.
6736. Я до тебе находив сі темненької ночи,
Дала би ти Матка Божа сліпоти на очи. (Войнилів).
6737. Та втратив я щастє, долю, гей через сваволю,
Тай стоячи на риночку, чоріява, з тобою. (Волчківці).
6738. а) Сосновая коновочка, дубовое ушко;
Чом до мене не говориш, моя щєбетушко ? (Григорів).
6739. б) Сосновая коновочка, дубовое ушко,
Чом до мене не говориш, моя щєбетушко ?
Сосновая коновочка, дубовое денце,
А деж ти ся забавляеш, мое любє серце ? (Біла).
6740. Ой дівчино, дівчинонько, квітко розваїта,
Чому ни сі так ни любий, як тавтого літа ? (Жур.).
6741. Ой дівчино, дівчинонько, з орїха зеренце,
А до тебе свичий ходит, мене болит серце. (М. Яцків).
6742. Моя люба дівчинонько, з орїха зеренце,
Я хто тебе за рученьку, той мене за серце. (Нагуєвичі).

6743. Ой дівчино, дівчинонько, мої сиві очі,
Троха мені за тобою серце не вискоче. (Печеніжин).
6744. Чорні очі при потоці, сиві при доміні,
Я си гадав, дівчинонько, що ти будеш мніні. (Кропив. Н.).
6745. Ой кувала зазуленька та на роздорожу,
А я свого закохане забути ни можу.
Личко твоє, дівчинонько, краснійше над рожу,
А я тебе, дівчинонько, забути ни можу. (Шябалін).
Пор. Саламон, ст. 5, ч. 25.
6746. Ой дівчино, дівчинонько, оченьками блудни,
Бо не знаєш, дівчинонько, кого вірно любиш. (Віла).
6747. Звідси гора, звідси друга, в середині явір,
А я знаю, Гандзуненько, котрий твій кавалір. (Вовків).
6748. Ой молода дівчинонько, що ти наробила,
Столярчика покинула, фірманась вченила. (Бабухів).
6749. Ой сїда, сїда-рїда, сїда рїдашнини,
Шо-с мне кортит повернути тай де бїдашнини.
Але в тої бїдашнини дверці утворені,
Бучок ни си розвивав, як іду до неї.
Бучок ни си розвивав, чирвона калила,
Чого ес си нагнївала, душко чорнобрива? (Підзахарч).
6750. Не вір, дівко, парубкови, не вір, дівко, не вір,
Бо парубок молоденький, як зелений явір.
Не вір, дівко, парубкови, як тому котюві,
Парубок ті вінка збавит при зеленім лузі.
Не вір, дівко, парубкови, що в підкови креше,
Бо він піде до другої, та на тебе бреше. (М. Яцків).
6751. Не вір, дівко, парубкови, хочби найліпшому,
Бо він тебе випробує і скаже другому. (Волиців).
6752. Тече вода з під города, тай каламутит ся,
Дураєс дівко, нерозумна, що баламутит ся. (Кропив. Н.).
6753. а) Ой дубова коновочка, яворова ключка,
Минули ті, дівчинонько, червоні яблучка.
Та де би то червоненькі, а то ще винненські,
Минули ті, дівчинонько, хлопці молоденькі. (Іванів).

6754. б) Через гори високії терновая кладка,
Минули сі, дівчинонько, солодкії ябка.
Минули сі солодкії, минули виннії,
Ще но тебе не минули хлопці молодії. (Івачів).
6755. Ой засьпівай, защебечи, най твій голос чую,
Через твої чорні очка дона не ночую.
Через твої чорні очка, через чешний роток,
Та не можу перелітти по колінциї плоток. (Ворохта).
6756. Ой зависли чорні хиари, сьвіта не видати,
Будеш мене, дівчинонько, не раз споминати.
Ой не раз і не два, не три, не чотири,
Будеш собі споминати, як ми ся любили.
(Гол. IV, ст. 470, ч. 194).
6757. Ой дівчино, дівчинонько¹), згорділа²) ти мною,
Прийде, прийде³) неділенька, заплачеш за мною⁴). (Голгочі).
Дрогобич: 1) Згардовино. 2) Згарділа. 3) Така. 4) Згарджу я тобою. — Коропець: 3) Гарділа. 4) Згарджу я тобою.
Пор. Ж. Павлі, ст. 176. — Саламон, ст. 15, ч. 88.
6758. Колис мене не любила, було не зводити,
Було тобі, Гандаунуню, за мнов не ходити. (Орелець).
6759. Голосочок як дзвіночок, станочок як карта,
А ти мене, дівчинонько, любити не вартя. (Іванівка).
Пор. Коломийки, II, 3912.
6760. А ти знала, дівчинонько, що я завидія,
Було собі вибирати, якого схотіла. (Кропив. Н.).
6761. Ой свисну я, свисну, коником потисну,
Через річку через Дунай, дівчино, ни думай. (Михайловичі).
6762. Будь здорова, моя мила, бо вже я вандрую,
Приступи се до коника, най те поцілюю.
Приступи се до коника, тай до вороного,
Та най я се націлюю личка рушеного.
Подай, мила, біле личко тай праву рученьку,
Та най я те поцілюю, бо йду в дороженьку. (Жуків).
6763. Бувайте ни здоровенькі¹), дівки молодії,
Випала ни дороженька в гори високії. (Михайловичі).
Жуків: 1) Ой будьте мі здоровії.
6764. Ой піду я по під гори тай си занну поли,
Я журівські дівчатонька, бувайти здорови. (Жур.).

6765. Ой лишу ті, дівчинонько, ой лишу, тай лишу,
А сам седу на коника, лиш сі поколишу. (Михайловичі).
6766. Ой седу си на коника, нива нагайчини,
Подай, подай нагайчину, молода дівчино. (Пасічна).
6767. Скачч, коню, підо иною, та розбивай груду,
Будь здорова, дівчинонько, вже я ту не буду. (Батягичі).
6768. Ввійджаю, дівчинонько, чи будеш тужити ?
Як поверну з чужиноньки, чи будеш любити ? (Хогінь).
6769. а) А я нині тутай, тутай, а завтра поїду,
Припадай же, дівчинонько, до мого сліду. (Батягичі).
6770. б) А я нині тутка, тутка, а завтра поїду,
Будеш, мила, припадати до мого сліду.
Будеш, мила, припадати, будеш цілувати,
Будеш мене молодого усе споминати. (Глядки).
- Пор. Коломийки, II, ч. 5541. — Купчанко; ст. 413, ч. 77.
6771. Курила ся дорожейка, що я нею їхав,
Журила ся дівчинонька, що я ї від'їхав.
Не кури ся, дорожейко, піллю тя водою,
Не жури ся, дівчинонько, возьму тя з собою. (Ж. Павлі, ст. 174).
6772. А ти мислиш, пане брате, що я ся не верну,
А я твою дівчиноньку на біду оберну. (Кунин).
6773. Ой ти туди не ходи, куди я все ходжу,
Бо я тобі тую стежку терньою загороджу. (Жуків).
6774. а) Та ти, свату, пали хату, я буду бороги,
Та як ідеш до дівчини, не звідай дороги. (Уйбард).
6775. б) Коли палиш сіни, хату, пали-ж обороги,
Коли-ж ідеш до дівчини, не питай дороги !
Коли палиш сіни, хату, пали-ж і оденки,
Коли ідеш до дівчини, не питай ся неньки !
(Тол. II, ст. 362, ч. 617).
6776. Погадай си, дівчинонько, я си погадаю,
Що остатку неділеньку з тобою гуляю. (Цеперів).
6777. Ой кувала зазуленька, ой кувала сойка,
Оберни сі дівчинонько, червом до Бойка. (Вовків).

6778. Ой не скажи, дівко, з моста, бо душу загубиш,
Сідай зо мнов на коника, коли мене любиш.
Сідай зо мнов на коника, тай на вороного,
Колись мене полюбила хлопця молодого. (Рибно).
Се уривок із пісні. Пор. вище ч. 6449.— Кольберг, ст. 13, ч. 38—39.
6779. Подиви сі, дівчинонько, по собі, по мні,
Тебе болит головонька, мене в середній. (Солуків).
6780. Бодай же ти, дівчинонько, на гили повисла,
Нераз моя вечеронька через тебе скисла. (М. Яцків).
6781. Ти дівчино рознаїта, збавилась мі літа,
А як я ті збавлю зину, то підеш зі сьвіта. (Охрим).
6782. Погадай см, дівчинонько, як то було вразу,
Як сі їло грушки, япка, комо перелазу.
Як сі їло грушки, япка, як сі пило пиво,
А чо сі так ни зробило, як сі говорило?
А перши сі говорило, жи сі побирено,
А тера сі вже говорит, жи сі розійдено. (Сороки).
6783. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти зрадлива,
Ти казала, будеш моя, а ти мні здурила. (Ямниця).
6784. Шуми дубе, гаразд буде, дзелена ліщино,
Прошу тебе, не зрадь мене, молода дівчино.
Та як мене, каже, зрадиш, сама марне згинеш,
Дожів річков бистренькою на Дунай поплинеш.
Ой Дунаю, Дунайчику, чиста вода в тобі,
Ой щось нила наробила, лиш погадай собі. (Жураки)-
6785. Шуми, дубе, гаразд буде, зелена ліщино,
Прошу тебе, не зрадь мене, молода дівчино!
Ой зрадилась вітця, матір, тай Бога сьвітого,
Прошу тебе, не зрадь мене, хлопця молодого. (М. Яцків).
Пор. вище ч. 6723.
6786. Ой дівчино молодейка, я з тобов кохав ся,
Ой ти мене ізрадила, я не сподівав ся. (Волосанка).
6787. Ой заплачеш, дівчинонько, заплачеш, заплачеш,
Як ти свого миленького в коханки зобачиш. (Розді).
6788. Не стій, не стій, дівчинонько, з красним кавалером,
Та як він до тебе прийде, сядь си під конином.
Під конином як ти седиш, то він ті загірив,
А ти як до него вийдеш, то він ті обсьміє. (Кульчиці) -

6789. Ой гіля, білі гуси, на Дунай, на Дунай,
Чогос хтіла, тос дістала, тперка ни дулай. (Врб.).
6790. Ой що я сї находив, нависив болота,
Ой ю вївнций ни цілу, жибис була злота. (Страдче)
6791. Ти гадаеш, дівчинонько, що я в тебе стою,
Маю я ще таких більши, що гинут за мною. (Іванівці).
6792. Ой у поли керниченька, у поли, у поли,
Ой най тебе, моя дівко, в серце колька вколи. (Розділ).
6793. Не смійте сї, дівки, з мене, бо то не подоба,
Хоть я буду свинї пасти, то й того худоба. (Нагуевичі).
6794. А я ішов горі селом та в палчики свиснув,
Та вінесла дівчинонька горівки на присцу.
А я хлопец добрий був, горілочку вішув,
А ти дурна дівчинонько, розум би ти віплив. (Солуків).
6795. Ой зломил кітка лабку¹⁾, а корова²⁾ шию,
Вважйй вважйй, файна любко³⁾. бо вже те лишню. (Хотїнь).
Угрянів Гор.: 1) Гуска ногу. 2) Кобыла. 3) Будь здорова, дівчинонько.
6796. Вносив я до дівчини штири зерна бобу,
Звілас, каже, мою працю, звіла бис хоробу. (Ямниця).
6797. Ти горонько камінная лупай же ся. лупай,
Молодая дівчинонько, сячого са шукай. (Цеперів).
6798. Ой дівчино, дівчинонько, любив ви ті дося,
А тепер ті най той любят, що вонучі носи. (Дідилів).
6799. Стоїт верба над водою, похилила гіле,
Не най, моя дівчинонько, на мене на тії.
Не най, моя дівчинонько, на мене надії,
Бо я ходив до сячої тавтої не ділі.
Не най, не най, дівчинонько, на мене охоти,
Бо я ходив до ечшої тавтої суботи. (Цеперів).
6800. Похилив сї дуб на дуба, а явір на явір,
Ти не моя дівчинонька, я не твій кавалір. (Запитів).
6801. Ти гадаеш, дівчинонько, що о тебе стою,
А я задру ногу на ті і на маму твою. (Лукавица Нижна),'

6802. Ти казалас¹⁾, дівчинонько, шос пані велика,
 Ти ни вартя воду²⁾ пяти з того чиривка. (Куп.).
 Грабовець: 1) Ти гадаеш. 2) А ти не варт води.
6803. В татїм боці на толоці пасла ся кобила,
 Мне дівка покинула, а в Жида служила.
 Ой дівчино, дівчинонько, яка ти огида,
 Шокинула ся своєю віру, полюбила ся Жида. (Глядки).
6804. Ой дівчино, дівчинонько, зачеша ся кудла,
 А ти підеш з сего села, бо ти дуже мура.
 Ой дівчин, дівчинонько, зачеша¹⁾ ся пейса,
 А ти підеш²⁾ з сего села, бо ти не тутейша. (Тумире).
 Дідилів (тільки 2-ий куп.): 1) Підкрути. 2) Вибрай сі.
6805. Ой дівчино, дівчинонько, воли за рікою,
 Тринай цвоту за поясом, будеш паненкою. (Вовчків).
6806. А де ти сі забавила, біленька, тоненька?
 Ой то ми сі навтешила тая неділенька.
 А де ти сі забавила, десь сі заросила?
 Я би не ляг з тобов спати, хоть бась ні просила. (М. Яцків).
 Пор. Врабель, ст. 211, ч. 591.
6807. Бодай тебе, дівчинонько, чорний пес напудив,
 Учав би ти раз у танец, там руки спаскудив.
 Дайте мені, люди добрі, руба руку втерти,
 Вже би не брав біду в танец до самої смерти. (Старі Богород).
6808. Ей як я си засніваю, ей тудуду дайна,
 Тос се мнї навверила, рибко моя файна! (Велеснів).
6809. Попід гору високою чорний ворел гудит,
 Хвалила сі Настунує, що ї гейцур любит.
 Не хвали сі, Настунує, не сьвіти му в очи,
 Бо він казав в моїй хагі, що тебе не хоче. (Іванівка).
6810. а) Ей дівчино, дівчинонько, очи ти сьміют се,
 А хоть тебе хлопці любат, в старости не шліют се. (Голочі).
6811. б) Ей дівчино, дівчинонько, вочка ти сьміют се,
 Та хоч тебе хлопці люблет, старости не шліют се.
 Ой дівчино, дівчинонько, вочкаб не сьміяли,
 Тебєб хлопці не любили, старостиб се слали. (Іванівка).
6812. Ой дівчино, дівчинонько, дай ти, Боже¹⁾ щисьтє,
 Щобис тільки старіст мала, як яв дубі²⁾ листє.

Ой дівчино, дівчинонько³), бис сі ни віддала,
Бис на веня⁴) володого три рокі⁵) чикала. (Явче).

Топорівці: 1) Дарую ти. 2) Що на вербі. 3) Щобис тільки старієт
мала. 4) Щобис мене. — Дусанів: 2) Що на дубі. 3) Абис тільки старієт
мала. 5) Щобис така молоденька на мене.

6813. Бодай ти сі, дівчинонько, тай тогди віддала,
Коли в мори на камені ружі розцвітала. (Ворохта).

6814. Не жедуйте, дівчатонька, ой за месничками,
Будете сі косичити в літі косичками. (Яминця).

6815. А хоть в тебе, дівчинонько, воли і корови,
То все хлопці таки ласі на чорнейкі брови. (Заптів).

6816. Я до тебе находив сі, тебе налюбив сі,
А ти взяла віддала сі, а я не вженив сі.
А ти взяла віддала сі, собі госнодині,
А я бідний сирітонька аж ходжу й до нині. (Войничів).

6817. В тавтін боці на толоці пас ся кінь в кульбаці¹),
Не вір, дівко, парубкови, як тїму собаці.
А собака як те вкусит, то се знайдут ліки,
А парубок як те зрадят, пропадеш на віки. (Глядки).
1) Сідло.

6818. Любив я те, дівчинонько, любив я те досеть,
Най те тепер та той любить, що деготь розносить. (Башки).

6819. Ти казала, дівчинонько, що я тебе лапав,
А за тобов пес кудлатий аж сі заталапав. (Дусанів).

6820. а) Ой дівчино, дівчинонько, не¹) до тебе я йду,
Запри свої воротенька²), я си иньш³) знайду. (Хотінь).
Григорів: 1) Ой не думай, дівчинонько, шо. 2) Воротонька. — Іва-
нівці: 2) Ти запри си файну браму. 3) Лішпу.
Пор. Саламон, ст. 69, ч. 3.

6821. б) Не до тебе, дівчинонько, не до тебе я йду,
Запри собі воротенька, я си енчу найду.
Запри собі воротенька, запри си ліщину,
А я хлопонець молоденький найду си дівчину. (Бабухів).

6822. Ой ти кажеш, дівчинонько, що я в тебе стою,
А я в тебе скілько стою, що на іралі гаю. (Башки).

6823. Ти гадаеш, дівчинонько, що за тобов гну,
А я таких дваїцять штири маю на годину.

- Ти гадаєш, дівчинонько, що я тя кохаю,
А я тебе, дівчинонько, під пятою маю. (Татурів).
Пор. Коломийки, II, 3832.
6824. а) Ти казала, дівчинонько, жи я сі волочу,
Ану дай ми штири воли, а чи я ті схочу. (Писоччина)-
6825. б) Ай ти мовиш, дівчинице, що я волоцюга,
Від неділі до неділі ходжу коло плуга.
Ай ти мовиш, білявчино, що я ся волочу,
А дай мені штири воли, я тебе не хочу.
Аж бис дала штири воли, а штири корови,
Я до тебе не поверну, бос коло дороги. (Печеніжчина)-
6826. в) Не диви ся, дівчинонько, що я ся волочу,
Давай мені штири воли, я тебе не хочу¹).
Давай мені штири воли, а пету корову,
А я тебе тай не хочу на свою голову. (Івачів).
Жураки: 1) То я ті не схочу.
Пор. Кол. ст. 83, ч. 607.
6827. г) Подиви сі, дівчинонько, як я сі волочу,
Давай мені штири коні, я тебе ни хочу.
Давай мені штири коні і петого бика,
Я тебе таки ни хочу, бо ти биз'язника. (Ожонля).
6828. д) Не диви сі, дівчинонько, що я сі волочу,
Давай мені штири воли, я тебе не хочу.
Щоб я мала штири воли, яб ними ворала,
Яб такими шмаркачними коними затекала. (Вовків).
6829. а) Забуду те, компанію, забуду, забуду,
Бо без твоє подвірєнько ходити не буду.
Забуду те, сусідєнько, забуду те швидко,
Бо вже з мого подвірєнька на твоє не видко. (Охримів)-
6830. б) Забув бим тя¹), дівчинонько, забув бим тя швидко²,
Щоб ми² з твоє подвірєнька на моє не видко. (Вілья)-
Іванівці: 1) Ой дівчино. — Григорів: 2) Коби.
6831. в) Повер бим тя, дівчинонько, повер бим тя швидко,
Коби з мого подвірєнька на твоє не видко.
Повер бим тя, дівчинонько, повер бим тя певне,
Коби мої чорні очя не плакали ревне. (Ходовичі).
6832. г) Темна пічка, петрівочка, не можу заснути,
Смутна люба дівчинонька, не можу забути.

Забув би ти, дівчинонько, забув би ти швидко,
Коби в твого подвірочка на нос не відко.

(Гол. II, ст. 282, ч. 199).

6833. Хиба тогди, дівчинонько, ної висли згасиш,
Коли свою білу ручку та з носю звяжеш.
Хиба тогди, дівчинонько, я тебе забуду,
Як на віки із снм сьвітом прощати ся буду.

(Гол. II, ст. 309, ч. 343).

Пор. Гол. II, ст. 345, ч. 537.

6834. Ой не ходи коло води білими ногами,
Не уривай мого серця чорними бровами.
Ой не ходи коло води, нехай ти забуду,
Нехай тебе ниший любить, я тебе не буду.

(Гол. II, ст. 291, ч. 248).

6835. Ой коби я човник¹⁾ нав, як маю виселце,
Пиривіз би я тебе²⁾, мов любе серце. (Іванівці).
Віла: 1) Човен. 2) Я би тебе пиривіз.

6836. І я змок, і кінь змок, і кульбака змокла,
Отвори ми, дівчинонько, кришталеві окна. (Ходовичі).
Пор. вище ч. 6577.

6837. Ой на ставі нема води, віпили воропці,
Припадає по снм дівок на едного хлопця:
Ой на ставі нема воли, віпили ворони,
Ти не наш чоловіка, я не маю жопи. (Угринів Гор.).

6838. Не чули ви, люди добрі, такої припівки:
В тебе нема чоловіка, в мене нема жінки. (Волосів).

6839. Ой дівчино молоденька, личка румяного,
Переночуй, дівчинонько, мене молодого. (Кропив. Н.).

6840. Ой дівчино, дівчинонько, приночуй мени,
Іду нічку на припчку, другу коло себи. (Лозина).

6841. Та бо чоботята ної, викрешіт ми вогня,
Та повідж ми, Марисуню, чи далеко до дня? (Дидьова).

6842. Ой дівчино, дівчинонько, таптось мені гожа,
Та як в лісі при дорозі червоная рожа.
Ой дівчино, дівчинонько, таптось мені пишна,
Та як в лісі при дорозі біленькая вишня.
Ой дівчино, дівчинонько, таптось мені любя,
Присталась ми до серденька, як кора до дуба. (Сенитова).

6843. Ой дівчино, дівчинонько, бій сі Пана Бога,
Шукай ного капелюшка коло оборога. (Михайловці).
6844. Не вір, дівко, парубкови, що він тобі шепче.
А він таку правду має, як нес воду хлєпче. (Ямниця).
6845. Ой у лісі на поляні два дуби зелені,
А дівчина на постели, двері відхилєні. (Кульчиці).
6846. Ой дівчино молоденька, не дай погибати,
Возьми коня до стаєнки, а мене до хати.
Дай коневи, дай коневи сіна тай оброку,
А мені дай молодому постівку широку. (Кропив Н.).
6847. Ни кажи се, дівчинонько, до дому водати,
Бо я тобі ни рідний брат, можу те зрадлиги
Бо я тобі ни рідний брат, ти ни моя сестра,
Обовсьмо молоденькі, охота нас знесла. (Таурів).
6848. Ти виділа, дівчинонько, що я молоденький,
На щос гнала воли пасти я в гай дякиненський? (Жур.).
6849. Бодай тебе, дівчинонько, сім раз дідько мучив,
Навішалась кораликів, мене дідько скусив. (Ж. Павлі, ст. 198).
6850. Ой не люби, дівчинонько, двох разом на силу,
Возьми собі посторонок та йди в березину.
. ой тай тідиниці,
Завів дівча в березину, загнув копаниці. (Дубенка).
6851. Штири воли як соколи, березове ярио,
Заплати ми, дівчинонько, щом ті любив дарю. (Волшів).
6852. В тебе тільки чистоти, що в камини води,
Шкода твої, дівчинонько, краси та уроди. (Іванівці).
6853. а) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягідко,
Як їм сі ті ни налюбив¹), най ті любит дїтько.
(Труск. М. Яцків).
Дусанів: 1) Як я ті сі не налюблю.
6854. б) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягідко.
Не можу ті¹) звіркувати, що в тобі за дїтько. (Вороблевці).
Дидьова: 1) Си.
6855. в) Ой дівчино, дівчинонько, дівчино ягідко,
Любилась ні, не взелась ні, най те бере дідько. (Охрим.).
6856. Рибко-ж моя солодонька, рибко моя, рибко,
Мені-ш то ся та на тебе подивити бритко. (Кюргев Н.).

6857. Казав їм ті, дівчинонько, шануй сє, шануй сє,
Не хтілас сє шанувати, тепер не жалуй сє. (Охрим.).
6858. Тай із гори загреміло, а в долу ся хмарит,
Закрий, дівко, головочку, бо грум у тя вдарит.
Закрий, дівко, головочку, айбо вна закрита,
Бо вже твоя головочка від Бога побита. (Уйбард).
6859. Ой упала возиледа з високого неба,
А вже тобі, дівчинонько, віночка ни треба. (Кнг.).
6860. Ой бодай тя, дівчинонько, ой бодай тя, бодай,
Ой як будеш умирати, рученьку ни подай. (Нагуевичі).
6861. Кувала ни зазуличка в горідци на свеклі,
Буде, душко, через тебе моя душка в пеклі.
Буде, душко, через тебе, через твою хоту,
Буде тай ше на тім світі моя душка в плоту. (Підзахарич).
6862. Ой деж ти ся, дівчинонько, розуму навчила?
Ой попід гай зелененький, якив волочила.
Ой деж ти ся, дівчинонько, розуму набрала?
Попід гаси зелененькии, як телятка гнала. (П. Ст. В. 1865 р.).
Пор. Коломийки, I, ч. 1575.

4. Дівчата до хлопців.

6863. Чи й у вас так, як у нас, така поведінка,
По два гроші хлоп хороший, два талари дівка. (Чорні Ослави).
6864. Ой по під гай зелененький дівча стерню допче,
Та махає рученьками: ходи сюда, хлопче! (Деншів).
6865. Чи ти такий маґаляс як я маґаляска?
Чи ти такі штани маєш, як моя запаска? (Завалів).
6866. Ой синейка кавізелька, а гувики срібні,
Ой то ни си, козачейку, обоє подібні. (Заптів).
6867. Ой ти мовиш, парубочку, що ти син вітцівський,
Захлястав єсь кахтанину, як дід михайлівський. (Нагуевичі).
6868. Напреду ти сорок пасем тай ти понотаю,
Як ти буде хто питати, кажи, що не знаю. (Ворохта).
6869. Коби було не греміло в неділю на Йвана,
Була бни ті ній миленький, горішків нарвали.

Була бни ти тай нарвала в нову запасочку,
Була бни ти їх сховала аж на колідочку. (Рибно. Велеснів).
Пор. Кол. ст. 105, 1167.

6870. Болят руки від роботи, а ноги від танцю,
Болят вочка дивити сі на тебе, коханцю. (Страпче).
6871. Подиви ся, парубочку, на себе й на мене,
Чи такі то чорні очка, як в тебе, так в мене. (Кропив. Н.).
6872. Не диви ся, парубочку, що дівка як сосна,
Подиви ся, парубочку, чи витче вна кросна.
Не диви ся, парубочку, що дівка пешена,
Подиви ся, парубочку, чи піч їй мащена. (Мшанець).
6873. Ой ци правда, ци не правда, мое коханічко,
Що хотіли обтинати твоє волосічко? (Тухля).
6874. Ой не ходи понад воду, білявий Іване,
Та най твоє біле личко від вітру не вяне. (Войничів).
6875. Ей хлопче, каже, хлопче, що тобі солодче¹⁾,
Ой ци медок, ци горівка, ци хороша дівка? (Жураки. Волосів)
Войничів: 1) Що ти найсолодше.
6876. а) Парубочку рудий, рудий, не слухай ти людей,
Слухай мене молоді, порадоочки мої. (Кропив. Н.).
Пор. Кольберг, II, ст. 97, ч. 141, 5.
6877. б) Товаришу, каже, любий, та не слухай людей.
Слухай мене молоді, бесіди милої. (М. Яців).
6878. Ой запряду веретено, запну за куделю,
Та не ходи, песій сину, де я ти не велю. (Боберка).
6879. Ци я тобі не казала, тай не говорила:
Сиди дома, не йди нігде, чей бни ты любила!
(Гол. II, ст. 433, ч. 586).
6880. Ой хлопчино, хлопчинонько, такийсь ми миленький,
Як у літі при дорозі явір зелененький. (Зал. ст. 189).
Пор. Гол. II, ст. 326, ч. 439.
6881. Ти не явір, ти не явір, а я не билина,
Є у тебе отець, мати, а в мене ролина.
(Гол. II, ст. 260, ч. 72).
6882. Ой Івани, вдовни сину, та я тебе люблю,
Сідай собі коло мени, най кі приголубю. (Усте над Черем.).

6883. Ой повіяв буйний вітер з гори на долину,
Так ті люблю, песій сину, як мати дитину. (Невід.)
6884. Сідай же мо коло мене, низенький, маленький,
Твоє личко біленькоє, як від солоденький.
(Гол. II, ст. 317, ч. 392).
6885. Леґинку молоденький, ни бери ко гуглю,
Буде мати нарікати, що я тебе люблю.
Та най би вна нарікала, лиш коби ни была,
Я би тебе, леґинку, про того любила. (Кобаки).
6886. Ой кує ни зазуличка, тай кує таркатий,
Любила бих те, леґіню, кобес ни шмаркатий.
Ой кує ни зазуличка, тай ше кує сивий,
Любила бих те, леґіню, кобес ни плаксивий. (Підзахарич).
6887. Ой леґіню молоденький, кажу ти, леґіню,
Ци я з тобов ни стояла нічку на неділю?
Ци я з тобов ни стояла, та ни говорила?
Було в личко цулувати, я ни боронила.
Було в личко цулувати, кілько се хотіло,
Щоби тебе молодого до нї ни кортіло. (Кобаки).
6888. А чомуж ти не такий, як таптої ночи,
Голосок сї змінив і чорненькі очі. (Невід.)
6889. Ой біленька зазуленька, а чорнії вочі,
Скажи мнї, мій миленький, деь був сеї ночи? (Шибалин).
6890. Ой ни знаєш, леґинку, як дівча любить,
Але прийді під віконце: Дай ко води пити. (Чорні Ослави).
6891. Ой жиби я була знала, що ти мій миленький,
Була бим ти показала перелаз низенький.
Ой коби я була знала, що ти мене любиш,
Була бим ти показала, тільки переступиш. (Завалів).
6892. Люби мене, гарний хлопче, хоть я невеличка,
Буду тобі щебетати, як перепеличка. (М. Яцків, Іванівці).
6893. Та коли-ж ня вірне любиш, люби-ж ня самую,
Не поглядай оченьками на суку другу!
(Гол. II, ст. 317, ч. 388).

6894. А Івась воли пас, а дівчина бички,
Купи, купи, Івасинко, жовті черевчкы.
А пся мама тебе знала, черевчкы купиш,
А я шалїї оповїта, що ти мене любиш. (Бергомет).
Пор. Коломийкы, I, 1059.
6895. Як поїдеш в кїньми¹⁾ на ніч, заграй на дудочку.
А я буду стоятоцькы²⁾ в вишневім садочку. (Цепарів).
Вількы Мазов.: 1) Як поведеш конї. 2) А я тебе зачекаю.
Пор. Коломийкы, II, 4629.
6896. Як поведеш конї на ніч, заграй на свистївку,
То я тебе зачекаю в зеленім барвінку. (Вількы Мазов.).
6897. Ой ти наш сиву свиту, а воронї конї,
Як до мене приїжджаш, я плещу в долонї. (Ж. Павлі, ст. 179).
6898. Айбо тото не кльинка, зазулино піре,
Приїди, приїди, мій миленькїй на мов подвірє!
(Гол. II, ст. 411, ч. 480).
6899. Надлетїли дикї гуси, сїли у тростину,
Просїлаи ті, парубочку, бис прийшов в гостину. (Кутьчиці).
6900. Ой посїю руту круту, най хто хоче допче,
Приїди нинї на вечеру, кучерявий хлопче. (Голґочї).
6901. Я до тебе козака, ти до мене полькы,
Приїдь, приїдь, мій миленькїй, звару ти фасолькы (Раковець!).
6902. Ой дубочку зелененькїй, листє ти зелене,
Ой приходи, мій миленькїй, що вечер до мене. (Нагуєвичї).
6903. Чомус тогди не прийшов, як сьвїчка горїла,
Тато пішли, мама пішли, я сама сидїла. (Бїла).
6904. Чомус тоди не приходив, коли місяць вїйшов,
Був бис собі поговорив тай до дому пішов. (Волцївї).
6905. Ой кувала зазулечка, кувала, кувала,
Стояв шилий під віконцьом, я о нїм не знала.
Не стїй, шилий, під віконцьом, ходи си до хати,
Упало ми веретенце, не кому підняти. (Мшанець З.).
6906. Ой вийду я на болонї, пасе любко конї,
Ой любочку солоденькїй, дай раду голові. (Нагуєвичї).
6907. Ей Івасю, Івасуню, дай коникам сїна,
Тай положи гбловоньку на мої колїна. (Михайловичї).

6908. Ой летіла зазуденька, тай новила гайду,
Ой деж я тя, мій миленький, з кониками найду? (Нагуєвичі).
6909. Ой ци тебе, парубочку, породила мати,
Ой що твої підківочки на кашени знати? (Нагуєвичі).
Пор. Коломийки, I, 2597.
6910. На зеленім заріночку дрібноє каміне,
Пізналає ті, мій миленький, по твоїм сумліню.
Ой я тебе, мій миленький, від тепер пізнала,
Толуж їи си, мій миленький, з тобов покохала. (Орелець).
6911. Ей до мене, парубочки, до мене, до мене,
Солодка ябліночка на подвір'ю в мене.
Солодка ябліночка, ще солодша грушка,
Ой до мене, парубочки, бо я ваша душа (Голочі).
Пор. Гол. II, ст. 421, ч. 525—526.
6912. а) Ой стояла дівчинонька під новим острішком,
Та вабила парубочка волоським горішком.
Та вабила парубочка, кликала до хати,
Дав я тобі гребенини кучарі чесати.
Ходи, ходи, парубочку, ходи, ходи, серце,
Дав я тобі з волоського горіха дзеренце. (Пасічна).
Пор. Коломийки, I, 2608. — Кол. ст. 113, 1431.
6913. б) Ой стояла дівчинонька під новим острішком.
Тай гулила молодчики волоським горішком.
Ой до мене, молодчики, до мене, до мене.
Очи чорні, брови повні у мене, у мене! (Ж. Павлі, ст. 202).
6914. Ой сусідний парубойку, сусідний, сусідний,
Дала я ти привидойку, тепер будеш бідний. (Лозина).
Пор. Коломийки, II, 4240.
6915. Та чого ся, парубоньку, так до дому квапаш,
Ти нічого там не мавш, нічого не втратил. (Дидьова).
6916. Бодай тібе, парубойку, з такою любовю,
Я си пальці пощибала, бігла за тобою. (Ямельна).
6917. Ой дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
А відкі ті візирати, файний парубочку?
А відкі ті візирати, ци ни з за рогаткі,
Соколюню Дмитрулюню, не сходин ни з гадкі. (Ямниця).
З 1-им куп. пор. Гол. II, ст. 314, ч. 372.

6918. Ой піду я до сусіда позичити соли
Щоби в тобов постояти, любий мій соколи. (Ямниця).
6919. Ти, соколе, лети в поле пшениченьку жати,
А ти, бідо, сиди дома діти колисати. (Уйбард).
6920. Ця я тобі не казала, казав би ти дідько!
Коли пішки не приходиш, хоць конем привідь ко!
(Гол. II, ст. 383, ч. 684).
6921. Чи ти коню осідланий, чи ти коню сивий,
Ой а леж ти од'їжджавш, а мій чорнобривий? (Зал. ст. 188).
Пор. Гол. II, ст. 325, ч. 435.
6922. Напиши ми чорві очи, подай вороновці,
Най я знаю, що ти робиш в чужій стороньці. (Страдче).
6923. Ой зацвила цинторія, та як тая тоя,
Щоби тебе не віддали, то бни була твоя.
А я тую цинторію змілев прикошаю,
Як вислужиш свої літа, я ті зачкаю. (Лозина).
6924. Ой їхала машинька тай дуже свистала,
Я на тебе, парубочку, три літа чекала. (Кайгини).
6925. Любила я парубочка, та не свою долю,
Ой тільки я наробила свою серцю болю.
Ти не знаєш, парубочку, як мене любити?
Одну ручку за пазушку, другов обіймати.
Одну ручку за пазушку тай поласкотати,
Другов ручков обіймати тай поцюлювати. (Запитів).
6926. Ой туркнула нога в ногу, підемо до дому,
Серце мое ласкавее, не кажи нікому. (Солуків).
Пор. Гол. IV, ст. 444, ч. 5.
6927. Ей Андрію, Андрієчку, не кажи нікому,
Дай я тобі перстенину, як приїду до дому.
Дай я тобі перстенину с трона камінцями,
Лин не кажи коло корши нежи легінями!
(Гол. II, ст. 320, ч. 409).
6928. Любімо ся, кохаймо ся, аби ніхто ни знав,
Аби мене через тебе ніхто шельмов ни звав. (Іванівці).
6929. Ой як насш на любити, люби потасанне,
А як відеш нежи люде, не вругай на мене. (Підберезе).

6930. Ой не кивай оченьками, не вругай бровами,
Бо то люде все донесут до моєї наші. (Солуків).
6931. І на тебе і на мене неспавойка впала,
Коло тої кирничейки, де я воду брала.
Коло тої кирничейки, коло того броду,
Коло тої студеної, де я брала воду. (Сороки).
6932. Ти ролу най маленького, а я великого,
Твоє серце жеваливе, а я не від того. (Орелець).
6933. Стоїть верба над водою, половина в воді,
Ой чи ми ся не любили, лем погадай собі!
(Гол. IV, ст. 501, ч. 69).
6934. Поливу ся раз в віконце, а два рази в люстро,
Чом не прийдеш, парубочку, без тебе ми скучно. (Велеснів).
6935. Іде човен, води повни тай се віхтує,
Іде дурень до дівчини, тай се віптує.
Не йди човен, води повни тай ми віхтує се,
Не йди, дурню, до дівчини, тай ми віптує се. (Нижнів).
6936. Ой ти мислиш, калабаю, жи я ті кохаю,
А я тобов, кидибаю, коши затйкаю. (Ложана).
Пор. Коломийки, II, 3829.
6937. Ти си мислив, козачейку, що я ті кохала,
Я чекала до неділі, щоби ти погуляла. (Запитів).
Пор. Коломийки, II, ч. 3830.
6938. Ей ти кажиш¹⁾, парубочку, що я ті любила,
Ти по мої хаті ходив, я сі ни дивила²⁾. (Жур.).
Запитів: 1) Ты си мислив. 2) Козаченьку. 3) Я чекала до неділі,
щоби ти погуляла.
6939. Ой мій милий чорнобривий не добре гадає,
Ніби мені в очи сьвітит, енчої шукає.
Не сьвіти ми, милий в очи, мені сьвітит сонце,
Ти гадаєш, що ті люблю, а я не доконче.
Як би я ті, парубочку, любила, любила,
Як би з тобою постояла хоть би нати біла.
Як би я ті, парубочку, кохала, кохала,
Як би з тобою постояла, хоть би нати знала. (М. Япків).
Пор. Коломийки, II, 3880.
6940. Ой ти кажеш, парубочку, що я тебе люблю,
Та най тебе ті люблять, що по трістю трублять. (Випки).

6941. Ни лести се, лигівнику, ни лести, ни лести,
Колмс ни нав тільки чести горівки принести. (Чорні Ослави).
6942. Ой не ходи, парубочку, та не носи ябкз,
Та не годуй дівчиноньки, аби була гладка.
Ой дівчина гладка, гладка, лиш ногами косит,
Які она ябка має, не для тебе носит. (Ходовичі).
6943. Ти до мене не ходи, не носи нічого,
Моя мати вобійде сі без зета такого. (Іванівка).
6944. Сварют мене, клинут мене, мій шилий, за тебе,
Прошу тебе, не гнівай си, не ходи до мене.
Прошу тебе, не гнівай си, прошу твою волю,
Люби собі котру хочеш, я ти не бороню.
Люби собі котру хочеш, котра тобі мила,
Жебис вітак ни банував, шом ти боронила. (Видинів).
Пор. Кольберг, II, ст. 124, ч. 199, 2.
6945. а) Альбо ти ні, любку, люби, альбо ти ні лишн.
Бо до мене жваввій панич дрібні листи пиши. (Невід.).
6946. б) Ни сама я ту прийшла, привели ні люди,
Федуньо ні підмовив, шо ни добре буде.
Або ти ні, дурню, люби або ти ні лишн,
Бо до мене не такий дрібні листи пиши. (Кульчиці).
6947. Воли мої половії, ярна золотії,
Ни маєте, парубочки, я з мене надії. (Пасічна).
6948. Чи я тобі не казала, хороший леґіню,
Ой чи маєш, чи не маєш на мене надію. (Переґінсько).
6949. Я на тебе, парубочку¹⁾, важу, тай²⁾ не важу,
Саміс ни сі ученив³⁾, по правді⁴⁾ ти скажу. (Журавно).
Коропець: 1) Дівчинонько. 2) І. 3) Самас ме се учипила 4) Де
вочий.
6950. Чи я тобі не казала, казала ти ненька,
Та до мене не ходи, бо я ще маленька¹⁾. (Григорів).
Хотінь: 1) Бо я молоденька.
6951. Ой як я ти не мовила, мовили ти люде,
Що з нашого закохання нічого не буде. (Нагуевичі).
6952. Ой не ходи попід хату, не допче лілії,
Бо лілію-и посадила своїй компанії. (Охримівці).

6953. Ти до мене не ходи, старий карабузе,
Бо видончеш ти мені загон кокорузи (О. Коцані).
6954. Ой не ходи в ходачках, не ходи в чоботях,
Та не роби дрібні слідки по моїх воротях. (Розлуче).
6955. а) Ой хлопчику, голубчику, не ходи до мене,
Скажуть люди, правда буде, що ти любиш мене. (Тухля).
6956. б) Ой не сідай коло мене в широкім ремені,
Скажуть люди, правда буде, що ти любиш мене. (Вовків).
6957. в) Ой на сідай коло мене, ни глїпай на мене,
Будут люди говорили, жи ти любиш мене. (Зелів).
6958. а) Агу на тя, чорна бідо, чому ся не вмисни?
Та не сідай коло мене, бо ня повалевши. (Нагуєвичі).
6959. а) Нечесана, невмивана, чому сі не вмисни?
Не сідай ни коло любка, бо го завалевши! (Скобичівка).
6960. Коло млина яворина, на березі гречка,
А ти мене не зачіпай, буде суперечка. (Березина).
6961. Ой не січи тай не рубай зеленого дуба,
Та не сідай коло мене, коли ти не любя.
Ой не сідай коло мене, ти зрадочко моя,
Шукай собі другу любку, бо я вже не твоя.
Шукай собі другу любку з чорними очима,
Я з своїми сивенькими стану за плечина. (Видинів).
6962. Ой ти мене не займай, бо ти мене не займеш,
Щобис ходив свїт поперек, такої не знайдеш. (Куропатники).
6963. Не зачіпай мене, дурню, бо я донька ксьонїза,
Бо я маю перстенець з самого носьонїза. (М. Яцків).
6964. Стоїт верба над водою, полочи корїне,
Ни стій, дурню, коло мене, ти ни мнї рівне. (Лозина).
6965. Відступи ся, парубочку, від моїого личка,
Бо коштує сто золотих една половичка. (Кропив. Н.).
6966. Ти до мене не ходи, не збавлїй си ночи,
Любити тя не буду¹⁾, бо ни ся не хоче. (О. Коцан).
- 1) Вар. Я за тебе не піду.
6967. Ой засїдай, не засїдай, не піду за тебе,
Видет мої чорні вочи, не господар с тебе.
Не господар, не господар, не господаруєш,
Та як прийде темна нічка, в дома не ночуєш. (Постолівка).

6968. Ой туруду, ой туруду, ни ставай на груду,
 Ни погледай очиньками, я твоя ни буду.
 Ни погледай очиньками, ни стискай плечика,
 Бо я твоя тай ни буду¹⁾ ш чорними вочима.
 Ти до мене ни ходи тай ви залищей се,
 Бо я твоя ни буду, бо ти ни ушив се. (Куропатники).
 Черче (1-ий куп.): 1) Бом ни твоя дівчиновька.
6969. Ой ци я ти не мовила тай не говорила,
 Великого щастя треба, щобим твоя була. (Кропив. Н.).
6970. Ой ни гукай, мій миленький, ни гукай, ни гукай,
 Як я ти сі наприкрила, еячої си шукай. (Явче).
 Григорів: 1) Давно я ти відповіла.
6971. Ти до мене не ходи, куций, коротенький,
 Бо до мене хлопец ходит високий, тоненький.
 Ти до мене не ходи, бо не мавш чого,
 Я до тебе не вогору, бо маю йничого. (Іванівка).
6972. Зійшов місяць, зійшов місяць на два сороківці,
 Ой маю я два ледінці, оба пасут вівці.
 Оден пасе, оден пасе, а другий загонит,
 А за мною молододою очками поводит.
 Не поводи оченьками по мнї, по мнї,
 Нема твого подарунку жадного на мнї.
 Нема твого подарунку, лиш оден червоний,
 Здає ми ся, мій миленький, шос дуже гонорний.
 Ой який ти тай гонорний, я ще гонорїшча,
 Ти до мене не говориш, я тому раднїшча. (Видинів).
6973. Ой ішла я дорогою, ішла я, ішла я,
 Питали сі парубочки, чия я, чия я.
 Ой ни ваші, парубочки, ни ваші, ни ваші,
 Ой бо я си полюбила молодого Йвасі. (Пасїчна).
6974. Покочу я перстенину покочу, покочу,
 Ой мій милий не люблю ті, лиш сі з тобов дrouch. (Пасїчна).
6975. А який ти гідкий, бридкий, а я яка пишна,
 Кудаж би я очи мала, щобим за тя пішла?
 А який ти гідкий, бридкий, я тя прикрасила,
 Білими личком, як сонїчком, чорними очима. (Вал. ст. 190).
6976. Повій, вітри, на тополю, тополя, тополя,
 Не важ, дурню, на дівчану, бо не буди твоя. (Глядки).

6977. Чіі коні на припоні, а мої на шнурі,
Пізнаю тя, дурний дурню, по твоїй натурі. (Вулька Гамулень).
6978. Ой не тутка цвите рутка, але в чистім поли,
Сонце низько, вечір близько, верни ся, соколе. (Посіч).
6979. Де ти їдши, де ти їдши¹⁾, чому сі ни верниш,
Бо там²⁾ гора високая тай сі приверниш. (Жур.).
Нагусвичі: 1) Та де йдеш, та де йдеш. 2) Відти.
6980. Питалам ся того вітру, що з тих сторін віє,
Скажи мені, де мій милий, тай що ся з ним діє. (Біла).
6981. Вчерас не був, ниніс не був, принеси тя Боже,
Моє серце без твого житойки не може. (Куни).
6982. Ой жсла я пшнниченьку до купи колосьом,
Та маю я коханочка з біленьким водосьом.
Ой жсла я пшнниченьку під колос, під колос,
Видит ми сі, мій миленький, що ти любиш когось. (Горуцько).
6983. Ой а гяля, білі гуси, а гяля в тростину:
Як я тебе не дістаю, на віки загину.
(Гол. IV, ст. 465, ч. 158).
6984. Ни купуй ми горівоньки, ни став ми на ляді,
Бо тож тота горівонька на великій зрадї. (Вороців).
6985. А я тебе, йдиначу, два роки любила,
Я від тебе, единачу, горівки ни пила.
Ще тя буду, единачу, еден рік любити,
Буду шастя трібувати, чи ні будеш бити. (Страдче)
Пор. Коломийки, II, ч. 3584.
6986. Ой стояло два блавати коло мої хати,
Не сьмієш ми ніц казати коло мої хати. (Бабухін).
6987. Ти горбачу, ти смаркачу, в червонім поясї,
А ти мене не чіпай, до мене ти засї. (Хотїнь).
6988. Ой кувала завуленька тай на перебою,
Ведїт мене до домоньку, бо сі сама бою. (Ямниця).
6989. На високуй полонинї зима ня запала,
Добре було, легінику, закім тя не знала.
Та як єм тя, легінику, зазнала, зазнала,
Не одна ми роботиця позадка зостала. (Уйбард).
6990. Ай дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
Ой зрадливї очі маєш, файний парубочку. (Вороблевичі).

6991. Ой дубочку зелененький, де впадем, там гинем.
Тя молодий парубочку, не по правді живеш. (Михайлович).
6992. Ой ци тото істна правда, ци люди вчинили,
Та що тебе коло мене в stodолі їнили. (Тухля).
6993. Легінику молоденький, вус ти си засіяв,
Штирис разки перекотив, ничос ми ни вдіяв! (Кобак).
- Пор. Кольберг, II, ст. 164, ч. 297, 4.
6994. Де на тебе нужда впала, як на каміньско,
Та я з тобов положила своє сумлінняско. (Кропив. Н.).
6995. Ой ци правда, ци неправда, коханічко мое,
Щось утікав через жито, через озимос. (Тухля).
6996. А я з гори на долину не зайду, не зайду,
Загубилам щастє, долю, не знайду, не знайду.
Згубила я щастє, долю, та через неволю,
В вісті славнім, в домі крайнім, гультаю, з тобою. (Батятичі).
6997. А в городі росте зілє, зацвило синенько,
На що ти мя покидаеш таку молоденьку? (Дусанів).
6998. Або я сі утоплю, або сі загублю,
Чого мне покидаеш, коли я ті люблю! (Батятичі).
6999. Як маш мя любитойки, то люби раз нараз,
Як мя маш покидати, покинь мене зараз.
Як мя маш покидати, покинь хліба їсти,
А як підеш до другої, шобсьє ни ніг сісти.
Як мя маш покидати, покинь воду пити,
Шоб ті було прикро-нудно иншюю любити. (Руда Сіл.).
7000. Ти гадаеш, парубочку, що за тобов плачу,
Я ще рочок подівочу, такого не втрачу. (Хотінь).
- Пор. Кокомийки, II, 3682.
7001. Чого мне покидаеш, праву руку даеш?
Щаслива ти дорожейка, куди погадаеш. (Батятичі).
7002. Ой у полі річка, річка, через річку владка,
Не покидай, шій миленький, не казала мамка.
(Гол. II, ст. 370, ч. 654).
7003. Бодай жи те Господь скарав та за мою тугу,
Я гадала, що мя любиш, а ти любиш другу. (Іванівці).

7004. Парубочку жовтокосий, тай жовтокосатий,
Ще ині будеш рік любити, як будеш жонатий. (М. Яцків).
7005. Парібойку прибірний, чо прибираїш?
Прибравіс двайцїть штири, на пету гадаїш. (Ожонки).
7006. Як ти мене вірно любиш, люби тебе, Боже,
А як мене тай зраджуєш, скарай жи ті, Боже. (Пасїчна).
7007. а) Любила ти, парубочку, як орїха зерне,
А тепер ти обниаю, як колюче терне. (Печенїжин).
Пор. Ж. Павлі, ст. 199. — Гол. II, ст. 312, ч. 361. — Коломийки,
I, 650, і виспе, ч. 6258.
7008. б) Я любила миленького, як з горїха дзерне,
Так го буду обходити, як колече терне.
Я любила миленького, як мати дитану,
Так го буду обходити, як Жид солонину. (Гвид.).
7009. Ліпше було, гарний хлопче, щоби ся не родив,
Коясь мене та не любив, щось до мене ходив. (Зал., ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 424, ч. 431.
7010. а) Ой дубочку дзелененький, лист на тобі ясний,
Парубочку молоденький, слованис прекрасний.
Ой слованис тай прекрасний, вража тобі думка,
Докім тебе не любила, цвилам як галунка. (Волосїв).
Пор. Коломийки, I, 2606. — Саламон, ст. 23, ч. 10.
7011. б) Ой ти дубе кучерявий, гіля твоє рясне,
Ти козаче молоденький, слова твої красні.
Слова твої прекрасні, а чортова думка,
Поки тебе не любила, булам як голубка.
Гула, гула як голубка, полинула в поле,
Сїлаш собі на могилі: гореж мені, горе!
Найшлам собі кубелечко, де утка несет ся,
Ой чужь я через людей, вражий снї сьмієт ся.
Ой хоч сьмієт ся, хоч не сьмієт ся, лихо тобі буде,
Хорїти меш, болїти меш, а смерти не буде! (Ж. Павлі, ст. 137).
7012. Ой загинеш, молоденький, загинеш, загинеш,
Та як мене молоденьку любити покннєш. (Задарів).
7013. Ой коби я була знала, що ти ня покинеш,
Була бим ти зготовила наперед трутнин.
Була бим ти зготовила, була бим ти дала,
Щоби тебе вже по инї вича не кохала. (Остапівці).

7014. Ще ти маю, мій миленький, дві слові вповісти :
Як тавтої не покинеш, підеш землю їсти. (Коропець).
7015. Як ня будеш покидати, перестань хліб їсти,
Аби тобі трудно, нудно коло ниншої сісти.
Як ня будеш покидати, покнивь воду пити,
Аби тобі трудно, нудно ниншую любити. (Зал, ст. 182).
7016. Викнивь паву з за голови і ружові квіти,
Мині люди повідали, жи ти маеш діти. (Лозина).
7017. Ой легіні, легіники, та легіні два вас,
Та ни ходіт похід хати та ни робіт галас.
Ой ни ходіт похід хати та ни галасуйте,
Возміт собі по дівчині та господаруйте.
Возміт собі по дівчині, по милій дитині,
А з вас будут господарі, а з них господині. (Ясенів Гор.).
Пор. Коломийки, II, ч. 4726.
7018. Летіники молоденькі, легіники милі,
Пішлибисти за дівчати і за штири милі. (Чорні Ослави).
7019. Ой з кокольом пшениченька, з кокольом, з кокольом,
Теперішні парубочки шукают за польом.
Теперішні парубочки шукают за польом,
Ой брали би по три морги, шоби й за сліпою.
На поли ся ніц не вродят, ей-що з того буде,
Ой з ким же ти, гожий хлопче, вийдеш межи люде? (Дураків).
7020. Ой піду я у лісочок, вітну см вилочки,
Дякую вам, парубочки та за співаночки. (Солуків).
7021. Ой піду я у лісочок та вітну си вили,
Дякую вам, парубочки, шосте мні любили. (Солуків).
7022. Дякую вам, парубочки, та за компанію,
Що я не раз нагуляла з вами у неділю.
Дякую вам, парубочки, та за компанючку,
Щосьте мене в темну нічку вели до домоньку. (Хотів).
7023. На тім боці при потоці горішки тріснут сі,
Дала бих вам по писанці, курки не писут сі. (Пістив).
7024. Ей за чергов, парубочки, за чергов, за чергов,
Ей щоба нас ни вигнала гавдяня қочергов. (Стр.).
7025. Вой ци так в вас, як у нас все на поли мавна,
По таляру парубок, по тисячу павна. (Кунин).

Б. Милій.

7026. Щоб я мала миленького, ах Боже мій, Боже,
То я би так процвітала, як в городі рожи. (Таурів).
Пор. вище ч. 6271.
7027. Ой коби я, Боже, знала, котрий мій миленький,
Я бим его закликала на мід солоденький.
Ой коби я, Боже, знала, де мій любко оре,
Пішла бим сі подивити, ци широке поле. (Пасічна).
7028. Ой коби я, Боже, знала, котрий мій миленький,
То я би му передала ремінь червоненький. (Кропив. Н.).
7029. Коби роса не студена, мороз не білейкий,
Раді бисте люди знати, котрий мій милейкий. (Дидьова).
7030. Аби сте мі посікали на мачок дрібненький,
То я би вам не вповіла, котрий мій миленький.
Аби сте мі посікали на дрібну капусту,
Когом собі полюбила, то сі не попушу. (Михайловичі).
7031. Ой у поли плужок оре, зачіпає в пеньки,
Ніхто не знав тай не буде, котрий мій миленький. (Крехівці).
7032. Ой мамуню, мамунцюню, маю миленького,
По тім боці, де я сама, того чорненького.
Ой мамуню, мамунцюню, я вам признаю ся,
Він чорнявий, я білява, я з ним кохаю ся. (Дусанів).
7033. Ой коби ти, мати, знала, котрий мій миленький,
Розчесав си кучереньки на личко біленьке.
(Гол. IV, ст. 455, ч. 93).
7034. Гей столику яворовий, столику жовтенький,
Хто на тобі карти грає, того мій миленький.
(Гол. II, ст. 451, ч. 679).
7035. А як милій заговорит, як давінок задзвонит,
А як же він усміхне ся, душа радує ся. (Таурів).
7036. Ой по горі, по долині, зелений май сходит,
Нема кому розвідати¹⁾, що мій милій робит. (Остапівці).
О. Коцан: 1) Відвідати.
Пор. Гол. II, ст. 347, ч. 560.
7037. а) Там під гаєм зелененьким буйний вітер віє,
Нема кому полетіти, що мій милій діє.

Ой чи хорий, чи здоровий, чи буде випрати,
Нема кому похетіти, та ся відвідати. (М. Яцків).

7038. б) Вітер віє, шелевіє, тай порохом сіє,
Коби то сі довідати, що мій милий діє.
Вітер віє, шелевіє, тай порохом нече,
Десь мій милий в дубровоньці в сопівку щечече.
(Жег. Павлі, ст. 186).
- Пор. Саламон, ст. 27, ч. 29.
7039. Ой Господи милосерний, ой щоби я дала,
Що мій милий нивька робит, ой коби я знала. (Чорні Ослав)
7040. Тече вода по каміню, тай по біленькому,
Кому тогу воду пити? Мому миленькому. (Жег. Павлі, ст. 185).
7041. Куда ходжу, тудя ходжу, все думаю думку,
Що ще не був мій миленький лиш раз в ревідунку. (Гвізд).
7042. Ай у мого татуника в коморі оконце,
Мій миленький такий красний, як на небі сонце. (Кропив. Н.)
7043. Ой зродила верба грушки, тай похилда ся,
Чи мій милий такий ладний, чи я вдивла ся? (Трудовач).
7044. Ой місяцю ясний, ясний, який милий красний,
Ой Господи добротливий, коби чернобривий! (Ожеша).
7045. Ой оден дуб зеленький, а другий дуб ярый,
Оден милий чернобривий, а другий білявий. (Завалів).
7046. А мій милий чернобривий, а мій милий ладний,
На котрого подивлю ся, все ни такий жадний. (Жуків).
7047. Ой ніду я на малини робучої дини,
Виломлю я миленькому паличку з кални.
Ой йде милий дорогою тай паличку струже,
Ой янже я, мій миленький, люблю тебе дуже. (Дусанів).
7048. Я червоний горошочок по тичці снував сі,
А мій милий чернобривий на пана придав сі. (Батягичі).
7049. А мій милий чернобривий, тай чернобривенький,
Понад чоло кучерита, як мачок дрібненький¹⁾. (Вовків).
Волцнів: 1) А в стані тоненький.
7050. А мій милий чернобривий, на стані тоненький,
Чи всім людям чи йно мині такий солоденький? (Лозина).

7051. А мій милий невеликий, лиш пелешатенький,
Ци всім людям так як мені¹⁾ як від солоденький? (Ямниця).
Жураки: 1) Має личко як яблечко.
7052. Ци ти милий такий красний, ци я ся вдивила,
Ци всім людям, ци лиш мені такас, бідо, шила? (Кропив. Н.).
7053. У койого милейкого чорное волоса,
Коли іде горі селом, дуже му яло ся.
(Гол. IV, ст. 515, ч. 125).
7054. Ніхто такий не файненький та як мій миленький,
Ой як іде через село, як сосна тоненький. (Волиців).
7055. Черевички невеличкі, підківки маленькі,
Козаченько чорнобривий, ой то мій миленький. (Гвізд).
7056. а) Коло шлина яворина та вода йорданска,
Ой такого любка маю, як дитина панска. (Перегінсько).
7057. б) Тече вода в під города, тече вода данська,
А мій милий на личеньку як дитина панська. (Ситків).
Пор. Коломийки, II, ч. 5014.
7058. Ой високо хиари ходє, а низко впадают,
Хорошого любка маю, найже люде знают.
Хорошого любка маю, хороші ми вбоє,
Ой шила нам розмовонька, де ми сами двоє. (Видинів).
7059. Ой у мого миленького красна головочка,
Хто би не знав, то би казав, що то позліточка. (Ямниця).
7060. А у мого миленького кучері жовтенькі,
Ой я би сі не мінула за воли сивенькі. (Волиців).
7061. А на горі яре жито, дрібне колосічко,
Мій миленький не великий, жовте волосічко. (Кропив. Н.).
7062. Ой виїду я, мій миленький, на затильні двері,
Покажи ми біле личко, жовтії кучері. (Вішки).
Пор. Гол. IV, ст. 464, ч. 156.
7063. Ой зроблю я косиченьку саму бервінькову,
Закосячу кресанину свому миленькому.
Соломяний капелюшок павами вбичений,
Здає ми ся, мій миленький, що позволочений.
(Гол. IV, ст. 448, ч. 37).
7064. Ой на горі плужок оре, мій милий погонич,
Зачесав си кучерки, ходит як попович. (Голочі).

7065. Ой за ланом пшениченька, за ланом, за ланом,
Нема ного миленького, десь поїхав з паном.
Нема ного миленького, десь в полю плугатор,
Зачесав си кучерики, ходит як мандатор. (Остапівці).
7066. Ой по-під гай зелененький, по-під ліс темненький,
Заносит мя від милого голосок миленький. (Голгочі).
7067. Чого вікна побіліли, чи вітер з морозом?
Чи мій милий такий файний, чи мій дурний розум? (Копичинці).
7068. Тече вода з під города, тече мала річка,
А мій милий такий ладний, як в городі чічка. (Трудовач).
Пор. Ж. Павлі, ст. 194. — Саламон, ст. 23, ч. 6.
7069. Ей мій милий одиначок тай зацвиє як шачок,
А я его мила дружі, зацвила як ружі.
Ой та ружі процвітає, бо ружі саджена,
А я буду бідувати, на тотом роджена. (Братишів).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, ІІ, ч. 3565.
7070. Ой велізна сопілочка, вісінайціть дєрок,
Ой то з ного миленького файний кавалєрок. (Ямниця).
7071. а) Скочив пєс біз овєс з білїми лапками,
Найладїйшїй мїй милєнькїй мєжї парубками. (Волиців).
7072. б) Ой зацвило синє зїлє купками, купками,
Найфайнїйшїй мїй милєнькїй мєжї парубками. (Пісочна).
7073. в) Ой лєтїла газудєнька тай шахїула фєстом,
Ой поїхав мїй милєнькїй мурованим мостом.
Мурованим мостом, мостом, чєрєз панськї брामी,
А мїй милий найфайнїйшїй мєжї парубками. (М. Яцків).
7074. Мило ми сї подивити на тотї гостиньцї,
Куда ходит мїй милєнькїй в білї полотнєвнїцї. (Іванівцї).
7075. Ой дай, Боже, на дєнь дощу, на вєчєр погоди,
Як повєдє мїй милєнькїй ковкїкї до води.
Ой дай, Боже, на дєнь дощу, щоби відхолодло,
Щоби ному милєнькому личко відхолодло. (Охримівцї).
7076. Ой нє видко того сєла, їно видко дуби,
Куда сїло, поїхало закованє любє. (Тригорів).
7077. Ой вїйду я на улїцю, стану на кєрницю,
Подивю сї за милєнькїм на Новосєлицю. (Рахнїя).

7078. Та як будеш, мій миленький¹⁾, майданом їхати,
То погейкай на волики, щоби ті пізнати²⁾. (Пасічна).
Посіч: 1) Файна любко. 2) Чувати.
7079. а) Утоптана доріженька долів тими ріньми,
Топтав ві мій миленький червоними кінсьми. (Кропив. Н)..
7080. б) Подивлю сі сюди, туди, подивлю сі рінсьми.
Чи не їде мій миленький червоними кінсьми.
Подивлю сі сюди, туди, тими мочірами,
Чи не їде мій миленький сивими волями. (Пасічна. Ямниця).
7081. А як бречка мальована, а кінь вороненький,
Головонька зачесана, тото мій миленький. (Біла).
7082. Богдай же сі на млинівці кладочка звинула,
Щоби мене за миленьким гадочка минула. (Волчківці).
7083. Та як я си нагадаю тай за миленького,
Тогди мені не давайте меду солодкого. (Руда).
7084. Тече вода з під города і крижочка леду,
А мій милий чорнобривий солодший від меду. (Трудовач).
7085. Ой на горі на високій пасе кінь турецький,
А меві ся ісподобав милий лопянецький. (Мізунь).
7086. Всадяла я ябліночку, ще си всаджу грушку,
Ходит милий по городі в білім капелюшку. (Мшанець).
7087. По чому тя¹⁾, мій миленький, пізнавати маю?
По жовтому²⁾ волосачку тай³⁾ по обуваню. (Тухля).
Перегінсько: 1) По чім тебе. 2) Чи по рудім. 3) Чи.
7088. Ой по росі, сивий коню, по росі, по росі,
А я свого миленького чую по голосі. (Красносіліці).
7089. а) А я свого миленького пізнаю по дусі,
А мій милий чорнобривий в білім капелюсі. (Охримівці).
7090. б) Ой по воді, сивий коню, по воді, по волі,
А я свого миленького пізнаю по ході. (Охримівці).
7091. в) Білі гуси, білі гуси на ставу, на ставу,
А я свого миленького пізнаю по стану.
Білі гуси, білі гуси по воді, по воді.
А я свого миленького пізнаю по ході.
Не ставте го в середній, поставте го з краю,
А я свого миленького на милью пізнаю. (Трудовач).

7092. г) А я свого миленького пізнаю з далека,
Що¹⁾ високий, а тоненький²⁾, як в лісі³⁾ смерека.
А я свого миленького пізнаю по ставі,
А як вийде на улицю в біленькім кафтані.
А я свого миленького пізнаю по дусі,
А як вийде на улицю в сивім капелюсі. (Віжа).
Іванівці (лиш 1-ий купл.): 1) Він. 3) Тая. — Тисьменичани: 2)
Бо він тонкий, а високий.
7093. д) А я свого миленького пізнаю з далека,
Як високий, так тоненький, як в гаю сирека.
А я свого миленького пізнаю, пізнаю,
Як високий, так тоненький, як сирека в гаю
А я свого миленького пізнаю по дусі,
Їди польом, сивим коньом, в чорнім капелюсі
А я свого миленького пізнаю по ході,
Як вбаре се в чиривички, ходит по городі. (Жуків).
7094. е) Ой на воді білі гуси, на воді, на воді,
А я свого миленького пізнаю по ході.
А я свого миленького пізнаю з далека,
Як тоненький, так високий, як в лісі смерека.
А я свого миленького пізнаю по дусі,
Їде польом сивим коньом в сивім капелюсі. (Дусанів).
В Нивцях і Іванівцях записано тільки два перші куплети з та-
ким початком: Ой по воді, сиві воли, по воді, по воді.
7095. а) А я свого миленького з далека пізнаю,
Він біленький, рум'яненський¹⁾, як калина в гаю (Жур).
Явче: 1) Бо він тонкий та високий.
7096. б) А я свого миленького з далека пізнаю,
Як він ходит та співає по зеленім гаю. (Іванівці).
7097. Сосновая коновочка, дубовес денце,
Не стій, милій, коло мени, не вяли ми серце. (Глядки).
7098. Ой любім сі, мій миленький, любім сі, любім сі,
Де багато людей стоїт, танки не сходім сі. (Вовків).
7099. Любимо ся, мій миленький, й любитись будемо,
Та ніхто нас не ровлучит, хіба аж попрем). (Остапівці).
7100. Ой на горі воли в ярмі, на переді коші,
Не дала би миленького за штири червоні.
Ой на горі воли в ярмі, на переді вівиці,
Не дала би миленького за три сороківці. (Видинів).

7101. Ой я піду на водницю з новими конвами,
Милий воли напуває з жовтих рогами. (Ветлина).
7102. Ой ходила по городі, полола петрушку,
А мій милий був за дружбу, я була за дружку. (Таурів).
7103. А з за гори високої літає голубка,
Десь мій милий не знати де, а я бідна тутка. (Біла).
7104. Ой ми відти вітер віс, вітки мині треба,
Визраю миленького з під самого неба. (Пісочна).
7105. а) Ой зацвила черемешка у чотири квітки,
Я ся дивю, чи не прийде мій милий з да-відки. (Боберка).
7106. б) Ой вродила Черногора червоні ягідки,
Визраю, ци не прийде, мій милий з да-відки. (Мшанець. З.).
7107. Очи-м собі придивила на тую дорогу,
Чи не іде мій миленький з Бережан до дому. (Котузів).
7108. Очи-м собі придивила з придива, з придива,
Нема мого миленького, не маж там без дива. (Котузів).
7109. Заревіли баранчики з половини йлучи:
Очка ми ся придивили миленького ждучи.
(Гол. IV, ст. 459, ч. 118).
7110. Ой зацвила колопенька матірна, матірна,
Привези ко миленького, колію вечірна.
Ой зацвила колопенька, буде відцвітати,
Ой колія як приїде, то буде свистати. (Волоків).
7111. Ой коби я була знала, що йде милий з Ваньгер,
Тобим була визрала в виділю цілий день. (Жур).
7112. Ой дротова дороженька, дротова, дротова,
Ніхто нею не приїде, но моя братова.
Ой дротова дороженька, дірочки маленькі,
Ніхто нею ни приїде, іно мій миленький. (Явче).
7113. Ой виїду я¹⁾ на горойку²⁾, подивлю сі в поли,
Чи не іде мій милейкий на вороні³⁾ коп.
Ой вже іде, ой вже іде, рукою махає,
Червоною хустиною слезя обтирає. (Запитів).
Ситків: 1) А я виїду. 2) Горбочок. 3) Сивенькім.
7114. А я ходжу, визраю з гори високої,
Ци не виїде мій миленький з брами широкої. (Рибно).

7115. Іде милий горі селом, маленькі слідочки,
Аж ся на нїм гузи сьвітят в чотири рядочки. (Розлуче).
7116. Ой вже вечір вечеріс, вже сонце колує,
Ой вже мов закоханє до дому вандрус. (Завалів).
7117. Очи ми ся придивили з паньскої обори,
Чи не їде нїй миленький з високої гори. (О. Копан).
7118. Вжеи сорочку тай вишила шовковою нитков,
Вжеи си очи видивила, шилого не видко.
(Гол. II, ст. 348, ч. 552).
7119. Покочу я персьцінец по дубовій кладці,
Чи де їду, чи що роблю, все милий на гадці.
Ой пушу я голосочок в двелену дубину:
Поверни ся, нїй миленький, бо за тобов згину. (Дусанів).
7120. Ой вийду я на гороньку, махну я рукою:
Поверни ся, нїй миленький, згину за тобою. (Дусанів).
7121. Ой місяцю перекрою, сьвіти наді мною,
Ой шо ти ми, милий, зробив, гину за тобою. (Кропив. Н.).
7122. А нїй милий на горі, а я на долині,
Якжеж ми ся серце крає на дві половині. (Дусанів).
7123. Куди ходжу, куди ходжу, все мині на гадці,
Я би свого миленького возила у тачці. (Гвізд.).
7124. Ой літала біла гуска на ставок пливати,
А я в тобі, нїй миленький, люблю все думати. (Іванівці).
7125. Як я собі нагадаю та за миленького,
То не виджу перед собов сьвітка біленького. (Ж. Павлі, ст. 172).
7126. Ой туруду, туду руду, туду рудуочки,
Не сходит ми нїй миленький ніколи з гадочки. (Голгочі).
7127. а) Ой нїй милий любий гладкий, не зійдеш ми з гадки,
Ти ми тоді з гадки зійдеш, як до мене прийдеш. (М. Яшів).
7128. б) Ой нависли чорні хмарі, нависли, нависли,
Не сходиш ми, нїй миленький¹⁾, ні з гадки, ні з мысли.
Аж тогди ти нїй миленький із гадочки зійдеш,
Як на мов подвіречко з музиками прийдеш. (Волосів).
Біла (лиш 1-ий купл.): 1) Не зійдеш ми, моя мила.
З 1-им купл. пор. Зал. ст. 193 і Коломийка, II, 4597 та више
6071—2.

7129. Ой заходить то сонічко за терновий садок,
Не знаєш ти, мій миленький, кілька у мня гадок?
Ож би усі авіади з неба писарями стали,
Та іщі би мої гадки не переписали!
(Гол. IV, ст. 505, ч. 85).
7130. Ходит пташок понад дашок з чорними лапками,
Заходиш ми, мій миленький, з ріжними гадками. (Волчків).
7131. Де би з тобов постояти, де би з тобов сісти?
Де би тобі, мій милейкий, всю правду вповісти? (Боберка).
7132. Ой дивно ми молоденькі, ой дивно ми, дивно.
Кавав милій, що ту буде, а єго не видно. (Кропив. Н.).
7133. Тече вода з під города, назад не верне сі,
Як не виджу миленького, серце в мнї рве сі.
Тече вода з під города, бистренька, бистренька,
А деж ти ся забавляєш, розмово миленька? (М. Яцків).
7134. Ой не видко того села, іно видко тичку,
Ой не видко миленького, йно єго сестричку. (Черче).
7135. Ни вижу ті, мій миленький, ни вижу, ни вижу,
То як листок на трепеті, так за тобов држжу. (Чорні Ослани).
7136. Як я свого миленького не виджу, не виджу,
То я свою челядоньку в дому зненавиджу.
Як я свого миленького на годину уздрю,
То я свою челядоньку та усюю люблю.
(Гол. II, ст. 316, ч. 384).
7137. Одва верба родит грушки, а друга повидло,
Чому тебе, мій миленький, оттуда невидно? (Перегінсько).
7138. а) Чомуж тебе, мій миленький, нігде не видати,
Ця ти хорій, ци здоровий, ци не пушат шати? (Мшанець).
7139. б) Де ти ся дїв, мій миленький, що тя не видати,
Чи ти хорій, чи здоровий, рада би я знати. (Тустань).
7140. Ай у мене молодї горох на коморі,
Давном бида, мій миленький, с тобов на розмоі. (Кропив. Н.).
7141. Ой пігнали сви хваци, пігнали, пігнали,
Давносьмо се, мій миленький, обоє видали. (Голгоці).

7142. а) Друлю лавку за муравку, най лавка плаває,
Ах то мені за миленьким серце омліває.
(Гол. IV, ст. 465, ч. 161).
7143. б) Вітер віє, шелевіє, вітер повіває,
Тото-ж мені за миленьким серденько видіває.
(Гол. II, ст. 313, ч. 369).
7144. Сьвітит місяць, сьвітит місяць, сьвітит, а не гріє,
Однак мені за миленьким нос серце мліє. (Зал. ст. 190).
Пор. Саламон, ст. 39, ч. 108 і 106.
7145. Ой сиділа на гостинці, конопельки терла,
Не виділа миленького, та мало ни вмерла. (Глядки).
7146. Куди гляну, туди гляну, все гречанні копи,
Як не маю миленького, не маю роботи. (Голгочі).
7147. Ой до гаю дороженька, до гаю, до гаю,
Цирис тебе, мій миленький, роботи ни маю. (Кнг.).
7148. Як я свого миленького ни виджу на вочи,
То мні сі молоденькій робити не хочи.
Як я свого миленького на воченьки вздріла,
Тоди мні роботонька у руках горіла. (Вороців).
7149. Ой змарніло нос личко, змарніло, змарніло,
За тобою, мій миленький, що тя не виділо. (Віла).
7150. Я у броду брала воду, не виділаи денця,
Не видалаи миленького, не втішила серця.
(Гол. II, ст. 316, ч. 383).
7151. Кукурудзи не сапані, курудзи зелені,
За милим ся розщибаю, розуме шадений.
Кукурудзи висапані, кукурудзи буйні,
За милим ся розщибаю, розуме мій дурний. (Ф. Кайндль).
7152. Тече вода з під города по білім кременю,
Не виділаи миленького, як в тамту неділю. (Голгочі).
7153. Який тиждень невеличкий, тяжко перебути,
Коби борше до неділі, коби з милим бути. (Невід.).
7154. Ой ізійшов місяченько, ой коби ще вірка,
Коби прийшов мій миленький тай став коло двірка.
Ой ізійшов місяченько, ой коби ще сонце,
Коби прийшов мій миленький, заграв під віконце (Перегінсько).

7155. Кобим свого миленького хота коли задріла,
Так би ми ся іздавало, що я цукор їла. (Кропив. Н.).
7156. Прийди, прийди, мій миленький, тай стаць під віконци,
А я скажу свої мамі, що то сходит сонци. (Іванівці).
7157. Ой кувала зазуленька в лісі на пеньочку,
Прийди, прийди, мій миленький, в зеленім віночку. (Вовків).
7158. Ой кувала зазуленька в лісі на ячмени,
Прийди, прийди, мій миленький, в червонім ремени. (Вовків).
7159. Ой кувала зазуленька в стодолі на розі,
Прийди, прийди, мій миленький, на кованім возі. (Іванівка).
7160. Коло ялина ясенина, коло двору троста,
Прийди, прийди, мій миленький, я для тебе росла. (Іванівці).
7161. Закувала зазуленька у лісі буковім,
Ходи сюда, мій миленький, щось я тобі повім. (Тузля).
7162. Ой у саду, винограду саджу садовинку,
Прийди, прийди, мій миленький, скажи ми новинку. (Войничів).
7163. Ой сиділа під сосною, нахала рукою,
Прийди, прийди, мій миленький, посидиш зі мною. (Іванівці).
7164. Поцілуй мя, мій миленький, я в личенько два раз,
А я тебе поцілую, але ще не зараз. (Перегінсько).
7165. Прийди, прийди, мій миленький, я ті сі надію,
Я ті в вечір поцілую, бо я в день ни сьвію. (Грг., Голгочі).
7166. Мій миленький поважненький, поважно се дивит,
Як у личко поцілує, крисанив захилит. (Перегінсько).
7167. Прийди, прийди, мій миленький, я тя ся надію,
Як не прийдеши в четвер рано, то прийди в неділю.
(Вільки Мазов.).
7168. Прийди, прийди, мій миленький, я те визнаю,
Як сивая зазуленька соловія з гаю. (Григорів).
7169. Ой до гаю доріженька, до гаю, до гаю,
Прийди, прийди, мій миленький, бо ни витринаю. (Біла).
7170. Оден чобіт на обцасі, другий на піткові,
Прийди, прийди, мій миленький, станни на розмові. (Шибалин).
7171. Прийди, прийди, мій миленький, я но сама сиджу,
Вжен си вочі видивила, а тебе не виджу. (Охрим).

7172. Ой кувала зазуленька в лісі на рапачу,
Прийди, прийди, мій миленький, най я ті зобачу. (Вовків).
7173. Прийди, прийди, мій миленький, або ми ся присні,
Щоби ми ся що не стало з великої нєсли. (Іванівці).
7174. Прийди, прийди, мій миленький, хоть на годиночку¹⁾.
Розвесели моє серце²⁾, хоть половиночку³⁾. (Холоїв, Скобичівка).
Вовків: 1) Годиноньку. 2) Мого серця. 3) Половиноньку.
7175. Закувала зазуленька у Львові на ринку,
Вийди, вийди, мій миленький, на одну хвилинку. (Вілька).
7176. Ой вже вікна побіліли, бо на дворі мороз,
Вийди, вийди, мій миленький, тай розпусти голос. (Печеніжин).
Пор. Гол. IV, ст. 464, ч. 154.
7177. Ой прийди си, мій миленький, вечером темненьким,
Напою тя від корови молоком тепленьким.
Ой прийди си, мій миленький, якос того буде,
Ой тож твоя дороженька заплачена буде.
Ой прийди си, мій миленький, прийди си, прийди си.
Та горами, долинами, кудаї ходят лиси. (Кульчичі).
7178. а) Ой кувала зазуленька, ой кувала красна,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут мама масла. (Ямниця).
7179. б) Ой кувала зазуленька тай кувала краса,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут мама масла.
Ой кувала зазуленька, тай кувала сама,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут мама сала. (Ямниця).
7180. Обіцєла пирога, вареничку дала,
Пирипрошаю ті, милий, бом сира ни вала. (Лозина).
7181. Ой ходімо, мій миленький, в зеленій садочок,
Скажем собі нашморґати дрібних ягідочок. (П. Ст. В. 1865)
7182. Ой кувала зазуленька в лісі на дубочку,
Прийди, прийди, мій миленький, вшию ти сорочку. (Острів).
7183. а) Ой засьвіти, місячейку, на нежу, на нежу,
Най я свому миленькому сорочку звережу. (Тухля).
7184. а) Дощік іде, роса паде на білу береау,
Та я свому миленькому сорочку мережу.
Та мережу, та мережу, а сподом циркую,
Та як прийде мій миленький, ще го поцілєю. (Орелець).

7185. в) Дощик іде, роса паде на білу березу,
А я своєму миленькому сорочку мережу.
Я сорочку та мережу, пирочки цирюю,
Пришили ся, мій миленький, най тя поцілюю.
Пришили ся мій миленький, пришили ся д' мвині,
Як ся мама пришила д маленькій дитині. (Павлик).
Пор. Гол. II, ст. 383, ч. 683. — Коломийки. II, 4457.
7186. г) Дощик йде, дощик йде на білу березу,
А я своєму миленькому сорочку мережу.
Ой мережу, ой мережу ружовії квіти,
Щоби мене ни судили свикрошинії діти. (Івачів).
7187. д) Не іди ти, легінику, тай на польованє,
Дощик іде, роса паде, замочит убранє.
Дощик іде, роса паде на білу березу,
А я своєму миленькому сорочку мережу.
Гол. II, ст. 361, ч. 613).
7188. Ой піду я у садочок тай розкушу грушу,
Прийди, прийди, мій миленький, розвесели душу. (Войничів).
7189. Прийди, прийди, мій миленький, в біленькім козушку,
Та сядь собі коло мене, розвесели душку. (Голгочі).
7190. Ой кувала зазуленька у Львові на ганку,
Прїїдь, прїїдь, мій миленький, по свою коханку. (Діпцлів).
7191. Прийди, прийди, мій миленький, д мвині із вечері,
Зняю тобі головоньку, розчешу кучері.
Головоньку би ти зшила, кучері зчесала,
До церковці віправляла, як намалювала. (Ямниця).
7192. Ой я в мого миленького жовтеньке волося,
А я його не чесала, такой відвело ся. (Нагуєвичі).
7193. Прийди, прийди, мій миленький, най тя намалюю,
У сьвітлонці на стївонці, де сама ночую. (Пісочна).
7194. а) А на моїй оборонці два дуби зелені.
Прийди, прийди, мій миленький, двері відхилені. (Кульчиці).
7195. б) Ой кувала зазуленька у лісі на вільсі,
Прийди, прийди, мій миленький, нічого не бій сі. (Біла).
Пор. Гол. IV, ст. 468, ч. 187.

7196. в) Ой кувала зауленька в лісі на орісі,
 Прийди, прийди, мій миленький, нікого не бій сі.
 Анї тата, анї мами, анї братової,
 Прийди, прийди, мій миленький, до мене самої. (Нивши)
7197. г) Ой кувала зауленька в лісі на орісі,
 Прийди, прийди, мій миленький, нікого не бій сі.
 Прийди, прийди, мій миленький, або приплинь з водов,
 Бо я роду не такого, не піду за тобов. (Волиців).
7198. д) Прийди, прийди, мій миленький, нічого не бій ся,
 Та я тебе заховаю в сінях за коліся. (Рахивя).
7199. а) Ой тож мої подушеньки понадували сі,
 Коби прійшов мій миленький, повлегли би сі.
 Подивлю сі у віконце, чи далеко сонце,
 Прийди, прийди, мій миленький, треба мі ті конче. (Кульчиці)
7200. б) Подивлю ся¹⁾ на²⁾ віконце, чи високо сонце,
 Прийди, прийди, мій миленький³⁾, треба ми доконче⁴⁾. (Біла).
 Мшанець: 1) Ой подивю я. 2) В. 3) Нема мого миленького. 4) Не
 конче. — Кропивник Н.: 1) Ой подивю. 2) В. 4) Тя конче.
 Пор. Гол. II, ст. 356, ч. 594 і, ст. 320, ч. 408.
7201. Чи я тобі не казала, любко, під явором,
 Моя хата новим шита, видко горі двором.
 Моя хата новим шита, ябліночка стета,
 Прийди, прийди, мій миленький, ой кожного сьвста.
 Моя хата новим шита, а стіноньки білі,
 Прийди, прийди, мій миленький, кожної неділі. (Волосів).
7202. Прийди, прийди, мій миленький, принеси ті Боже,
 Бо мені самі без тебе сидіти не може. (Дрогобич, Рахивя, Гнізд).
7203. Прийди, прийди, мій миленький, ни забудь за мене,
 Ни-тіш мої вороженьки, ни засмути мене. (Чорні Ослави).
7204. Ця я тобі ни казала вчора на дорозі,
 Прийди, прийди, мій миленький, я спю в оборозі. (Пісочня).
 Пор. Коломийки II, ч. 4585.
7205. Ой пташечки прилетіли, воробчики сіли,
 Ішов милий, не повертав, через мої сіни.
 (Гол. II, ст. 314, ч. 373).
7206. Ой тростова паличенька а в лузі стояла,
 Не прийшов би мій миленький, хоть би и вмирала. (Кропив. Н.).

7207. Куди хожу, туди хожу, а все понад воду,
Гай не прийде мій миленький на мою негоду.
(Гол. II, ст. 407, ч. 767).
7208. Через гору високою шовкова нитка,
Чому мий не приходит, яка нічка видка. (Березів).
Пор. Гол. II, ст. 317, ч. 393. — Ж. Павлі, ст. 188.
7209. Через гору високою убитий слідочок,
Чому, милий, не приходиш, який ти смучочок? (О. Коцак).
Пор. Гол. II, ст. 318, ч. 394 і ст. 348, ч. 553. — Ж. Павлі,
ст. 188.
7210. Ой у мого миленького над вербами хата,
Він до мене не приходит, бо сі боїт тата. (Волосів).
7211. Барвіночку зелененький, стелиш ся низенько,
А ти милий чорнобривий, присунь ся близенько. (Ост., Іванівці).
7212. Їй із гори на долину завернім си води,
Сядь си, милий, коло мене, най ворогів коде. (Бсташівці).
7213. Ой піду я на ставочок, наймаю рибки,
Ой люблю ті, мій миленький, ворогам на збитки (Невід.).
7214. а) Ой ще зоря не зійшла, зійде вона, зійде,
Ой ще миля не прийшла, прийде вона, прийде.
Ой ще місяць не зійшов, ой зійде він, зійде,
Ой ще милий не прийшов, ой прийде він, прийде. (Баб., Дус.)
Пор. Саламон, ст. 28, ч. 39. — Коломийки, I, 6939.
7215. б) Ой ще місяць тай не зійшов, та чейже він зійде,
Ой ще милий та не прийшов, та чейже він прийде.
Ой ще місяць та не зійшов, час му ісходити,
Ой ще милий та не прийшов, час му приходити.
Ой ще місяць та не зійшов, вступила хвара,
Неша мого миленького, не пустила нама. (Ф. Кайндль).
7216. Ой дай Боже на день дощу, на вечер погоди,
Як поведе мій миленький коники до води.
Ой дай Боже на день дощу, а на вечер свігу,
Щоби не вів мій миленький коний до вічлігу. (Красно)
Пор. Коломийки, II, 4622.
7217. Ой дуду, ой дуду,
А з ким же я сію нічку почувати буду?
. Сама із собою,
Прийди, прийди, мій миленький, розмов се зо мною. (Жижів).

7218. Ой кувала зазуленька на високім горбі,
Та приїхав мій миленький, нема нічо в торбі.
(Тол. II, ст. 295, ч. 268).
7219. Вийди, вийди, мій миленький, з вечера в суботу,
А я вийду, поговору, покажу роботу. (Желдець).
7220. Щоб я була рибка, рибка, я бим утонула,
Я бим свому миленькому коня завернула.
Я бим коня завернула, коло него сіла,
Я бим свому миленькому всю правду вповіла. (Вовків).
7221. Шігель-мігель-катана, горох на коморі,
Вчорам була, мій миленький, с тобов на розмбві. (Нагуевичі).
7222. Ой я в вирі¹⁾ воду беру, на камени стою,
Люба мені розмовонька²⁾, миленький³⁾, з тобою. (Хотівь).
Желдець: 1) Воду беру, 2) Не любя ми порадонька. — Орелешь:
1) Ой я з вирі. 3) Любенький.
Пор. Гол. II, ст. 347, ч. 547.
7223. Ой заросла тая стежка мохом тай травюю.
Ни піду я розмовляти, миленький, с тобою. (Труск.).
7224. Ой не спали чорні очі, не спали, не спали,
Но сиділи на порозі, милого чекали. (Вороців).
7225. а) Ци ти, милий, такий файний, ци мені здає сі,
Ой що мене через тебе спанє не бере сі?
Не бере сі в ночи спанє через цюлюване,
А у днину роботонька через візиране. (Солуків).
7226. б) Стоїт верба над водою, в воду схлила ся,
Чи ти, милий, такий красний, чи я вдвила ся?
Чи ти, милий, такий красний, чи мені здає ся,
Через тебе, мій миленький, спанє не бере ся.
Через тебе, мій миленький, впаду в сухотоньки,
Не маю я в ночи спанє, я в день роботоньки. (Дусанів).
7227. в) Я калину гну в долину, а калина в гору,
Коли я св, мій миленький, з тобов наговору?
Я калину у долину, а калина гне св,
Коли мене, мій миленький, спанє не бере св. (Бишки).
7228. Ой не спалам сесю нічку на волос, на волос,
Вон слухала, ци не вчую миленького голос. (Солуків).
Пор. Саламон, ст. 39, ч. 101.

7229. Ой вродила верба грушки, а тополя сливи,
Ніхто з ними не розлучить, бо не має сили.
(Тол. IV, ст. 944, ч. 39).
7230. Не знаєш ти, мій миленький, як си в нььки вкрасти :
Давай, мати, вечерати, жину коні пасти. (Копичинці).
7231. Ой жала я пшвииченьку, трищала солома,
Ой приходив мій миленький, я не була в дома. (Олеша).
7232. Ой стою я під сосною, личко в виноградї,
Давно була, мій миленький, з тобов на поради. (Книгини).
7233. а) Посідали жовті птахи на мою стодолу,
Чого ти ся, мій миленький, так квапш до дому ?
Чого ти ся, мій миленький, так до дому квапш,
Маєш нььку стареньку, вечері не втрапиш. (Трудовач).
7234. б) А щож ти се, мій миленький, так від мене квапш,
В тебе ньька старенькая, вечері не втрапиш.
В тебе мати старенькая, а тато голубий,
Сіви, хату отвирают : Де мій синок любий ? (Котувів).
7235. а) Здибав мене мій миленький коло коваленька,
Тай взяв мене за рученьку : де йдете, миленька ?
Здибав мене мій миленький коло мої тети,
Узяв мене за рученьку : де ви йдете ? (Книгини).
7236. б) Коби борзо зосеніло, коби місяць сьвітив,
Коби мене мій миленький на дорозі стрітив.
Стрітив мене мій миленький просто коваленька,
Узяв мене за рученьку : Де ідеш, миленька ? (Ж. Павли, ст. 195)
Пор. Саламон. ст. 25, ч. 20. — Кольберг, III, ст. 39, ч. 324—225.
7237. в) Коби ділай до вечіри, коби до смірки,
Коби вийшло проти мене моє закоханє.
Коби ділай до вечіри, коби місяць сьвітив,
Коби мене мій миленький на дорозі стрітив.
Коби ділай до вечіри, кобижто, кобижто,
Буде личко цілюване, аби ни знати що. (Врб.).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4549 і вище 6149.
7238. Чи я тобі не казала, мій милий молоде,
Ой не ходи дорогою, йно поза городи.
Ой як будеш, мій миленький, дорогов ходити,
Будут за нас молоденьких люди говорити. (Осташівці).

7239. Я гадала молоденька, що поле горіло,
То сї мого миленького личко руменило.
Я гадала молоденька, що соненько сходить,
А мій милий чорнобривий по городку ходит. (Дрогобич).
Пор. вище, ч. 6651.
7240. Ой зсла я пшениченьку під колос, під колос,
Щось миві сї причуває миленького голос. (Дрогобич).
7241. Ой бодай тя, мій миленький, бодай тя, бодай тя,
То не раз ня поганьбила матіночка за тя.
То не раз ня поганьбила, ще хотіла бити,
Щоби с тобов не стояти тай не говорити. (Кропив. Н.).
7242. Не дайте ми вечеряти, не дайте ми їсти,
Лиш ми дайте із миленьким на лавицю сїсти. (Кропив. Н.).
7243. Ой ти танцюй, мій милейкий, а я си посиджу,
Та я рада, мій милейкий, що я тебе віджу. (Тухля).
7244. Люблю я тя, мій миленький, ги в городі вишню,
Ай по твоім підвіричку ходети не мишло. (Кропив. Н.).
7245. Ой на дворі так тихонько, лиш би мак сїяти,
Порадь мене, мій миленький, що маю діяти? (Хотінь).
7246. а) Коби річка невеличка, я бим перебрида,
Коби милий не сивенький, я бим го любила.
(Гол. II, ст. 326, ч. 438).
Пор. Зал. ст. 189.
7247. б) Як би річка не ширічка, я бим перебрила,
Як би милий не далеко, я бим го любила. (Гисьменичани).
7248. в) Як би річка не бродічка, я би не бродила,
Як би милий не молодий, то бим не любила. (Коростві).
7249. Ой запало, затонуло за горами сонце,
Заграй же ми, мій миленький, під нос віконце. (Волцив).
7250. Чи ми будеш, мій миленький, того жалувати,
Як ми схожи отец, мати, за іншого дати? (Іванівці).
7251. Ай у мене молоді з едбабу шівчина,
Хоть бис плакав, мій миленький, не твоє-м дівчина. (Кропив. Н.).
7252. Продай, мамцю, когутка, продай мамцю жвочку,
Куп же йому миленькому шовкову серечку. (Велина).
7253. Ой я піду у садочок тай си урву ябко,
Бачо тобі, друге мені, нос солодятко. (Солуків).

7254. Ой гадка ви на милого, ой гадка, ой гадка,
Сама не їм, милому дам солодкого ябка. (Запигів).
7255. Ой гадка ми за миленьки, тай гадка ми, гадка,
Він сам кусав, мені давав солодкого ябка. (Гвізд).
7256. Минули сі вчірниці, минули сі ябка,
Іно ми сі ни минула по милейкім згадка. (Ожомля).
7257. Ой знаю я, мій миленький, яка в тобі гадка,
Сам ес купив, невіс не дав червоного ябка. (О. Коцан).
7258. а) По під тоті сині гори, по під тоті терна,
Кусай, милий, горішечки, нині давай зерна. (Усте).
Пор. Коломийка, II, 3138. — Саламон, ст. 78. ч. 16.
7259. б) Ой по під гай зелененький¹⁾, по під оухе терне,
Кусав орїх мій миленький²⁾, мені давав зерне.
Ой чи тоє зерне з'їсти³⁾, чи єго сховати,
Чи тя, милий⁴⁾, ще любити, чи тя⁵⁾ занехати? (Остапівці).
Тустань: 1) Попід тогу ліщиньку. 2) Кусав любко орїньки.
3) Ой чи тоє зерно їсти. 4) Любку. 5) Вже.
7260. А що кому та до того, що кому бракує,
Та що нині мій миленький бамбони купує. (Іванівці).
7261. Купи мені, мій миленький, фусточку шовкову,
Кож хочеш, абиз стала до слюбу з тобою.
Купи мені, мій миленький, фустку крапканисту,
Кож хочеш, абис ходив попри мою приспу. (Волосів).
7262. А я свому миленькому сїданє зваряла,
Білу юшку відцїдила, рибков закришила. (Остапівці).
7263. Ци-ж я тобі не мовила, ци не говорила:
Прийди, прийди, мій миленький, я рибу варила.
Ой варила, ой варила, тай не шумувала,
Ой я мала добрі люде, тай не шанувала.
Моя мати старейкая не боїт ся Бога,
Відогнала добрі люди від мого порога.
(Гол. IV, ст. 468, ч. 186).
Пор. Гол. II, ст. 253, ч. 37.
7264. Коби тоти перелази могли оповісти,
Кількос рази вівосила миленькому їсти.
Коби тоти перелази могли говорити,
Кількос рази вівосила миленькому пати. (Волосів).

7265. Я в мочарі сіно гребу, попід сіно вода,
Поти мене милий любить, поки я молода.
(Гол. II, ст. 446, ч. 650).
7266. Коби була така краса, як сьпівати вию,
Тримав бис шій, мій миленький, тільки про неділю. (Бабуків).
7267. Ой чи я ти не казала, милий, не жени ся,
Ходи собі парубочком, вічим не жури ся. (Велдіж..)
7268. Ой висока калиночка, ни мож листка врвати,
Треба мого миленького три роки чекати.
Ой листочка мусю врвати, бих стала на дуба,
Я милого зачкаю, бо велика люба. (Видинів).
7269. Покочу¹⁾ я срібний перстінь по тисовім²⁾ столі,
Тримав єс ші, мій миленький, три роки³⁾ на слові. (Явче).
Центів: 1) Ой маю. 2) Покочу по. 3) Довгий час.
7270. Я в городі калабане, купала се кане,
Декую ти, мій миленький, за твоє кохане. (Жур.).
7271. Забуду ті, мій миленький, забуду, забуду,
Як я тебе три роченьки видіти не буду. (Черче).
7272. Ой вжеж тобі, мій миленький, з полудня звернуло,
Ой вжеж тобі так не буде, як ти вперед було. (Руськічі).
7273. Я на ставі хустя прала, на ріці кахтаня,
Господь знає, що ся стане, мій миленький, з нами. (М. Якіє).
7274. Ой бодай ся поломили яворові вили,
Шкода, милий, тої слави, що ми ся любили. (Кропив. Н.).
7275. Правую ся на горосі, правую на бобі,
Ще ся буду правотити, миленький, на тобі. (Кропив. Н.).
7276. А я вчора клаки прила, а дзіся повіско,
Седь си, милий, коло мени, хоть нам буде тісно.
Седь си, милий, коло мене, та з правого боку,
Та най тамту колька колит хоть з півтора року. (Страдче).
Пор. Коломийки, II, 3944.
7277. Та я собі заспіваю, ой ду-ду-ду-ду-ду,
Миленькому далам ручку, миленького буду. (Усте).
7278. По під гору високою журавель си крутит,
Ой мій милий рано встає, тай мене не будит.
Ой мій милий рано встає, тай мене вкриває:
Та най мою файну любку ніхто не киває. (Видинів).

7279. Ой не піду на вечірки, бои ходила спочи,
Та я си вже надивила милейкому в очи. (Мшанець.)
7280. Ой у ного миленького під порогом ямка.
Маю в Бога надійочку, що я буду тамка. (Пасічна.)
7281. Ой у саду росла сосна не пересаджена.
Такої я ти, мій миленький, з роду осуджена. (Волиців.)
7282. Ой у ного миленького й обора, й обора,
Виноградом обсаджена дзелени довкола. (Мшанець З.)
7283. А у полі керниченька, тиса коло неї,
Коби твоя, мій миленький, хата коло неї. (Кропив. Н.)
7284. Ой чубата моя курка, чубата, чубата,
А у ного миленького обідрана хата. (Жураки.)
7285. Та до того, каже, Гвозда, дороженька проста,
Та у ного миленького хата коло моста.
Та у ного миленького хата над водою,
Не пошита околотом, але лободою.
Хата ного миленького, хата над болотом,
Не пошита лободою, але околотом. (Гвізд.)
7286. Я ся вбю в ходачатка, бо так ми ся любить,
Ци ся милій здогадає, чоботятка купит. (Тухля.)
7287. Як мій милій заспіває тай ноженьков дубни,
Тай він мені молоденькій подарунок купит. (Перегінсько.)
7288. Набрехали вороженьки, що я си грубенька,
А я своему миленькому як мід солоденька. (Трудовач.)
7289. А вже ми се хліб проїв, палениці хочу,
Я до свого миленького віконцем вискочу. (Котузів.)
7290. Ой ни знаєш, мій миленький, як ми не любити,
Де найбільши людей стоїт, то сі ни левити. (Іванівці.)
7291. Ни знаєш ти, мій миленький, як ми не кохати.
Де найбільши людей буди, там сі ни сьвіяти. (Іванівці.)
7292. Ой заяв же мій милійкий сиві воли паста,
Іти би ми молодійкій огника накласти. (Коростів.)
7293. Ой вдарило два морози, морози, морози,
Зморозило миленького, ой Боже мій, Боже! (Біла.)

7294. Ой вдарили два морози, зморозили лози,
Пібють тебе, мій миленький, дрібненькіі слози. (Чорні Ослави).
7295. Коби ти знав, мій миленький, що мнї сї снило,
Зроби таке веретенце, щоби саме прило. (Чорні Ослави).
7296. Ой як собі засьпіваю в поли за горою,
Будеш, милій, банувати цілий рік за вною.
Будеш, милій, банувати, будеш згадувати,
Меш ходити блукаючи, не меш любки мати.
Меш ходити блукаючи, тими облогами,
Вже не найдеш таку любку з чорними бровами. (Видишів).
7297. Ой на горі дуби, дуби, на долині піпки,
Та не ходи, мій миленький, до мене на збитки.
А я дуби порубаю, піпки потолочу,
А аж тебе, мій миленький, на збитки не хочу. (Гвізд).
7298. Ой ходила дівчинонька по валу, по валу,
Ой кликала миленького помалу, помалу.
Ой ходіво, мій миленький, до саду, до саду,
Посїяно, нове серце, росаду, росаду.
А вжеж наша росадонька ізходить, ізходить,
Ой до мене мій миленький як ходит, так ходит¹⁾. (Зал. ст. 397).
- 1) Оя коломийка перероблена з пісні, що далі має досить миленькі зміст. Залеський подав із неї ще один вірш:
А вжеж наша росадонька в три листки, в три листки —
а далі написав: etc.
7299. Мій миленький невірненький, як жидівська віра,
А він мене зацирує, як цісар жовніра. (Кропив. Н.).
7300. Бодай тобов, мій миленький, возив смуток гречку,
Та не раз я через тебе мала суперечку.
Бодай тобов, мій миленький, смуток удавив си,
Я ще тебе не любила, ти вже похвалив си.
Бодай тобов, мій миленький, возив смуток кости,
Могла я сї обходити без твєї любости. (Гвізд).
7301. Паперова дорожечка, сніги на ню впали,
Ліпше було, мій миленький, як ми си ни знали.
Ліпше було ни знати си, як закохати си,
Через тебе, мій миленький, приїде випрати си. (Видишів).
7302. Ой дубку мій зелененький, зима ті напала,
Ліпше-б було, мій миленький, щоби ти не знала. (М. Яцків).

7303. Чи ти мене, милий, любиш, чи на збитки маєш,
 Шо ти мої товаришкеш правду вивідаєш?
 Не маєш ні, мій миленький, чо на збитки маєш,
 Бо я тобі ни грушечка в саду коштувати. (Видишів).
7304. Ой ни тупай, мій миленький, ни тупай ногою,
 Ни будиш ти мнї мужом, я тобі жоною. (Гванівці).
7305. З того боку на тавтой бік не зайду, не зайлу,
 Такої я си на тім боці коханочка знайду. (Велеснів).
7306. Сядь си, милий, коло мени на тисовий столец,
 Тогда ти сі розгадуєш, як на воді копец.
 Тогда ти сі розгадуєш, будеш гадувати,
 Як сі суха ліщинонька буде розвивати. (Чорні Ослани).
7307. Коло попа нема плота, коло дяка вербї :
 Чогож ти се, мій миленький, так на мене всердив? (Голгоці).
7308. Ой сумуєш, мій миленький, сумуєш, сумуєш,
 Та від мене молодї голосу не чуєш. (Дрогобач).
7309. Видит ни сі, ни давит ої миленький на мене,
 Бо що глянє, серце вяне у него, у мене. (Чорні Ослани).
 Пор. Ж. Павлі, ст. 170.
7310. а) Ой на горі, на гороньці вовес дзеленїє,
 Менї милий не родина, за ним серце млїє. (Дусанів).
7311. б) Ой сама я тай не знаю, шо си зо мнов діє,
 Мінї милий ни родина, за ним серце млїє.
 Мінї милий ни родина, тай не родиночка,
 Болит мене за ним серце, а ше й головочка.
 Мінї милий не родана, мінї милий чуже,
 Болит мене за ним серце, ше й головка дуже. (Видишів).
7312. Ой дай, Боже, здоровечко, та я знаю кому,
 Насамперед менї самїй, відтак миленькому. (Ямниця).
7313. Ой я з милим говорила, шо вже кури піли,
 Водов двері поливала, шоби ни рипили.
 Водов двері поливала, муков посипала,
 Шоби нецька тай ни знала, а з ким я стояла. (Видишів).
7314. Вмерли тато, вмерли мама, а менї байдуже,
 А мій милий лиш хоренький, я плакала дуже. (Ямниця).

7315. Ой кували зауменьки, ой кували обі,
Від коли тя, милий, люблю, лиш погадай собі. (Кропив. Н.)
7316. Ой ти знаєш, мій миленький, як ми ся любили,
Що ми едно без другого години не' били. (Кропив. Н.)
7317. Ой соколе, соколику, соколові вочи,
Не виділаи миленького ві нині, ві сночи. (Кропив. Н.)
7318. Ой любилаи миленького від торік до сночи,
А сночи-я си придивила, що не чорві очи.
(Гол. IV, ст. 461, ч. 135).
7319. Приснив ми се сон дивненький та на суботоньку,
Що зловив си мій миленький з коня головоньку.
Най не ломит, най не ломит, нехай здоров ходит,
Нехай здоров вибуває, до мене приходит. (Куропатники).
7320. Щоби тебе, мій миленький, хвороба напала,
Не раз моя вечеронька переночувала. (О. Коцан).
7321. Минули си тоти добра тай тоті роскоші,
Щом сегала миленькому в кишеню по гроші. (Гвізд).
7322. Коло млина, коло млина зацвила калина,
Ой побила миленького лихая година. (Нагуєвичі).
7323. Ой мій милий на цвинтару дивює тай ночує,
Тай за мої гараздоньки ві знає, ві чує. (Войнилів).
7324. Ой мала я миленького, ой мала я душу,
А все гуляє на толоці в сивім капелюшку. (Ямниця).
7325. Ой то мені на серденьку велика налога,
Бо віпала на милого далека дорога. (Перегіньсько).
7326. Усучу я сьвічку з воску та пішлию до Бога,
Щоби йому миленькому щаслива дорога. (Жег. Павлі, ст. 190).
7327. Як поїдеш, мій миленький, возьми мене с собов,
А я буду підганяти коника під тобов. (Дрогобич, Жураки).
7328. Куда ідеш, куда ідеш, бери ві з собою,
Най не плачут чорні очи, милий, за тобою. (Кобаки).
7329. Ой у моім огороді виресли позвички,
То милейкий запригає коника до брочки. (Мпанець).
7330. а) Ой поїде мій миленький по камінь біленький,
Тай привезе три колачі, четвертий біленький. (Книгиня).

7331. б) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Забула-м ну передати на шід солоденький. (Солуків).
7332. в) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Коби річка не прибула, смутку мій тешенький. (Викторів).
7333. г) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Та жеби сі не подвигав, бо ще молоденький. (Волцив. Куропат.).
7334. д) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Обпоровив руки й ноги хлопець молоденький. (Угринів Дол.).
7335. е) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Тай збавив си здоровечко¹) хлопец молоденький. (Іванівці).
Кропивник Н.: 1) Та ся збавив здоровічка.
7336. Ой їде вже мій миленький¹), мальована брічка,
А я сяду та поїду, як перепеличка. (Хотів).
Кропивник Н.: 1) Ой у мого миленького.
7337. Ой поїхав мій миленький по тики, по тики,
А я его визирала, який день великий! (Ожондя).
7338. Фітю, фітю, воробчики, розбили голову.
Нима мого миленького, поїхав в дорогу. (Жур.).
7339. Ой пасут ся білі гуси на зелені траві,
Ой поїхав козаченько в далекій краї.
Ой поїхав в темні ліси, ані не видати,
Написав ми два листоньки, щоб не жалувати. (Глядки).
7340. Ой летіла зазуленька тай махала¹) крильцєм,
Ой поїхав мій миленький цісарским²) гостинцєм. (Врб.).
Дусанів: 1) Махнула. 2) Біленьким.
7341. Десь поїхав мій миленький, взяв си хліб ціленький,
Не жаль мені так милого, як хліба цілого. (Тростінець).
7342. Ой летіла зазуленька тай голуб сивенький,
Я не їла штири доби, як пішов миленький. (Кропив. Н.).
7343. Ой поїхав мій миленький тай у доріженьку,
Лашив траву не кошену, тай мене миленьку. (Кропив. Н.).
7344. Ой поїхав мій миленький в дорогу¹), в дорогу,
Не малам ну що зварити, кобилечу²) ногу. (Нагуєвичі).
Кропивник Н.: 1) В далеку. 2) Та з кобили.

7345. А я сіла обідати, а мій милий їди,
А я встала, заплакала: Гіркий мій обід! (Іванівці).
7346. А як їхав мій миленький, я збирала дрова,
Махнув, махнув рученькою: Будь мила здорова! (Охримівці).
7347. Ой як їхав мій миленький, я моркву полола,
Ой як махнув білов ручков: Будь мила здорова! (Волянці).
7348. Ой кувала завуленька над сіними, над сіними,
Ой поїхав мій миленький поївськими кінями. (Рахнівці).
7349. Ой летіла завуленька гайом зелененьким,
Ой поїхав мій миленький коньом вороненьким. (Врб.).
7350. Курила ся доріженька гайом зелененьким,
Курив її мій миленький конем вороненьким. (Кропив. Н.).
7351. а) Немаж того миленького, десь поїхав¹⁾ в гори,
Зачесав ся²⁾ кучерки по над чорні брови. (Остапівці).
Горучко: 1) Нима мої любки тутки, пішла любка. 2) Зачесала.
7352. б) Ой поїхав мій миленький до Львова, до Львова,
Зачесав ся кучерки понад чорні брова. (М. Япків).
7353. Ой поїхав мій миленький з паном до Коронця,
Ой поїхав не верне ся, шкода того хлопця. (Невід.).
7354. Ой поїхав мій миленький аж до Рогатина,
А я ходжу, виглядаю, як мала дитина. (Дусанів.).
7355. Ой поїхав мій миленький тай на ярмарочок.
Привезе ми даруночок, хоть обаріночок.
Ой поїхав мій миленький, ой щось мені купят,
Аж тогди я буду знати, що він мене любить. (Котівці).
7356. Ой поїхав мій миленький і щось мені купит.
Солоденький медівничок, бо він мене любить. (Олепа).
7357. Ой поїхав мій миленький у ліс по деревце,
Та утне ми куделечку любе мое серце. (Мізунь).
7358. а) Ой поїхав мій миленький до влиня, до влиня,
А я за ним затужила, як мала дитина. (Вовків).

7359. б) Ой поїхав мій миленький до млина, до млина,
Я се за ним розплакала, як мала дитина.
Ой як буде питлювати, буде почувати,
Ой як буде молот нараз, то приїде зараз. (Куропатники).
7360. Ой поїхав мій миленький аж до гнця-драла.
Купив неві спідничину, боє тамту зваяла. (Охрим.).
7361. Ой поїхав мій миленький з панами, з панами,
Ой я його визираю з кожори шпарами. (Кропив. Н.).
7362. Ой поїхав мій миленький тай у чисте поле,
Сонце низько, вечір близько, верни сі, сокою.
Ой верни сі, соколючку, най ті намалюю,
У світлюньці на стіноньці, де сама ночую.
Ой верни сі, соколючку, най тебе напишу,
У світлюньці, на стіноньці, де дитя колишу. (Тисьмеццани)
7363. Ой колійо, колієчко, гіркаж твоя слава.
Узвлас ми миленького аж до Станіслава. (Гвізд.).
7364. Ой колійо, колієчко рогова, рогова,
Відвезлас ми миленького до самого Львова. (Церегінсько).
7365. Ой кувала зазуленька, кувала на шині.
Нема ного миленького, поїхав в машині. (Утринів Долін.).
7366. Ой їхала машиньонька, закинула фостом,
Ой поїхав мій миленький мальованим мостом. (Книгини).
7367. Ой кувала зазуленька в полі на загоні,
Та поїхав мій миленький в червонім вагоні. (Кропив. Н.).
7368. Ой зилена пшениченька на моїм загоні,
Десь поїхав мій миленький в зеленім вагоні. (Іванівці).
7369. Гей ярая пшениченька, то ся од'ярила,
Солодка на соколина, то ся оддалила.
(Тол. II, ст. 402, ч. 732).
7370. Ой всюда сі похмарило, лиш туда ясенько,
Куда мов поїхало любовє сирденько. (Врб.).
7371. Ой поїхав мій миленький тай не огленув ся,
Бодай ему на дорозі віз перевернув ся. (Цеперів).

7372. Ой не видко того села, не видко, не видко,
Поїхало закоханє, не верне сі швидко.
Ой не видко того села, іно видко груші,
Ой поїхав мій миленький, бодай не вернув сі. (Бабухів).
7373. а) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька¹⁾, щоби²⁾ не приїхав. (Остапівці).
Журів: 1) Я молода Бога прошу. — Григорів: 2) Бодай. — 1) Ой
жяби го таке втяло.
7374. б) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька¹⁾, щоби не приїхав.
Ах Господи милосерний, що я учинила²⁾,
Та як би він³⁾ не приїхав, щоби я робила? (Григорів).
Тухля: 1) Та дала би Матка Божа. 2) Ой не слухай пане Боже,
що я говорила. 3) Як би милий.
7375. в) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Не казав ми, будь здорова¹⁾, щоби²⁾ не приїхав.
Ой не слухай, милий Боже, шом так³⁾ говорила,
Як би милий не приїхав, щоби я робила? (Дрогобич, Красносілля).
М. Яцків: 1) Як за мене не згадає. 2) Бодай. 3) Що я.
7376. г) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му доріженька, бодай не приїхав.
Ой Боженьку, татуненьку не вислухай того,
Приїдь, приїдь, мій миленький не вбавлїй сі довго. (Вовків).
7377. д) Ой кувала зазуличка тонким голосочком,
Ой поїхав мій миленький кованим візочком.
Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Як за мене ни згадає, бодай ни приїхав.
Не дай того, Господочку, що я говорила,
Як би милий ни приїхав, щоби я робила? (Виднів).
7378. е) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька, бодай не приїхав!
Бодай їхав, не доїхав, тай з дороги зблудив,
Бодай собі з ворон ковя головоньку скрутив.
Ой не слухай, милий Боже, що я так говорю,
Принеси ми мого любка в найліпшій здоровю!
(Гол. IV, ст. 455, ч. 88).
7379. ж) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му доріженька, бодай не приїхав.

- Ой не слухай, поцний Боже, та що я говору,
Та дай йому миленькому щісливу дорогу.
Ой не слухай, поцний Боже, що я говорила,
Як би милий не приїхав, щож би я робила? (Дусанів).
7380. а) Ой поїхав мій миленький, греблі сі курила :
Будь здорова, моя мила, бис сі не журила.
Ой поїхав мій миленький тини гребельками,
Та не видів дороженьки межі сльозоньками.
Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щіслива му дороженька, бодай не приїхав.
Та не слухай мене, Боже, що я говорила,
Як би милий не приїхав, щоби я робила? (Войнилів).
7381. Ой поїхав мій миленький до млина молоти,
Казав мені молоденькій пшеницю подоти,
Я пшениці не сполола, но кукіль зірвала,
А я своєму миленькому правди не сказала,
А я йому не сказала, тай такій не скажу,
Та ще тії в войску служут, що я на них важу. (Вовків).
7382. Ой поїхав мій миленький аж за Бережннв,
Повідає через люди, що за мною гни.
Та най за ним вода гни, тай гни капінє,
А я собі погуляю, як прийде неділя. (Дусанів).
7383. Та спекла я когутка, наварила тіста.
Нема ного миленького, поїхав до міста.
Тай коли він тай поїхав, най що хоч з ним буде,
А хто тепер до ня прийде, тому гаразд буде. (П. С. Біліський).
7384. Ой поїхав мій миленький, та вже не верне ся,
Єго серце розкросне, нов розпукне ся.
(Гол. IV, ст 454, ч. 87).
7385. Єтна гора родит траву, а друга любисток,
Та напиши, мій миленький, та до мене листок.
Та напиши, мій миленький, тай сам підпиши сі,
Та до мене молодіи я нивька поклони сі. (Жураки).
7386. Пасут вінці по дубрівці, кози по болюню,
Бузь миленький, в четвер дом, нже ти ся відклоню!
(Гол. II, ст. 453, ч. 635).

7387. Ой шісливий ранок, ранок, нишісливий вечір;
Та приходит мій миленький, каже: добрий вечір.
Я сму си зрадувала, що він іде на ніч,
Він кіпчилих на головку, тай каже: добраніч. (Орелець).
7388. Привикайте, чорні очи, самі почувати,
Нинаж мого миленького, ні з ким розмавлати.
Нинаж мого миленького, рожевого цвіта,
Ой нима а ким розмавлати до білого сьвіта.
Нинаж мого миленького, туга не малая,
На стеженьці, куда ходив, трава зелена! (Зал., ст. 313).
7389. Ой не видко того села, лише видко грушу,
Туда мені помикає рано, в вечір душу.
Ой не видко того села, лише похилейко,
Ой не видко миленького, лише подвірейко. (Орелець).
Пор. Зал. ст. 183. — Гол. II, ст. 286, ч. 223 і ст. 540, ч. 509.
7390. а) Ой не маю миленького, не маю, не маю,
Тай не ходжу по вулиці, тай не заглядаю. (Куропатники).
7391. б) Ой мала я миленького, а тепер не маю,
Помолю ся щире Богу, тай спати лягаю. (Біла).
7392. в) Добре я си поступаю, що люпка не маю,
Помолю сі Пану Богу, спатоньки лігаю. (Врб.).
7393. г) Ой мала я миленького, а тепер ни маю,
Зразу ми був жаль великий, а тепер ни дбаю. (Сгр.).
7394. Ой Боже мій милосерний, отче Николаю,
Таке село великеє, я пари не маю. (Кунин).
7395. Куди хожу, туди хожу, гараду не маю,
Бо я свого миленького нігде не видаю.
(Гол. II, ст. 406, ч. 746).
7396. Ой тонойка сорочечка, тонойка, білейка,
Нема того, що я його, бідойко гірейка! (Боберка).
7397. Ой дубе мій зелененький, ліско зелененька,
Нема мого миленького, тамтож я сумненька. (Біла).
7398. Ой зацвили черешеньки, зацвили косиці,
Ой не є ни миленького за тої границі.
(Гол. IV, ст. 514, ч. 120).

7399. Нема мого миленького, чогось не приходит,
Звідси я го виглядаю, звідки сонце сходить. (Тростінець).
7400. Не є мого миленького, не є мого квітку,
Ні с ким шиві розмавлати до білого сьвітку.
(Гол. II, ст. 408; ч. 753).
7401. Ой вдару я раз до дуба, два рази в дубину,
Нема, нема того хлопця, за котрим я гину. (Желдець).
7402. Сьвітит сонце, сьвітит сонце, на хату ледіс,
Ой вже нема, тай не буде, на кого надія.
(Гол. II, ст. 349, ч. 558).
7403. Задзвонили тучі в ночі од моря ідучи,
Тож то ми сі наприкрило та на тебе ждучи. (Ж. Павлі, ст. 187).
7404. Ой летіла зазуленька¹⁾, розпустила крильця,
Нема, нема у тім селі²⁾ мого чорнобривця. (Желдець).
Ямшиця: 1) Штиця, птиця. 2) Тай не буде.
7405. Нема мого миленького, нема мого сонця,
Ой піду го віглядати в середне віконце. (Гвіздичів).
7406. А в неділю рано, рано, дівча ся вмивало,
То росю, то косою личенько втирало.
Утирало біле личко, утирало брови,
Нема мого миленького, нема і розмови. (Михайловичі).
7407. А із дуба кора груба, з явора тоненька,
Нема того, що ми мовив: Душко солодонька. (Кропив. Н.).
7408. Сиджу в реду, тонко преду, тоненько на витку,
Нема мого миленького, та нема порядку.
Сиджу в реду, тонко преду, тай на мені драпка,
Через зину на вечірках, тай нема коханка. (Гвізд.).
7409. Стоят верби понад греблю, щом їх підливала,
Нема-ж мого миленького, щом єго кохала.
Нема-ж мого миленького, тай хутко не буде,
Хіба я ну ся поклоню через добрі люде.
Приїдь серце, приїдь любо, склони ся до мене,
Як не будеш, житя мов, пішлю за тобою! (Ж. Павлі, ст. 134).
7410. Ой війду я на гороньку, горонько, горонько,
Нема того, що я єго, бідна головонько.

Нема того, що я єго, що я го любила,
Що я єну на неділю сорочечку шила.
І ковнірець і рукавці, а станок си купим,
Та за того, ній миленький, що ти мене любиш. (Грабовець).

Пор. вище ч. 6408.

7411. Ой тіда, рїда, тіда, щож тото за біда,
А щож тото за новина, що нїлого нїна? (Рахня).
7412. Нема мого миленького, нема мої рожі,
Не маю з ким постояти в сїнях при порові. (Остапівці).
7413. Ой зацвила черешенька, верху не видати,
Нема мого миленького, не пустила мати.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 51).
7414. Як я прийшла до церквочки тай сї роздивила,
Оттак смутно дівча горит, що нїлого нема.
Через малу годиночку миленький уходить,
Оттак сьвїчка засьвітила, як зїричка сходить.
(Гол. II, ст. 357, ч. 599).
7415. а) А на гребли шумят верби, шо я їх садила,
Нїна мого миленького, шо я го любила. (Кунин).
7416. б) Ой вийшла я на гороньку, ключі загубила,
Тай вже нема, тай не буде, кого я любила. (Трудовач).
7417. а) Нема мого миленького, нема мої квітки,
Я би єго визирала, та не знаю звідки. (Черче).
7418. б) Нема мого миленького, нема мого духа,
Що червона китайочка коло капелюха.
Немаж мого миленького, нема мої квітки,
Пішла би я виглядати, та не знаю звідки. (Красне).
Пор. вище ч. 7105 і Гол. II, ст. 349, ч. 561 і ст. 310, ч. 251.
7419. в) Та єк файно скрипка грає, нїкому сьпівати,
Нїна мого соколетка, нї с ким розмовляти.
Нїна мого соколетка, нїна мої квітки.
Пішла би єго визирати, та не знаю відки.
Подивю си з гори, з гори, а з гори не вилко,
Подивю си я із долу, бїжит соколетко. (Підзахарич).
7420. а) Нема-ж мого миленького, нема-ж мого пана,
Ой вжеж моя постїловька порохом припала.

Ой вжеж мої подушечки понадували ся,
Як приїде мій миленький, гнет подадут вни ся. (Нагуєвичі).
Пор. више ч. 7199.

7421. б) Нема мого миленького, нема мого пана,
Не маю з ким постояти, ностою си сама.
(Черче, Пасіч., Шибал., Жук., Таурів).

7422. в) Нема-ж мого миленького, нема-ж мого пана,
Не маю з ким говорити з вечера до рана.
Нема-ж мого миленького, нема-ж мого любка,
Нема кому поправити на голові рубка.
Нема-ж мого миленького, нема мої квітки,
А я ходжу, визнаю, чи не їде відки.
Нема мого миленького, нема закохана,
А я ходжу, визнаю від самого ране.
Ой виїду я на гороньку, тяженько заплачу :
Прийди, прийди мій миленький, най тя хоть обачу !
(Жег. Павлі, ст. 130).

7423. Зелененькі огірочки, жовтенські квіточки,
Нема мого миленького, плачут сви очка. (Войничів).

7424. Ой як я си заспіваю, ой як я си крикну,
Ой як я то, мій миленький, біз тебе привикну? (О. Кошан).

7425. Чи Бог знає, Бог відає, де мій милий дів ся,
Ой щоби він у гаю був, тоб гай зеленів ся.
Ой щоби він утопив ся, ріки би бренилі,
Щоби его вошки з'їли, десь би затрубили.
(Гож. Ц, ст. 328, ч. 350).
Зал. ст. 193. — З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 589.

7426. а) Там по під гай зелененький ходит мій миленький,
Та збирає за капелюх розмайран дрібненький.
Ой збирає, та збирає, та плете віночок,
І понесе до дівчини на коларуночок. (М. Япків).

7427. б) Ой по під гай зелененький ходит мій миленький,
Тай збирає за капелюх розмай зелененький.
Най збирає, най збирає, най ся затикає,
Най же его колька вколе, коли вичу має. (О. Кошан).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2760—2764.

7428. Нема мого миленького, нема его тутка,
Посходила по сїдоньках шильвія та рутка.
Нема мого миленького, нема мого соньця,
Нї з ким менї розмовляти тай коло віконьця. (Осташівцї).
Пор. висше ч. 7405.
7429. Гей піду я в полонинку та порозаираю,
Не є мого миленького з далекого краю.
Не є мого миленького, жовго сокола¹⁾,
Уже моя надїїця інеєм припала.
(Гол. II, ст. 405, ч. 749—750).
1) Повинно бути: Не є мого пана.
7430. Нема мого миленького, нема мого, мого,
Нема кому цюлювати личка румяного. (Черче).
7431. Кудя піду, тудя піду, та все гадку маю,
Ой втратилам миленького, вже го не спїймаю.
А хоть его тай спїймаю, то вже не такого,
Прикладаю, не пристає до серденька мого.
(Гол. II, ст. 346, ч. 539).
7432. Ой малам я миленького, ой малам їдного,
Очка ми ої придивили, вже нема такого. (Врб.).
7433. Нема мого миленького, в керницм втопив ся,
Бога прошу, руки ложлю, щоб мня відчепив ся. (Желдець).
7434. Ой ходила, заводила молода дївчина,
Що втратила, як паннче вдовиного сина. (Рибно).
7435. Чого небо захварилось? Либой буде дощик!
Прийшла карта від цїсаря, що милий небощик. (О. Коцан).
7436. Повій, вітре холодненький понад білий камінь,
Полетїв ти, мій миленький, аж на віки, аніпсь!
(Гол. II, ст. 407, ч. 760).
7437. Нема мого миленького, десь го ухопило,
Коло илина гатки нема, там ним загатило. (Княгинин).
7438. Біда, мати, біда, мати, не тая супруга,
Від недїлі до недїлі милий коло плуга.
А я прошу Бога в дома, щоб плужок зловив сн,
Щоб мій милий чорнобривий до дому з'явив ся. (Голгочі).
7439. А мій милий коло рала, я за ним плакала,
Щоби его коло рала друга не кохала.
А мій милий коло плуга, менї за ним туга,
Щоби его коло плуга не кохала друга. (О. Коцан).

7440. Ой на ставку, на ставочку білий когут бродит,
Ой до тебе, товаришко, мій миленький ходит.
Як бис качура зігнала, то він би ни бродив,
Бис милого ни просила, то він би не ходив. (Усте над Черем.).
7441. Ой убита дороженька каміньом біленьки,
Чого тота шельма ходит за моім миленьким?
Чого тота шельма ходит, чого се волочит,
Ой що її мій миленький любити не хоче. (Черче, Вовків).
7442. Не винвана, не чесана, не радуї ся тому,
Що водив ті мій миленький з музики до дому. (Бабухів).
7443. Ой маю я миленького, як біленьке гусі,
Друга хоче відобрати, а я не бою сі. (М. Япків).
7444. Кедь ня любиш, мій миленький, люби ня ширейко,
Не позирай за другими, бо міні тяжейко.
(Гол. IV, ст. 493, ч. 35).
7445. Ой запалю хату з краю, ний село вигорит,
Ний до того миленького ніхто не говорит. (Кропив. Н.).
7446. а) Ой думіш, мій миленький, думіш, думіш,
Ой видиш ти єшшу наш, деж мене подіш? (Дрогобич).
7447. б) Гой думіш, мій миленький, думіш, думіш,
Як ти другу любку наш, де мене задіш?
Як ти другу любку наш з кіньми тай з волами,
А я сижу за плечина з чорними бровами.
В мене брова, шо варт вола, а друга другого,
В мене личко румянове, шо варт червоного.
В мене личко як яблучко, як шід солоденький,
Напудує нос личко хлопец молоденький. (Чагра).
7448. А в керниці винна вода, ківь не хоче пия,
Пристапило до милого, не хоче любити. (О. Коцан).
Пор. висше ч. 6107.
7449. То на сесь бік, то на той бік, далеко ходити.
Відай ни ся, мій миленький, лишимо любити.
(Гол. II, ст. 321, ч. 413).
7450. Ой меде мій солоденький, ой меде, мій меде,
Чогос нан сі, мій миленький, коханє не веде. (Чорні Ослави).
7451. Сидит голуб на дубоньку, голубка на воді.
Ой уже нам, мій миленький, любити ся годі!
(Гол. II, ст. 324, ч. 427).

7452. Ой червоно сонце сходить, червоно заходить,
Ой вжеж я сі довідала, де мій милий ходит.
Ой вжеж я сі довідала тай дорозуїла,
Що не буду, мій миленький, твого хліба їла. (Іванівка).
7453. Ой волоська капустице, качини коротонький,
Комусь буди в моїм милим житє солодоньке. (Іванівці).
7454. Все о тоє Бога прошу, щобиєсь був щасливий,
Не зі мною, но в другою, бось ми дуже милий. (Боберка).
7455. Ой дощ іде, тай перейде під полонинами,
Була любя, тепер нема, милий, межі наші.
Ой дощ іде тай перейде, тай верешне буде,
Та вже мене мій миленький борзо не забуде.
Ой дощ іде тай перейде, тай сонечко грїє,
Здав ми ся, що ми не жель, нов серце мїє. (Виднів).
7456. Чом ти, милий чорнобривий, чому не приходиш?
Либовь вже ти, мій миленький, до іншої ходиш (Остапівці).
7457. Ой місяцю, місяченьку, не сьвіти вікому,
Іно йому миленькому, як іде до дому.
Тай засьвіти, місяченьку, тай віджени жару,
А як піде до другої, то зайди за хмару.
А станувши за хмарою тай в темности цілий,
А я скажу заплакавши: покинув ня милий. (Зал. ст. 190).
Пор. Коломийки, II, 2668.
7458. Ой кобис був, мій миленький, до мене не ходив,
Мене би був енчий любив, а ти перешкодив. (Велеснів).
7459. а) Ой мала я миленького, як своє здоровє,
Друга сука полюбила тай на безголове.
Ой мала я миленького, як медок солодкий,
Друга сука полюбила, вік би ї короткий.
А мала я миленького, друга й уфатила,
Коло млина моста нема, вна ним загатила. (Волосів).
Пор. вєспе ч. 7437.
7460. б) Ой мала я миленького чорнобривенького,
Не видїла я про нього сьвіта біленького.
Ой мала я миленького, як біленьке гусє,
Відбрала посестрошья, а я обїйду ся.
Ой мала я миленького, як своє здоровє,
Відбрала посеструє та на безголове. (О. Коцан).

7461. Ой до луга, мої воли, до луга, до луга,
А вже того миленького полюбила друга.
- Дай же, Боже, дочкати до дня біленького,
А я її не дарую свого миленького.
Дай же, Боже, дочкати до завтра до раня,
А я її не дарую свого закохана. (Нивні).
- Пор. Ж. Павлі, ст. 175. — Гол. II, ст. 319, ч. 403.
7462. Ішов милий з полонни та забив ворогу,
Ой як же ти газда файний, то пильнуй си жолу. (Коростів).
7463. Ой мала я миленького, шом за ним гинула.
Ой добрий я розум мала, шом го покинула.
Ой добрий я розум мала, тай добру натуру.
Мене милий покидає, тай я си не журу. (Видинів).
7464. Не кори ти, мій миленький, я тобі не корю.
Любити ті не гадаю, в ласку ти не стою.
Любити ті не гадаю, ти ти фудули си,
Ни такого любка маю, прийди, поливи си. (Видинів).
7465. Ей не кури, мій миленький, не кури, не кури,
Щоби тобі коло мене ни запіли кури.
Щоби кури ни запіли, гуси ни згітіли,
Щоби тебе, мій миленький, люди ни виділи. (Кнг.).
7466. Як сі узев мій миленький від мене збирати,
Загірло ну ясне сонце коло мої хати. (Гвізд).
7467. а) А я браму замкаю, брама сі втворис,
Я много виправею, як сі розвиднес.
А я браму замкаю, брама сі розходить,
Я много виправею, уже сонци сходит. (Іванів).
7468. б) Я ворота запираю, вони ся втворюют,
Я много випускаю, як зорі зорюют.
Ой ви, зорі, не зорійте хоть одну годинку,
Та найже він перебіжит хоть одну царинку!
(Гол. II, ст. 323, ч. 422).
7469. Від порога до порога ключками дзень-дзень,
Ой ставай же, мій миленький, бо вже білий день-день. (В. Мазов.).
7470. А скрипочки ті, рі, рі, рі, цимбалочки дзень, дзень,
Вставай, милий, йди до дому, бо вже білий день, день. (Нікнів).
- Пор. виспе ч. 6153—6154.

7471. Ой чи я ти не говорила, миленький, миленький,
Вставай живо, йди до дому, бо вже день біленький.
А миленький встав борзенько, на сьвіт подивив сі,
Біг до дому як шілений, навіть і не внив сі.
Нудно мені на серденьку на то дивити сі,
Що миленький встав равенько без цісу вшити сі. (Кульчиці).
7472. Ой чи я ти не казала, тай не говорила,
Вставай, вставай, мій миленький, бо вже біла днина. (Гржк.).
7473. А що кому та до того, що то кому шкодить,
Що до мени мій миленький що ночі приходит. (Іванівці).
7474. Ішов милий в полонину, так ми наказував,
Жяби мое біде личко нікто не цілував.
Ай бо я си молоденька борзо поспішила,
Ще не вийшов в полонину, я вже зогрішила. (Ветлина).
7475. Чи знавш ти, мій миленький, що сі в мене діє?
Була довша запасчива, тепер коротів! (Батятичі).
7476. Туда верби хиліте ся, вітки вітер віє,
Туда очи дивіте ся, вітки милий їде.
Ой ви, верби, не хиліт ся, вітер утихав,
Ой ви, очи, не дивіт ся, милий покидає. (Видинів).
7477. Любив мене милий дуже, та перестав уже,
Та ще чую через люде, що любити буде. (Зал. ст. 187).
Пор. Гол. II, ст. 325, ч. 433.
7478. Ой то-ж том ся находила горі тии потоком,
Ой то-ж том ся налюбила милого під боком!
(Гол. II, ст. 312, ч. 365).
Пор. вище ч. 6260.
7479. Ой бодай тя, мій миленький, ой бодай, ой бодай,
Та як будеш умирати, то ми ручку подай! (Ж. Павлі, ст. 189).
7480. Ой чому ти не прийшов, як я ти казала?
Цілу вічку на принічку сьвічка не згасала.
Ой горіла, палахтіла до самого їнота:
Ой десь того миленького не збере охота. (Вішки Мазов.).
7481. На камени воду брала, на камени слисько,
Я не знала, шо я мала миленького блисько. (Іванівка).

7482. Ой коби¹⁾ я була знала, що ти мій миленький,
Була бми те закликала²⁾ на від солоденький. (Голгочі, Вовків).
Таурів: 1) А щоби. 2) Булаб я те запросила.
7483. Ой шос ми си навтемила сьогоднішна динка,
Шо не вижу, куда ходит моя легінинка.
Ой шос ми си так навтемив сьогоднішний четвер,
Шо не вижу куда ходит мій миленький тепер. (Видинів).
Пор. висше ч. 6394.
7484. Я гадала молоденька, що сокіл літає,
А то милий чорнобривий на кони гуляє. (Перегінсько).
7485. А мій милий як говорит, як давонок задзвонит,
Друга дівка як учує, білі ручки лонит. (Олеша).
Пор. висше ч. 7035.
7486. А¹⁾ у мого миленького такий голосочок,
Як у Львові²⁾ на церковці³⁾ голосний звіночок. (Голгочі).
Викторів: 1) Ой. 3) На пристолі. — Іванівці: 2) Як у церкві.
3) На пристолі.
7487. Ой як будеш, мій миленький, через річку плисти,
Прибувай сам, прислай ми частенькі листи. (Зал. ст. 182).
Пор. Гол. II, ст. 323, ч. 425.
7488. Стоїть верба над водою, собою колише,
А мій милий чорнобривий дрібний листик пише.
Ішов козак долинали, накрив ся полами,
Вийди, вийди, дівчинонько, с чорними бровами.
(Гол. IV, ст. 470, ч. 196).
Пор. Коломийки, I, ч. 42.
7489. Ой щоби ти, мій миленький, такий веселенький,
Як у лісі в Чорногорі вітрець холоденський.
(Гол. II, ст. 312, ч. 359).
7490. Коби вітри не віяли, морози не били,
То бм ми се, мій миленький, обоє любили. (Голгочі).
7491. А під мостом риба с фостом, коби ї зданати,
Коби свому миленькому на вичеру дати. (Жур.).
7492. Що ж ти мені, мій миленький, надівав, надівав,
Що ти мені два городи колопень насіяв? (Яминня).
7493. Послухай но, мій миленький, шо я тобі скажу,
Помасти си, голубойку, під носиком сажов. (Домажир).

7494. А мій милий чорнобривий, а він таквй добрий,
Рано каже добрий вечір, а вечір даєв добрий. (Городенка).
7495. Попід гору високою летів пес біленький,
Дівчина ся присягала, що то і миленький. (Трудовач).
7496. Шкода мого пів нового, шкода моїх грошей,
Вибралам си миленького, тай ми не хороший. (Куропатники).
7497. а) Ой хиарить ся, тай бурить ся, відай буде слітка¹⁾,
Ой то мого миленького напудила кітка.
Напудила любка кітка, не мож раду дати,
Ой такой би миленькому від кітки виирати. (Богородчани)
1) В оригіналі: свідка. — Пор. Коломийки, II, 3792.
7498. б) Ой хиарит сі тай бурит сі, коби не дожжило,
Коби нос солодетко кожух не змочило.
Ой хиарит сі тай бурит сі, відав буде слітка,
Ой то мого миленького напудила кітка.
Ой хиарит сі тай бурит сі, файна була роса,
Ой я прийшов до дівчини, а дівчина боса. (Жураки).
7499. а) Пова тії темні ліси, поза тії дуби,
Ой там сидит мій миленький, тай вищирив зуби. (Біла).
7500. б) Ой не видко того села, лкше видко зруби,
Звідти нос закохане вішкіряло зуби. (Ніжнів).
7501. Выглядала-и миленького без цілу неділю,
Я виходжу на подвірє, він висит на кілю. (Кульчиці).
7502. Ой мала я миленького по штири неділі,
Пішов сіно гровадити, комарі го з'їли. (Горожанка).
7503. Ой мала я миленького, тай мала, тай мала,
Господь дав го, дідько взяв го, я не зелувала.
Любила-ж я миленького, як своє здорове,
Взяв го дідько на опашки, тай на безголове.
Ой мала я миленького тай за ним не гнуу,
Впрєг го дідько в тарадайку, поїхав по глину. (Богородчани).

6. Мила.

7504. Ой іду я царинками, плотами кваю,
Тай йду до тої бідашки, бо свеї ни маю. (Ясенів Гор.).
7505. Ой займу я свиї воли, ой займу я, займу,
Ще я собі за волами закоханє знайду. (Запків).
7506. Ой маю я шпеленькую, як біленьке гуся,
Она мене поцілує, тільки притулю ся. (Біла).
7507. Душко-ж моя солоденька, йно би тя любити,
Ой йно би ся в твої очи чорненські дивити. (Голгоці).
7508. Червоная калиночка в воду ся начає,
Чи ти, мила, така красна, чи мені ся здає?
(Гол. II, ст. 282, ч. 196).
7509. Моя мила чорнобрива, моя мила ладна,
На котрую подивлю сі, не є¹) така жадна. (Батятичі).
Постовілка: 1) Най ту буди двацть штири, то ни.
7510. Кобись знала, моя мила, якесь ни милая,
Яка у літі при роботі вода студеная. (Зал. ст. 190).
Пор. више ч. 6616.
7511. Присталає ни, моя мила, до мого серденька,
Як у літі при роботі вода холоденька (Густань).
7512. Ой важу, каже, важу на шпеленьку вражу.
Камінечко підкладаю, віконце віажу. (Жураки).
7513. Ой то мені на заваді широкая грушка,
Що не виджу, куда ходи моя щебетушка.
Ой то мені на заваді широкая сливка,
Що не вижу, куда ходи моя чорнобривка. (Івачів).
Пор. више ч. 6955.
7514. Солодка ни, файна рибко, тось ни не на оці,
Через тоту ябліночку, що там на потоці.
(Гол. IV, ст. 498, ч. 56).
7515. Ой летіла зачуленька, летіла свенька,
Тай казала, що виділа, де моя шпеленька. (Пасічна).
7516. Ой попід гай звязнений ходит моя мила,
Ізавоніюв заткана, сама чорнобрива. (Жур).
7517. Кобись, мила, чорнобрива, як єсь уродлива,
Не жаль би ти ісказати: солоюночко мила!
(Гол. II, ст. 279, ч. 180).

7518. Ей з за гори високої вітер повіває,
Скажи, скажи, тихий вітре, як ся мила має?
Ей з за гори високої, з за тої долини,
Та занеси тонкий голос до мої дівчини. (О. Коцан).
7519. Ай по під гай зеленейкий, по під ліс темнейкий,
Заходат ня від милої голосок тонейкий. (Волосянка).
7520. Повій, повій, буйний вітри, та повій тепленький;
Та повзивай кучерки на мої миленькій. (Волцнів).
7521. Ой кував я чобітки, просив ковалецька,
Щоби мої чобітки пізнала милейка. (Сороки).
7522. А в дзедені буквинні кув зазуленька,
А мии сі причуває, що моя миленька. (Солуків).
7523. Всі дівчата на гуляню, а моя на боці,
Я до свої вругнув, вругнув: хойці, доньцю, хойці! (Охрим).
7524. Моя мила громадила в глибокій долині,
А я кинув білов ручков: ходи, мила, д' мині!
(Гол. II, ст. 286, ч. 220).
7525. Ой кувала зазулиця тай куєт, тай куєт,
Та найжеш си із бідашки нікто ни збиткуєт.
Най си з мої бідашечка нікто ни збиткуєт,
Бо ой моя бідашенька дорого коштуєт.
Ой коштуєт ни коштуєт коня вороного,
Тай до коня вороного тареликів¹⁾ много. (Ясенів Гор.).
1) Талярників.
7526. Ой чистонька, мамупенько, керничка, керничка,
Моя мила чорнобрива як черепеличка. (Ямниця).
7527. Ой я ішов горі селом, горі копаньпми,
А в мої миленької динка з кишеньни. (Рахня).
7528. Ой іду я горі селом, село не веселе,
Тота хата веселенька, де моя миленька. (Войничів).
7529. Ой та дана, дана, дава, мальована брама,
Мальовані воротенька, де¹⁾ моя миленька. (Нагуєвичі).
Кропивник Н.: 1) Там.
7530. Горі селом, горі селом, там моя миленька,
Винере ни сорочечку, що буде біленька.
(Гол. IV, ст. 451, ч. 54).

7531. Ой на мила, ой на мила, моя милесійка,
Пери, пери кошульїку, щоби білесійка. (Коростів).
7532. а) Ой не видко того села, лише видко¹⁾ хрести,
Туди²⁾ мені любо й мило очима повести. (Тустань).
Вовків: 1) Іно ті. 2) Куда.
Пор. Гол. II, ст. 410, ч. 474.
7533. б) Ой не видко того села, лише видко хрести,
Туда мені любо, мило очима повести.
Ой не видко того села, лише видко пеньки,
Туда мені дороженька до мої миленьки.
(Гол. II, ст. 500, ч. 508.)
7534. в) Ой не видко горбовиці, лише видко хрести,
Туда мені любо, мило очима повести.
Ой не видко того села, сама левурдейка,
Туда мені дороженька, там моя миленька. (Орелешь).
Пор. Зап. ст. 189.
7535. Коби ми ся розвив явір, зелена крушина,
Пішов би я до милої, молодий хлопчина. (Нагуєвичі).
7536. Куда їду, туда їду, дороженьку знаю,
А як їду до милої, то ся не питаю.
(Гол. II, ст. 286, ч. 219.)
7537. Куда їду, туда їду, не стану гадати,
Твої слова, миленькая, мило споминати. (Голгоці).
7538. Хоть я тепер ніц не маю, нічо й ни питаю,
Коби мила ния любила, то більши ни дбаю. (Невід.).
7539. Ой ти горо високая, ізсунь сі пизенько,
Коби мені до милої ходити близенько. (Ямниця).
7540. Ой ти хочеш, моя мила, щоби до ті ходив,
Постав лавку на млинівку, аби я не бродив.
Постав лавку на млинівку, поруче тисове,
Та щоби я не замочив чобітки пасові. (Жураки).
7541. а) Ой засьвіти, мила, сьвічку, най перейду річку,
Ой засьвіти, мила, обі, най перейду д' тобі. (Угріппів Долиш.).
7542. б) Тай запали¹⁾, мила, сьвічку, най пирейду річку,
Та запали¹⁾, мила, обі, най²⁾ пирейду д' тобі.
Ци пирейду, ни пирейду, най си ни замочу,
Най ни кажут смучі люди, шо я си волочу. (Усте).
Біла: 1) Ой засьвіти. 2) Неї.

7543. в) Ой засьвіти, мила, сьвічку, най перейду річку,
Ой засьвіти та і обі. най перейду д' тобі!
Іди, мила, долом, долом, а я піду верхом,
А там ми ся ізийдемо у годні смерком.
А як ми ся ізийдемо, по слову речемо,
Чи будем ся любитовьки, чи ся розійдемо.
(Гол. II, ст. 276, ч. 166).
- Пор. Ж. Павлі, ст. 197.
7544. а) Ой у мої миленької папірові двері,
Сади ми сі розцвітают, як іду до неї.
Сади ми сі розцвітают, ягідки червоні,
Та як люблю не любити, коли очка чорні. (Грабовець).
Пор. вище ч. 6068.
7545. б) Ой у мої бідашечки дверці утворені
Бучок ми си розвиваєт, ек іду до неї.
Бучок ми си розвиваєт, червона калина,
А шоби ми потревала душка чернобрива. (Ясенів Гор).
7546. Ой кувала зауленька в городі на тичу,
Вийди, вийди, моя мила, від коли те кличу. (Іванівц).
7547. Ой вдар, коцю, копитами, перед воротами,
Вийди, вийди, моя мила з чорними бровами. (Котузів).
7548. Ой вийди ми, моя мила, ой вийди, ой вийди,
Бо я хлопець молоденький, не зроблю ти кривди. (Вишки).
7549. Ой вийду я на гороньку, та вахну рукою,
Вийди, вийди, на миленька, гину на тобою!
(Гол. II, ст. 404, ч. 744).
7550. Серце ми сі розпадаєт на дві половині,
Не видів я миленької ні вчора, ні нині.
Не видів я миленької ні вчора, ні нині,
А як завтра не побачу, то буде по нині (Вабухів).
Пор. Коломийки, II, 3253—3254.
7551. А я стою над водою, вічка в винограді,
Де би бути, миленькая, з тобов на пораді? (Розлуче).
Пор. вище ч. 7232.
7552. Дав я тобі, моя мила, дві ябка червоні,
Та чи станеш, моя мила, зі мнов на розмові? (Перегінськ)
7553. Ой на гілю ворітеньки, на гілю, на гілю,
Сховай, мила, розмовоньку на другу ведлю. (Дусанів).

7554. Розвивай ся лозо, борзо, а в чотири листи,
Як до тебе, моя мила, річку перебрести?
(Гол. II, ст. 617, ч. 6).
7555. Сидит голуб на дубочку, голубка на кладці,
Скажи-ж мнї, моя мила, що маєш на гадці? (Ж. Павлі, ст. 178).
7556. Ой калина біло цвила, червоно родила,
Не по правді моя мила зі мнов говорила. (Хомяківка).
7557. А два коні на припоні, а третій на ганку,
Повіч, повіч, моя мила, ци маєш коханка. (Кропив Н.).
7558. Сіножата покошені, позжинані ланки,
Вір ми, мила, що не маю іншої коханки. (Голочі).
7559. Ой на Кути доріженька, на Кути, на Кути,
Сам ни знаю, куда маю конем повернути.
Повернув биш поїд ліс, трава би горіла,
Повернув биш поїд село, миленька би вадріла. (Іванівці).
Пор. вище ч. 6004—6005.
7560. Ой поїд гай дзелененький ходи моя мила,
Чоботетка рупасові, сама чорнобрива. (Гвізд).
7561. Коло млина дубового викопана фоса,
Бігла мила до милого штири милі боса.
Як прибігла під віконце, вожиньками тупки:
Вийди, вийди та до мене, ой бо я вже тутки. (Григорів).
7562. Хата мої миленької вікном до дороги,
Не рад би я повернути, самі несут ноги. (Кобакн).
7563. Стоять коні на припоні, ногами тупочуть,
Забавилась мене, мила, коні їсти хочуть. (Лука).
7564. Як я ішов до милої, летів голуб сивий,
Як ем ішов від милої, смуток нещасливий. (Ж. Павлі, ст. 173).
7565. Стоїт верба над водою, вербо моя, вербо,
Тос ми, мила, постелила під голову твердо. (Пасічна).
7566. Болит мене головонька таї нога в колїні,
Лишило сї солодетко в оборозі в сїні. (Гвізд).
7567. Ой добраніч моя, мила, добраніч, добраніч,
Лишию ти праву руку під голову на ніч. (Черче).

7568. Ой попід гай зеленевький бита доріженька,
Туди ходит моя мила тихонько, злегенька. (Хотінь).
7569. Ой я ішов горі селом тай через копанку,
Розбив чоло до каменю, все через коханку! (Посіч).
7570. Рибко моя солоденька, рибко ривилітна,
Збавилас ні цілу зиму, не збав жи ні літа. (Кульчиці).
7571. А я дуба підрубаю на штири кавалки,
Ой не ходи, чириваю, до мої коханки.
А я дуба підрубаю тай пушу на воду,
Щоби мила не злудила, як піде по воду.
А я дуба підрубаю, на долі китайка,
Парубочок як дубочок, дівчина як лялька. (Глядки).
7572. а) Ой де їдеш, моя мила¹⁾, де їдеш, де їдеш?
Там сі річка сповенила²⁾, що не переїдеш.
Ой де їдеш, моя мила, сірими волами,
Там сі річка сповенила рівно в берегами. (Довга, Войнилів).
Любеля: 1) Мій миленький. 2) Ріки сполоняют. — Другий кушет
звучить:
Там сі ріки сполоняют, там сі сполонили,
Ой там тебе, мій миленький, літа здгонили.
В Жураках і Григорові (рогат.) записано тільки 1-ий кушт.
Пор. Гол. II, ст. 433, ч. 585.
7573. Недалеко до Медниї, лише штири милї,
Поїхала солоденька на сивїй кобилї. (Кнігинин).
7574. Ой сумненька уличенька, сумненька, сумненька,
Куда мила виганяла волики зраненька. (О. Коцан, Русатичі).
7575. Ой тудайна¹⁾, товаришу, тудайна, тудайна²⁾,
Куда³⁾ мила походила, тудайна⁴⁾ трава файна.
Куда³⁾ мила походила, двінком подавонила,
Тудайна⁴⁾ трава зелененька⁵⁾ васильком⁶⁾ зацвила. (Кнігинин).
Войнилів: 1) Ой тудуду. 2) Ой тудуду дайна. 3) Куди. 4) Туди.
5) Тай отава. 6) Барвінком.
7576. Куда мила походила, звінком позвонила,
Там сходила і розцвила рожа і калина.
(Гол. II, ст. 278, ч. 174).
7577. Куда ішла моя мила білими ніжками,
Туда трава і отава аж повилягали. (О. Коцан).
7578. Ой коби та дубиночка зміла говорити,
Тос ми не раз, моя мила, виносила пити. (Кропив. Н.).
Пор. висше ч. 7264.

7579. Подиви ся, моя мила, на себе, на себе.
Волиш ти ся утопати, як піти за мене. (Голгоці).
7580. Ой Дунаю, Дунайчику, чиста вода в тобі,
А щос, мила, наробила, лиш погадай собі.
Ой щос, мила, наробила, не можу без тебе,
Я сідлаю кониченька тай їду до тебе. (Гвізд).
7581. а) Кличут мене вечеріти, вечерійте сами,
Нема мої миленької, не буду я з вами. (Григорін).
Пор. висше ч. 6393. — Зад. ст. 191.
7582. б) Щось ми, мила, поробила, щось ми починила?
Кличут мене до вечері, вечера не мила.
Вечерайте, вечерайте, вечерайте сами,
Вжеж бб мені докучило вечерати з вами. (Красносілля).
7583. б) Ой жив же я пшениченьку на настівниченьку,
Щось ми, мила, поробила на білім личеньку?
Щось ми, мила, поробила, щось ми починила?
Кличеш мене до вечері, вечера немила.
Кличеш мене до вечері, вечерійти сами,
А я буду вечерати у своїй мамі. (Вільки Мазов.).
7584. г) А із гори на долину¹⁾ помаленьки я їду,
Щось ми, мила, поробила²⁾, до дому не зайду.
Щось ми, мила, поробила, щось ми починила?
Дала мати вечерати³⁾, вечера не мила.
Дала⁴⁾ мати вечерати, вечерайте сами,
Ой вже мені не милая вечеронька⁵⁾ з вами. (Біла).
Качанівка: 1) Через гору високу. 2) Починила. 3) А як прийду до домоньку. 4) Кличе. 5) А вжеж ми ся укучило вечерати.
Пор. Коломийки II, ч. 4264.
7585. Ой вдарили два морози, аж ся річка злула,
Тако серце у милої, за мене забула. (Біла).
7586. Посіяв я пшениченьку рідонько, рідонько,
Прийде душу погубити за тобов, рибонько. (Біла).
7587. Ой вийду я на гороньку, гірко зелененька,
Подивю сі горі село, де моя миленька? (Нагуєвичі).
7588. Гей упала зоря з неба, нікому сьвітити,
Нема-ж мої миленької, пі с ким говорити.
(Гол. II, ст. 286, ч. 218).

7589. Ой виїду я на вулицю, тай свисну, тай свисну,
Нема мої дівчиночки, но плечина стисну. (Запівів).
7590. Ай Боже мій милосерний, та шовкова нитко!
Гей всі рибки тудя ходят, мові не видко.
(Гол. II, ст. 406, ч. 754).
7591. Наш музика добре грає, не жаль погуляти,
Нема мої миленької, нема з ким гуляти. (Цеперів).
7592. Ой піду я на весіле, но се раз воберну,
Нема мої миленької, до дошу се верну. (Іванівка).
7593. А в городі виноград, червоної ябка,
Ой то нема і не буде, о кіш була гадка.
Ой в городі виноград, червоної сливки,
Ой то нема і не буде мої чорнобривки. (Ж. Павлі, ст. 168).
7594. Ой конику воронику, чогоє задумав сі?
Нема-ж мої миленької, що я в ні кохав сі!
Нема-ж мої миленької, нема-ж мої квітки,
Пішов би і виглядати, та не знаю з відки. (О. Коцан).
З 2-им купл. пор. висше ч. 7359—7361.
7595. Подивлю ся крізь оконце, ци високо сонце,
Не є мої миленької, треба її конче.
(Гол. II, ст. 404, ч. 743).
Пор. висше ч. 7200.
7596. Ой деж ти сі забавила, мов солодетко?
Та я тебе візираю, а тебе не видко.
Ой деж ти сі забавила, мов мальоване?
Та я тебе візираю від самого ране. (Жураки).
7597. Ой висока сосна росла, гладка і тоненька:
А деж ти ся забавляеш, дівчино миленька?
А деж ти ся забавляеш, чи в поли, чи в дворі,
Чомуж бо ти не бувєш зо мною на розмові? (Ж. Павлі, ст. 187).
7598. Ой де тая керниченька, що голубка пила,
Ой де тая дівчинонька, що мене любила?
Ужеж тая керниченька муравов заросла,
Ужеж тая дівчинонька давно за муж пошла. (Ж. Павлі, ст. 181).
7599. Бувай, мила, здоровенька, бо я від'їжджаю,
Сиві воли, як соколи, на тебе лишаю. (Дрогобич).
7600. Тютюн ми ся поросипав, люлька ся згубила,
Дівчина мі покшнула, бодай ся сказила. (О. Коцан).

7601. Сумна гора без явора, тай без яворини,
Ще сумнійший парубочок та без білявнини. (Рибно).
7602. А як я си засьпіваю, ей як я си крикну,
Ой як же я, моя мила, біс тебе привикну? (Стр.).
7603. а) Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду молоденький без дівчини діяв? (Журавно, Іванів.).
7604. б) А я хлопц молоденький, вус ми сі засїяв,
Що я буду молоденький¹⁾ без дівчини діяв? (Ясенів Гор., Коцан).
Охрмівці: 1) Нещасливий.
7605. в) Ой повіяв буйний вітер по високі горі,
Та розвіяв кучирки по мої голові.
Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Що я буду молоденький без дівчини діяв? (Кнг.).
7606. г) Та повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду без милої в тих сторонах діяв?
Ой повіяв буйний вітер та зломав калину,
Я не буду без милої ні одну годину. (Усте над Черем.).
7607. д) Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду молоденький без дівчини діяв?
Ой повіяв буйний вітер, тай виломив верше,
Коби ми се повернуло закоханє перше. (Задарів).
7608. е) Ой повіяв буйний вітер тай буде віяти,
Щож я буду молоденький без любки діяти?
Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Що я буду без дівчини в тих сторонах діяв?
Ой повіяв буйний вітер та вломав калину,
Я без свої миленької не буду й годину! (Бабухів).
7609. Краче ворон, краче ворон на тій домовні,
Ах як тяжко без милої в далекій чужині! (Голгоці).
7610. Щось ми, мила, паробила, щось ми учинила,
Що я в тебе спочи не був, а ти ми сі снила.
Ой ти ми сі, мила, снила, як тоті шаточки,
Ой ти ми сі, мила, снила гола без сорочки.
А як будеш, моя мила, другий раз сі смити.
А як піду на вулицю, буду тебе бити. (Росівна).
7611. Коби мені моя мила масло сколотила,
Бо-є в мене вісім душ, девста дитина. (Жураки).

7612. Там на горі при потоці пасли кози ряску,
Загубив-ем, затратив-ем у шилої ласку.
(Гол. IV, ст. 511, ч. 106).
7613. Ой впав свіжок на обліжок, розтав ся водою,
Щось не хоче говорити миленька зі мною. (Вовків).
7614. Ой а виші неділенька, а завтра будний день,
Іде мила попри мене, не каже: Добрий день!
(Гол. II, ст. 258, ч. 64).
7615. Ти гадивш, дівчинонько¹), шо я тебе люблю,
А я тебе, дівчинонько¹), словами голублю. (Біла).
Григорів: 1) Моя мила.
Пор. Коломийки, II, 3826. — Гол. II, ст. 283, ч. 205.
7616. Нема мої миленької, пішла за вівцями,
Ввела в мене перстенину тую з камінцями.
Ввела в мене перстенину, я її обручку,
Не хочеш мене любити, люби мою сучку! (Ж. Павлі, ст. 180)
7617. Ой а душко солоденька, дай же мені знати,
Та як будеш сама дома нічку почувати.
Та як будеш сама дома, не буде нікого,
Щобис мене не зрадила, хлопці молодого.
А як мене, каже, зрадиш, сама марше згинеш,
Долів річков бистренькою на Дунай поплинеш.
Та як Дунай шемиченька, як Дунай, як Дунай,
Та щос, мила, наробила, тепер си подумай.
Та щос, мила, наробила, на меду підпивши,
Та що будеш в виші їсти, в літі не робивши?
Ой будемо свіжок їсти, воду попивати,
Ой колисмо не хотіли в літі упривати. (Волосів).
Пор. Коломийки, II, ч. 4326 і вище ч. 6666 і 6784.
7618. Та я до ті, дівче, холів, та я тебе любив,
А ти мене ізрадила, Господь би ті побив.
Ой від коли я полюбив твої чорні очи,
Від тоди ми ни спочинку ані в день, ні в ночі.
Веселі годинишки від тогди ми маю,
Лишень тужу і сумую, до тебе зітхаю.
Личко твоє, моя мила, краснійше над рожу,
То му я ті, молоденький, забути не можу. (Кобак).
Пор. з 4-им купл. вище ч. 6745.

7619. Ой у мої миленької маленька хатчина,
Перед хати оборіжча, під плотом сливчина.
Ой з під печи вода тече, миски помиває,
А з під лави вітер віє, хату замітає. (Лозин).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3768.
7620. Ой у лузі воли в плузі, на переді білі,
Не маєш ти, моя мила, на мене надії. (Горохолина).
Пор. вище ч. 6799.
7621. А я гаю нарубаю, в Дунаю навочу,
А я тебе, моя мила, на віки не хочу.
Ой вже гаю нарубали, в Дунаю мочили,
Ой вже мене молодого розуму навчили. (Запитів).
7622. Гадай, гадай, моя мила, гадай гадаючи,
Бо я піду через тебе сьвітом блукаючи. (Кнігиня).
7623. Ой високо та не низко листок на калинці,
Ой далеко, та не близько мила на Україні. (Ж. Павлі, ст. 176).
7624. Ой піду я в Україну, там я ни загину,
Вовзьму я си за миленьку молоду дівчину. (Глядки).
7625. а) Понад грушу конем рушу, гідє поколишу,
Моя мила білявойко, з ким жи я ті лишу?
Лишити ті з моїм братом? Не знаю, не знаю!
А я свої білявойки потім не пізнаю. (Івачів).
Пор. вище ч. 5904—5905.
7626. б) Ой конику вороненький, я на тя сідаю.
Будь миленька, здоровенька, бо я тя лишаю.
Лишаю тя, білявино, на Бога сьвятого,
І ще прошу, наказую: не люби нікого. (Бропів. Н.).
7627. в) Бувай, мила здоровенька, бо я вже рушею,
Чорві очка, біде личко на кого лишею?
Лишею ті, дівчинонько, та на брата свого,
Щобис его так любвля, як мене самого. (Павельче).
7628. г) Ой я в лісі на яворі на листі напишу,
Ой лишу тя, файна любко, своему товаришу.
Ой лишу тя, файна любко, на брата рідного,
Щобис его шанувала, як мене самого. (Хотінь).
7629. д) Попід грушу коньом рушу, терньом поколишу,
Любцю-ж моя солодонька, кому-ж я ті лишу?
Лишу-ж я ті, моя мила, тамтому другому,
Най не буде серцю жалю, ні твому, ні мому. (Вовків).

8. Любка.

7630. Ой коби я любка мала, я би го любила,
Я би єму що суботи кучарики змила.
Ой коби я любка мала, Івана, Івана,
Я би єму пироженьки варила що рана. (Крехівці).
7631. Ой як би я любка мала, я би го любила,
До плота бим припнула, кропивов відила¹). (Войничів).
Григорів: 1) Їсти не давала.
7632. Ой не видко того села, не видко, не видко,
Ой де мов пробував любе солодетко.
Ой не видко того села, ні того піддаші,
Ой де мов пробував солоденьке пташі. (Угринів Гор.).
7633. Ой велена полонина, а вершки багрянї,
Я си того любка люблю, що личка румяні. (Тухля).
7634. Ой я того любка люблю, що раненько встає,
Що фараві черемчки на віжки вбуває. (Перегінсько).
Пор. висше ч. 6363.
7635. Ой такого любка маю, такого, такого,
Заговорит по німецькій, хотьби до якого. (Перегінсько).
7636. Ой у мене перед хатов дубок зелененький,
Ой я того любка люблю, що чорнобривенький. (Перегінсько).
7637. Ой я того любка люблю, тай того любочка,
По при його воротенька иливе илинівочка. (Хотїнь).
7638. Ой загірзав сивий коник, загірзав, загірзав,
Тежко любка полюбити, щоби ніхто не знав.
Ой загірзав сивий коник мнжи гороньками,
Тежко любка полюбити мнжи ворогана. (Бабухів).
7639. а) Ходїм, любку, до домочку, та по під садочки.
Та щоби нас не видїли ваші сусїдочки. (М. Япків).
7640. б) Ідеш, любцю, тай до мене, хапай сї в садочки,
Ой щоби ті не видїли мої сусїдочки.
Як йдеш, любцю, тай від мене, хапай сї у сливи,
Вже нас ніхто не розлучит, бо не має сили. (Волосів).
7641. Мов любе закоханє, лиш би те любити,
Но не можу через люде з тобов говорити.
Мов любе закоханє, люде ми те брідєт,
Мої очи не всихають, як тебе не видєт. (Григорів).

7642. Не поїду я до ліса, до ліса дивного,
Не маю я любка тутка, но тебе одного. (Вільки Мазов.).
7643. Яка вода в поточині, така і в кирниці,
Мене любцю дуже любить і сам ми на серци.
(Гол. II, ст. 431, ч. 578).
7644. Широкий лст на трепеті, широкий тай буйний,
Хоч мій любко невеличкий, коли він розумний. (Перегінсько).
7645. Кажут люди, що я дурна, най мене хто вдурят,
Я такого любка маю, що він люльку курит. (Гвізд).
7646. Ђдна гора родит бібки, друга виногради,
Так-ін любка полюбила, не мож дати ради. (Солуків).
7647. А мій любку солоденький, ізгину за тобов,
Ой ізгину як рибонька за студенов водов. (Жег. Павлі, ст. 178).
7648. Ой івійшов місяченько, тай обгородив ся,
В нещасливу годиноньку мій любко вродив ся.
(Гол. II, ст. 313, ч. 367).
Пор. Ж. Павлі, ст. 189.
7649. В середу-и сі породила, в пстницю хрестила,
А в суботу миленькому сорочечку вшила.
В середу-и сі породила, біле личко маю,
Як мні любко поцілює, то сі не встидаю. (Грабовець).
7650. Купи, любку, чоботята, купи, любку, двої,
Та будеш ми пасувати на віжечки мої. (Тухля).
7651. Я не прошу в пана Бога ні волів, ні коров,
Лише прошу в пана Бога, аби любко влоров. (Жег. Павлі, ст. 190).
7652. Сядь си, любцю, коло мене, диви сі на мене,
Пізнаю ті по натурі, ци ти любиш мене.
Пізнаю ті по натурі, пізнаю по цноті,
Ще ті буду пізнавати в полі на роботі. (Горупцько).
7653. Мило ми ся подивити, очками повести,
Куда ходят тай говорят ного любка сестри.
(Гол. IV, ст. 456, ч. 96).
Пор. Коломийки, II, 3488.
7654. Тече вода край города, тече вода бистра,
Ніхто ми ся не сподобав, лиш любкова систра. (Хотінь).
7655. Ой любку мій солоденький, за любка ті маю,
Куда ходжу та що робю, о тобі гадю. (Волиців).

7656. Обуймо сі в ходачста, обуймо сі в капці,
Як у ночи, так у днинку все любко на гадці. (Угринів Гор.)
7657. Ой із гори на долину тай на долиночку,
Похилив ся дуб на дуба тай на калиночку.
Ой хилит ся дуб на дуба тай хилит ся, хилит,
Чи ти мене, любку, любиш, чи мені сі видит?
Чи ти мене, любку, любиш, чи мені здає сі,
Що вже мене через тебе і сон не бере сі? (Рахивня).
7658. Ой як я си нагадаю за тебе, миленькій,
То що робю, в рук випаде, любку солоденькій. (Чорні Ослани).
7659. Ой піду я на толоку, толока леліє,
А мій любко на толоці, мені серце мліє.
(Гол. IV, ст. 944, ч. 46).
7660. Гей, Боже мій милосерний, ей Боже мій, Боже,
С ким я маю розмовляти, мій любко не може.
(Гол. II, ст. 419, ч. 519).
7661. Кудя іду, тудя іду, все тирнові плоти,
А як любка не видаю, не маю роботи. (Черче).
7662. Ой кувала зазуленька, сіла на деревцю,
Коби любка увидіти, то би лекше серцю. (Тухля).
7663. Коби любка увидіти, коби слово речи,
Серце би се розігріло, не треба би печи. (Тухля).
7664. Коби борше¹⁾ до вечера, коби²⁾ як найскорше³⁾,
Та чей би я зобачила⁴⁾ любка коло коршини.
Ой вже вечір вечеріє, а мені галочка,
З ким же будут ночувати мої чорні очка?
Ой вже вечір вечеріє, сонічко валує,
Кавав дурень, що не любить, а за мнов банує. (Галич).
- Русятичі (лиш 1-ий купл.): 1) Щоби ділай. 2) Щоби. 3) Найборше.
4) Щоби ділай зобачити.
- Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 5757.
7665. Ой летіла зазуленька тай на Дунай сіла,
Ой дала бим своє жите, коби любка вдріла. (Перегинсьво).
7666. Ой у лузі на галузі сорока скрегоче,
Ай любку мій солоденькій, як ся тебе хоче. (Перегинсьво).
7667. Ой захриплав, мамувенько, захрипла, захрипла,
Якась ми сі мара стала, до любкам прилягла. (Ямниця).
- Пор. Коломийки, II, 4241.

7668. Ой у поли керниченька, відро коло неї,
Коби, любку, твоя хата близько коло неї. (Гвізд).
7669. Ой зацвила калинонька за білим образом,
Недалеко любка маю, лиш за перелазом. (Голгочі).
7670. Недалеко любка маю, лиш через городець,
А як ёго не любите, коли файний хлопонець.
Недалеко любка маю, лише через воду,
Ні на що так не впадаю, лиш на ёго вроду. (Ямниця).
7671. Недалеко любка маю, лиш через уличку,
Він ся буде прихилати ід мозму личку.
Як ся венька прихилє дитину плекати,
Так ся любко прихилє личко цілювати. (Ямниця).
7672. Недалеко любка маю, лише над потоком,
Кілько виїду воду брати, все погляну оком.
Недалеко любка маю, лише через межу,
А як го день не увиджу, то три дни віллежу. (Густань).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3186-3187.
7673. Ой ноженька мене болит, а рученька терпає,
Недалеко любка маю, лише коло церкви. (Ямниця).
7674. Розвалю я стару церкву, поставлю двіницю,
Недалеко любка маю, лиш коло керниці. (Ямниця).
7675. Ой розберу стару церков, поставлю каплицю,
Недалеко любка маю, лиш через вулицю
Ой розберу стару церков, поставлю комору.
Недалеко любка маю, лиш через обору.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 125).
7676. Ой соб, воли, ой соб, воли, а в кованім возі,
Коби дали постояти з любком на дорозі. (Волосів).
7677. Ой сіє ся татарочка, сіє ся татарка,
Ой сіє ся та татарка для мого коханка.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 24).
7678. Ой тю, тю, тю, чубатейка, позич мені чубка,
Я сі буду чубатити в неділю до любка. (Невід).
7679. Під солодков ябліночков висока тернина,
В мого любка такі очка як у Вірменна. (Невід).
7680. Ой кувала зазулейка та на конюшній,
В тебе вічка, милий, чорні, а у мене сві. (Коростів).

7681. Тиха вода надійшла, береги змулила,
В мого любка чорні очка, том ся додивля.
В мого любка чорні очка, як терен саджені,
Понад очка чорні брови, як шнур вишлетені.
(Гол. IV, ст. 461, ч. 134).
7682. Та заспівай, вілярвію, в городі на вілю,
Держи, любку, оченята тільки про неділю. (Ходовичі).
Пор. Коломийки, II, 3051.
7683. У ярої пшениченьки яров колося,
Такого я любка мала, що жовте волося.
(Гол. II, ст. 401, ч. 731).
7684. Ой ішла я улицями, вулиці тісненькі,
А на моїм файнім любку кучері дрібненькі.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 26).
7685. На калині дві ягідці, лиш би їх урвати,
В мого любка біле личко, лиш би цюлювати. (Березів).
7686. Ой стоїт пень, як білий день, та в село дивит ся.
Чи ти, любцю, дуже красний, чи мнї видит ся?
(Гол. IV, ст. 501, ч. 68).
7687. А мій любко такий файний¹), як намальований,
До воська го не відберут, бо рефельмований²). (Гвізд).
Перегінсько: 1) Ой такого любка маю. 2) Реклямований.
7688. Ой стою я на камінці, пишу на папірці,
Хорошого любка маю я в горішнім кінці.
Хорошого любка маю, хороші рученьки¹),
Хорошо сї потрісає коло музиченьки. (Волосів).
Печеніжин (лиш 2-ий куп.): 1) Хорошої неньки.
7689. Мое сіно вигоріло, коса зломала сї,
В мого любка тонка губка, я придивила сї.
В мого любка тонка губка, тоненька, тоненька,
Та хоч медом не мащева, коли союденька. (Завалів).
7690. Ой цупайте, чоботята, хоть не кованії,
Любіте ся, чорні очка, хоть не пібранії!
Ой цупайте, чоботята, до голого леду,
А мій любко ще солодший віт цукру, віт меду!
(Гол. IV, ст. 453, ч. 79).
Пор. више ч. 5953 і ч. 7084.

7691. а) Як же любка не любити, коли сподобонька,
Сам білявий, вус чорнявий, як у соколонька. (Войнилів).
Пор. Гол. IV, ст. 455, ч. 92.
- 7692 б) Ой виїду я за стодолу, стану на солому,
Як милого не любити, коля видко з дому!
Як милого не любити, коли подобонька,
Біле личко, сиві очка, як у соколонька.
(Гол. IV, ст. 472, ч. 214).
7693. Та за двором керниченька, за двором, за двором,
Та такого любка маю, що мені не сором.
Та такого любка маю, що мені не сором,
Сидит собі на конику с писаним батогом.
Сидит собі на конику, горішки хрустає,
Здає ми ся, моя мати, що сокіл літає. (Замулинці).
7694. Одна гора траву родит, а другая кейло,
Хорошого любка маю, сюди го не видно.
Післала-бим посланчика, хлопця молодого,
Та не вміє осідлати коня вороного.
(Гол. II, ст. 323, ч. 421).
7695. Посію я трошки маку, уродит ся більше,
Любит мене файний любко, а я го ще ліпше.
(Гол. II, ст. 319, ч. 399).
7696. Не жури ся, щом малійка, мій любий любчку,
Не дорослам коло мамки, доросну в чіпчику. (Тухля).
7697. Ой дубку-ж мій дзелененький, ой дубку-ж мій, дубку,
Коліж ті сі надіяти з полонини, любку?
Тогди-ж ти сі надіяти, любку, з полонини,
Як упаде жовтий листок із тої кални. (Саджава).
Пор. Коломийки, II, 2719.
7698. А на ставу біле гуся днує тай ночує,
А за мене файний любко ні знає, ні чує. (Солуків).
7699. Ой не видко того села, іно зеленіє,
Мені любко не родина, за ним серце мліє.
Мені любко не родина, ані родинонька,
А болит за ним серденько, болит головонька. (Чернихівці).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 3252.
7700. Я калину не дошала, калина паліє,
Я за любком не желаю, само серце мліє. (Войнилів).

7701. Ой дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
Серце ми сі розпадає за тобов, любочку. (Солуків).
7702. Коли хочеш, любку мий, щобим тя любила,
Постав лавку через річку, щобим не бродила!
(Гол. II, ст. 213, ч. 366.
Пор. Ж. Павлі, ст. 185.
7703. Коби річка не ширічка, я бим не бродила,
Коби любко не солодкий, я бим не любила. (Ж. Павлі, ст. 184).
Пор. висше ч 7246—7248.
7704. а) Та я пряду, попрядаю шовкове повіско,
Сідай, любку, коло мене, не буде ти тісно. (Уйбард).
7705. б) А я вчора прjala коче¹⁾, а нині повіско,
Сядь си, любко²⁾, коло мене, хоть нам буде тісно.
Сядь си, любко³⁾, коло мене, говори до мене,
Ой най же я розпізнаю⁴⁾, чи любиш ти⁵⁾ мене,
Сядь си, любко, коло мене, присунь ся близенько,
Що упаде веретїнце, схили ся низенько. (Остапівий).
Холоїв (лиш 1-ий купл.): 1) Кужіль прила. 2) Сідай, серце. —
Іванівці (лиш 2-ий купл.): 3) Сядь си, любко. 4) Пізнаю те по голосі.
5) Чи ти любиш. — Нагуевичі: 2) Любку. 3) Любку. 4) Най я собі
погадаю.
Пор. з 1-им купл. висше ч. 7276. Крім того пор. Гол. IV, ст. 509,
100 і Ж. Павлі, ст. 187.
7706. в) Сядь си, любко, коло мене, говори до мене,
Ой най же я подумаю, чи ти любиш мене.
Ой сядь собі коло мене, присунь сі близенько,
Та чи широко любиш мене, моє ти сердечко. (Орелеш).
7707. г) Сядь си, любку, коло мене, говори до мене,
Най пізнаю по розмові, чи ти любиш мене.
Най пізнаю по розмові тай по розмовоньці,
Чи ти маєш чистий розум в свої головоньці. (Бабухів).
7708. Ни стій, любий, під віконцьом, ввійди си до хати,
Холодненький вітрець віі, будиш хорувати. (Горуцько).
7709. Чи я тобі не казала, мій молодий любку,
Чому ти мя так не любиш, як голуб голубку? (Мізунь).
7710. Ой убита дорожечка, ніхто нев не ходит,
Тільки моє закохання сиві воли гонит. (Мізунь).

7711. Ой убита дорожечка гайом зелененьким,
Тото її любко убив коньом вороненьким. (Мізунь).
7712. Не можу сі подивити, запороха в оці,
Пасе любко сиві коні в зеленім потоці. (Войнилів).
7713. Від потока до потока дубова колодка,
Якам була, така буду любови солодка. (Солуків).
7714. Ой виїду я на обору, стану на солону,
Як жи любка ни любити. коли видно з дому. (Іванівці).
Пор. Гол. II, ст. 405, ч. 748 і IV, ст. 449, ч. 42.
7715. Ой вродила Черногора червоні ягоди,
То любилам, вже люблю, любочка за води. (Мшанець З.).
7716. Ой пасе сі сивий коник, пасе сі, пасе сі,
Добре з любком танцювати, бо файно несе сі. (Войнилів).
Пор. Коломийки II, ч. 1394.
7717. Нещіслива тота лава, що я на ні спала,
Стояв любко під віконцем, за него-ж не знала.
Нещіслива тота лава, тай тота лавиці,
Стояв любко під віконцем, як ясна вірниці. (Гвізд).
7718. Ой у саду, у садочку зродили черешаї,
Коли, любку, любиш мене, чому не береш ні? (Орелець).
7719. Ой на горі жито, жито, на долині увес.
Коли мене, любку, любиш, чому си не береш? (Хотинь).
7720. Гадай, любку, загадочку та на давні слова,
Яка була межі нами любая розмова.
Яке було запізнаня, яке закоханя,
Таке буде межі нами любое мешканя.
(Гол. II, ст. 313, ч. 368).
7721. Через гору високую перелетів шершень,
Нераз-їм ти уповіла: Віддай, любку, перстень. (Мізунь).
7722. Шом си води наносила, білі коновочки,
Шом си любка налюбила за подаруночки.
Шом си води наносила тої студеної,
Шом си любка налюбила, шкода слави мої.
Шом си води наносила, не буду ї пити,
Шом си любка налюбила, не буду з ним жити. (Видинів).
Пор. Коломийки, II, ч. 3894.

7723. Бодай була дороженька тота се запала,
Так се любко іздорожив, жин го ни пінала. (Чорні Ослави).
7724. Я на виру воду беру, відром доливаю,
Чорнявого любка мого нігде не видаю. (Іванівці).
7725. Ой коби я свого любка на годинку вадріла,
Я би му ся свої кривди не переповіла.
(Гол. IV, ст. 454, ч. 86).
7726. Нива як се довідати, як приказати,
Ой чи є мій любко в дома, чи є коло хати. (Чорні Ослави).
7727. Пішов любко попід ниви, попід левадочку,
Ой не видко єго стану, лише головочку.
(Гол. IV, ст. 459, ч. 123).
7728. Проступіт сі, сади-верхи, най сонінько гріє,
Та най я сі відвідаю, що мій любка діє.
Проступіт сі, сади-верхи, най сонінько сходить,
Та най я сі відвідаю, що мій любка робит. (Волосів).
7729. Не стій, любцю, під віконцем, але йди до хати,
Упало ми веретінце, не мож го подати.
Не стій, любцю, під віконцем, не толоч отаву,
Та не роби мамци шкоду, а мені неславу.
Тікай, любцю, з під віконці, не валей ні в біду,
А як мама лежуг спати, тогди д тобі війду.
Тікай, любцю, з під віконці, не соромоти мні,
Не поглядай оченьками, з хати не луди ні. (Волосів).
7730. Коло попа нема плота, коло дєка ниско,
Ой то я сі зажурила, нема любка блиско. (Ямниця).
7731. Ой стою я під липкою, липко ж моя, липко,
Казав любко, що тут буде, а єго не видко. (Грабовець).
7732. Подвлю сі у віконце, ци високо сонце,
Нема мого любка тутка, треба ми го конче.
Прийшов, прийшов, придилибав тай став під віконце:
Ци придете, ци скубете, дівки, волоконце? (Грабовець).
Пор. з 1-им купл. висше ч. 7595.
7733. Сидит когут на сідалі та чомус не піє,
Та що любко не приходит, та що вже ся діє? (Перегіньско).
7734. а) Ой із дуба мука груба, з явора мягонька,
Нема того, що ми каже: любцю солодонька. (Тригорів).

7735. б) Ой калина біло цвила, червоно зродила,
Нема того, щоби сказав: любко нещаслива!
Ой на дубі кора груба, на липі тоненька,
Нема того, щоби сказав: любко солоденька! (Хотінь).
7736. По під гору високою червоний шнурочок,
Чому, любку, не приходиш, яквй ти смучочок?
По під гору високою червоная нитка,
Чому, любку, не приходиш, яка нічка видка.
Ой всю нічку у віконци сьвічечка горіла,
Чому, любку, не приходиш, бож сі розболіла.
Чому, любку, не приходиш, хоч на годиничку,
Звеселити мое серце, хоч половиночку. (Жураки).
Пор. висте ч. 7208—7209.
7737. а) Єще місяць тай ни сходив, ой чей же він зійде;
Ой ще любко не приходив, та чей же він прийде.
Післала бни післанчика, хлопця молодого,
Забавит ся сідлаючи ковя вороного. (Ж. Павлі, ст. 187).
Пор. висте ч. 7214—7215.
7738. б) Ой ще місяць тай не сходив, а чейже він зійде;
Ще мій милий не приходив, а чейже він прийде.
Ой шо-ж би то за місяць був, шоби він не знішов?
А шо-ж би то за милий був, шоби він не прийшов. (Видинів).
7739. Ти завули кукай, кукай, мого любка шукай,
Шо то буде за новина, мого любка нина. (Кнг. Войнилів).
7740. Ой до млина дороженька, до млина, до млина,
А хто-ж мені жито змеле, коли любка нина?
А хто-ж мені жито змеле, пшеничку спитлює,
А хто-ж мене молоденьку в личко поцілює? (Войнилів).
7741. Нина мого милейкого, нина мого любка,
Нина кому розчисати на голові чубка. (Лозина).
7742. Ой ти любку молоденькій, не снй ми ся в ночи,
Бож за тобов віплакала свої чорні очи. (Перегінсько).
7743. Ой Господи милосерний, будь ми до помочи,
Принеси ми мого любка, най не плачут очи!
(Гол. IV, ст. 465, ч. 160).
7744. Ой свая завуленько, тос раненько встала,
Скажи міні завуленько, дес любка здібала?
Ой там я го іздібала в лузі над водою,
А він плаче, прозирає очка за тобою. (Нагуєвичі).
Пор. з 1-им куш. Коломийки, II, 2906.

7745. Ой повій ми, буйний вітри, відки ті ждаю,
Та іс тої стороньки, відки любка наю.
Ой повій ми, буйний вітри, тай зелений верше,
Коби ми сі привернуло закохані перше. (Пісочна).
Пор. з 1-им куш. Коломийки, II, 2638—2639.
7746. Ой на горі воли в траві¹⁾, конї в²⁾ конюшині,
Казав любко, що приїде в вечер на машині. (Войничів).
Пасічна: 1) Ой кувала зазуленька. 2) Та на. — Підпечари: 1) Усі
конї попутані. 2) Пара н. — Григорів: 1) Ой пасут ся сиві воли.
2) Та на.
7747. Ой кувала зазуленька в двірській кунюшині;
Приїдь, приїдь, мій миленький, в ночи на машині. (Іванівц).
7748. Ой гаю мій зелененький, лиш поколиши сі,
Ой любку мій солоденький, лиш мене держи сі. (Журака).
7749. Та до мене любко горов, від мене долинов,
Та до мене темпов вічков, а від мене димнов. (Гвіад).
7750. Ой річенька тече, тече, плаванечко нече,
Стоїт любко за плечина, словечка не рече.
(Гол. II, ст. 314, ч. 374).
7751. Прийди, любку, ти до мене, говори до мене,
Тоді буду, любку, знати, що ти любиш мене. (Хотінь).
Пор. вище ч. 6955.
7752. Ой виїди ти, файний любку, з вишневого садку,
Ой дам же ти, файний любку, червоненьке ябко!
(Гол. II, ст. 314, ч. 376).
7753. Ой Содома, самам дома, прийди, любку, д мнї,
Та підемо вібрати ленок при долині.
Ой чи ленок, чи не ленок, дрібні колопеньки,
Прийди, прийди, мій миленький, нема дома неньки. (Маява).
Пор. Коломийки, II, 4364.
7754. А я браму запираю, брама сі розходить,
А я любка виправляю, як вже сонце сходить.
А я браму запираю, брама сі втворює,
А я любка виправляю¹⁾, як вже сонце гріє²⁾. (Войничів).
Черниця: 1) Відправляю. 2) Як сі розвиднє.
7755. А я браму¹⁾ запираю, а брама²⁾ скрипочи³⁾,
А я любка⁴⁾ відправляю⁵⁾, коли ми сі⁶⁾ хочи. (Черниця).
Мшанець: 1) Я ворота. 2) Ворота. 3) Скрипочуг. 4) Я мило.
5) Виправляю. 6) Він їти не.

7756. Із за гори високої наступила хмарка,
Чому любка не приходит? Не пускає манка.
А як хлари розійдуть сі, ясний місяць зійде,
Стара манка ляже спати, чей мій любка прийде.
Чому любко не приходиш, чому не буваш?
Чи ті манка не пускає, чи вже иншу маєш?
Манка мнї не закаже, иншої не маю,
Через тежкі вороженьки в тебе не буваю. (Волохів).
Пор. Коломийки, II, 3939 і 3953.
7757. Ой зацвила черешенька, верху не видати,
Нема мого любка тутка, не казала мати.
(Гол. IV, ст. 458, ч. 108).
7758. Прийди, прийди, мій миленький, буду тобі рада,
Кажут люди, що те люблю — бігне, любку, правда. (Чорні Осляни).
7759. Прийди, любку, прийди, любку, вечером до мене,
Та засмути вороженьки, розвесели мене. (Гвізд).
7760. Сама садок не садила, сам садочок зійшов,
Я за любком не ходила, сам то любко прийшов.
Сама садок не садила тай не піддивала,
Я за любком не ходила тай не посилала. (Ямниця).
7761. Ой чи я ти не казала та не говорила:
Не ходи до мене, любку, буде мати біла. (Хотїнь).
7762. По під гору високою плне качур дикий,
Кажут любка покидати, менї жаль великий.
Кажут люди покидати, я го не покину,
Як я піду за нічого, то за ним загину. (Голгоці).
7763. Та як мене, любку, любиш, то люби нї зтиха,
Та най люди ни говорут, що я Василя. (Пасічна).
7764. Як ти мене, любку, любиш, полюби вєрненько,
А як маєш покидати, покидай боряенько. (Хотїнь).
7765. Посію я нивку ленку, конопель під віру,
Хоть ти мене, любку, любиш, я тобі не віру.
Посію я нивку ленку, а конопель більше,
А ти, любку, любиш мене, а я тебе гірше. (Пасічна).
7766. Вчора була неділенька, а мнї другий день,
Їхав любко попри мене, не казав: Добридень!

Іхав любко попрн мене, не казав ні слова,
Іно нахнув капелюшкою : Будь мила здорова !
(Гол. IV, ст. 455, ч. 90).

З 1-им купл. пор. висше 7614; з 2-им 7346—7347.

7767. Ой не твій то коник, не твій, але твого брата,
Ой не мій то любко, не мій, тільки моя втрата.
(Гол. II, ст. 413, ч. 487).
7768. Ой пішла я на зажен, як сива голубка,
Заробила хліба много, утратила любка. (Чорні Ослави).
7769. Зелена петрушечка близько перелазу,
Солоденькі губки були в мого любка вразу.
Солоденькі губки були, солодші медочку,
А тепер ми так згірчили, що гірш полиночку.
(Гол. II, ст. 321, ч. 414).
7770. Я гадала, що виділі, а то суботоніка,
Я гадала, що то любко, а то гриватонька.
Я гадала, що веділі, а то Матка Божа,
Я гадала, що то любко, а то кара божа. (Іванівці).
7771. Ой упала гонтишна з високого млина,
Відпав любко від серденька, я тому не винна. (Іванівці).
7772. Яке жито зелененьке, упаде, зогниє,
Який любко молоденький, не по правді жив. (Хотінь).
7773. Ой кувала зазуленька коло магазину,
Нема любка на літенько, не треба й на зиму. (Завалів).
7774. Ой з гори ся захмарило, аж не видко неба,
Так ми біда надоїла, любка ми не треба. (Хотінь).
7775. Ей любку мій солоденький, кажи мені правду,
Бо ти собі любку найдеш, я си любка найду. (Голочі).
7776. Ой той човен води повен, ще буде повнійший,
Любив мене файний любко, ще буде файнійший. (Нагушівці).
7777. Ни пілкую, ни вбіймаю, мій любку, нікого,
Ни давном сі відорвала від серденька твого. (Врб.).
7778. Ой кобисте, мамко, знали, який жаль гіренький,
Як полюбит тай покине любка солоденький.
Ой кобисте, мамко, знали, яка любка любка,
Та чи треба, чи не треба, все стежечка тудя. (Волосів).
- З 1-им купл. пор. висше ч. 6456.

7779. Іде любко горі селом, я морковцю поляю,
Не можу се подивити з великого болю.
Не можу се подивити за пороха в оці,
Бо я маю коханочка при долішній боці. (Скобичівка).
7780. Ой кувала зазуденька на черездорожу,
Комусь любка подарую, як червону рожу. (Черче).
7781. Ой на горі на високій огонь розпалав се,
Не скажу ти, любку, правди, щобсь простегав се: (Скобичівка).
7782. Та як мене, любку, любиш, возьми ні з собою,
Та не звертай очиньками за тою другою. (Крехівці).
7783. Ти абирасш віле, віле, тай аннш, тай аннш,
До іншої любки ходиш, а мене циганиш. (Петничани).
7784. А я паву заткаю, а пава ся губит,
Бери дідько ного любка, коли другі любит!
(Гол. II, ст. 303, ч. 313).
7785. Я до ліса ни поїду, до ліса тинного,
Я ни маю венци любка, но тебе одного. (Люб.).
7786. Та завіяв вітер, вітер, лісани клекочі,
Того любка му любити, кого ні се хочі.
Та не треба і любити, не треба казати,
Відай йти би та за того, котрий хочі брати. (Кобак).
7787. Який же ти, мій любочку, дурненький, дурненький,
Що ти купив на нелюбу рантушок тоненький.
Який же ти, мій любочку, шалений, шалений,
Що ти купив на нелюбу пасочок червений. (Ж. Павлі, ст. 193)
7788. Ой піду я слободою, стану над водою,
Дурний любку без розуму, що плачеш за мною!
(Гол. II, ст. 295, ч. 270).
7789. Любив мене любко дуже тай покинув уже,
А я чую поміж люди, як любив, так буде. (Войничів).
Пор. вище ч. 7477.
7790. Ой туду, каже, туду, пішов любко в руду,
А як ся з рудов оберне, до мене поверне. (Волосянка).
7791. Сів мій милий кінець стола, тай дунку думає:
А хтож мою файну любку типер обіймає? (Чорні Ослави).
7792. Широкий лист на яворі, ширший на калині;
Щось ни, любцю, подарував, то возьми си нині. (Остапівці).

7793. Ой на горі, на високі, пасе ся овечка,
 Ни так¹⁾ тибе, любку, любю²⁾, як³⁾ твої словечка. (Мечшів).
 Пасічна: 1) Любу. 2) Милій. 3) Тай.
 Пор. више ч. 6608.
7794. Тиче вода спіт города, по каміню бродит,
 Мій ся лючко за виправду хліба ни доробит. (Стр.).
7795. Я гадала, що то голка, а то в вікні шпилька,
 Я гадала, що то любий, то в вочи сьвітелка. (Жуків).
7796. Отто ми сі полюбили на час коротенький,
 Як сі буден розходити, лючку солоденький? (Врб.).
7797. Не стій коню коло плота, не їдж окомота,
 Хотай ни ся, лючко, любим, то пуста робота. (Хотінь).
7798. А ни, любку солоденький, ни поберемо сі,
 Тільки серцю роврадоньки, що кохасмо сі. (Чорні Ослави).
7799. Ой калина біло цвите, а червоним родит,
 Коби я ся довідала, де мій лючко ходит.
 А я вже ся довідала тай перепитала,
 Котра йону постелила, тай добраніч дала. (Переґінсько).
7800. Ой на горі церков кладут, а долів будуют,
 Оден лючко покидає, десіть сі радуют.
 Ой на горі церков кладут, а долів двівиниці,
 Говорила з моім любком велика зрадниці.
 Ой що си ти, мій миленький, гадаеш, гадаеш,
 Що з великов зрадниченьков бесідошку наш? (Хотінь).
7801. Через гору нивка, нивка, на ні попелиця,
 Полюбила мого любка друга ніхтолиця.
 Та най би го полюбила, най би го кохала,
 Лиш коби з ним, ніхтолиця, до слюбу ни стала. (Орельц).
7802. Туди локі хиліте ся, куди вітер віє,
 Туди очка дивіте ся, відки любко іде!
 Туда локка похиляла, куда вітер дуче,
 Туда очка дивили ся, відки любко вийде.
 (Гол. II, ст. 408, ч. 764—765).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3084.
7803. Тиче вода спіт города, тиче по каміню,
 Щож ти, лючку, по волах, як вовьмиш відміну?
 Щож ти, лючку, по волах, що худоба буде,
 А с ким жи ти, файний лючку, вийдиш нижи люди? (Явче).
 З 2-им купл. пор. више ч. 7019.

7804. Та у саду, у садочку, там широки лице,
Важив любко на дівчину, ще була в колісці. (Іванівці).
7805. Ой сестрице, сестриченько, не боїш ся Бога?
Відмовила сь мого любка від мого порога!
(Гол. II, ст. 464, ч. 85).
7806. Тай зайну я воли пасти під ототу обіч,
А там сидит вилицуга з моім лючком побіч.
Чогож ти си, вилицуго, на него пасіла?
Я ти любка ни дарую, хоть бис си розсіла.
Я ти любка ни дарую, али тобі так дам,
А як буди тобі кривда, ше на плечі завдам. (Усте над Черем.).
7807. А я ввійшла на вулицю, любко ковї пов,
Якась біда замащена коло нього стов.
Ой ти бідо замащена, чому ся не винеш?
Не стій менї коло любка, ще го повалеш. (Хотїнь).
З 2-им куш. пор. висше ч. 6959.
7808. Невивана тай клапата, чому сі не счешеш?
Не сідай ни коло любка, бо му щось набрешеш.
Ти вушва тай паршва, не люби ни любка,
Абис так сі розігнила, як у лісі гупка. (Гвізд).
7809. Ей во лузі на галузі сова воду пила,
Чого-с ми, негіднице, любка відлюбила?
(Гол. II, ст. 401, ч. 729).
7810. Неведика поточина луги ізмулила,
Хвалила ся ледачина, любка відлюбила.
Так би она дочекала сьвіта біленького,
Чи вна буде обіймати мого миленького!
(Гол. II, ст. 427, ч. 556--557).
7811. Ой у шлинї два каминї, а третій ни меле,
Відойшла кострубана мого любка в мене.
Верни менї любка мого, бо я скажу тетї,
Так ті буде теленати, як лист на трепетї. (Чорні Ослави).
7812. Ей ричала коровиці за білим баранком,
Чо ті, шельмо, зуби болет за моім коханком? (Михайловичі).
7813. Ой дубку мій зелененький, листок на ті ясний,
Ой любку мій солоденький, словами прекрасний.
Ой словами прикрашений, а чортова думка,
Докім тебе не любила, цвидам, як галунка.

Докім тебе не любила, полетіла в поле,
 Сіла собі край Дунаю, горе-ж мов, горе.
 Сіла собі край Дунаю, де голуб несе сі,
 А я чую через люди, а любко сьміє сі.
 Най сі сьміє, най сі сьміє, сьміх із него буде:
 Сім літ буде хорувати, смерти му не буде. (Войничів).

7814. а) Я на твою воболоню¹⁾ товару не гоню,
 Люби, любцю²⁾, яку хочеш³⁾, я ти не бороню.
 Люби, любцю, котру хочеш, котра тобі мила,
 Щобис потім не говорив, щом ти боронила. (Вовків).
 Бабухів: 1) Ой широче оболоне. 2) Любку. 3) Котру хоч.
7815. б) Ой завулька в лісі кув, ліс сі розвивав,
 Бери, любцю, котру хочеш, най Бог помагав.
 Бери, любцю, котру хочеш, котра тобі мила,
 Абис відтак не нарікав, щом ти боронила. (Волосів).
7816. Тече вода за города, ой тече лугами,
 Покинь, любку, тата й маму, та ходи за нами.
 Ти покидай тата й маму, я покину гауду,
 Тай поїдем до Канади шукати гарауду. (Ямниця).
 З 2-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 5535.
7817. Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тя любила,
 А я тебе, мій миленький, словами вводила.
 Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тебе люблю,
 А я тебе, мій любоньку, словами голублю.
 Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тя любила,
 А я тебе, мій любоньку, в розуму вводила.
 Ой ти гадав, мій хлопчино, що я тя кохаю,
 Я таким хлопаками плоти підтираю.
 Ой ти мовиш, мій любоньку, що я за муж піду,
 Кину роскіш по під ноги, а куплю ся біду.
 Ой ти дурний давав, давав, я розумна брала,
 А ти за ворота вийшов, а я ся сьміяла. (Зал., ст. 194 і 195).
 Пор. Коломийки, II, 3826—3827 і 3829.
7818. Ой у місці на риночку розбивши сі горщик,
 Дають мені люди знати, що любко небощик. (Чернів.)
 Пор. вище ч. 7435.
7819. Тече вода з під города, звивав ся клубком,
 Вже ся дідько¹⁾ закосичив моім першим любком.
 (Гол. IV, ст. 465, ч. 163).
 Лолін: 1) Дець ся бісок.

7820. Ой на горі монастир, та чечкив купка,
 Там сі правит Служба Божа за мого любка (Волосів).
 Пор. Гол. IV, ст. 453, ч. 77.

9. Любка.

7821. Ой сіда рїда, рїда, шо, любко, за біда ?
 Не бере се ні спанечко, ні солодка їда. (Ф. Кайндль).
7822. А із дуба кора груба, з явора тононька,
 А то ми сі сподобала любка солодонька. (Михайловичі).
7823. Тече вода із¹⁾ города таї крижечка леду,
 Ой солодша моя любка²⁾ від цукру, від меду. (Вїла).
 Григорів: 1) Зпїд. 2) Моя любка солодша.
 Пор. вище ч. 5953 і 7084.
7824. Ой убита дорїженька в город по натїну,
 Так ті, любко моя, люблю, як мати дитїну. (Вовкіп).
7825. Похилив ся дуб на дуба гілси на долину,
 Ліпше тебе, любцю, люблю, як мати дитїну.
 (Гол. II, ст. 346, ч. 540).
7826. Повій, повій, буйний вітре, з гори на долину,
 Там де моя любка, мила, пристає на хвилину. (Бабухів).
7827. Ой піду я до столови на зелене сїнце,
 Таку маю білу рїбку та як веретїнце.
 (Гол. IV, ст. 495, ч. 43).
7828. Ай я хлопець молоденький, по рєшїнь катанка,
 Котра любка чорнобрива, то моя коханка. (Пєрегїнсько).
7829. Ой кувала зазулїчка у саду, у саду,
 А я тоту любку люблю, що широка в заду. (Кобакї).
7830. Ой піду я в полонїну по зелене сїно,
 Полонїнку не перейду, бо сонечко сїло.
 Полонїнку не перейду, тичков перетїчу,
 Таку маю файну любку, не дам, ни позичу. (Кобакї).
 Пор. з 1-им куп. Коломїйки, II, ч. 2703.
7831. Ой на горі воли пасут, на долині конї,
 Я би свою любку не дав за штири червої. (Бєрезів, Григорів).
7832. Ой дав би се зарївати, дав би се забити,
 Но не дав би свої любки нікому любити. (Григорів, Голґочі).

7833. Куєт мнї вазулиця, куєт ни вгаваєт,
В мени любка вінтовенька, вські вінта знаєт. (Ясенів Гор).
7834. Аби моя мила любка така веселенька,
Єк у лісі при дорозі вода студененька.
Була вода студененька, буде студенїйша,
Була любка веселенька, буде веселїйша. (Підзахарч).
З 1-им купл. пор. више 6615.
7835. Ой кувала вазуленька, кували дві разом,
Недалеко моя любка, лиш за передазом.
Ой кувала вазуленька, кувала на ринку,
Чо ти мнї приспівуєш, жидівський патнику? (Острів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 1518 і више 7669; з 2-им, I, 1530.
7836. Ой запвила каливонька я зверху до споду,
Придала се файна люпка до нашого роду. (Явче).
7837. Ой у саду садовина солодка тай винна,
Ой ти мене, файна любко, любити повинна. (М. Яцків, Григорів).
7838. Ой сіда, сіда ріда, сіда-ріда й дана,
Ой у мене така любка, єк у Ромашкана.
Ой у мене така любка, єк віле городне,
Єк мне в личко поцулує, в душі відволодне.
Але-ж тота відволода ни студена вода,
Але-ж тота відвслода — дівчина молода. (Підзахарч).
7839. Ой дана, дана, дана, тай сіда, тай дана,
В мене така файна любка, єк у Ромашкана¹⁾.
В мене така файна любка, чирвона калина,
А чо-ж ти си нагїввала, душко чорнобрива?
А я це си ни гївваю, я гїв ни тримаю,
Я є хлопцями пожертую, бо я жерти знаю. (Підзахарч).
1) Ромашкан — дідич.
7840. а) Коли хочеш, дівчинонько, щоби тя любити,
Постав кладку через річку, щоби не бродити. (Біла).
Пор. Гол. VI, ст. 461, ч. 133.
7841. б) Ой ти кажеш, дівчинонько, щоби тя любити?
Постав клатку через гатку, щоб добре ходити.
Постав клатку через гатку, золоте поручи,
Серед ночи о півночи до тебе ідучи. (Постоляка, Григорів).

7842. в) З того боку на татой бік далеко ходити,
Постав кладку через річку, аби не блудити.
Постав кладку через річку, золоте поручи,
Серед ночі о дівночі до дівчини йдучи. (Голочі).
7843. г) Та кувала завуленька та попід лелію,
Новий човен коло любки, возити си внію.
Новий човен коло любки, завше си ни вожу,
Та ек схочу, та до любки у брід перехожу.
Та ек хочеш, файна любко, шоби х до те ходив,
Покладь кладку на пливівку, шоби я ни бродив.
Покладь кладку на пливівку таї нове поручі,
Шоби я си ни замочів до тебе идучі. (Підзахарч).
Пор. вище ч. 7540.
7844. д) Наю я сі горівочки, я ще свисну й пива,
Ой ци мала. ци велика, я все чорнобрива.
Ой ци мала, ци велика, писки віддуває,
Хто би не знав, тоби сказав, що шість волів має.
Ой ти наш, куже, аж шість, я не маю й пари,
А вже ти сі із водами я не дїждеш слави.
Ой як хочеш, файна любко, слави доходити,
Постав кладку через гатку, шоби не бродити.
Постав кладку через гатку, золоте поруче,
Щоби я сі не замочив, я від тебе йдучи. (Чортовець).
7845. З сего боку та на той бік далеко ходити,
Хіба ни сі, файна любко, залиши любити.
Як би мов подвіречко від сонце згоріло,
Аби мене молодого д тобі не кортіло. (Посіч).
7846. Та шом тобі, любко, казав, шобис ни забула,
Як веш іти понад воду, абис ни втонула.
Щобис, любко, ни втонула з берега крутого,
Щобис мене споминала, хлопце молодого. (Кобак).
7847. Ой забрала вода лавки таї перекладочки,
Та нема ким передати перстень до любочки.
Та нема ким передати, ві переказати,
Брати в руки паличеньку, самому дриптати. (Мединичі, Григ.).
Пор. Коломийки, II, 5556.
7848. Суха кора, суха кора, суха не зелена,
Алеж моя файна любка смутна не весела. (Волчківці).

7849. а) Стоїт верба над водою та в воду сі хилит,
 Ци ти, любко, така файна, ци мені сі видит?
 Ци ти, любко, така файна, ци мені адає сі?
 Тото мене через тебе спанє не бере сі.
 Спанє ми се бай не бере, їсти сі не хоче,
 Та за тобов, файна любко, плакати сі хоче. (Гвізд).
7850. б) Ой по віки. нанє брате, по віки, по віки,
 Та дзелена смеречина як в ємні, так в літі.
 Ой дзелена смеречина у¹⁾ воду сі хилит,
 Чи²⁾ ти, любко, така файна, чи²⁾ мені сі видит?
 Чи²⁾ ти, любко, така файна, чи²⁾ мені вдає сі?
 Ой що мене через тебе спанє не бере сі. (Волосів).
 Грабовець (без 1-ого купл.): 1) На. 2) Ця.
 Пор. Коломийки, II, ч. 4574.
7851. А я гадю не рубаю, гай сі дзеленіє,
 Мені любка не родина, за нев серце шліє. (Жураки).
 Пор. висше ч. 6440 і 7699.
7852. В мої любки тонкі губки, тоненькі, тоненькі,
 А хоть медом не нащені, то ми солоденькі.
 В мої любки тонкі губки, тоненькі, тоненькі,
 А ще тоньші у кобили, громи би і вбили! (О. Коцан).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3096.
7853. Ой кувала завулиця сїда-рїда ї дана,
 Вечірницї маю свої, на бою си пана.
 Вечірницї маю свої, віта пи трабую,
 Шо ми любка накажує, добре гаразд чую.
 Шо ми любка накажує нїде ни ходити,
 Але своєи розумочком донє поводити.
 Ой робила, поводила, єк сама хотїла,
 Цїлу нічку у запічку єк кіт воркотїла. (Ясенів Гор.).
7854. Кудє гляну, кудє гляну, все тернові плоти,
 Через тебе, файна любко, не маю роботи. (Ямниця).
7855. Любка моя солоденька, за любку те маю,
 Ой чи кошу, чи молочу, за тя гадку маю.
 А коситя, молотитя, тото не робота,
 А в дївчинов постояти, то моя охота. (Костільники).
 Пор. Коломийки, II, 4388—89.
7856. Любкож моя солоденька, любко рознаїта,
 Чи будєм сі так любитя, як татого літа? (Войничів).
 Пор. висше ч. 6740.

7857. Любка моя рознайная; любко рознаїта,
Збавилася мні, любко, зми, ни збав ко мні літа.
Збавилася мні, любко, зми, за зми не дбаю,
Ни збав ко мні, любко, літа, бо ті порубаю. (Чорні Остави).
Пор. з 1-им купл. вище ч. 6781 і 7570.
7858. Любка-ж моя солоденька, квіточко біленька,
Любят люди, мені буде, бо ще-с колоденька. (Войнилів).
7859. Ой он у тій полонині¹⁾ сивий коник заржав²⁾,
Та любім ся, мій миленький³⁾, щоби ніхто не знав. (Тулля).
Пасічна: 1) Ой на горі на високій. 2) Гривий коник ірзав. 3) Та
ми, любку, так любім сі.
7860. а) Ой на горі на високій заржав¹⁾ коник, заржав²⁾,
Тяжко любку полюбити³⁾, щоби ніхто не знав. (Таурів, Хотів).
Вашки: 1) Попід гору високою сивий. 2) Зарзав. 3) Люботоньки.
Пор. вище ч. 7638.
7861. б) Ой загірзав сивий коник, загірзав, загірзав,
Тяжко¹⁾ любку полюбити²⁾, щоби ніхто не знав.
Тяжко любку полюбити, тяжко любку ввяти,
Тяжко любку обіймати таї поцілувати. (Задарів).
Жураки (лаше 1-ий куп.): 1) Коби. 2) Так любити.
7862. А я тебе, любцю, люблю, як біленьке гуся,
Де найбільше людий буде, там не подивю ся.
Де найбільше людий буде там не дивити ся,
Як нас буде лише двое, там обіймати ся. (Кропив. Н.).
7863. Ой розвий сі, сухий дубе, на чотири листи,
Сидит любка за водою, треба ід ні брести. (Войнилів).
7864. Пасут вівці по дубрівці, баран коло мене,
А що любка порабєє в неділю без мене? (Солуків).
7865. Я периню¹⁾ завертаю, а периня риче,
А мені ся причуває, що мя любка кличе. (Мізунь).
1) Перісту.
7866. Том тя видів, любцю моя, том тя видів, видів,
Кой се гнала сиві воли попід зелений діл. (Мшанець).
7867. А я піду у гриби, гриби там, гриби там,
Мене любка почликає: Чи ти там, чи ти там? (Мізунь).
7868. Пливе рибка, пливе рибка чистою водою,
Кавав хлонец до дівчини, гину за тобою.
Тавтос сі ни, моя рибко, з водов помішила,
Тавтос сі ни, моя любко, ти сама лашила. (Желдець).

7869. Ой вийди ти, файна любко¹⁾, хоть²⁾ на задні двері,
Та покажи біле личко тай чорні³⁾ кучері. (Орелець).
Рахуня: 1) Ой та вийди, білявинко. 2) Та. 3) Золоті.
Пор. висше ч. 7062. Понадто: Гол. II, ст. 279, ч. 179.
7870. Ци я такий нещасливий, ци мій коник сивий?
Що ся любка уродила с чорними очима.
(Гол. II, ст. 281, ч. 191).
7871. Ой ти моя, файна любко, вічни не жури ся,
Держи очі про неділю, в будень не диви ся.
(Гол. II, ст. 285, ч. 213).
7872. Ой на любцю солодейка, купив би ти дащо,
Ту ни наю дрібних грошей, зніяти не є що. (Мшанець).
7873. Попід тоту полонину¹⁾ ожини зродили,
А ми сі ще, файна любко, не наговорили. (Орелець).
Кобаки: 1) Попід гору високою.
Пор. Коломийки, II, 2755. Надто Гол. II, ст. 280, ч. 185.
7874. Ой музика красно грає, тай дутка, тай дутка,
Як би не ти, красна любко, не був би я тутка. (Хотинь).
Пор. висше ч. 5811 і 5835.
7875. а) Коло проса любка боса ніжки зморозила,
Купив би і чирвички, коби ні любила.
Купив би і черевички, та купив би чобіці,
Коли ходит, вазирає, чи не куплят хлопці. (Олеша, Задарів).
7876. б) Коло проса любка боса ніжки ознобила:
Купив би ти черевички, коби ні любила.
Ой ти Бойку лопснецкаї, віплети волюки,
Щоби мала любка файна на чотири роки. Солуків).
З 1-им купл. пор. Гол. IV, ст. 452, ч. 62.
7877. Купив би ти, любко, пива, відай би не пила,
Ти до мене по ширости не заговорила. (Жураки).
7878. а) Ой ци то дуб, ци береза, ци ти, любко, стоїш?
Перебреди бистру річку, коли сі не боїш.
Перебреди бистру річку тай Дунай глибокий,
Коли ти сі існодобав хлопець черноокий. (Гвізд).
7879. б) Любо-ж моя любенькая, там на боці стоїш,
Ой переплинь бистру річку, коли се не боїш.
Переплинь бистру річку, а я за тобою,
Сідай, любко, на коника, поїдеш зі мною. (Голгоці).

7880. Тай іму я за калинку, за сачий вершечок,
 Перепливу тихий Дунай по під бережечок.
 Перепливу тихий Дунай тай тоту роштоку,
 Мою любку обіймають, я си дивлю з боку.
 Мою любку обіймають, я ніби не вижу,
 Та як листок над калинков, так я над нев дрижу (Орелець).
7881. Ой зацвила калинонька від спода до верха,
 Скажи мені, файна любко, чия ти теперка? (Войничів).
7882. Ой займу я товар пасти, та займу я, займу,
 Любо моя солоденька, де я тебе знайду? (Захарів).
 Пор. Коломийки, II, 5199.
7883. Ой туду, ду, ду, ду, ду, ду, ой туду лудочки,
 Ой не буду дома спати, піду до любочки. (Нагуєвичі).
7884. Ой із гори на долину помаленьку зійду,
 Зварю, душко, пироженьків, в вечір до тя прийду.
 А в вечера як не прийду, то прийду із ночі,
 Надій ні ся, файна любко, около півночі.
 (Гол. II, ст. 283, ч. 204).
 З 1-м купл. пор. Коломийки, II, 3141, 3810, 5064 і вгше 6640.
7885. Любо моя солоденька, будем ся¹⁾ любити,
 Бо вже каже²⁾ отець, мати до тебе ходити. (Біла).
 Хотінь: 1) Буду те. 2) Бо казали. — Іванівці: 1) Буду те.
 2) Кажут.
7886. Ой зацвило зіле біле¹⁾, зацвило зелене,
 Скажи мені, моя любко²⁾, чи підеш за мене? (Біла).
 Хотінь: 1) Біле зіле. 2) Та скажи ми, любко люба.
7887. Я за любку в криміналі, за любку в неволі,
 А я любку не повержу, дій сі божа волі. (Михайловичі).
7888. а) Тай за любку бай кримінал, за любку небогу,
 До любки би повернути тай іти до дому.
 До любки би повернути, у любки би сісти,
 А мені би йти до дому дати волам їсти. (Посіч).
7889. б) Ой нашко, каже, нашко, серце ми сі замкло,
 Ой на ключик, на колодку за любку солодку.
 Ой за любку в криміналі, за любку в неволі,
 До любки би повернути, дій сі божа волі.
 До любки би повернути, у любки би сісти,
 А мені би йти до дому, дати волам їсти.

До неї би повернути тай заговорити,
А неї би йти до дому воли наповсти. (Волосів).

Пор. Коломийки, II, ч. 4346. — Ж. Павлі, ст. 188.

7890. а) Коби не ти, файна любко, тай не ти, тай не ти,
Не стояв би мій коничок по пояс в занети.
Коби не ти, файна любко, та не твої строї,
Не стояв би мій коничок попід плоти твої.
Коби-ж не ти, файна любко, та не твої танці,
Не стояв би я с коничком та не щибав пальці.

(Гол. IV, ст. 446, ч. 18).

Пор. висше ч. 6574—6575.

7891. б) Коби не ти молоденька та не твоя ненька,
Не стояв би мій коничок поза воротенька.
Ой я змок і кінь змок тай кульбачка зюгла,
А стоячи, білявочко, попід твої окна. (Жег. Павлі, ст. 188).

Пор. з 2-им купл. висше ч. 6577 і 6836.

7892. Гила, гила, білі гуси, гила, гила на став,
Кобим я те, файна любко, саму в дома застав! (Рахив).

7893. Коби гори проконати, хашу прорубати,
Щоби видно, коли моя любка лігат спати.

(Гол. II, ст. 457, ч. 706).

Пор. висше ч. 5967. — Також Зал. ст. 183.

7894. Ой зацвило сивозіле, сивов, сивов,
Отвори ми, файна любцю, віконце склявное. (Врб.).

7895. Ой маю ті, файна любко, маю ті за паню,
Постели ми постелечку, та най я лігаю.
Постели ми постелечку, а в головках ниско,
Щоби твоє біле личко коло мого блиско. (Видинів).

7896. Ой по горі, по долині росте бадляні,
Любо моя солоденька, ходи трошка д мнї.
Любо моя солоденька, оберни сї д мнї,
Най притулю своє серце, буде лекше мнї. (Угринів Гор.).

7897. Любо моя солоденька, любко моя вила,
Тото-с ми ся ростопила, як лід за плечима.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 129).

7898. Намовив биш бистру річку, намовив каміня,
Тебе, любко, не намовляю, твердо-с сумляня. (Біла).

7899. Кой см ішов з оборога : Будь любко здорова !
Шапочку ни обалила галузка сливова. (Уйбард).
7900. Ой туду-туду-руду, ой туду-тудутки,
А я вчера ни був дома, ходивши до любки. (Пасічна).
7901. Ой бив мене дробен дожджик, бида мене тучі,
Сеї ночі о півночі від любки ідучи. (Жег. Павлі, ст. 188).
7902. Не раз була темна нічка, не раз була слота.
Такої мене до тя, любко, збирає охота.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 130).
7903. А як собі нагадаю за любку давнюю,
Не єдва мні нічка піде, під вікном бідую.
Ой прийшов я під віконце, в вікно закалатав,
Она мене не пустила, я бідненький плавав. (Жураки).
7904. Ой ішов я горі селом, горі слободою,
Серце ни сі розкроїло, любко, за тобою. (Жег. Павлі, ст. 186).
7905. Ой Сиготе, Сиготочку, крутий городочку,
Висушила, вивялила любка головочку.
Висушила, вивялила та і сам я зипдів,
Та за тії дві неділи, щом любки не видів.
(Гол. II, ст. 619, ч. 23).
7906. Я за любков сюда туду, десь то любка була,
І дав би я своє житє, коби ся вернула. (П. Ст. Б. 1865).
7907. Бодай тебе, файна любко, пічо не боліло,
Ані ноги, ані руки, ні біленьке гіло !
(Гол. II, ст. 284, ч. 211).
7908. Ой піду я по Підгірю, с пістоляти гряну,
Війди, війди, файна любко, най па тя погляну.
Я до тебе, любко, ходив тай я тебе любив,
А як бис ни тай зарадила, Бог би тебе побив.
Я до тебе, любко, ходив, своїов душев важив,
А ти стільчик піткладала, я крізь вікно лазив. (Рев.).
7909. Ой прийшов я та до любки, ек до господиві,
А вна мене виріжив спати межи свині. (Ясенів Гор.).
7910. О кувала зазуличка, а ще покує си,
А ти мене, файна любко, навізираєш си.
О кувала зазуличка тай буде кувати,
А ти мене, файна любко, будеш візирати. (Видинів).

7911. Чорна хмара заступила, неба не видати,
Будеш мене, моя любко, не раз споминати. (Біла).
7912. По під грушу конем рушу, терньом поколишу,
Будеш, любцю, банувати, як я тебе лишу.
Будеш, любцю, банувати тай будеш плакати,
Будеш ного сліду брати, д серцю прикладати. (Волосів).
7913. Ой лишу тя, файна любко, ой лишу тя, лишу,
Сідай, любко, на коліна, най тя поколишу. (Олеша)
Пор. више ч. 6765.
7914. Ой піду я¹⁾ тай до церкви²⁾ і стану там³⁾ в кутку,
Подивю ся раз на попа⁴⁾, три⁵⁾ рази на любку. (Ф. Кайндль).
Кульчиці: 1) Ой як прийду. 2) До церквиці. 3) То си стану.
4) Образ. 5) Два. — Угринів Дол.: 2) До церквиці. 4) Бога. 5) Два.
7915. З сего боку на тавтой бік далеко ходити,
Чорві очи, любко, маєш, викпали би ти. (Голгочі).
Пор. Коломийки, I, ч. 48.
7916. Ой кувала заулечка на широкій плиті,
Ходїи, любко, до дочку, бо будемо биті. (Мізунь).
7917. Ой ходїмо, файна любцю, до дому, до дому,
Та ни важї, файна любцю, нікому, нікому. (Чорні Ослави).
7918. Іди, любко, дорогою, а я за тобою,
Аби люде ни казали, що я був з тобою. (Чорні Ослави).
7919. Ой подумай, дівчинонько, подумай, подумай,
Та за мене молодого, любко, не забувай. (Хотїнь, Григорів).
7920. Ой засьвіти, місяченьку, тай обгороди се,
Як я піду з сего села, любко, не лиши се. (Григорів, Голгочі).
7921. Горі селои, горі селои, сірак на опашки,
Я си гадав, що до любки, а я до нанашки.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 25).
7922. Усі хмарки до купочки, одна ни доходить,
Усі любки на гуляню, моя ни приходит. (Кобаки).
7923. Не видно тя, любцю моя, не видно, не видно,
Заставила кичеричка, не перейду пивно. (Мшанець).
7924. Солодка на біла рибко, ой меде мій, меде!
А вже нам ся сего року любитки не веде!
(Гол. II, ст. 442, ч. 634).
Пор. више ч. 7450. Надто: Гол. IV, ст. 503, ч. 94.

7925. Ой болит ния головочка від шаку дрібного,
А я любку не забуду, поки життя мого. (Піцзахарич).
7926. Ой я тебе, любко, люблю тай любити буду,
Лише твоє подвіречко обходити буду. (Хотінь).
Пор. виспе ч. 6839.
7927. а) Не можу сі впerezати, не можу сі вбути,
Не можу ті, файна рибко, ніколи забути.
Забув бми ті, файна рибко, забув бми ті швидко,
Коби з мого подвіречка на твоє не видко. (Матівці).
З 2-м купл. пор. Ж. Павлі, ст. 180.
Пор. виспе ч. 6832.
7928. б) Виду коня до Дунаю, кінь ни хочі пити,
Тай здойнає головочку, хочі ни нев бити.
Чіму, коню, воду ни пеш, ці дорогу чувш?
Чіму, серци Николаю, дома ни начувш?
Та рад би я начувати, та рад би я бути,
Смуча любка, ни дівчина, ни мож і забути.
Забув бми ті, дівчиночко, забув бми ті швидко.
Коби с твого подвіречка на мое ни видко.
Бодай твоє подвіречко пошлом посіло,
Шоби нине молодого більши ни кортіло. (Усте).
7929. Я до тебе, любко, ходив, ти си виличала,
Та ти мою, файна любко, гадочку ни знала.
Тай у мени, файна любко, гадочка готова,
Та як седу на коника, будь, любко, адорова.
Бувай, любко, адоровенька, лішєю ти щистя,
Абис тільки старіст мала, як на вирбі листя.
Абис тільки старіст мала тай си ни віддала,
Абис нине молодого три роки чікала. (Усте).
З 3—4 купл. пор. виспе ч. 6812.
7930. Ой гилява калинонька гильом до дороги,
Гадав-си ті, любко, взяти, не дают вороги.
Гадай, гадай, дівчиноцько, гадай, гадаючи,
Бо я піду через тебе сьвітом блукаючи.
Бо я піду через тебе, через твої очи,
Би не стояв мій коничок до темної ночі. (Пасічна).
Пор. з 1-м купл. Коломийки, II, 3963.
7931. А всюди сі похарило і дощик ни кропи,
Чикай, любко, до восни, мара те ни хопли. (Іванівці).

7932. Чомус, любко, тай не така, як єс була спочи ?
 Не доїла, не допила, не доспали очі.
 Не доїла, не допила, не доспала смачно,
 А вжеж того, моя мила, на личеньку значно. (Гвізд).
7933. Займу вівці понад село, сам піду ід горі,
 Шоби я се та надивив на пишні побої.
 А як тоті побоїки пишно побивані,
 А у любки чорні очі як намальовані!
 А в нові любки, любки, паперові двері,
 Словаю ся у садочок, я іду до неї.
 (Гол. II, ст. 366, ч. 639.)
 Пор. з 2-им купл. висше ч. 7544.
7934. Та все вкола¹⁾, та все вкола²⁾, та все викрутасом,
 Чос³⁾ на мене красна любка⁴⁾ поглядає басом. (Хотінь).
 Ямниця: 1) Все укола. 2) Тай довкола. 3) Тай. 4) Любка файн.
7935. Ніжки ми си притоптали до любки, до любки,
 А тож в тої мої любки солодкі набутки.
 А солодкі, та солодкі, коби ми згірчили,
 Коби-ж ми си тарє двоє тай ни розлучили.
 А розлука, пане брате, розлука, розлука,
 Твоя душа з поза граба, моя з поза бука. (Підзахарич).
7936. Ой зацвила калиночка коло перелазу,
 Ой які то були в любки та губочки з разу!
 Які були, такі були, вже сі проминули,
 Бо уже сі до любочки інші привернули. (Ж. Павлі, ст. 194).
7937. Ой на горі та монастир з нової дубини,
 Шкода, любко, тої слави, що ми ся любили!
 (Гол. II, ст. 275, ч. 161).
 Пор. висше ч. 6423.
7938. Ой дана, дана, дана, любко моя давна,
 Любив-си те, ни взев-си те, не казала мава. (О. Коцан).
7939. Люлько моя черлененька, вже тя не курити,
 Любло моя солоденька, вже тя не любити. (Уйбард).
7940. За горівку сороківку, а за пиво дутку,
 Як я любив, так ще буду свою давну любку. (Жур.).
7941. Ой пий, серце, з видра винце тай красно втираї сі,
 Хоть я тебе вірно люблю, ти вистирігаї сі.
 Хоть я тебе, любко, люблю, ти вистирігаї сі,
 А як ти сі иньший трафіт, любко, віддавай сі. (Олеша).

7942. Шуми, дуже, шуми дуже, дівчино покай ся!
Ой хоть я тя, любко, люблю, зводити не дай ся!
(Гол. II, ст. 265, ч. 47).
7943. Ой по під гай зелененький за волами я йду,
Так ми любка я вчинила, до дому не зайду.
Так ми любка я вчинила, так ми любка дала,
Та ще тої неділеньки, як зі мнов стояла. (Задарів).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 4264.
7944. Їй дай ми ся, красна любко, водиці напшти,
Чей бо я ся перестану як гадина вити. (П. Ст. В. 1865).
7945. Горівка ся, брате, пила, люлька ся курила,
Дівка ся з мене сьміяла, пса би ми навчила.
Не з мене ся посьміяти, не з мене ся кпяти,
Будеш же ти, любко моя, за то в землі гнити.
Будеш же ти, каже, гнити, а пати просити,
А я легінь молоденький не схочу носити.
(Гол. II, ст. 272, ч. 142).
7946. Війди, війди, файна любко, в червоних чоботех,
Щоб ті дїтько відмалював на самих воротех. (Жураки).
7947. Любко моя солоденька, я за тобов гину,
А як за тов заїтелков, що ним пішу глину.
(Гол. II, ст. 303, ч. 311).
7948. А що кому тай до того, що я руду люблю,
А я своїй рудій любій горілочки купю.
Панчішечки вовняні, черевчечки з козла,
Помалейку, даяба-люба, жебис си ни словла. (Мшанець).
З 2-им купл. пор. Коломийки, I, ч. 943 і 1196.
7949. Ой кувала завулечка на дебри, на дебри,
Нема неї любки дона, бо пішла на жебри.
Ой бодай сі коло попа лавочка зломилла,
Як буде йти любка з жебрів, бодай сі втопилла. (Посіч).
7950. Любко моя солоденька, любко моя певна,
Гарбузові цицьки мавш, смерекові стегна. (Ямниця).
Пор. Коломийки, I, ч. 907.
7951. Ой любко моя любенька, любко моя любя,
Та бо ти ся постаріла, як на пеньку губа. (Хотінь).

7952. Коби борше¹⁾ до вечера, коби²⁾ охолодло,
Коби моїй красній³⁾ любці личко відмолодло. (Хотинь).
Вільки Маз.: 1) Ой щоби як. 2) Щоб як. 3) Ой щоби як мої.
Пор. вище ч. 7075.
7953. Ой стояла коло дуба тота рідкозуба,
Рідкозуба, кривоклуба, тото моя любка. (Нагуєвичі).
7954. Відци верба, відти друга, в середині губка,
Ой зубата, головата, тота моя любка. (Братисів).

10. Люба розмова.

А. Парубки до дівчат.

7955. Парубочок як дубочок, дівчино тоненька¹⁾,
А як вийде на улицю²⁾, розмова миленька³⁾. (Жур.).
Желдець: 1) Біленька. 2) Як ся зійдуть до купоньки. — Іванівці:
2) Як си стануть до розмови. — Голочі: 3) Любенька.
7956. Парубочок як дубочок, дівчино тононька,
Як сї зійдуть до купоньки, мила розмовонька. (Волцнів).
7957. Ой дівчино ти заленька тай чорнобровенька,
Ти мені ся сподобала, як була-с маленька.
Ще-ж ти ни ся, дівчинонько, тоди сподобала,
Ой як іс ся на улици як гуся біляла.
Ой не я ся то біляла, тільо кошульочка,
Що мнї і випирала моя матїночка. (Кропив. Н.).
7958. Ой їму я в ріці рибу, а в кирици рака,
Дай ти, Боже, на здорове, дівчино сарака!
Ой їму я в ріці шуку, а в кирици рїбку,
Дай ти, Боже, на здорове, Іваночку, снїку!
(Гол. II, ст. 364, ч. 630).
7959. Ой Марисю, Марисуню, кому рїбку студии?
А я тобі, мій миленькій, бож ти мене любиш. (Михайловичі).
7960. А люблю ті, душко, серце, та люблю, та люблю,
Альбо с тобов у сьвіт піду, альбо си загубю.
А на шо нам у сьвіт ити, на шо си губити?
Та за божу, каже, волю, будем си любити. (Кобакя).
7961. А у поли керничина, у поли, у поли,
Коло неї красна любка пшеничину поле.

- Вона поле пшениченьку, кукіль вибирає,
Вона свого миленького з Угрів визирає.
Ой поїхав мій миленький на Угри молоти,
Мене лишив молоденьку пшеницю полоти. (Угринів Дол.)
7962. Ой на горі жито, жито, колосі зелене,
А як тобі, моя мила, сьогодні без мене?
Ой на горі жито, жито, колосом віває,
Отак, отак, мій миленький, як Бог помагає. (Кобаки)
7963. Чогось мила побіліла та як сціна біла?
За тобою, мій миленький, щом ти не виділа. (Копичинці).
7964. А деж ти ся, дівчинонько, бавила, бавила?
Сиві бички бороли ся, а я ся дивила. (Нагузвичі).
Пор. Коломийки II, 2799.
7965. Вийшов милий на горбочок, заграв на листочок:
Пізнай, пізнай, миленькая, чий то голосочок.
Не пізнаю, не пізнаю, бо дуже тоненький,
Здає ми сі, видит ми сі, що то мій миленький. (Підберізці).
Пор. Коломийки II, ч. 4627.
7966. а) Ой в городі фасоліне, шальоване тиче:
Вийди, вийди, дівчинонько, чось тя хлопец кличе.
Ой не вийду, ой не вийду, бо не маю часу,
Огонь горит, окріп кипит, заспаю кашу. (Буцнів).
З 1-им купл. пор. Коломийки I, 1076 і вище ч. 6629—6631.
7967. б) Іде бичок у плаїчок та тоненько риче;
Вийди-ж, вийди, дівчинонько, тебе легінь кличе!
Ой не вийду, легінику, боє ще ся не вишла,
Кобис купив рантушину, то бих ся завила!
(Гол. II, ст. 370, ч. 653).
7968. а) Вийди, вийди, дівчиночко¹⁾, та на задні двері,
Покажи ми білі ручки, золоті перстені.
Білі ручки ти покажу, бо ми мамка дала,
Перстенів²⁾ ти не покажу, боє не купувала. (М. Япків).
Посіч: 1) Ой ци вийдеш, моя мила. 2) Перстені.
7969. б) Ой тропну я чоботочком перед тої брани,
Але вийди, файна душко, заговори з нами.
Але вийди, файна душко, таї на задні двері,
Та покажи білі ручки та срібні перстені.
Білі ручки та ти справлю, бо ми мама дала,
Перстені ти та ми справлю, бо ми купувала. (Ясенів Гор.).

7970. Ой дівчино, дівчинонько, дес коралі діла?
Далам хлопцям посиляти, бо сама не вила. (Хогінь).
7971. Шливе човен води повен і сї вихилює,
Сидит хлопець коло дівки тай сї випитує.
Щоби тобі, дівчинонько, купити, купити?
Купи мені коралики, буду ті любити.
Купи мені коралики на біленьку шию,
А я тобі на неділю сорочку вишню. (Волнів).
7972. Роди, Боже, орішечки, роди, Боже, роди,
Ти до мене, моя любцю, на вечірки ходи.
Не буду я на великі вечірки ходити,
На великих вечірочках не мож говорити.
То си буду там ходити, де ходят не много,
То си буду говорити до свого милого. (Мшанець 3.)
7973. Війди, війди, дівчинонько, з пошитої хати,
Чи ті били, чи ганьбили, а рад би я знати.
Війшла, війшла дівчинонька з пошитої хати:
Чи ті били, чи ганьбили, кликали до хати. (Пасічна).
7974. Небогатом до тя ходив, не буду ходити,
Во казала твоя ненька, що ня буде бити.
Ой неправду, царубочку, неправду говориш,
Моя ненька тебе любить, як дорогов ходиш. (Густань).
7975. Чом не хочеш, дівчинонько, зо мнов говорити.
Чи за тоє, що тя хтіла твоя мати бити?
Я би з тобов, мій миленький, що дня говорила,
Щоби тебе до ниньшої мара не носила. (Красне).
7976. Кого будут бити, бити, мене будут бити,
Ой чи вийдеш, моя вила, мене боронити?
Ой не вийду боронити, вийду ся дивити,
А як будеш добрий хлопець, то не дай ся бити. (Марампіль).
7977. а) Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав?
В горох скочив, руту вирвав, капелюх затикав.
Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав?
Як я твої воротонька калиною тикав.
Ой чи чула, чи не чула, не буду казати,
Не буду ти, мій миленький, жилю завдавати. (Дусанів).

Пор. вище ч. 6596.

7978. б) Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав?
Як я твоє подвірєнько барвінком обтикав.
Ой чи чула, чи не чула, не обивала се,
Бо я тебе, мій миленький, не сподівала се. (Іванівка).
7979. в) Чи ти чула, моя мила, як я тебе кликав,
Як я тобі біз віконце орішєнькі сипав?
Ой чи чула, чи не чула, не обивала сі,
Бо я твоїх орішєньків не сподівала сі. (Іванівці).
7980. г) Ой чи чула, дівчинонько¹⁾, як я тебе кликав,
Бо²⁾ я твою³⁾ кукурузу крізь ворота⁴⁾ микав.
Щоб я була знала, знала, тоб я була вийшла,
Була би ті кукуруза на сухо ни вийшла. (Подусильна).
Комарно (лиш 1-ий куш.): 1) Чи ти чула, чи не чула. 2) Як.
3) Тобі. 4) Попід вікна.
7981. а) Ой чому ти, дівчинонько, тай не виходила,
Коли мене царинками котюга гонила?
Не виходила, леґиньку, боліла головка,
Я гадала, шо котюга ой гонила вовка.
Кобись була, дівчиночко, на царинку вийшла,
Вже бис була здоровенька у хату не вийшла.
(Гол. II, ст. 366, ч. 636).
7982. б) А чому ти, моя мила, вовка не вiodила,
Коли мене та на дворі собака гонила?
Ой бо мене молодейку боліла головка,
А я собі погадала, аж бреше на вовка!
(Гол. IV, ст. 500, ч. 64).
7983. Щож ти собі, моя мила¹⁾, гадала — думала,
Та якже ти пад Дунайом²⁾ стояла, стояла?
Гадалам сі, мій миленький, втопити, втопити,
Сама³⁾ собі погадала⁴⁾, шкода⁵⁾ ті лишити. (Пасічна).
Жураки: 1) Ой щос, мила, чорнобрива. 2) Як ес тогди край Дунаю.
3) Щось см. 4) Розгадала. 5) Жель ми.
7984. Ой там, ой там за річкою сидит молоденька,
Через річку подай ручку, дівчино миленька!
Рада би я, мій миленький, і обі подати,
Сидит в хаті під віконцьом рілєнькая мати!
(Гол. II, ст. 354, ч. 586).
7985. Коби не ти, моя мила, не твоя доброта,
Не стояв би ворон коник коло твого плога.

Коби не ти, моя мида, не твоя доброта,
 А я ніжки відморозив коло твого плота.
 А ти ніжки відморозив дрова рубаючи,
 А рученьки відморозив тріски згрібаючи. (Котузів).

7986. Дай же, Боже, рано дощик, а вечера погоду.
 Вийди, вийди, файна любко, в кєрницю по воду!
 Ой не вийду, файний любку, бою ся морозу,
 Бо я с тобов, файний любку, ноженьки зморожу!
 Вийди, вийди, файна любко, не бій ся морозу,
 А я твої білі ніжки за пазуху вложу.

(Гол. IV, ст. 145, ч. 463).

З 3-ім купл. пор. више ч. 6634.

7987. Ой дівчино, каже, моя, напій мого коця,
 Не напою, бо си бою, шо не буду твоя.
 А як буду, каже, твоя, напою ти оба,
 З тисової кєрниченьки, з нового жолоба. (Молодятин).

7988. Та Судома, моя мамко, Судома, Судома,
 Коби-с мене оженила, сидів би-х ти дома.
 Коби-с мене оженила, я би пристаткував,
 По під чужі перелази нічку не начував.
 По під чужі перелази, по під чужі стіни,
 Мало-ж мене молодого колюги не в'їли.
 Най би були їли, їли, та кілька хотїли,
 Та не роби дорожечку по під мої стіни.
 В мене стіни калинові, хата на помостї,
 Прийди, прийди, легінику та до мене в гостї! (Лукавець в. С.)-

7989. Ой на здрости воли пасти, на здрости, на здрости,
 Та як би сї, дівчинонько, до тебе закрасти?
 Закради сї, мій миленький, по під береженьки,
 Щоби тебе ни узрїли тєжкі вороженьки. (Жур).

З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3941—3942.

7990. а) Ой дівчино, дівчиночко, дівчино коруно,
 Штири роки до ті ходжу, коби хоть не дурно.
 Та не дурно, мій миленький, не дурно, не дурно,
 Лишень собі починай а тиха, тай розумно.
 Тай а тихенька, мій миленький, а тихенька, а тихенька,
 Вподобав отец, мати, тай я молоденька.
 А як будеш, мій миленький, а буйна починати,
 Та хоть би я рада піти, не дасть мене мати. (Русів).

7991. б) Ой дівчино, дівчинонько, коруно, коруно,
 Чкав бми ті штири роки, та коби не дурно.
 Та не дурно, легінику, не дурно, не дурно,
 А ек відниш межи люди, поводи розумно.
 Бо ек будиш, мій вилейкий, тай лайдакувати,
 Хоть бми рада за ті піти, та не даст мнї мати. (Лукавеш).
7992. в) А Дунаю, Дунайчику, тига вода в тобі,
 Ой дівчино молоденька, поговорім собі.
 Ой дівчино молоденька, дівчино коруно,
 Любив ем ті штири роки, коби хоть ни дурно.
 Ой ни дурно, лигінку, ни дурно, ни дурно,
 Лиш ни ходи коло хати так дуже фудулно¹⁾.
 Бо як будеш, лигінку, в-мудра починати,
 Та хоть би я рада піти, ни даст мене мати. (Кобаки).
 1) Гордо.
7993. а) Чого¹⁾ ти сі погнаеш, тоненька лавочко?
 Скажи, скажи, що ті болит, файна²⁾ білявочко?
 Як би я сі погнала, я би³⁾ сі зломала,
 Як би мене що боліло, я бим³⁾ ти сказала. (Войничів).
 Іванівці: 1) Чогож. 2) Моя. 3) То бим.
7994. б) Ой чо-ш ти се погнаеш, тоненька лавонько?
 Чом ни скажеш, кого любиш, молода дівонько?
 Того я се погнаю, бо я ще тоненька,
 Я ни скажу кого люблю, бои ще молоденька. (Постолівка).
7995. в) Чого ти сі погнаеш, тоненька лавочко?
 Повіж мнї, що тя болит, файна білявочко.
 Ї ді в мене в городечку червона ружочка,
 За любочком, за виленьким болит головочка. (Ж. Павлі, ст. 189).
 З 2-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 3251.
7996. Віс вітер, віс вітер з вечера до рана,
 Ой люби мя, дівчинонько, моя ти козана.
 Ой не проси, не проси, нич з того не буде,
 Не оббивай моїх тивів, бо сьміют се люде. (Любінь).
7997. Ой дівчино, дівчинонько, рад бми ті любити,
 Клади кладку через річку до тебе ходити.
 А я кладки не кладу, бо я не є панї,
 Я ся могу обійти без твого козанї. (Желдець).

7998. А я піду до дівчини : Слава Йсусу Христу !
 А вна мені віносила горівки на приспу.
 А впа дурна віносила, я розумний вінив,
 Носи, носи, дівчиночко, розум би ти віплив.
 Ой пий, люблю, горівочку, горівка з водою,
 Як би ти у коршмі не пив, не був бис бідою. (Волосів).
 Пор. висше ч. 6794.
7999. Ой дівчино, дівчинонько, тось ми до подоби,
 Не кажуть тя люде брати, не маш худоби !
 Не жури ся, мій миленький, кобисьмо здорові,
 Будем мати кований віз, тай сіренькі воли.
 Не жури ся, мій миленький, журба не поможе,
 Ми обоє ще молоді, Біг нам допоможе !
 (Гол. IV, ст. 449, ч. 41).
 Пор. Коломийки II, ч. 4881.
8000. Повідж же ми, моя любко, повідж ми правдочку,
 Не завдавай тяжкой журби моему серденьку !
 Не буде бо, мій миленький, не буде, не буде,
 Лиш не слухай брехні тої, що йде через люде !
 (Гол. II, ст. 336, ч. 488).
8001. Чи ти мене счарувала, чис ми дане дала,
 Чи ти мині так від разу до серце пристала ?
 А я тобі дане дала, солоденькі губки,
 Щобисьмо сі так любили, як сніві голубки. (Іванівці).
8002. Щос ви, впла, поробила, щос ми учинила,
 Що є кращі тай богатші, лишень ти ми мпла ?
 Нічого ти не робила, віц їм не чинила,
 Кохай, любку, котру хочеш, котра тобі мила.
 Кохай, любку, котру хочеш, котра тобі мила,
 Щобис потім не нарікав, щом ти боронила. (Пасічна).
 Пор. висше ч. 6944.
8003. Та коньку вороненький, коню копитистий,
 Заниси ні над ту гору, на верх каминистий.
 Заниси ні над ту гору, най вірву калину,
 Та най піду до милої, шо я марни гину.
 Та най піду до милої, шо вва наробила,
 Ці ходила до ворожки, ці сама вчинила.
 До ворожки ни ходила, сама ни вчинила,
 Тільком тобі я зробила, шом вірим любила. (Устє).

8004. Ой ти, рутко, рости прудко, маю ті утєти,
 А ти, дівче, рости скорше, маю ті узєти.
 Ой ти, рутко, рости прудко, най я замаю сі,
 А ти, хлопче, рости скорше, най я віддаю сі.
 Ой ти, рутко, рости прудко, най я ті зрубаю,
 А ти, хлопче, рости скорше, най ті не чекаю. (Волосів).
8005. а) Ой дала ми дівчинонька принаду¹⁾, принаду,
 Червоними²⁾ ягідками з вишневого саду. (Хотинь, Грпгорів).
 Ситіхив: 1) Ой дівчино, дівчинонько, далас ми. 2) Солодкими.
8006. б) Ой данаду¹⁾, дівчинонько²⁾, данаду¹⁾, данаду¹⁾,
 Бодай тебе³⁾, дівчинонько, далас ми⁴⁾ принаду.
 Але не ту⁵⁾ принадовьку, щоби їста⁶⁾, пити,
 Але тую⁶⁾ принадовьку, щоби ті любити. (М. Яцків).
 Багатичі: 1) До паду. 2) Сиві юли. 3) Далас мені. 4) Принаду.
 5) Ой чи тую. 6) Мід-горівку.
 Пор. висше ч. 6619.
8007. в) Чорнявая дівчинонько, далас ми принаду,
 Червоими ягідками з вишневого саду.
 Чорнявая дівчинонько, далас ми принаду,
 Давалас ми винних яблук з зеленого саду. (Постолівка).
8008. г) Ой дівчино¹⁾, дівчинонько, далас ми принаду,
 Червоими ягідками з вишневого саду.
 А я в саду²⁾ не ходила, ягідок не рвала,
 Тай я тобі³⁾, козаченьку, принади не⁴⁾ дала. (Красне, Іванів).
 Глядки: 1) Далао мині. 2) Я до саду. 3) Яку я ти. 4) Прина-
 довьку.
8009. д) З храму йдучи, пиво пючи, дівчино з тобою,
 Давно ті си віпитую, чи будеш за мною ?
 Давно ті си віпитую, давно си питаю,
 Ой скажи ми вірну правду, най собі шукаю.
 А скажи ми вірну правду, чии давш принаду ?
 Чи не тими ягідками, шо в великім саду ?
 Я ягідки не садила ані поливала,
 Щобимі тобі ягідками принаду давала.
 Старша сестра я садила, старша поливала,
 Старша сестра ягідками принаду давала. (Топорівці).
8010. Ой під мостом трава зростом, трава поперешна,
 Ця будеш ти, моя мила, на осінь безпешна ?
 Ой не знаю, мій миленький, не знаю, не знаю,
 Бо лихого неня маю тай си не питаю. (Стецева).

8011. Ой котив ся срібний перстїнь по дубові кладці,
Скажи менї, моя мила, що маєш на гадці?
Хіба би я дурна була, розуму не мала,
Щоб я тобі молодому всю правду сказала. (Нивиці).
8012. а) Та займу я сірі воли на ту левадочку,
А сам піду до дівчини ой на порадочку.
Порадь ко ми, дівчиночко, та як рідна мати,
Та ци кажиш жити си, ци тебе чекати?
Поражу ти, мій миленький, та як рідна мати,
Та ніж маєш біду брати, ліпше зачекати. (Орелець).
Пор. Коломийки, II, 5226.
8013. б) Порадь менї, моя мила, та як рідна мати,
Чи маю ся оженити, чи на'тя чекати.
А я тобі, мій миленький, раджу, тай вираджу,
А з тобою нічку стою, за нїшним гляджу.
Бериж тебе лиха мати з твоїов порадоньков,
Я до тебе з щирим серцем, а ти з неправдоньков.
(Жер. Павлі, ст. 190—191).
Пор. Коломийки, I, 2585.
8014. в) Порадь мене, дівчинонько, як рідная мати,
Чи менї се женитоньки, чи тебе чекати.
Нї з вьчов се женитоньки, нї мене чекати.
Ой як мене сьнчий вове, будеш си шукати. (Голочі).
8015. г) Спорадь мене, моя мила, що маю робити,
Чи ти будеш менї верна, чи тебе любити?
А я тобі, мій миленький, раджу і не раджу.
Як ся менї вичий трафит, то я тебе зраджу. (Остапівці).
8016. Добрий вечір, дівчинонько! Корови вже доїш?
Скажи менї щиру правду, за кого сі строїш?
Я корови подоїла, молоко вже ціджу,
Скажу тобі щиру правду, за тебе не піду!
Я корови подоїла, на молоко ласа,
Я там піду за невістку, де корова краса. (Руда Сілецька).
8017. Ой я гонив конї на ніч, дівчина стояла,
А я сказав добрий вечер, а вна сі сьміяла.
Ци нема тут, дівчинонько, хлопця молодого?
А вна менї відповіла: Тобі що до того? (Посіч).
Пор. Коломийки, II, ч. 4620 і вище ч. 6000.

8018. а) По під грушу кошем рушу, дубом поколишу,
Тебе пишна душко люблю, любити не лишу.
Бодай же ти, дівчиночко, тогди замуж вийшла,
Коли в поли край дороги рута й вята зійшла.
Бодай же ти, леґішнику, тогди оженив си,
Коли в илині на камени куколь уродив си. (Підзахарич).
8019. б) Ой бодай ти, дівчинонько, тогди заміж пішла,
Як на битій доріженьці яра рута зійшла.
Ой бодай ти, козаченьку, тогди оженив ся,
Як на илиновім камени кукіль зародив ся.
А дівча ся поспішило, руту засіяло,
Пішов дощик, рута зійшла, дівча ся віддало.
А на илиновім камени кукіль не вродив ся,
Козак старий як собака і ще не женив ся. (Біла).
Пор. Коломийки, I, 2586.
8020. Ой ти горо високая, чом ся не лупаш?
Скажи мені, дівче, правду, в кім ти ся кохаш?
Ой хіба бим в піску была, щоби ся лупала,
Ой хіба бим дурна была, щоби ся признала. (Боберка).
Пор. Зал. ст. 181—182. — Гол. II, ст. 538, ч. 501.
8021. Ти горойко камінная, лупай же сі, лупай,
Ти дівчино чорнобрива внчого си шукай.
Як бим була пісковата, то бим сі лупала,
Як бим тебе ни любила, то бим си шукала. (Лозина).
Пор. вище ч. 6797.
8022. а) Ой дівчино, дівчинонько, я з тобов¹⁾ кохав сі,
А ти мені відповіла, щом²⁾ не сподівав сі.
Та³⁾ я тобі відповіла, догани не дала,
Ти сі з любов⁴⁾ не ожинив, я сі не віддала. (Пасічна).
Боберка: 1) Я в тобі 2) Я 3) Хоть 4) Іше.
8023. б) Ой плив човен води повен тай вербова ключка,
Минули сі, моя мила, солодкі яблучка.
Я солодких не кушела, винних попоїла,
Ти до мене людий прислав, я їм відповіла.
Ти до мене людий прислав, догану їм дала,
Ти сі, любку, не оженив, я сі не віддала. (Березів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 1944 і вище ч. 6759.
8024. Несло дівча воду з броду на коромеселци:
Та дай, дівча, води пити, закропите серце.
Ой не дам я води пити, наш керничину,
Сім сот хлопців вчарувала за одну годину. (Пасічна).

8025. Вітер віє, шелевіє, дівчино чи чуєш?
 Пусти мене до сьвітлоньки, де нічку ночуєш.
 А я би ті упустила, іно я сі бою,
 Погубилам дрібні ключі від свого покою. (Кобаки).
8026. Червоная¹⁾ калинојко над водою²⁾ стоїш,
 Молодая³⁾ дівчинојко, чого ми⁴⁾ ся боїш?
 Ой щоби⁵⁾ я не червона, я би не стояла,
 Ой щоби я⁵⁾ не молода, яб ся не бояла. (Вулька Гамулець).
 Куропатники: 1) Ти червона. 2) Чом в воротах. 3) Ти молода
 4) Чом мене. 5) Як би.
8027. Ой ти дубе, мороз буде, дівчино покай ся,
 Чеши косу до пояса, зрадити не дай ся.
 А я косу вічесала тай позаплітала,
 А щем ти ся, єден дурню, зрадити не дала. (Мізунь).
8028. Ой де ти ні поведеш, кої хати не маєш?
 Поведу ті до чужої, там біди зазнаєш. (Нагуєвичі).
8029. Ой я сую, тересую, де ся любка діла,
 Ци у море утонула, ци в гай полегіла?
 Ой я в море не втонула, у гай не летіла,
 Ой ти не мій, я не твоя, не маєш до мя діла!
 (Гол. IV, ст. 471, ч. 204).
8030. Сором дівці при горівці, сором соромота,
 Чемні дівці господарські не носі ворота.
 Ворота ми не поломиш, бо воріт не маю,
 Та данец ми не закажеш, бо я брата маю.
 Та як схочу, файна любко, данец заказати,
 Не поможе рідний братчик, ані рідна мати.
 Не поможи рідний братчик, станут два, три люди...
 Такі мнї молоденькі загибку не буди. (Орелець).
8031. Бувай, мила, здоровенька, бо я відїжджаю,
 Біле личко, чорні очка на Бога минаю.
 Ой на Бога, мій миленький, на Бога, на Б.га.
 Щіслива ти, мій миденький, до Відні дорога. (Рахивя).
8032. Любе мов закоханє, тай любе, тай любе,
 А хтож тебе приголубит, як мене не буде?
 Ой то мене приголубят та чужії люде,
 Але тобі, мій миленький, великий жаль буде. (Нагуєвичі).

8033. А ти мислиш, дівчинонько, що я ті кохаю ?
 А я вийду на улицю, таких дваціть маю !
 А ти мислиш, дурний дурню, що я тебе люблю ?
 А я вийду на улицю, тай других голублю ! (Лапаівна).
 Пор. Коломийки, II, 3826 і 3829.
8034. А деж ти се забавляеш, моя нареджена ?
 Бо я сіно громадила, гадно скажена.
 А я сіно громадила, було се нивидко,
 Підійшла фартушину : Громадь, любий, швидко. (Ніжнів).
 З 1-им купл. пор. Коломийки II, 4391.
8035. Багато ти, моя мила, та нині нашла ?
 Сім таларів, мій миленький, на осьбий зацьила.
 Багато ти, мій миленький, та нині наорав ?
 Сім загонів, моя мила, бои сі тебе бояв. (Чорні Ослави).
8036. Ой кувала заулиця тай стига тай стига,
 Або дай ми або продай, любко, твого лиха.
 Ни шо бих ти, каже, дала, ни шо бих продала,
 Земля би си роступила, в землю бих потала. (Ясенів Гор.).
8037. Ой я вийду на вулицю тай стану тай стану,
 А хлопці сі призирают, хорошогом стану.
 А мій милий чорнобривий взев сі по під боки :
 Придиви сі, моя мила, який я високий. (Гвізд).

Б. Дівчата до парубків.

8038. Ой хлопчино, хлопчинонько, то єсь ми миленький,
 Як у літі при роботі вітрець холодненький !
 Ой дівчино, дівчинонько, то єсь ми милая,
 Як у літі при роботі вода студена !
 (Гол. II, ст. 333, ч. 472).
 З 2-им купл. пор. виспе ч. 6616—6617.
8039. Здибав мене мій миленький просто коваленька,
 Та взев мене за рученьку : Де ти йдеш миленька ?
 Та взев мене за рученьку, та взев мі за обі :
 Ой чи гаразд, чи не гаразд, моя мила, тобі ?
 Ой чи гаразд, чи не гаразд, не буду казати,
 Не буду ти, мій миленький, жалю завдавати. (Біла).
 Пор. виспе ч. 7235—7237.

8040. Ой мій милий чорнобривий на копичи сидів:
Хопі, мила, чорнобрива, бои ті давно видів. (Іванівка).
8041. Ой зелений барвіночку стели ся низенько,
Ой ти милий чорнобривий присунь ся близенько.
Ой зелений барвіночку стели ся ще нише,
Ой ти мила чорнобрива присунь ся ще близше. (Хотінь).

8042. Ой не ходи, мій миленький, до мене в чоботях,
Бо мій тато рано встає, пізнає в воротах.
Ой як би ти добра була тай раненько встала,
Тя би сліди загорнула, щоб мама не знала. (Дусанів).

8043. Далеко¹⁾ ти, голубочку²⁾, з дуба воду пити,
Далеко ти, мій миленький, до мене ходити.
Ой я з дуба прихилю сі, тай води³⁾ наплю сі,
Я до тебе, моя мила, ходом забавлю сі⁴⁾. (Чортовець).

Віла: 1) Високо. 2) Голубоньку. 3) Чи високо, чи низенько, склю се. 4) А я коня осідлаю тай довідаю се. — Задарів: 3) А я з дуба похилю ся, водиці.

Пор. Гол. IV. ст 446, ч. 21.

8044. По під гору високою ходит мій миленький,
Водит коні за трензельку, сам чорнобривенький.
По під гору, під високу, ходит моя мила,
Черевички обцасові, сама чорнобрива. (Залужва).

8045. Не стій, дубе, при дорозі, маю на тя гадку,
Бо я тебе миленькому зрубаю на хатку.
Не тебе я ізрубаю, твої конарчики,
Не тебе я, любко, люблю, твої кучерки. (Нагуєвичі)

З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 2738—41.

8046. Ой до бані дорожечка, до бані, до бані,
Ой передай, мій миленький, кучарки мамі.
Не мав би я молоденький що передавати,
Аби мала рідна мама на чім умлівати. (Волосів).

8047. Ой ти, милий, за горою, а я за другою,
Ці бануєш ти так за мнов, як я за тобою?
Ой баную, моя мила, баную, баную,
То не єден деньок зійшов, що не полудную.
То не єден деньок зійшов, що не обідаю,
Лиш за тебе, моя мила, гадочку гадаю. (Кропив. Н.).

- :8048. Де ся тоті сліди діли, де мій милий ходив?
На тій стежці базник виріс і ягідки зродив.
Ой возьму я сокирочку базник вирубати,
Ходи, мила чорнобрива, ягідки збирати. (Котузів).
- :8049. Чомус тогди не приходив, якім ти казала,
Як у мене за три лева сьвічочка палала?
Ой палала тай палала та не могла згастн,
Не міг ем си, файна любко, від мамочки вкрати.
Ти не знаеш, мій миленький, як сі в мамки вкрати,
Бери конє вороного, ніби гони пастн. (Гвізд).
- З 1-им купл. пор. висше ч. 7480.
- :8050. Прийди, прийди, мій миленький, прийди не бави сі,
Прийду, прийду, файна любко, лише не жури сі.
Прийди, прийди мій миленький або приплинь водов,
Та най мої чорні очка не плачут за тобов.
Плачте очи день і в ночи, бо маєте чого,
Бо малцєте по два любки, тепер ні одного. (Грабовець).
- З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 3959.
- :8051. Ішов милий горі селом тай не привітнв ся...
Через люде, миленькая, а ти не против ся. (Розлуче).
- :8052. Тай литіли два ворони в чужої сторони,
Сіли собі на явора на широкім поли.
Сіли собі на явора, явір похилив си,
Ішов литінь до дівчини, з нивенька вклоппв си.
Та шож тобі, лигінику, за цес поклін дати?
Та фусточку китаечку личенько втирати. (Усте над Черем).
- :8053. Їде брочка невеличка, а в тій брочці пане,
Дякую ти, мій миленький, за давне коханє!
Та не дякуй, моя мила, я ти не дякую,
Та прихили біле личко, най ті поцюлюю! (М. Яцків).
- :8054. Наносила пчола меду, медочку, медочку,
Відки тебе визирати, мій милий любочку?
Наносила пчола меду, медуню, медуню,
Відкиж тебе визирати, мій милий Федуню?
Ой я ниві йду в дорогу, а за тиждень прийду,
Відти мене визирайте, відки сонце зійде. (Нагуевичі).
- :8055. а) Коли ті сі надіяти любку з полонинки?
Як упаде лист дзелений в тої буковинки. (Солуків).

8056. б) По під тоті полонини густі буковини,
 Коли тя ся надіяти, любку, с полонини ?
 Ой надій ся, моя мила, рано в суботоньку,
 Ой випишу, вималюю ружеvu квітоньку.
 Ой випишу, вималюю ружеvu квіточку,
 Передам ї до милої, щом є на сьвіточку.
 (Гол. II, ст. 333, ч. 474).
8057. Коли ті сі надіяти, любку, в роботоньки ?
 Надій мі сі, файна любко, коло суботоньки. (Солуків).
8058. а) Сеї ночі в опівночі, в четвертій годипі,
 Простирала дівчиночка лемок при долині.
 Простирала дівчиночка дрібні колопеньки,
 Прийди, прийди, легінику, нема дома неньки.
 Та як прийдеш уже д хаті, зашелести в шачок,
 Як ни буде ненька дома, я покладу значок.
 Та як буде сїно, сїно, йди до хати сьміло,
 А як буде та солома, тогди неня дома.
 Ой прийшов він під віконце та заковтав раз, раз :
 Бій ся Бога, неня дома, ни ковтай другий раз.
 Та що твоїй старій бабі до мого ковтаня ?
 Твоя баба добре знає, треба закохання. (Кобаки).
 Пор. Коломийки, II, ч. 4366.
8059. б) Ой виїду я до покою тай тупну я раз, раз.
 Бій ся Бога, мама дома, не тупай другий раз.
 Ой не бій ся, моя мила, мого тупанє,
 Давно твоя мати знає наше закоханє. (Рибко).
 З 1-им купл. пор. висше ч. 6644.
8060. Тай не ходи поза хату, не толоч отаву,
 Тай не роби людем шкоди, а мені неславу..
 Сама собі, дівчиночко, неславочку робиш,
 Що зараня я з гуляня до дому не ходиш.
 Рада би я, мій миленький, з зараня ходити,
 Імеш мене за рученьку, станеш говорити. (Волчківці)..
8061. а) Або мене, милий, люби, або мене лиши,
 Або мої чорні очі на папери пиши.
 Та писав бих на папери, паперю ни маю,
 Та післав бих за паперем, дороги не знаю. (Стецева).
 Пор. Гол. II, ст. 336, ч. 490. — Ж. Павлі, ст. 202. — З 1-им купл.
 пор. Коломийки, I, 291 і II, 3046, з 2-им купл. Коломийки, II, 5557.

8062. б) Або мене, любку, люби, або мене лишн,
Або мої чорні очн на папері спншн.
Ой писав бнн на папері, паперу не маю,
Ой післав бнн накупнтн, дороги не знаю.
Ой післав бнн по папері до самого Львова,
Та віпала с під коняка золота підкова. (Матіївці).
8063. в) Або мене, любку, люби, або мні залишн,
Або мої чорні очн на паперн пишн.
Писав бнн я на паперн, паперу не маю,
Поїхав бнн за папером, дороги не знаю.
Та післав бнн піславчнка до самого Львова,
Та віпала з під коняка золота підкова.
Та нн жаль мнн за підковов, що сї загубнла,
Але жаль мнн за дівчннов, що сї ажурнла.
Та не жаль мнн за підковов, за золотенькою,
Але мнн жаль за дівчннов, за молоденькою. (Пасічна).
8064. Громадь, любку, сїнце швндко, змїтай у коняцї,
Я тя буду пізнавати слїдом до кнрнцї.
Любка сїнце громаднла, мннї на ню вндко,
Та тїнула білов ручков: Ходн, любцю, швндко.
(Жег. Павлі, ст. 188).
Пор. Коломнннкн, II, 4400.
8065. Ой де їдеш, Івасеньку? Така заверуха!
Ой до тебе, Оленовько: Пожнч мнн кожуха!
Не пожнчу, не ножнчу, бо однн лнш маю,
Одно крнльце під голову, другнм снн вкрнваю.
(Гол. IV, ст. 468, ч. 182).
Пор. Коломнннкн, I, 2596.
8066. Бодай тобов, легїнннку, дїдько вознв дубн,
Через тебе мене люде узялн на зубн!
Бодай тобов, дівчнновько, дїдько вознв латн,
Та що я снн через тебе не удержу хатн!
(Гол. II, ст. 271, ч. 199).
З 1-м купл. пор. Коломнннкн, II, 4166. — Зал. сн. 197.
8067. Ой зарнньон дорїжечка, зарнньон, зарнньон,
Купн, любку, черевнчнкн, най не їду камнньон.
Купнв снн тн черевнчнкн, їдн, мнла, вбуй сї,
Лнш прошу тї, білявнннко, лнш не гоноруй сї. (Рахннн).

8068. Пливе човен води повен тай віхтує см,
 Іде мильї на ярмарок тай віхтує см.
 Тай шож тобі, файна любко, купити, купити ?
 Купи мені черевички, переди водити.
 Купи мені черевички, ковтки червоненькі,
 Щоби ми см так любили, як діти маленькі. (Степева)-
8069. Купив мнї мій миленький хусточку широку,
 А я сму перстїнец, відам му до року.
 Купив мнї мій миленький штири лікті бинди,
 Та казав сі зачекати, нїм він з войска приїди.
 Приїди, приїди, мій миленький, хоть на годиночку,
 Розвесели серця мого хоть половиночку.
 А як приїду на годину, то приїду на другу,
 Розвеселю серцю жаль і велику тугу. (Явче)
 З 3-ім купл. пор. виспе ч. 7174.
8070. а) Сїдав кіс на покїс, їсти-м му носила,
 Ци купив-ес, любку, хустку, як-ви ті просила ?
 Я в Калуши купив, купив, в Станїславі згубив,
 Ци ти, любко, нещїслива, ци я сї був упив ? (М. Яцків)-
8071. б) Ой через ліс, через покїс, їсти-м ти носила,
 Цис ми купив фустку, любку, якім ті просила ?
 У Калуши фустку купив, в Станїславі згубив,
 Ци ти, мила, нещїслива, ци я сї був упив ?
 Ци ти, мила, нещїслива, ци я опантаний,
 Що я таку фустку згубив, що см не був паний. (Посїч)-
8072. Ой піду я по водицю в попівську керницю,
 Питає се син богацький; ци маєш спїдницю ?
 А що тобі, богачику, до мої спїдницї,
 Я се тебе ни питаю, ци є нагавиці. (Нїжнів).
 Пор. Коломийки, II, 4897—4898.
8073. Ой конику вороненький¹⁾, сама-м ті кувала,
 Повір, любку, моїй души²⁾, сама-м почувала.
 Не вірю ти, неся юхо³⁾, не вірю, не вірю,
 Бо стояла леґинина всю ніч⁴⁾ на подвірю⁵⁾. (М. Яцків).
 Волосів: 1) Воронику. 2) Вір ми, вір ми, мій миленький. 3) Файна
 любко. 4) Почували два жовнярі в тебе. — Посїч: 2) Солоденький. 3) Ой
 не віру, файна любко. 5) Подвіру.

8074. Ой скажи ми, любку, правду, ой скажи правдоньку,
 Чи ти мене вірно любиш, чи лиш на зрадоньку?
 Ой я тебе, любко, люблю вірненько, вірненько,
 Принеси ми на крилонці, сива зазуденько. (Хотінь).
8075. Ой дубе мій дзелененький, ой дубе мій, дубку,
 Нераз мене посварили через тебе, любку.
 Нераз мене посварили, ще й хотіли бити,
 Щоби з тобов не стояти тай не говорити.
 Я би з тобов, файна любцю, постояв, постояв,
 Коби зійшов ясний місяць, аби ми сі не бояв. (Волосів).
8076. Та дубочку зелененький, де впавши там гниєш,
 Та любчику солоденький, ни по правді живиш.
 Вломив би я головочку, а мій коник шню,
 Як я з тобов, файна любко, ни по правді живи.
 Вломив би я головочку, а мій коник ногу,
 Як я з тобов, файна любко, ни по правді хожу.
 (Усте над Черем.).
8077. Їхав милий у дорогу, мене¹⁾ наказував,
 Щоби твое біле личко²⁾ ніхто не цілував.
 Я приїду із дороги, буду пізнавати,
 Буде личко ціловане, я буду вбивати. (Дрогобич).
 Охрімівці: 1) А як їхав мій миленький, так ми. 2) Щоби личка
 румяного.
 Пор. вище ч. 7474.
8078. Їхав любко у дорогу¹⁾, наказував²⁾ мене:
 Ни дай личко цілювати ніколи³⁾ без мене.
 Як приїхав із дороги, личко цілюване:
 Ни буде ти, моя мила, тото даруване. (Михайловичі).
 Пісочна: 1) Ой поїхав мій миленький. 2) Напоминав. 3) Нікому.
8079. Як би ти знав, мій миленький, як мині, як мині,
 То бис прийшов що вечера хоть на дві години.
 Ой ти знаєш, дівчинонько, що мині не близько,
 Вчера вечер дощик ішов, було дуже слизько. (Красне).
8080. Вчeras не був, ниніс не був, чому не буваш?
 Чи ти мати заказала, чи другую маєш?
 А як мати заказала, то хвалити Бога,
 А як же ти другу маєш, буде гріх від Бога.
 Мати мені не зажає, другої не маю,
 Через злії вороженьки в тебе не буваю. (Біла).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3958.

8081. Ой козаче, козачейку, дес ся заталапав ?
 Я в лісочку по пісочку дівчиноньку лапав.
 Не був же я у лісочку по одного разу,
 Злапав я си дівчиноньку від разу, від разу.
 Не був же я у лісочку, по оден разочок,
 Злапав я си дівчиноньку та як вобразочок. (Коропець).
 Пор. вище ч. 5930.
8082. Ой чого ти, Івасеньку, так далеко зайшов,
 Чи ти собі па сусідах дівчини не знайшов ?
 Ой знайшов я таку саму, не хтіла робити,
 Навішала кораликів, щоб її любити.
 Навішала кораликів по самії груди,
 Щоб до неї кавалери вищирали зуби. (Нивниці).
 З 2-им купл. пор. Коломийки, I, 1723 і II, ч. 4812.
8083. А де твої, парубочку, коні ночували ?
 Ой у Ксеньки під порогом каміне глодали. (Голгоці).
8084. Ой де ти ся та забавив, малий невеличкий ?
 У дорозі, при порозі та у молодички. (Підбереже).
8085. а) А деш ти сі, мій миленький, забавив, забавив,
 Що ти мене препишної вечероньки збавив ?
 Ой йу себи, моя мила, йу себи, йу себи,
 Усідлав-си кониченька їхати до тебе. (Жур.).
8086. б) Ой деж ти ся, мій миленький, забавив, забавив.
 Що ти мене препишної вечерецьки збавив ?
 Ой бував я у вичої, в вичої, в вичої,
 Тота мепі наварила ліпшої, ліпшої. (Нагуєвці).
8087. а) Ой думієш парубочку, думієш, думієш,
 Відай же ти сичу мазш, де мене подієш ?
 Подіє тї, моя мила, подію, подію,
 Тота буде про будний день, а ти про неділю. (Рибно).
 З 1-им купл. пор. вище ч. 7446.
8088. б) Ой мала я всю надію на тебе, Матію,
 А ти пішов до сичої, де я сі подію ?
 Подію тї, моя мила, подію, подію,
 Тота буде про будний день, а ти про неділю.
 Тота буде про будний день, робити, робити,
 А ти будеш про неділю, аби тї любити. (Войнилів)
 З 1-им купл. пор. Коломийки, I, ч. 2478 і II, ч. 4521.

8089. А у садї вишні, вишні, за садом черешні,
Відколиж мні, милий, любиш, чому не береш ні ?
Ой буду я тоті вишні на дошки рубати,
Не буду ті, дівчинонько, за жіночку брати. (Хотінь)
Пор. Гол. II, ст. 310, ч. 348.
8090. Ой ти казав, мій миленький, що ні будеш брати,
А ти пішов, мій миленький, иншої шукати.
Хоть ти собі, любцю, пайдеш з сивими водами,
Таки собі гой не найдеш з чорними бровами.
Чогож ти сі, моя мила, таке розбизаш ?
Чогож ти сі в своїм роду таке величаш ?
Як мені сі, мій миленький, тай не величати,
Я на вроду дуже файна, могу сі признати.
Ой щож тобі, любцю, з вроди, щос на вроду красна ?
Кобис, любцю, гроші мала, то бис була щасна.
А щож тобі, любцю, з того, що в грошій много ?
Коли бо сі ой не маеш глянути на кого. (Волосів).
8091. Ішов милий доріжкою, я рожу лошила,
Скинув шапку, покловив ся: ни жури ся, мила.
Як же мені ни плакати і ни журити ся,
Ой я чую поміж люди, будиш женити ся. (Нивши).
8092. а) Ой жени ся, мій миленький, жени ся, кой жениш,
Та кого ти бай по собі любити повелиш ?
Поведу ти тай любити товариша мого,
Та абись го так любила, як мене самого. (Підбереже).
Пор. висше ч. 7628.
8093. б) Оден город кукурідів, а другий розмаю,
Кого, милий, намість тебе полюбити маю ?
Ой полюби, моя мила, товариша мого,
Буде ти си я здавати, шо мене самого. (Видинів).
Пор. Коломийки, I, 2542.
8094. в) Ой ни знаю, мій миленький, ни знаю, ни знаю,
Та кого я намість тебе полюбити маю.
Та полюби, файна любко, товариші мого,
Буде ти сі так здавати, шо мене самого. (Гвізд).
8095. г) Тай покотю перстенину по дубю, по дубю,
Тай кого я, мій миленький, по тобі полюбу ?
Тай полюбиш файна любко товариша мого,
Буде ти ся я здавати, що мене самого.

- Тай не тебе, мій миленький, не тебе самого,
Подивлю се на личенько, вже не личка твого. (Волчківці).
8096. Ой снідила, веришила біла гусь над водов,
Прийде ми сі затратити, миленький, за тобов.
Ой ми трать сі, дівчинонько, бо душу загубиш!
Як мнї сі ни тратити, коли мнї не любиш. (Чорні Ослави).
8097. Де ти мене поведеш, таку молоденьку?
На попову сіножать в траву зелененьку.
На попові сіножати траву добре жати,
Не далеко керниченька, коня напувати. (Хотїнь).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4418.
8098. Ой дождж іде, роса паде на біле дерево,
Люби мене, парубочку, лише не зрадливо.
Не зрадив я ще нікого, тай не зраджу тебе,
Абим гаркі¹⁾ ізламав, як піду від тебе.
Недалеко він відїхав, лише на дорогу,
С конника вправ, гаркі зламав і кінь під ним ногу. (Кропив Н.).
1) Карки.

11. Любов.

А. Незабутна любов.

8099. Ой кувала завуленька та на роздорожу,
Кільком любив, повабував, а тебе не можу. (О. Коцан).
Пор. Коломийки, II, 5569 і висше 6141.
8100. Ой до гуті дороженька¹⁾, до гуті, до гуті,
Не можу тя, дівчиночко, ніколи²⁾ забути. (Зад. ст. 186).
Дусанів: 1) Чорні хмари. 2) А я тебе мій миленький не можу.
Пор. Гол. II, ст. 285, ч. 212. — Коломийки, I, ч. 353.
8101. А я тебе, дівчинонько, забути не можу,
По під твої воротонька свої снопи вожу. (Дусанів).
8102. Ой я піду з сего села тай слїди заберу,
Най сі родїт виногради, я вже сі не верну.
Ой¹⁾ зродили виногради, треба²⁾ сі вернути,
Бо не можу, файна любцьо³⁾, за тебе⁴⁾ забути. (Волосів).
Пасїчна: 1) Не. 2) Мупу. 3) Бом лишила миленького. 4) Не
можу.
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 5511.
8103. а) Ой дівчино, дівчинонько, не забувай мене,
Я за тебе не забуду, покї жити буду. (Сїлець).

8104. б) А калина білий цвіте, а червоний родит,
А велике закоханє на біду приводит.
А велике закоханє, не забувай за нїї,
Я за тебе не забуду, поки жити буду. (Жураки).
8105. Забуду я Отче наш і молитву нашу,
А дівчини не забуду, поки жити буду. (Охрми).
Пор. Кожмийки, I, ч. 1572 і вище ч. 6167.
8106. а) Зелена лїщинонька, но сї припалила,
Наша любов ни загасла, но сї притаїла. (Іванівці).
8107. б) Зелена лїщинонька, поки не змарїла,
Наша любов не загасла, йно ся притаїла. (Біла).
8108. в) Ой кувала завулечка, ой кувала сива,
Наша любов не пропала, лиш сї притаїла. (Ж. Павлі, ст. 189).
8109. г) Ой у моїх городечку зацвила маруна,
Ни велика люба була, тай та ся минула.
Щи маруна ни зацвила, лиш пополовіла,
Щи ся люба ни минула, лиш ся притаїла. (Орелець).
Пор. Зал ст. 384.
8110. д) За нашими ворітьми зацвила маруна,
Вже се наша, компанїїо, розмова минула.
Ще вона се не розцвила, но се розцвітає,
Ще вона се не минула, но вже се минає.
Ще вона се не розцвила, но се запалїла,
Ще вона се не минула, но се затаїла. (Охримівці).
Пор. Коломийки, II, 2791.
8111. е) Бодай тебе, нивірнику, нивіра побїла,
Чи я тебе, нивірнику, вірни ни любила?
Чи я тебе, нивірнику, вірни ни любила,
Де ти сказав, там я вішла, як рожа зацвила.
Ще ся рожа ни відцвила, лиш пополовіла,
Ще ся люба ни минула, лиш ся притаїла. (Видинів).
8112. ж) Ой калино, білий цвіте, цвіток опадє,
Уже-ж наша, нїї миленькїй, любва пропадє.
Ще калина не пристїгла, лише попалїла,
Наша любва не пропала, лиш ся притаїла.
А як буде калиночка лїпше пристїгати,
Та ся буде любва наша назад завертати.
(Гох. II, ст. 322, ч. 420).

8113. Ой люблю тя, мій миленький, а люблю тя, люблю,
Через тебе, мій миленький, літа свої губю.
Ой люблю тя, мій миленький, в душу тя не вложу,
А о тобі, мій миленький, забути не можу. (Ж. Павлі, ст. 185).
З 2-им купл. пор. висше ч. 6718.
8114. а) Ой на горі на високій¹⁾ підливала²⁾ рожу,
Щом любила, том забула, за³⁾ тебе не можу. (Котузів).
Таурів: 1) Ой ходила по городі. 3) А. — Л. Ткачук: 1) Деся мій
милий чорнобривий. 2) Підливає. 3) Лиш.
8115. б) Посаджу я чорну рожу тай на роздорожу,
Щом любила том забула, одного не можу. (Біла).
8116. в) Походили, видоптали в городі лілію,
Щом любила, том забула, а за їдним млію.
Походили, видоптали ту червону рожу,
Щом любила, том забула, їдного не можу. (Охрим).
8117. а) Ой кувала зазуленька ой на роздорожу,
Ти за мене, любку, забув, я за ті не можу. (Ямниця).
8118. б) Через воду нема броду, лавочку положу,
Ти миленький за мня забив, я за тя не можу. (Кропив. Н.).
8119. Ой кувала зазуленька¹⁾ та на роздорожу,
За всю біду забуваю, за любка не можу. (Солуків).
Войнилів: 1) Посіяла пшениченьку.
Пор. висше ч. 6745.
8120. Ой кину я камінь в воду, ой кину я во два,
Такої я те, мій миленький, забути не годна. (Черче).
8121. Не можу сі вперезати, не можу сі вбути¹⁾,
Не можу ті, мій миленький²⁾, піколи забути. (Іванівці).
Григорів: 1) Взуті. — Михайловичі: 2) Моя мила. — Підзахарич:
2) Я свою любку.
Пор. висше ч. 7927.
8122. Компанію моя любя, жаль ми за тобою,
Здав ми се, щом не була години с тобою.
Здав ми се, щом не була години, мінути,
Не велике закоханє, не можу забути. (Куропатники).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 4759.
8123. По під грушу конем рушу, пагавчков кину,
Кого люблю, не забуду, най марне загину. (Крехівці).
8124. Я гультая, добре знаю, шо твоя ни буду,
Така в мене натуройка, шо ті ни забуду. (Страдче).

8125. Загришило на Посічи, па Майдані чути,
 Яке-ж тебе, мій миленький, тяженько забути.
 Загришило на Посічи легенько, легенько,
 Болит мене за миленьким серденько, серденько. (М. Яцків).
8126. Ой заросла тая стежка, куда любко ходив,
 На тій стежці баанник виріс, та ягідки зродив.
 Ой вовьму я сокироньку, баанник вирубаю,
 Кого люблю, не забуду, тай не понехаю. (Грг.).
 Пор. вище ч. 8048.
8127. Та не бий мні, моя ненько, ніколи, ніколи,
 Бо я собі файно хожу, як ластівка в поли.
 Як ластівка зацібече, далеко і чути,
 Як парубок дівку любить, не може забути.
 В суботу си впережала, в неділю си вбула,
 В понеділок заплакала, в вівторок забула.
 ,
 Та не бий ні, моя ненько, бо й ти така була. (Орелець).
8128. Ой як би я була знала, що в тебе весіля,
 Була бим ти назбирала зеленого віля.
 Була бим ти назбирала зеленої руги,
 Моє мила закохане, не мож ты забути! (Осташівці).
8129. Ой дівчино, дівчинонько, я в тобі кохав ся,
 А ти мені відповіла, я не сподівав ся.
 Відповіла, відповіла, закавала бути,
 Я о тобі, моя мила, не можу забути. (Зал., ст. 183).
 З 1-им купл. пор. вище ч. 6786.
8130. Плине човен води повен, нікому¹⁾ звернути,
 Ой і віле не поможе о тобі²⁾ забути. (Голочі).
 Григорів: 1) Не мож го. 2) Ой як тебе, дівчинонько, тяженько.
 Пор. Ж. Павлі, ст. 175.
8131. Калина ся розвивала, широкий лист мала,
 Я би любка не забула, хоть бим умирала. (Нагуевичі).
8132. Ой калинка, яворинка, широкий лист має,
 Гірша любка від недуги, хто і добре знає.
 Я недугу перебуду, я здорова буду,
 Свого любка не забуду, хоть вширати буду. (Русів).
8133. а) Скрипливі¹⁾ воротенька, не можу²⁾ заперти,
 Кого люблю, не забуду до самої смерти. (О. Копан).
 Желдь: 1) Ой гайові. 2) Годї вас. — Іванівці: 1) Ой гайові.
 2) Тяжко їх. — Мпанець: 1) Ой скрипливі. 2) Не мож вас. — Черче:
 1) Ой скрипливі. 2) Не годен. — Солуків: 1) Дубові. 2) Тешко їх.

8134. б) Скрипливі воротенька, не мож вас заперти,
Кого люблю, не забуду до самої смерти.
Кого люблю, не забуду, панятати буду,
Та все тії кзрі очка споминати буду. (Качапівка).
8135. в) Ой дубові воротенька, не мож їх заперти,
Кого люблю, не забуду до самої смерти.
Ой дубові воротенька, не їх утворити,
Кого люблю, не забуду, поки буду жити. (Стецева).
8136. г) Ой високі воротечка, ни мож їх заперти,
Кого люблю, ни забуду до самої смерти.
Ой високі¹⁾ воротечка, не мож заперати,
Кого люблю, ни забуду, хоть²⁾ буду внирати. (Григорів).
Пасічна: 1) Ой кривії. — Гвізд: 1) Ой дубові. 2) Хоть.
Пор. Гол. II, ст. 281, ч. 195 і ст. 345. ч. 538.
8137. д) Ой скрипливі воротечка туго замикати,
Гірша любя від болести, хто ї хочет знати.
Бо я болесть перебуду, лежати не буду,
А я люблю не забуду, поки жити буду. (Жег. Павлі, ст. 200).
8138. Ідут літа, ідут літа, усе сі минає,
Тільки моя щира душа вірно тя кохає.
Ой кохає, ой кохає, тай кохати буде,
Поки лишень нос серце в мені бити буде.
Поки очко сьвітло видит, душа жие в тілі,
Все ти будеш мені любий, все ти будеш милий.
(Залужва коло Галича).
- ІБ. Любов за гроші.**
8139. Ой зацвило спне зіле на тихій водици,
Ой бо не жидь¹⁾ крайцар дати, хоть і²⁾ молодця. (О. Коцки).
Біла 1) Не жаль, мати. 2) Гарні.
8140. Давав любці сороковец, она не хотіла,
Она моім сороківцем лиш забринкотіла.
Давав любці сороковец, не хотіла брати,
Потому би була взяла, не хотів-ви дати. (Ж. Павлі, ст. 192 і 193).
8141. Ай веліла приходити молода Марися,
Веліла си приносити сороківців мися. (Волосянка).
8142. Широкий лист на калині, широкий і довгий,
Любила мя дівчинонька¹⁾ як був черес повний.

Як в чересї ніц не стало, іно одна дудка,
Вивела ня за ворота: Постій, дурню, тутка. (Голгочі).

О. Коцан: 1) Любила мя молодші.

8143. Ой у тебе любко живва, в мене сінокоси,
Заплати ми, любко, за то, щом ті любив доси. (Пасічна).

8144. Волиж мої сіренькії, оріхове ярмо,
Заплати ми, дівчинонько, щом тя любив дармо. (Задарів).

8145. Молодици молоденька, Господ би те побив,
Заплати ми дорожечку, шо сии до те ходив. (Гуц).

8146. Чи я тобі, легінику, чи й ни заплатила,
Але в кожду неділеньку горівки купила.
Ой горівки бай купила, сорочічку дала,
Кучірки розчісала тай поцудувала. (Ясенів Гор.).

8147. Ой змілений парубочку, змілений, змілений,
Не варт ес ми заплатити за вінок зелений. (Дрогобич).

В. Закохане.

8148. Летів пташок понад дашок, ой сивий він, сивий,
Хто не знає закохана, той в Бога щасливий.
Летів пташок понад дашок, голоден, голоден,
Хто не знає закохана, той у Бога годеи. (Красноєліці).

8149. Ой бо тото закохане рівнає ся смерти,
Хто сї нає закохати, волит перше вмерти. (Іванівці).

8150. Ой піду я на толоку, розпушу волоку,
Я не знала, що то люба, аж до сего року. (Солуків).

8151. Ой покочу перстеннуну на попереk сьвіта,
Я не знала закохана аж до сего літа. (Угринів Доліш., Ямниця).

8152. Покочу я перстеннуну на попереk току,
Ой ни знав я закохане аж до сего року. (Пасічна).

8153. Ой червона ябліночка коло перелазу,
Найсолодше закохане миленькому зразу. (Дрогобич).

8154. Кобис знала, моя мати, що то люба може,
Сама бис нам ісказала: Най вам Бог поможе. (Кобаки).

8155. О не знаєш, моя мати, що кохане може,
Бож кохане, моя мати, головов наложи. (Коропець).

8156. Я калину пригниаю, а калина в гору,
Ой наю я закохане недалеко двору. (Григорів).

8157. Від потока, нема пласта, від вулиці низько.
А я знаю, що я маю закоханє близько. (Солуків).
8158. Ой втратив я три обіди, четверте сніданє,
А все того через тебе, моє закоханє. (Ніжнів .
8159. Ой кувала зазуленька, кувала, кувала,
Нераз моя вечеронька переночувала.
Нераз моя вечеронька була на сніданє,
А все того через тебе, любє закоханє. (Волосів .
8160. Ой зацвила черемшина¹⁾, ягідки дрібненькі,
На²⁾ що ми ся полюбили такі молоденькі? (Нивиці).
Сугрів: 1) Ей вишеньки, черешеньки. 2) Но.
8161. Ой зацвила черемшина, ягідки розцвисті,
Ой то ми ся полюбили гобов паристі. (Нивиці).
8162. Чому в ставі води нема? Во випила каня,
Щоби нам ся що не стало з того закоханя! (Нагуєвичі).
8163. а) Ой піду я лісом, лісом, тай си закосичу,
Великого закоханє нікому не жичу. (Жур.).
8164. б) А я рожу поморожу, шильвію потичу,
Великого закоханя нікому не жичу. (Явче).
8165. в) Я шельвію перевію, горох¹⁾ перетичу,
Великого закоханя нікому не жичу. (Іванівці).
Страдче: 1) Ругу.
Пор. Коломийки, II, ч. 2793 і 4008.
8166. г) Зїде моє зелєнов, тобов сї натичу,
Я такого закоханя нікому не жичу. (Чорні Ослави).
8167. д) Я шальвію пересїю, тай горох потичу,
Великого закоханя нікому не жичу.
Ой велике закоханє в здорєвє не буде,
З великого закоханя безголове буде. (Голочі).
8168. е) Ой піду я в осичину, там сї заосичу,
Великого закоханя нікому не жичу.
Бо велике закоханє, не є то здорєвє,
Або тобі, або мені буде безголове.
Ба велике закоханє бодай ся не снїло,
Як сї треба ровходити, як же то не мило. (Батятичі).

8169. ж) Сію рожу по дорожу, рожі рідко сходит,
З великого закоханї на мале приходит.
З видного закоханї ни йде на здоровє,
Або минї або тобі буде безголове. (Врб.)
8170. а) Ой калинка біло цвите, а червоно родит,
Велике закоханє до біди приводит.
З великого закоханя ні слова, ні вжитку,
Чорним очкам нема спаня, ніжкам супочинку.
Чорні очі із сивини то сі закохали,
Бодай були чорні очі за сиві не знали.
Ой очка би, каже, спали, ніжки спочивали,
А ручки би обіймали, губки цілювали. (Люча).
8171. б) Ой калина білим цвите, а червоним родит,
Тож велике закоханє до біди приводит.
З великого закоханє ні слави, ні вжитку,
Нема у день очкам спанє, в ночі супочивку..
Нема в ночі очкам спанє через обійманє,
А в днинючку роботючки через дримотанє! (М. Яцків).
8172. в) Та калинка біло цвите, а червоно родит,
А велике жиниханє до біди приводит.
З великого жиниханя ні слави, ні вжитку,
Чорним очкам нема спаня, ніжкам супочинку.
Чорним очкам нема спаня, бо ї нічку не спали,
А білим ніжкам спочинку, бо ї не спочивали. (Орелець).
8173. Ой на горі сіно, сіно, на долині сіно:
А десь мов закоханє на вечеру сіло.
Най оно сідає, най здоровє буде,
Як вно мене вірне любить, нігди не забуде.
(Гол. IV, ст. 462, ч. 139).
8174. а) Ой пізнати, пане брате¹⁾, хто кого кохає,
Воротенька поминає²⁾, тяжко стонихає³⁾.
Ой пізнати, пане брате¹⁾, ой хто кого любить,
Воротенька поминає²⁾, очиньками блудит. (Пасічна).

Скобичівка: 1) Ой мож знати тай пізнати. 2) Минаючи. 3) Бро-
вами моргає.

Пор. Гол. II, ст. 334, ч. 481.

8175. б) Ой нож знати, розпізнати, хто кого кохає,
 Бо як іде горі селом, дороги питає.
 Ой мож знати, розпізнати, та хто кого любить,
 Бо як іде горі селом, то очима блудит. (Мізунь).
8176. Як пізнати, як пізнати, хто кого кохає ?
 Як иннає вуличейку, тяжейко адихає. (Заптів).
8177. Ой, Боже-ж мій милосерний, дай же мені ради,
 Та щоби я у коханню не дізнала зради!
 (Гол. II, ст. 353, ч. 580).
8178. а) Коханічко мов, мов, не гадай на двоє,
 Та як буде божа воля, то ти будеш моя. (Боберка).
8179. б) Закоханє тай ти мов не гадай на двоє,
 Як єс було, так і будь жи закоханє мов. (Пасічна).
8180. Ой шо тото за зіляйко шальвія, шальвія ?
 Ой шо тото за кохання, жи на двох надія ? (Люб.).
8181. Ой не шуми дуже, дуже, ти зелений верше,
 Яке було, таке буде закоханє перше ! (Дрогобич).
8182. а) Ой торічне закоханє, торічне, торічне,
 Сегорічне закоханє, най го перун трісне. (Вовків).
8183. б) Ой давнеж то закоханє, ще ліше вторічне,
 Сегорічне закоханє чудовиско вічне. (Врб.).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3673.
8184. а) Ой казали, говорили усі в селі¹⁾ люде,
 Що з нашого закохання нічого не буде. (О. Копан).
 Григорів: 1) Чи я тобі не казала, казали ти.
 Пор. Зал. ст. 190. — Гол. II, ст. 337, ч. 495.
8185. б) Чорна хмара наступила, дрібний дощик буде,
 А з нашого закоханє певно ніц¹⁾ не буде. (Григорів).
 Хотінь 1) Ніщо тай.
8186. в) Чорна хмара розійде сі тай дощу ни буди,
 Та з нашого закохання такжи ніц¹⁾ ни буди. (Люб.).
 Підбережці: 1) І знаку.
8187. Ой повіав буйний вітер по сухій тополю,
 Тай розвіав закоханє аж по Гауполю. (Ямнина).
8188. Або тоту кучу тручу, або ї завалю,
 Хто не має закохання, той не має жалю. (Нагуєвичі).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3086 і више ч. 5971.

8189. а) Ой у міські попід мури мальовані шнури,
Хто не має коханечка, той не має туги.
Хто не має коханечка, той в Бога щісливий,
Нічешька му супокійна, день му не смутливий. (Кропив. Н.).
8190. б) Летів пташок попід дашок тай сивий, тай сивий,
Хто не має закохана, той в Бога щасливий.
Хто не має закохана, той не має туги,
То той воре, переворе, як на штири плуга.
Бо велике закохана, то єсть не здоровля,
Або тобі, або мені буде безголовля. (Охримівці).
8191. в) Попід гору високою летів голуб сивий,
Хто не має закохана, той в Бога щасливий.
Попід гору високою летів баран дикий,
Хто не має закохана, тому нуд великий. (Жалдець).
8192. г) Летит пташок попід дашок, сивий пташок, сивий,
А хто любі не зазнає, то в Бога щасливий.
А хто любі не зазнає, тої великої,
Той не має на серденьку туги тяженької.
А хто любі не зазнає, най си Богу молит,
Бо від любі великої най Господь боронит. (Видянів).
8193. д) Летів пташок понад дашок тай сивий, тай сивий,
Хто ни має закохані, той в Бога щісливий.
Летів пташок понад дашок тай си сів на краю,
Хто ни має закохані, єго думь в раю.
Хто ни має закохані, в Бога щісливенький,
Єму нічка супокійна, а день веселенький. (Врб).
8194. е) Летів пташок понад дашок, сивий пташок, сивий,
Хто се змалу ни кохає, той в Бога щісливий.
Що знасти від кохана, порадьти ни, люди,
Бо вже мені с тим коханьом виходу ни буде.
Хто знасти від кохана, порадьти, порадьти,
Та ще мені молодому згнути ни дайти! (Жуків).
8195. ж) Ой любив я дівчиноньку, хтів-єи її взяти,
А хтож мені заперечив, як не рідна мати.
Ой хто знає від кохана, порадьте, порадьте,
Та вже мені молодому гинути не дайте.
Ой хто знає від кохана, порадьте мні люде,
Бо вже мені молодому виходу не буде. (Красносліці).

З 3-ім купл. пор. Коломийки, II, ч. 3197.

8196. Цвите терень, цвите терень, бо корінь маб,
Гірша люба від недуги, серденько виліває.
Я недугу перебуду, тай здорова буду,
Тебе, любку, не забуду, поки жити буду. (Тустань)
8197. Нещасливе закоханє треба занехати,
А що було серцю миле, треба покидати.
(Гол. II, ст. 333, ч. 471).
8198. Закувала заулейка та за вершок зайшла,
Я би була таку любов на дорозі найшла!
(Гол. II, ст. 446, ч. 652).

11.¹⁾ Розволочити.

А.

8199. Ей мамуню, мамунцю¹⁾, жити се хочу,
А як мене ни вженити²⁾, то³⁾ се розволочу. (Жур.).
Іванівка: 1) А я хлопец молоденький. 2) А як я се не возжено.—
Тухля: 1) Ой жени мя, моя мати. 2) Ни ожениш. 3) Я.
8200. А я ходив, а я ходив, а я волочив сі,
Мої снни в поли ворут, а я ни жинив сі. (Ожомля).
8201. Ой не сеї, мамко, весни кучарики росли,
Та вже, мамко, рочків штири, як вни сі повили.
Та вже, мамко, рочків штири, та штири роченьки,
Та як я сі розволочив темної ніченьки. (Волосів).
8202. Ой, Марію, заведію, с чорними вочина,
Та ти мене розгуляла та розволочила. (Постолівка).
8203. Ой Бог би тя, к—о, побив з твоїми очина,
Ой ти мене зволочила, щя я був хлопчина!
(Гол. IV, ст. 500, ч. 65).
8204. Бодай тебе, дівчинонько, с твоїми очина,
Який я був хлопец ладний, ти ні зволочила.
Не я тебе зволочила, ні мої воченька,
Іно тебе зволочила невидна ніченька. (Батятичі).
Пор. Гол. II, ст. 337, ч. 492.
8205. На тім боці при потоці вбив половик сою,
Кликала мене дівчиночка під зелену фю.
Кликала мене дівчиночка, попова донечка,
Щоби она ни виділа сьвітлого сонечка.

¹⁾ В попередних аркушах зайшла помилка при нумерації поодиноких груп.

Шоби она ни виділа тай ни зобачіла,
 Шо вона мене молодого тай розволочіла.
 Я го ни розволочіла тай ни мої очі,
 Але він си розволочів ходечі по ночі. (Підзахарич).

8206. Душко-ж моя ниленькая, душко-ж моя нила!
 Ой був я си хлопець добрий, ти няя зволочила.
 Ні я тебе зволочила, ані мої очі,
 Але тебе зволочило, що ходиш по ночі!
 (Гол. II, ст. 337, ч. 493).

Пор. Жег. Павлі, ст. 175.

8207. а) Ой гілява чришенька, гілява, гілява,
 На біду мне привела дівчина білява.
 На біду мне привела тай розволочила,
 Ой чого я в світі не знав, вона мне навчила. (Тригорів).

8208. б) У котрої дівчинюньки брови над очима,
 Тота мене дівчинючка тай розволочила,
 Тота мене дівчинючка тай розволочила,
 Тай чого я в світі не знав, того научила. (Зал, ст. 198).
 Пор. Гол. II, ст. 292, ч. 252.

8209. Не гнівай сі, файна любко, що я пізно прийшов,
 Бо широка полеючка, нім я і перейшов.
 Ой широка полеючка, густіі копиці,
 На біду миі обернули чужі молодіці.
 На біду миі обернули тай розволочили,
 А мені сі в тої біди кучарики звили. (Угринів Дол.).

Б.

8210. Ой я бідна сиротина, мамна дитина,
 Ой як схочу, розволочу богацького сина. (Куропатники).
 Пор. Коломийки, II, ч. 4904.

8211. Ой пішла я по водицю на панську керницю,
 Питає се богацький син, ци маю спідницю.
 Ой ци маю, ци не маю, що тобі до того?
 Як я схочу, розволочу хлопце молодого. (Коропець).
 Пор. Коломийки, II, 4897.

8212. а) Василю, буде лихо, тримай собі сина,
 Бо я его розволочу чорними очима.
 Ані я го розволочу, ані мої очі,
 А сам він сі розволочит, ходячи по ночі. (Жураки).

8213. б) Ой сусідо, сусіднице, припри собі сина,
 Бо як схожу, розволочу чорними очима.
 Коли наш припирати, припри его зараз,
 Бо як схожу, розволочу тай не буду гаразд. (Орелець).
8214. А я сіно грондила, а бузюк толочив,
 Треба любка покинути, бо се розволочив. (Черче).
8215. Ей чи я ти не казала, жини се, жини се,
 Та не ходи попід хату, та не волочи се. (Жур).
8216. Бодай же тя Господь побив з високого неба,
 Бо ти мене розволочив, вже більше¹⁾ не треба. (П. Ст. Б. 1865).
 Григорів: 1) Вже ми нія.

12. Подарунки.

А.

8217. Біла біду увиділа, біда біду любить,
 Біда біді на ярмарці черевички купит. (Боберка).
8218. Ой Марсю прибери сі, в вечір до те прийду,
 Продам старі холошнєта та купю ти бинду. (Рахина).
8219. Ой ти мов закоханє, ти мов нищисті,
 Та тобі би купувати колачки в місті. (Рахина).
8220. Ой забрала вода лавки тай перекладочки,
 Ніки дати, передати колач до любочки. (Нагуєвичі).
8221. Ой забрала вода лавки, забрала підлавки,
 Не маю ким передати колач до білявки.
 Передав бим сяким таким, та скаже другому,
 Такої мені віпадає віднести самому. (Пасічна).
8222. А Івась ковї пас, а Марсі бички,
 Зачикай, ни втікай, кушо чирвички.
 А деж тії черевички, що я тобі дав, дав?
 Повісилам на кілочок, тай ми злодій вкрав, вкрав. (Гр.).
 З 1-им купл. пер. Коломийки, I, ч. 1059.
8223. Тікав баран через наркан з білими ногами,
 Купив Іван своїй дівці фустку з гороками. (Озеряни, и. Товмач).

8224. У зеленій полонині яворшиа стята,
А я своїй білій рибиці справдю колісцята.
А я своїй рибиці справдю, оби ся возила,
Оби міні молодому здоровля просила.
(Гол. IV, ст. 505, ч. 83).
8225. Ой думно ми, товаришу, ой думно ми, думно,
Та за тими талярами, щом подавав дурно. (Волосів).
8226. Ой як мене ти не любиш, люби мого брата,
Набралас сі подарунків, най ни буде втрата. (Бабухів).
8227. Бувай, любко, здоровенька, бо вже йду до дому,
Та за тіі подарунки ни кажи нікому. (Пасічна).
8228. Подивлю сі молоденький на тоти гостинці,
Несе любка даруночки в червоні хустинці. (Солуків).
8229. Ой ти конем не заїдеш, а я заїду пішки,
Та до тої дівчиньки, дем носив горішки. (Баня).
8230. Ой бодай ти, дівчинько, кілька разів вшала,
Ой кілька ти даруночків від мени дістала. (Іванівці).
8231. Ой не купиуй, товаришу, дівчині пацьорок,
Она тебе не згадає, хиба в неділь сорок!
Але купиуй, товаришу, перстенець на палець,
Що погляне, все спомяне: Купив ни коханець!
(Гол. II, ст. 388, ч. 694).
8232. Коло проса любка боса ніжки ознобила,
Купив бим їй черевички, коби ні любила.
Купив бим їй черевички, купив бим їй двої,
Та коби сі не дішали вороженьки мої! (М. Яцків).
З 1-им купл. пор. висше ч. 7875.
8233. Пішов би я до дівчини, дівчина сі дує:
Віддай мої подарунки, най ти мать мордує (Вовків).
8234. Верни мої подарунки, верни мої гроші,
Твоя мати говорила, що я не хороший. (Зал., ст. 192).
8235. Ой я хлопець хлопцюватий тай не волоцюга,
Де хороше дівча чую, там нічку ночую.
Одну нічку на запічку, а другу в кутку,
Обіцяв я черевички, гіренький шій смутку. (Зал., ст. 196).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 4552.

Б.

8236. Ой коваре, ковароньку, паси мої кози,
А що я ти обіцяла, винесу ти в лози. (О. Коцан .
8237. а) Ой на горі ліщинювка, горіхи трясуть ся,
Далам би ти писаночку, кури не несуть ся. (Нагуевичі).
Пор. Гол. II, ст. 362, ч. 619.
8238. б) Ой зелена ліщинючка, горішки трясуть сі,
Дала бим ти писаночку, курки не несуть сі.
Була в мене добра курка, по дві яйці несла,
Якась біда аж із ліса ястріба наднесла. (М. Яцків).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 2938.
8239. Ой піду я у садочок, та нарву яблочок;
Ой пішлю я миленькому на подаруночок. (Жураки).
8240. А я піду у лісочок, нарву ягідочок,
Та попесу миленькому на подаруночок. (Михайловпці).
8241. Ой кувала зазуленька в лісі на ліщині,
А хтож мені колач купит молодій дівчині? (Михайловичі).
8242. Ци ти мене, любку, любиш, ци ти мене дурив.
Що ти мені подарунок ніколи не купиш? (Войнилів .
8243. Ой що є того, мій миленький, що ти мене любиш,
Чому мині даруночок да який ни купиш?
Який тобі, моя мила, дарунок купити?
Купи мині коралики, буду те любити. (Чорні Ослави).
8244. А що мені, любку, є того, що ти мене любиш,
Коли ти ми даруночок ніякий не купиш.
Гадав си ти, моя мила, дарунок купити,
Стала глота коло склепу, ані доступити. (Тисьменщина).
8245. Купи мені, мій миленький, хусточку крапкату,
А я зроблю дороженьку попри твою хату. (Гвізд).
8246. Ой та пішов мій миленький долі-долинючки,
Та принесе ми хусточку на всякі квіточки. (Розлуче).
8247. Ой кувала зазуленька тай кукнула тричі,
Любко купив мені хустку, що закрила плечі. (Тухля).
8248. Купив мені мій миленький хустку є тороками,
Ни можу се завезати нижи ворогами. (Явче).

8249. Їй ци я ти ни казала, продай карі коні,
На цукерки, на бамбони, на япка червої.
Їй ци я ти не казала, продай, любку, бички,
На цукерки, на бамбони та на черевички. (Михайловичі).
8250. Кудя ідеш, мій миленький? Іду на ярмарочок,
Купиж мені, мій миленький, купи вбаріночок.
Щож би тобі моя мила, ще більше купити?
Купи, милий, перстенину, буду тя любити.
Купи, милий, перстенину с трома кашіцями,
Щобись нігде не повідав нижи молодцями. (Павлик).
8251. Ой поїхав мій миленький та на ярмарочок,
Привезе ми коралки тай обаріночок. (Нагуєвичі).
8252. Ой мала я гранаточки тай пороскпала.
Іхав милий до Сиготу, я не наказала.
Та чей він ся догадає, що він мене любить.
Та він мні гранаточки у Сиготі купит.
Ой не купуй гранаточки, але купуй перла,
Ох не люби нишу суку, бо я ще не вмерла!
(Тол. II, ст. 382, ч. 681).
8253. Ой поїхав мій миленький, щось він мені купит.
Солоденький медівничок, бо він мене любить. (Рахня).
8254. Ой поїхав мій миленький, купит ми гребінчик,
Зачесати косу росу під зелений вінчик. (Войнилів).
8255. Ой по під гай зелененький ходит мій миленький.
Та збирає за капелюх рознай зелененький.
Та збирає, та збирає, та плете віночки,
Та понесе до милої на подаруночки. (Ясениця)
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 2761.
8256. Ой поїхав мій миленький по сльазкій дорозі.
Ой везе ми подарунок на кованім возі. (Шипківці).
8257. а) Ой поїхав мій миленький на штири неділи,
Привизе ми даруночок, будете виділи.
Привизе ми даруночок, червону запаску,
А я його запитаю, за яку то ласку. (Вовків).
8258. б) Ой поїхав мій миленький на штири неділи.
Купив мені даруночок, будете виділи.
Купив мені даруночок — червону запаску
Забудам сі запитати, за яку то ласку.

Ой за тую, моя мила, за тую, за тую,
Ой не спав же я ноченьки та і не єдиною. (Івачів).

8259. в) Купив-єс-ни, мій миленький, червону запаску,
Забулам сі запитати, а за яку ласку.
Чи за тоє, мій миленький, щосьмо погуляв,
Чи за тоє, мій миленький, щосьмо постояли ?
Ой за тоє, моя мила, за тоє, за тоє,
Не раз ми си постояли з вечера обоє. (Жалдець).
8260. г) Ой поїхав мій миленький, далеко в дорозі,
Що він мнї привезе на кованім возі ?
Що він мнї привезе¹⁾, чирвону запаску,
Забулам ся запитати за якую ласку.
Ой за тоє, моя мила²⁾, за тоє, за тоє,
Не разісьмо³⁾ постояли в купочці обоє⁴⁾. (Нивиці).
- Охрмівці (без 1-ого куплета): 1) Купив мені мій миленький-
2) Дівчинонько. 3) Щосьмо не раз. 4) В купі обидвоє.
8261. д) Ой поїхав мій миленький до Львова, до Львова,
Іно нахнув рученькою, будь мила здорова.
Ой поїхав мій миленький, вже штири неділи.
Купит мені подарунок, будете виділи.
Купит мені подарунок, червону запаску,
Питают ся сусідоньки, а за яку ласку ?
Ой за тоє, сусідоньки, за тоє, за тоє,
Не раз ми си постояли з вечера обоє. (Жалдець).
8262. е) Ой поїхав мій миленький аж до Голамуцу.
Купив мені спідниченьку, та на мене купу.
Купив мені спідниченьку, червону запаску,
Забулам ся запитати, за якую ласку.
Ой за тоє, моя мила, за тоє, за тоє,
Не одну сьмо вічку спали обоє, обоє. (Петричанці).
8263. ж) Ой поїхав мій миленький та до Голомуца,
Та набире на спідницю; бо вже тота куца.
Як набире на спідницю, то буде горіти.
Буде моїх вороженьків голова боліти. (Жур).
Пор. Коломийки I, ч. 457.
8264. з) Ой поїхав мій миленький ой до Тисьменці,
Привезе ми даруночків на штири спідниці.
Будут тоти даруночки на мнї ліліти.
Буде моїх вороженьків голова боліти. (Волосів).

8265. і) Ой поїхав мій миленький та до Станіслава,
Привезе ми подарунок, буде єго слава.
Ой поїхав мій миленький та до Коломні,
Привезе ми подарунок, узрите на мнї.
Будут тоті подарунки на мнї ліліти,
Буде моїх вороженьків головка боліти.
Ой най болит, та най болит, най не перестане,
Доки того подарунку на мнї не стане!
(Гол. II, ст. 382, ч. 682).
Пор. Коломийки I, ч. 456 і II, ч. 3952.
8266. Ой бросала кукурузу, бросала хвасолу,
Купив мнї мій миленький гарну парасолу. (О. Коцан).
8267. а) Ой кувала зазуленька на суці, на суці,
Пансточка від любочка — перстенець на руці. (Ямниця).
8268. б) Ой кувала зазуленька в лісі там¹⁾ на буці,
Від млого²⁾ подарунок, перстїнець на руці. (Осташівці).
Голгоці: 1) Та. 2) Милої. — Іванівці: 1) У лісі. 2) Милої. 3) Пир-
стинець.
8269. Ой поїхав мій милейкий та на ярмарочок,
Купив мнї перстїнїну на подаруночок. (Сороки).
8270. Любили я, моя мати, два братчики рідні,
Купили мнї, моя мати, два перстенці срібні.
Однї купив перстїнїну, а другий обручку,
Ой на тобі, файна любко, на біленьку ручку!
(Гол. IV, ст. 462, ч. 141).
8271. Ой поїхав мій миленький тай до Станіслава,
Та він привіз коралики, такі, як я мала. (Квігнїнн).
8272. Мило ми сі подивити¹⁾ на тоти²⁾ гостинці,
Несе милий подарунки³⁾ в червоїй хустинці.
А хустина червоненька, а краї біленькі,
В него любка очка чорні, личка румяненькі. (Іванівці).
Вовків (лиш 1-ий куп.): 1) Куда гляну, туда гляну. 2) Білі. 3) Да-
руночок.
8273. Як я собі погадаю ті давні гостинці,
Як ми посив милий ябка в червоїй хустинці. (Желдець).
8274. Ой як я си нагадаю давні загадочки,
Як я їла ріжні япка тай обаріночки. (Врб.).

8275. Ой на горі кони, копи, на долпні кладка,
Носив хлопець до дівчини червонепькі ябка.
Носив, носив червонепькі, потому біленькі:
Коштуй, коштуй, моя мила, які солоденькі.
Я солодких попоїла, вишпих не хотїла,
Прийшла зима, яблук пєша, а я відповіла. (Хотїнь).
Пор. висше ч. 6484.
8276. Тече вода за горола, камїне млинусь,
Верни, любко, подарунки, бо ті замордує.
Та най тебе замордує коло твої хати,
Та я тебе не просила, було не давати.
Який же ти дурний давав, я розумна брала,
Прийшла зима, яблук нема, шобим ти віддала.
Поплив човен води повен, тай вербова ключка,
Минули ті, файна любко, солодкі яблчка.
Ци минули, не минули, я вже си наїла,
Я з миленьким вірно жила, правди не вповїла. (Орелець).
Пор. висше ч. 6753.
8277. Там на ставу, на ставочку качка побїлиста,
Купив милий застіжчину, по над край зубчиета.
А я тую застіжчину за рочок сходила,
Бо я тебе, єден дурню, так вірше любила.
А ти дурний купував, я розумна брала,
Ти від мене відійшов, а я се сьміяла. (Куропатники).
8278. Ой по горі по високі літають ширшенї,
Коли ти ні покидаєш, віддай ми пєрстенї. (Жур.).
8279. а) Подиви ся, легївику, по собі, по менї,
Чи багато твої праці на менї, на менї?
Штири низки пацьорочок, а та пята моя,
Можеш собі відобрати, за то воля твоя.
(Гол. II, ст. 258, ч. 602).
8280. б) Подиви ся, мій миленький, по собі, по шинї,
Чи великі даруночки від тебе на шинї?
Забери си тоти дари, щось ми подарував,
Лишень того не забєрєш, щос ми поцілував. (Хотїнь).
8281. в) Чогож ти ся, мій миленький, на мене гнїваєш,
Чому свої подарунки не повідбиравєш?
Відбєри си подарунки¹⁾, щос ми подарував,
Іно того не відбєри²⁾, щос ме поцілював. (Голгочі).
Явче (лиш 2-ий куп.): 1) Мій миленький. 1) Відбєрєш.

8282. Широкий лист на ліщині, ширший на калні,
Щос ми, любку, подарував, відбери си нні. (Григорів).
8283. Шкода трави зеленої, що ніхто не косит,
Шкода мої перстенни, що ляда хто носит.
Верни менї перстенну, я тобі хустину,
Нехай люде не говорят, що за тобов гнуу!
(Гол. II, ст. 599, ч. 506).
Пор. Зап. ст. 188. — Коломийки, II, ч. 3834
8284. Ой бодай ти дівчинонько хрила, болїла,
Та за тоти подарунки, що ти їх поїла!
Ой не клени, мій миленький¹⁾, не клини, не клини,
Лежат твої подарунки в мальовані скрини.
Бо як²⁾ будеш, мій миленький¹⁾, мене виклипати³⁾,
Будут твої подарунки вікном вилїтати. (Печенїжин, Явче).
Іванівці: 1) Парубоньку. 2) Як ти. 3) Проклипати.
Пор. Коломийки, II, ч. 4137.
8285. Ой як собі заспіваю тай думки, тай думки,
Казав милий повертати его подарунки.
Та що, любко, повертаеш, колис поломила,
Колис своє тай серденько на них...
Ой піду я, мій миленький, аж до Коломиї,
Та аж тобі тай відкупю ті дві перстенни.
Ой не клини, мій миленький, не клини, не клини,
Стов твої подарунки в яворові скрини.
А як будеш, мій миленький, мене проклипати,
Будут твої подарунки в порогах лежати. (Виднів).

13. Поцілуї.

А.

8286. Як не піду до дівчини, як не поцілую,
То на очі¹⁾ слїпота, на вуха²⁾ не чую. (Вільки Мазов.).
Іванівка: 1) Уха. 2) Очи.
8287. а) Ой дівчино, дівчинонько, товар за водою,
Ти сі дивиш за товаром, а я за тобою.
Ти сі дивиш за товаром, товар завернути,
Я сі дивлю за тобою, де би с тобов бути.
Де би с тобов, любко, бути, наговорити сі,
Твого личка румяного націлювати сі. (Гвізд).
Пор. Коломийки, I, ч. 420 і II, ч. 3068 та 5205—5206. Надто:
Гол. II, ст. 277, ч. 170. — Жег. Павлі, ст. 173.

8288. б) Плине човен води повец, ні єго звернути.
Деб з тобою, мила любко, на розмові бути?
Деб з тобою, мила любко, наговорити ся,
Личка твого румяного націлувати ся? (Зарубинні).
8289. в) Ой кувала зазулечка на дуле, на дули,
Та ми би ся, файна любко, в купці не набула!
Де би з тобов ізійти ся, наговорити ся,
Твого личка румяного нацулувати ся? (Кобани).
8290. г) Ой любку шій солоденький, де з тобов війти сі,
Твого личка румяного нацюлювати сі?
Коровки ми не допї, телетка не ссанї,
Там си, дівко, поцілюєи, де будеме самі. (Улбард).
8291. Ізпустив ся дробен дощик по хварі, по хварі,
Аби борзо по вечери, пішов бим до Марі.
Кобим боржій по вечері, йшов бим до рибочки,
Сім раз не раз поцілював солодкі губочки. (Волосянка).
8292. Тупну я си черевчком до леду, до леду,
Солодшая дівчинонька від цукру, від меду.
Цукру-меду як напю ся, венасолоджу ся,
А з дівчинов як війду ся, не націлюю ся. (Дусанів).
Пор. виспе ч. 5953 і 7823.
8293. Цвигут в лісі тоті віля, де шід бере пчола,
Ой я той шід в губах чую, як дівча цілюю. (Зал. ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 227.
8294. Ой вийду я на вулицю тай свищу, тай свищу,
Вийди, вийди, дівчинонько, бо я тебе кличу.
Вийди, вийди, дівчинонько, щос маю казати,
Тее скажу — поцілюю, тогда підем спати. (Львів).
8295. Ой за двором, за потоком, зацвила бервена,
Тота сі дасьць цілювати, що і мене Олена. (Ямниця).
8296. Бувай, мила, здорова, тай бувай, тай бувай,
Но за мени молодого вігди не забувай.
Бувай, мила, здорова, я вже маширую,
Приступи се до коника, най те поцілюю.
Приступи се до коника тай до вороного,
Та най я си поцюлюю личка румяного.
Приступи се до коника тай до кониченька,
Та най я си поцюлюю білого личенька. (Постолівка).
3 2 і 3-ім купл. пор. виспе ч. 6762.

8297. Пришли мені, моя мила, хочь свою особу,
Я ті буду цілювати три рази на добу.
Ой ти мене споминай на сіннім порозі,
А я тебе споминаю в далекій дорозі. (Ямниця).
8298. На тім боці при потоці кошерочка нова,
Там доїла коровочки коханочка моя.
А ек уна подоїла, сіла спочивати,
А я крадьки д вїй підшов і поцулувати.
Ни цулуй мене, легінику, мої чорні брови,
Ще будимо любити си, коби ми здорови. (Підзахарич).
8299. Бувай, мила¹⁾, здоровенька, бо я йду до дому,
Сім раз я те поцілюю²⁾, ни кажи нікому.
Сім раз я те поцілював, на восьмий те³⁾ важу.
Цюлюй, цюлюй⁴⁾, мій миленькій, нікому ни скажу. (Явче).
Пасічна: 1) Любо. 2) Поцілював. 3) Се. 4) Та не бі се.
8300. А у поли три тополи, всі три зелененькі,
Ой любив я дві дівчинні, сестри си рідненькі.
А у поли три тополи, една схилила сі,
Я молодшу поцілював, старша гнівала сі. (Волциві).
8301. Една мене поцілує, друга обіймає,
Такої мені за обома серденько виліває. (Біла).
8302. Кудя ріки протікали, тудя тепер сухо,
А деж ес се забарила, любко щебетюхо?
А деж ес се забарила, солодка притуло,
Колиж би ті цулувати, тогди ті не було. (Кобак).
8303. Траву кошу, траву кошу, вода траву сушит,
Коли мила поцілує, як гадина вкусит.
(Гол. II, ст. 278, ч. 175).
Пор. Гол. II, ст. 445, ч. 648.
8304. Який листок на яворі, такий на калині,
Колем любку поцілував, ще чує до нині. (Григорів).
8305. Сеї ночи о півночи солома горіла,
Як-ем любку поцілював, аж ся розболіла.
(Гол. II, ст. 282, ч. 198).
8306. Ой зацвила калинонька на нашім вершечку,
Їхав козак до дівчини, згубив він уздечку.
Не багато коштувала, іно золотого,
Не раз я ся націлував личка румяного. (Біла).

8307. а) Ой ішов я горі селом, хусточков накрив се,
Ой дав же я червоного, щом раз притулив се.
Та не жаль ми червоного, та пів золотого,
Най же я се націлював личка румяного!
(Гол. IV, ст. 458, ч. 115).
8308. б) Коло гаю похожаю, коло великого,
Коло личка туляю сі, коло біленького.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав ручку срібну,
Алеж бо я не цілював якус непотрібну.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав червоного,
Алеж бом сі націлював личка румяного.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав сороківці,
Алеж бом сі націлював личка як папірці. (Люча).
8309. в) Ой не жаль ми, моя мамо, щом дав червоного,
Коли ем сі націлював, личка румяного.
А то ем¹⁾ сі націлював тай наобійнав сі,
Як соловії у садочку²⁾ ягід надзюбав сі. (Коропець).
Нагуевичі (лише 2-ий купл.): 1) Ой тож я. 5) Як у саду сивай
сокіл.
8310. г) Кілько я сі находив тай націлював сі,
Як соловей по салочку ягід надзюбав сі. (Дусанів, Вовків).
Пор. више ч. 6146. Понадто: Ж. Павлі, ст. 185.; Гол. II, ст. 278,
ч. 176.
8311. д) Бувай, мила, вдоровенька, бо вже йду до дому,
Щом сі личка націлював, не кажи нікому.
Щом сі личка націлював, тай наобійнав сі,
А соловей у садочку та нашебетав сі. (М. Яцків).
8312. Ой ци їсти, ци не їсти, би покоштувати,
Ой любити, хоть не ввезти, би поцілювати.
(Гол. II, ст. 371, ч. 660).
8313. Ой дівчина вошилїла, ни мала роботи,
Казала сі цілювати за старі чоботи. (Вороців).
8314. Горілочка й оковита, а пиво варене,
Не дай личко цілювати, білявко, без мене. (Солуків).
8315. а) Ой дівчино білявино, ни ходи нікуда,
Та най тебе не цілуї ніяка паскуда. (Пісочна).
8316. б) Басам кутя теремтете, ходи, любко, суда,
Та най тебе не цілює ніяка паскуда. (Матіївці).

8317. в) Ой руда, руда, руда, ходи, любко, суда,
Та най тебе не цілює ніяка осуда.
Та най тебе не цілює, та най не вбіймає,
Та най мені молодому серце не вриває. (Пітзалавич, Крижорів).
8318. Подивлю ся у долину, в тую роздолину,
Та хто мені зариває мою чорнобриву?
Та най вже і зариває, та най не цілує,
Та най мені молодому серденька не трує. (Коропець).
8319. Присягала, що ня любиш, а я придивив ся,
Що не єден цілував тя, не єден тулив ся. (Біла).
8320. На калині нима цвіту, воробці здьобали,
На дівчині нима краси, хлопці сьцілували. (Лозина, Григорів).
8321. А в кирици нима води, випили воробці,
На дівчині краси нима, сцюлували хлопці.
А у ведрі води нима, бо випили гуси,
На дівчині краси нима, сцюлували джуси. (Страдче, Біла).
8322. Ой де ти сі забавила, десь сі заросила?
Я би тебе не цілував, хоть бис ні просила. (Рибно, Волщів).
Пор. вище ч. 6806.
8323. В полонні тепло вині, вітер сіно сушит,
Як ня стара поцілує, то ня в грудях душит.
Як молода поцілує близько коло хати,
Так ми в грудях полекшає, як би від гарбати. (Ходовичі).
8324. Ой на горі косар косит, вітер сіно сушит,
Як ня старий поцілує, то ня в грудях душит.
Ой на горі косар косит, вітер сіно мече,
Як ня хлопець поцілує, то нїї троха легче.
(Гол. II, ст. 456, ч. 97).
8325. Тай підемо, пане брате, у Лісові хати,
Бо там красна дівчинонька, лиш би обіймати. (Михайловичі).
8326. а) Ой повертай, сивий коню, з гори на долину,
Обіймає тєжкий ворог молоду дівчину. (Іванівка).
8327. б) Ой натискай, сивий коню, з гори на долину,
Ой там козак обіймає молоду дівчину.
Тамто він і обіймає, тамто і цілує,
Аж ся мені молодому серце розкравує. (Красносілі).
8328. Гайта, коню, гайта, коню, тай на долиночку,
Ой не вбіймай, оден дурню, мою дівчиночку. (Русатичі).

Б.

8329. Вічка мої чорнейкії тай обі, тай обі,
Хто вас буде цілювати три рази на добі? (Волосянка).
8330. Ой вже вечір вечіріє, сонце вже колує,
А хтож мене молодую вечер поцілує? (Біла).
8331. Ой піду я до коршмоньки, стану ся у кутку.
Хлопец дівча обіймає, то великий смутку. (М. Яцків).
8332. Ой попід гай злинейкий тешлий вітер віє,
Як ні милий обіймає, аж сердейко мліє. (Домажир).
8333. Ой кувала завуленька у лузі¹⁾ на пеньку,
А хтож мене поцілує таку мацюпеньку²⁾? (Біла).
Іванівці: 1) Лісі. 2) Молоденьку.
8334. Подушочки миховії, хто ме на вас спати?
Личко моє румяненьке хто ме цілювати?
То той буде цілювати, котрий в капелюсі,
То той як раз поцілує, пристане до душі.
(Гол. II, ст. 335, ч. 483).
8335. А хтож моє жито змели, пшеницю спитлює,
А хтож моє білі личко в вечір поцілює?
А я тобі жито змелю, пшеницю спитлюю,
А я твоє білі личко в вечір поцілюю. (Іванівці).
8336. а) Тай до млина дорожечка, до млина, до млина,
А хтож мені житця змеле, того любка нима.
А хтож мені житця змеле, пшеничку спитлює,
А хтож мене молоденьку в личко поцілює?
Та тот буде цілювати, котрий буде годең,
Котрий буде до моего личенька сподобен. (Волчківці).
8337. б) Ой на ставу, на ставочку корито драве,
А хто буде цілювати личенько біляве?
Ой той буде цілювати, котрий буде годең,
Котрий буде до моего серденька подобен. (Тригорів).
8338. в) Ой близейко до білявки, близейко, близейко,
Хтож ня буде цілювати у біле личейко?
Летит ворон з чужих сторон, ситий не голодең,
Той ня буде цілювати, котрий буде годең. (Боберка).
З 2-им купл. пор. Гол. IV, ст. 466, ч. 170.

8339. Післала ня моя мати в город по цибулю,
Прихили ся, мій миленький, най тя поцілую. (Голгочі).
8340. Ой позирай, соколику, у вікно скляное,
Най я тебе поцілюю в личко румяное!
(Гол. IV, ст. 505, ч. 84).
8341. Ци ти, мати, свого сінка у меду купала,
Та щоб я ся твого сінка не націлювала?
(Гол. II, ст. 314, ч. 377).
Пер. Ж. Павлі, ст. 194.
8342. а) Ой по дубю дрібне листе¹⁾, по дубю, по дубю,
Від колись мні поцілював, від тогди ті люблю.
(М. Яцків, Кропив. Н.).
Глядки: 1) Кора груба.
Пер. Гол. II, ст. 414, ч. 492. — Понадто: Коломійки, I, 360 і 2603,
а висше ч. 6609.
8343. б) Загублю ся, моя мати, загублю, загублю,
Від коли ня поцілював, від тогди го люблю.
Від коли ня поцілював в личенько біленьке,
Від тогди мов личенько як мед солоденьке. (Біла).
Пер. Гол. IV, ст. 473, ч. 217.
8344. б) Ой кувала зазулечка я в лісі на дубю,
Від колис ні поцілював, від тогди ті люблю.
Від колис ні поцілював я в біле личенько,
Тай від тогди погибас за тобов серденько. (Чортовець, Коропець).
8345. А я того хлопця люблю в чирвонім ринени,
А я іго поцілюю — пристаи до мени. (Сороки).
Пер. висше ч. 6371.
8346. А я того хлопця люблю, що жовті¹⁾ кучері,
Як він мене поцілує, не треба вечері. (Біла).
Завалів: 1) Ой у мого миленького дрібненькі.
8347. Ище свого миленького личко поцілюю,
Таке личко солодоньке, що го три дні чую. (Кропив. Н.).
8348. На високій полонині сама сіно гребу,
Кой ня любко поцілує, солодше від меду.
(Гол. II, ст. 445, ч. 649).
8349. Ой хто мене поцілює, а все нещиренько,
Давно мене цюлувало любов серденько.
Ой як мене поцілював хлопець молоденький,
Від тогди ми на сирденьку як мід солоденький. (Врб.).

8350. Я такого хлопці люблю, що вуси сіють сі,
Я в лице го поцілюю, а очі сьміють сі. (Нивниці, Ямниця).
Пор. висше ч. 6351 і 6366.
8351. Ой того я хлопця люблю, що в чорній свитині,
Поцілював вчора вечер, поцілює нині. (М. Яцків).
Пор. висше ч. 6365—6366.
8352. А я того хлопця люблю, що в каплюшині,
Як ні вчора поцілював, солодко до нині.
(Баятичі, Волчнів, Іванівці, Желдець).
8353. А як мене поцілював хлопец в кашкетині,
То так мені сьмішно стало, сьмію ся до нині. (Біла).
8354. Ой¹⁾ я того хлопця люблю в синім²⁾ каплюсі,
Поцілював мене вчора, а³⁾ нині сьмію сі.
Ой що кому тото шкодит, що кому хибує,
Ой що мене файний хлопец в таньши поцілує.
Ой що кому тото шкодит, ой що кому ваєт,
Ой що мене аж два хлопці до дому провадєт. (Шибалин).
Біла й Іванівці (лише 1-ий куп.): 1) А. 2) Синім. 3) Як ні вчора поцілював, до.
8355. Ой не сідай на лавицю, лавиці тоненька,
Ой не цюлюй біле личко, бо сі дивит ненька. (Ямниця).
8356. Прийде, прийде, мій миленький, я те сі надію,
Най те в ночі поцілюю, бо у день не сьмію. (Іванівці).
8357. А я тебе, мій миленький, в личко поцілюю,
Як ни в тоту неділеньку, да хоть у другу. (Кропив. Н).
8358. Болит мене головонька, треба повивати,
Коби дали миленького хоть поцілювати. (Іванівці).
8359. Від колєс мні, мій миленький, зачєв цілювати,
Від тогди ні темна нічка¹⁾ не може стримати. (М. Яцків).
Григорів: 1) Рідна мати.
8360. Ой банно ми, мій миленький¹⁾, ой банно ми, банно,
Ой що²⁾ нов біле личко цілуване давно.
Ой ни давно, моя мила³⁾, ни давно, ни давно,
Цілуване твоє⁴⁾ личко у неділю⁵⁾ рано. (Чорні Ослави).
Гвізд: 1) Банно мені, каже, банно. 2) Уже. 3) Моя донько. 4) Біле.
5) В неділеньку.

8361. а) Ой мій милий чорнобривий, а як же, а як же!
Я з вечера поцілую, на розсвіті также.
Я з вечера поцілую, щоби легко спати,
На розсвіті поцілую, щоби рано встати.
(Гол. II, ст. 321, ч. 412).
8362. б) З вечера п'я поцілуєш, щобиш добре спала,
На розсвіті поцілуєш, щобиш рано встала. (Кропив. Н.).
8363. в) Ой любив я свою шлу¹⁾, а²⁾ якже, а³⁾ якже,
Із вечера²⁾ поцілую, в опівночі⁴⁾ также.
Із вечера²⁾ поцілую, щоби⁵⁾ добре спала⁶⁾,
В опівночі⁷⁾ поцілую, щоби рано встала⁸⁾. (Кобак).
Печеніжик: 1) А я того дівча люблю. 2) Ва. 3) Я го в вечер.
4) А на ді дньом. 5) Би си. 6) Спало. 7) А досвіта. 8) Щоб ра-
ненько встало.
Пор. Жег. Павлі, ст. 108.
8364. Ой у млинї два каменї, і їй оба питлюют,
А я маю два любочки їй оба мї цюлюют. (Невід.).
8365. Ой піду я на майдан бураки копати,
Кому схожу, тому дам личко цілувати. (Ямниця, Біла).
8366. Ой кувала зазуленька тай кувала куку,
Цілуй мене, мій миленький, молоденьку в руку. (Ямниця).
8367. Через пень, через пень, через колодочку,
Поцілуй мій, мій миленький, в саму бародочку. (Кайніани).
8368. Як я була мала, мала¹⁾, пасла я корови,
Мене хлопці цюлювали на сирид дороги. (Хотинь, Григорів).
Гвид: 1) Молоденька.
8369. Нема личка, нема личка, лише половичка,
Сцілувала, зобіймала біда невеличка. (Кропив. Н.).
Пор. Гол. II, ст. 280, ч. 184.
8370. Качки жито сталували¹⁾, хто-ж го буде жати?
Хлопці личко²⁾ сцілували, хто-ж мї³⁾ схоже взяти? (Вовків).
Павлик: 1) Видоптали. 2) Дівча. 3) Го.
8371. Курила ся доріженька, курила ся курно,
Не еден ся націлував ного личка дурно. (Кропив. Н.).
8372. а) Ой так мене мій миленький та націлював ся,
Як соловії у садочку ягід надзюбав ся. (Ходовичі).

8373. б) Як я собі нагадаю, як то було вразу,
Як сі пила горіхойка коло перелазу.
Як я собі нагадаю, як то було давно,
Не еден сі націлував мого личка дармо.
Не еден сі націлував та наобіймав сі,
Як соловії по садочку ягід надзюбав сі. (Батятичі).
8374. А як мий поцілує, так як намалює,
А як чужий поцілує, то личко зблякує. (Охримівці)
8375. а) Як ті¹⁾ любка поцюлює, то як пеналює²⁾,
А як яка біда цмокне, як ходаком лопне! (М. Яцків).
Єзупіль: 1) Ой як. 2) Намалює.
8376. б) Як ми любко поцілює, три дні личко чує,
Як ми яка біда цмокни, як ходаком лопни. (Іванівці).
8377. Онде шій везе гній поза окопеска,
Заталапав вуса в гній: Дай, Мариська, пєска. (Біла).
8378. Я такого хлопця люблю, як гречіна паска,
Я го тоди поцілую, коли моя ласка. (Кульчиці).
8379. То я би ти, шій миленький, сорочину вшила,
Як бис івшу поцілував, я би тя лишила. (Мшанець З.).
8380. Ой не сідай коло мене¹⁾, бо ти лавку зломити²⁾,
Ти³⁾ сам личка не цілуєш, другому борониш. (Біла).
Жураки: 1) На лавицю. 2) Бо ї переломити. 3) І.
8381. Як я собі нагадаю, як то було нєраз,
Яке було цілюване нєжи нами нєраз. (Іванівці).
8382. Цілював єс, шій миленький, губки прилипали,
Тепер мені твої губки від серця відпали. (Волчківці).
8383. Ой не рубай, ой не теши зеленого дуба,
Ой не цюлуй, не обіймай, коли ти не люба. (Григорів).
Пор. Гол. II, ст. 213, ч. 37.
8384. Ой науною, мамуненько, пасла я корови,
Поцілував ми окомаи посеред дороги. (Охримівці).
8385. Поведу я в воду коня, кінь на воду дус,
Ой най мене леда біда в лице не цілує!
Поведу я в воду коня, кінь на воду свискат,
Най ді мене леда біда рукона не стьскат!
(Гол. II, ст. 425, ч. 548—549.)

8386. а) Ой минає не полинька, минає, минає,
Що ні любко ни цюлює, ані вобіймає. (Горожанка).
8387. б) Ой вже трета неділенька минула, минула,
Що дівчина з козаченьком на розмові була.
Уже трета неділенька минає, минає,
Мене милий не цюлює і не обіймає. (Батягичі).
8388. Ой Содома нема в дома, нема паничейка,
Нема кому цілувати білого личейка. (Запитів).
8389. Ой хмурит сі, тай бурит сі, я ся бою дожджу,
Хто поведе ня до дому, як я ся опожджу?
Хто поведе до домочку, дам пів золотого,
А хто мнї тай постелит — личка румяного. (Ж. Павлі, ст. 197).
8390. Ходит дівка по потоці, вітмає гоцки :
А хтож мене поцілює, дам капусти з бочки. (Бабухів).
8391. Ой я з гори на долину катулю, катулю,
Котрий мене поцілює, тому дам цибулю. (Страдче).
8392. Кобис мене поцілював тай мою дитину,
Я би тобі записала за городом ниву.
Кобис мене поцілював тай мою Марисю,
Я би тобі записала коровницю лисю.
Кобис мене поцілював тай мою Парасю,
Я би тобі записала коровницю ласю. (Войничів).
8393. Або, любку, цілюй личко, або позволь кому,
Та най не йду що вечера сумненька до дому.
Ой не буду цілювати ані позволети,
Такої будеш, моя мила, сумненька ходити. (Войничів).
8394. Ой на горі, на гороньці висіла китайка,
Цілували дівки в лиці того полатайка.
Одні зго цілували, другі ся дивили :
Які в тебе, полатайку, вочи чорнобриві ! (Дусанів).
8395. У нашої господині драби ночували,
Як ї дали торбу муки, всю ніч цілували. (Ж. Павлі, ст. 200).
8396. Тай у моїм городчику зацвили инлички,
Були в мене, моя мати, з ночі коліднички.
Ой та були, каже, були, тай колїдували,
Тай уни ні, моя мамко, всю ніч цюлювали. (Баня Березів).

8397. Ой бодай ти, парубочку, кілька наконзав сі,
Та кілька ти ного личка та націлював сі. (Іванівці).
8398. Прийшла куна до куми, куна має ниски :
Покинь, куно, нити ниски, цюлуймо сі в ниски. (Лозина).

14. Краса.

Біляві.

А.

8399. а) Ти білявко, білявочко¹⁾, ти білявко²⁾ біла !
Чи ти в полі не робила, щос не обгоріла ?
Та³⁾ я в полі ой⁴⁾ робила тай⁵⁾ робити буду,
Та³⁾ я роду біленького⁶⁾ тай біленька⁷⁾ буду. (Волосів).
Іванівці: 1) Ой дівчино, дівчинонько. 2) Чо ти така. 4) Та. 5) І.
6) Білявого. 7) Чорнява не. — Григорів: 1) Ой дівчино, дівчинонько.
2) Чом ти така. 3) А. 4) Все. 5) І. 6) Білявого. 7) І білява. —
Ямниця: 6) Білявого. 5) Чорнява не.
Пор. Коломийки, I, ч. 84.
8400. б) Ой білява білявонько, чо ти така біла,
Чи ти в поле не ходила, чи в дома сиділа ?
А я в полі і ходила і ходити буду,
З біленькогом роду була, біленькою буду. (Ситків, Львів).
8401. в) Ой білявко, білявино, чогос така біла ?
Чи ти в поле не ходила, чи не обгоріла ?
Ой у поле я ходила, у полі робила,
Тільки своє біле личко хусточков накрила. (Кульчиці).
8402. г) Ти дівчино русвая, ти дівчино біла,
Ци ти в полі ни робила, шо ти ни згоріла ?
Ой я в полі тай робила, я в полі візала,
Як соничко пригрівало, я си накривала.
Та я в полі та робила, чиріз полі ішла,
В кирницях си умивала, шобим була біла.
В кирницях си умивала, шобим була біла,
По під ручкум си дивила, шобим ни згоріла. (Орелець).
8403. д) Кадук тебе парував, дівчино кохана,
Чи ти в полю не робила, щос така румяна ?
Хоть я в полю не робила, то я бички пасла,
В холодочку полежала, щоб я була красна. (Григорів, Холоїв).

8404. е) Ти дівчино білявино, чонось така біла,
 Чи ти в поле не ходила, щось не обгоріла?
 А я в свої матусеньки такий гаразд мала,
 Що я в поле не ходила тай не обгоряла.
 А я в свої матусеньки лишень бички пасла,
 Та ходила по під бучки, щоби була красна!
 (Гол. IV, ст. 470, ч. 198).
8405. ж) Ай дівчино, дівчинонько, ти дівчино біла,
 Ци ти в поли не бувала, же ти не вгоріла?
 А я в поли не бувала, тай бичків не пасла,
 Мене мама годувала, щоби була красна.
 Мене мама годувала, в папір завивала,
 За богачи готовила, за жебрака дала. (Вороблевці).
 Пор. Коломийки, I, ч. 824 і II, ч. 3311.
8406. з) Ой білява білявочко, ой білява, біла,
 Цис ти в полю не робила, щос не вобгоріла?
 Ой я в полю тай робила, пшениченьку-м жала.
 Тільки-м своє біле личко в папір завивала.
 Ой я в поли не робила, но-м корови пасла,
 Шо садочку в холодочку, щоби була красна. (Постолівка).
8407. і) Ой білява білявочко, чогос така біла?
 Чи ти літом ни робила, чи хліба ни їла?
 А я літом гобробила, пшеничний хліб їла.
 Білявого роду-м була, такої буду біла! (Батятичі)
8408. к) Білявая білявочко, чем ти така біла?
 Чи ти в полі не робила, щось не обгоріла?
 Чи ти в полі не робила, корови доїла,
 Молоком ся умивала, щоби була біла?
 А я в полі все робила і буду робила,
 Но така вже моя врода, шо все буду біла. (Грасносілці).
8409. а) Стоїт верба серед села¹⁾ гіяява, гіяява²⁾,
 Ой тож³⁾ ни сі подобала⁴⁾ дівчина білява⁵⁾. (Журавно).
 Дусанів: 1) Ой гіяява березонька. 4) Сподобала. — Іванівка:
 2) Ей гіяявка, пане брате, гіяявка, гіяявка. 3) Там то. 4) Сподобала.
 5) Білявка. — Дрогобич: 1) Ой гіяява ябліночка. 4) Сподобала. — Па-
 січна: 1) Ой гіяява калинонька. 3) Ой то. 4) Сподобала. — Нивці:
 1) Ой гіяява березонька. 3) Там то.
8410. б) Ой гіяява черешенька, гіяява, гіяява,
 Там то ни ся сподобала дівчина білява.

Ой гілява черешенька, а ще гілявішша,
Файна дівка білявая¹⁾, смаглява²⁾ файнішша. (Біла).

Черняхівці: 1) Досить файна дівка біла. 2) Чорнява.

8411. в) Ой гілява березойка, гілява, гілява,
Там то ми сі сподобала дівчина білява.
Там то ми сі сподобала, як корови гнала,
Ни ніг я ї зачипити, бо мати стояла. (Лапаївка .
8412. Відти гора, відти гора, а відти долина,
Межи тими горошкани моя білявина. (Солуків, Боберка, Сугрів).
8413. Чи мнї так люде судят, чи мнї так Бог дав,
Що я собі за річкою білявочку вибрав. (Ж. Павлі, ст. 184).
8414. Перебриду тричі річку, тай тоту ростоку,
Та я люблю білявину тонку, не високу. (Кропив. Н.).
8415. Пішла моя білявина горі ясним ледом.
Ще солодша білявина, як колачі з медом. (Кропив. Н.).
8416. Таку маю білявину, як ружова квітка,
Що ся мною ни завстидат ні мама, ні тітка. (Кропив. Н.).
8417. Ой то я си та полюбив дічану біленьку,
Не жаль ми ся похвалити, що маю миленьку. (Кропив. Н.).
8418. а) Ой білявко, кучерявко¹⁾, білявко небого,
Та бо²⁾ таких білявочок на світі не³⁾ много. (Боберка).
Кропивник Н.: 1) Білявино. 2) Вже. — Голочі: 1) Ой білявко,
білявочко. 2) Ой е. в) Ще. — Жураки: 1) Білявочко. 2) Відай.
8419. б) Ой біленька-с білявочко, тай білява-с білько,
Тебе бим сі не налюбив, хоть бим любив тільки.
Ой біляна-с, дівчинонько, білява-с, небого,
Та вже таких білявочок на світі не много. (М. Яцків).
8420. Тота моя білявенька, що в пишалку грає,
За чужими волойками, бо своїх не має. (Розлуче).
8421. Тота й моя білявенька, тота й моя слава,
Що червона полятичка, ще й затяга пава. (Розлуче).
8422. Свечу воду, свечу воду, а вода арданцька,
Таку маю білявину, як дітина панцька. (Солуків).
Пор. вище ч. 7056.
8423. Сидит голуб коло води, голубка на кладці,
Скажи мені, білявино, що маєш на гадці? (Боберка).

8424. Сеї тої, сеї тої, та черемуської,
Та не було и не буде білявки такої.
Та не було и не буде білявки такої,
Аби менї розповіла вшиткі гадки мої. (Уйбард).
Пор. Коломийки, I, ч. 1149.
8425. Ай мило ся повороти, на тот бік дивити,
Ци не вийде білявочка овечки довти. (Волосянка).
8426. Ой туду, каже, туду, ай тудуду дайна,
Внеси ми в поле їсти, білявинко файна. (Мізунь).
8427. Ой дубинко зелененька, дубинко, дубинко,
Та внеси в поле їсти, файна білявинко. (Острів).
8428. Вечір близько, сонце низко, чей до дому зайду,
Чей я своєю білявочку здоровеньку найду.
Коби моя білявочка здорова, здорова,
Тоби була вечерочка готова, готова. (Ж. Павлі, ст. 189)
8429. Дякую ти, біла дівко, за той пугар вина,
Що єс на ня поклонила коло шаґавина.
Дякую ти, біла дівко, дякую, дякую,
За того ті не дякую, що в світі бідує. (Уйбард).
8430. Ой на моїй постілоньці соломка, соломка,
Ой будем ся цілювати, білявко солодка. (Підбереже).
8431. Ой ти гаю зелененький, ти гаю, гаєнку,
Ходи з нами за волами, файна білявинко. (Мізунь).
8432. Ай дубино зелененька, дубино, дубино,
Піди з нами за водами, файна білявино. (Перегінсько).
8433. Ой заграю на піщавку, заграю на гайду,
Де я своєю білявинку з волоньками найду? (Кропив. Н.).
8434. А я вийду тай си стану в мою дубиночку,
Ци ти ввиджу, білявино, аж на кічарочку? (Кропив. Н.).
8435. Не бій ти ся, білявице, студеної роси,
Сам ся заую, тебе вбую, а сам піду босий.
(Гол. II, ст. 454, ч. 693).
8436. Якєс біда приовіла, що на горі наші,
Вже зайшла воли пасті білявочка наші. (Журанк).
8437. На високій полонинї пощібана роса,
Ба хто її та пощібав? Білявиця боса.
(Гол. II, ст. 454, ч. 692).

8438. Ой бодай ся завалила тота завалина,
Щоби по ній не ходила моя білявина. (Кропив. Н.).
8439. Ой білявко, прихілявко, прихіли сі д мині,
Як сі мати прихіляє д маленькій дитині.
Як сі мати¹⁾ прихіляє дитину плекати,
Прихіли сі, білявочко²⁾, личко цілювати. (Росівна, Нивиці).
Завалів: 1) Ой мати сі. 2) А ти ми сі прихили.
8440. Заречу ся їсти чісок і гірку дмавку,
Лишень я ся не заречу любити білявку. (Хотінь).
8441. Нині голя, вчора голя, а всеж тото голя,
А всеж тото через тебе, ти білявко моя. (Довга Войничівська).
8442. Як би не ти, білявинко, та не твоє личко,
Не носив би я в кишени червоне ябличко. (Рахивя).
8443. Ой я пуцу вбаріночок в тої полонинки,
А ти плив, вбаріночку, аж до білявинки. (Солуків).
8444. А я ішов горі селом, чорт у вербу ковтув,
А мені ся причувало, що куратор гойкнув.
Ай бо тото не куратор, ай бо тото біс, біс,
А я своїй білявчині подарунки ніс, ніс. (Волосянка).
8445. Ой я свою білявину до ніста поведу,
Та не схоче пиво пити, я їй купю меду. (Кропив. Н.).
8446. Та ти вийди, душко біла, та з нової хати,
Ой чи дужа, чи здорова, що ти не видати. (Тухля).
8447. Ходи сюда, білявино, ходи сюда, ходи,
Напемо ся із кивиці студеної води. (Кропив. Н.).
8448. Чому вікна побіліли, чи на дворі мороз?
Чому тебе, білявчино, видітоньки не мож? (Волосянка).
8449. Ой вірлова головочка, ястрябові очи,
Повідж, повідж, білявино, а дес була сночи? (Волосянка).
8450. Ой та вийди, білявинко, та най те не кличу,
Та най твою пшениченьку по кілю не тичу. (Рахивя).
8451. Ой та вийди, білявинко, та вийди, та вийди,
Аби я ти не наробив коло хати біди.
Велику ти бідку зробю, коноплі підкошу,
Куда люди йдуть до церкви, туда порозношу.

Будут люде йти до церкви Богу сі молити,
Будут твої колопенські ногами місити. (Рахня).

8452. Не сам іду, коня веду, білявко немого!
Огворай ми воротенця, не бій ся нікого!
(Гол. II, ст. 412, ч. 482).
8453. а) Як я ішов до білявки, то я падав з лавки,
Як би падав, так би гадав, що я вже в білявки
(Боберка, Медичні).
Пор. Гол. II, ст. 482, ч. 584 і IV, ст. 492, ч. 28.
8454. б) Як я ходив до білявки, то я падав з лавки,
Як я падав, то я гадав, що я у білявки,
Як я падав, то я гадав, що ще не забив ся,
Таки з мене гультай буде, хоть я й оженив ся. (Нивці).
8455. Як я собі спогадаю, як я собі свисну,
Як я свою білявочку за рученьку стисну. (Нивці).
Пор. вище ч. 6194.
8456. Тай кортіло с товаришии, кортіло, кортіло,
Я вціпнути білявочку за біленьке тіло.
Білявочку зачіпаю, білявка си дусь,
А най тобі, білявочко, сго матір мордусь. (Усте).
8457. Ой ци, коню, підо мною, білі в тя копита!
Не една білявочка через мене бита.
(Гол. II, ст. 265, ч. 101).
8458. А я з гори на долину у суху діщину,
Тяжкий воріг обіймає мою білявину. (Кульчичі).
8459. Ой ти хлопец і я хлопец, ступай на долину,
Та най ніхто не вбиймає нашу білявину. (Вороблевичі)
8460. Ой сїдаю на коника, їду в полонину,
То най дурень не цілує мою білявину. (Кропив. Н.).
8461. Ой на гуті траву кошу, на гуті, на гуті,
Та я лишив білявину та на баламуті. (Кропив. Н.).
8462. Ой не ходи, пане брате, до тої білявки,
Бо білявка виссе личко, не треба і пявки. (Хотінь).
8463. А в білявки нема лавки, ввержена вірнина,
А білявку забавляє малейка дитина. (Волосянка).
8464. Ай конику воронейкий, їхати ми тобов,
Білявчино молодейка, то ми жаль за тобов! (Волосянка).

8465. Попід гору високою біг баранец дикий,
Не покину білявину, бо ми жаль великий. (Іванівці).
Пор. висше ч. 6232.
8466. Ой шкода тя, білявчино, шкода ти, шкода тя,
Бо на твоїй сірчавії пів копи заплаця. (Волосянка).
8467. Ой білява, товаришу, білява, білява,
Під явором двелененьким ніжки умивала. (Солуків).
8468. Ой дубинко зелененька, дубинко, дубинко,
Як ти маю заспівати, красна білявинко? (О. Коцми).
Пор. Коломийки, I, 1439.
8469. Ой помалу, товаришу, ломит сі лавинка,
Ой ходімо на гуляне, пішла білявинка. (Солуків).
8470. Попід тоті сині гори мальовані хрести,
Туда будем, товаришу, білявинку везти. (Рахня).
Пор. Коломийки, I, 2347.
8471. Куди будеш, брате, іти, з нею говорити,
Кажі моїй білявини: Буду ся жениги.
(Гол. II, ст. 435, ч. 596).
8472. Полонинов із під Кут ішли два Вірмени,
Скажи мені, білявочко, чи підеш за мене? (Орелень).
Пор. Коломийки, I, 210—211.
8473. Ей писав бим лист до Відні, писав бим до Риму,
А щоби ми дозволили взєти білявину. (Михайловці).
8474. Ой не бій ся, білявонько, не буду тя бити,
Припалас ми до серденька, буду тя любити. (Хогінь).
8475. А я собі поворожу на зеленім бобі,
Хиба умру та не піду, білявчино, д тобі. (Волосянка).
8476. Ой червона калиночка від вітру ся гонит,
А десь моя білявина по касарнях ходит. (Кропів. Н.).
8477. У білявки суць дві лавки, далеко ходити,
Ой вже ми ся, ма білявко, лишиме любити. (Волосянка).
8478. Та зелена полонина тай зелений явур,
Любив єм ті, біла дівко, най тя любить дявул. (Уйбард).
8479. Ой не сам я тото видів, люде ми казали,
Що за мойов білявинов снопки вєзали. (Солуків).

8480. Ой чого ся вигинаеш, тононька лавочко ?
Ой повіч ми, що ся гніваш, моя білявочко. (Кропив. Н.).
Пор. вище ч. 7995. Надто: Гол. II, ст. 279, ч. 183.
8481. Ой чо ти сі вигинаеш, ти дубова лавко ?
Скажи мені, що ті болит, солодка білявко. (Бабухів).
8482. А чому сі не погинаш, кедрова лавинко ?
Чом не скажеш, що ті болит, файна білявинко. (Солуків).
8483. Ой дубино зелененька, дубино, дубино,
Відки ті сі надіяти, файна білявино ? (Михайловичі).
8484. Ой за дутки, та за дутки, за чотири гроші,
А деж ви ся забавили, білявки хоромі ? (О. Коцан).
8485. Солодка на білявчино, солодка, солодка,
То ми ручки обламала жидівська колодка. (Печеніжкн).
8486. Ой дождж іде, роса паде, смаглява не дбає,
А білява сидит дома, сорочки не має.
Ой бо пішла смаглявая та до білявої :
Та ми ножич, смаглявая, сорочки білої. (Тухля).
8487. А білява хуста прала, а чорнява мітки,
А рудая виглядала, чи не йде хто звідки. (Біла).
8488. Білявая уроди сі, чорнявая вдаї сі,
Жибн з тебе, дівчинонько, ніхто ни сьміяв сі. (Іванівці).

В.

8489. Дивуют ся мені люди, що я така біла,
Чом мене ся не питают, яка мені біда.
А я мушу рано встати, а пізно лягати,
Як я маю на личеньку файно виглядати ? (Біла).
8490. а) Дивуют се мені люди, що я така біла,
А я в поле не ходила, но-и в дома сиділа.
Дивуют сі мені люди, що я така красна,
А я в поле не ходила, но-и ягнята пасла. (Охримівці).
Пор. вище ч. 8399—8408.
8491. б) А я в своїй мамуненьки коровицю пасла,
Молоком се вишивала, щоби була красна.
А я в своїй мамуненьки молоко доїла,
Молоком се вишивала, щоби була біла. (Охримівці).

8492. Коло мого городенька зацвила руженька,
Білявого любка маю, самам білявенька. (Ж. Павлі, ст. 184).
8493. а) Біленькам ся уродила, біле личко мое,
І біленький мій миленький, біленькі сьмо вбоє. (Підбереже).
8494. б) Ой ти Йване, білий пане, біле личко твоє,
Біле твоє, біле моє, біленькі вобоє. (Костільники).
8495. Ой білявий парубочок, білявий, білявий,
Я би єго не любила, щоб не кучерявий. (Таурів).
8496. А мій милий як сніг білий, а я жовтокоса,
А до мене хлопці лишнут, як качки до проса. (Куропатники).
8497. Не диви се, парубоньку, що дівчина біла,
А дівчина ціле літо в холоді сиділа. (О. Коцан).
8498. а) Ой як хочеш, мій миленький, щоби була біла,
Купи мені парасольку¹⁾, бим²⁾ не обгоріла³⁾. (Дрогобич.
Кропивник Н.: 1) Капелюшок. 2) Щоб. — Біла: 1) Капелюшок
2) Щобим. 3) Не вгоріла.
8499. б) А як хочиш, мій миленький, щоби була біла,
Купи мнї парасолю, бим ни обгоріла.
Чикай, моя миленькая, най продам фасолю,
Та я тобі за фасолю купю парасолю (Грг).
8500. в) Та як хочеш, мій миленький, щоби була красна,
Купи мені мішок булок таї горнєтко масла.
Та як хочеш, мій миленький, щоби була біла,
Купи мені парасольку, щоби не вгоріла. (Кнігинин).
8501. Ой піду я лісом трісом, форостом ломаним,
Хочу щісте трібувати за хлопцем білявим. (Ніжнів).
8502. Подивіт ся, дівчатонька, який мій миленький,
По за уха кучерики, на личку біленький. (Біла).
8503. Ой мож знати, мож пізнати, котрий мій милейкий.
Вусок чорний, стан високий, на личку білейкий. (Боберка).
8504. Я такого хлопця люблю в червонім ремени,
Він біленький, а чорненька, подобен до мене. (М. Яцків).
8505. Ой яренька пшинченька, яренька, яренька,
Задав милий доганоньку, що я ни біленька. (Жуків).

Румяні.

8506. Пасут вівиці на дубрівці, де се зеленіє,
Таке дівча хлопці любет, що се румініє. (Жур.).
8507. Ой то моя білявина, то моя, то моя,
Шо від личка румяного яснїє ся вбора. (Кропив. Н.)
8508. Ай то в мене білявочка, ай то в мене душка,
Як червона гарасівка коло капелюшка. (Нагуєвичі).
Пор. Коломийки, I, 1736—1737.
8509. Ой дівчино, дівчинонько, чогос так румена?
Мене мама породила, як камина ивила. (Ямниця).
8510. Бодай тебе, бодай мене, бодай нас обов,
Яке в тебе, таке в мене личко румянов. (Нагуєвичі).
8511. Ой дівчино румяненко, люби ми блідого,
Та най я си зарумяню личенько до твого. (Явче).
8512. Ой з'їздив я всю країну коньом вороненьким,
Не находив дівчиноньки з личком румяненьким.
(Гол. IV, ст. 452, ч. 63).
8513. Сорочечка та лляненька, ни¹⁾ Їйшиваненька,
Дав ми милий доганочку, щом не румяненька. (Кропив. Н.).
Дрогобич: 1) Ой тононька кошулина тай.
8514. а) То й у моїм городочку зацвила кокошка,
Я такого хлопця люблю, що румяний трощка. (Кропив. Н.).
8515. б) Геї там в лісі при дорозі дьобала кокошка,
А я того дівча люблю, що дьобате трощка. (П. Ст. Б. 1865).
Пор. Коломийки, II, ч. 5579 і висте ч. 6357—6358.
8516. А ній милий чорнобривий на личку червоний,
Як ся цісар довідає, возьме го до коний. (Біла).
8517. Ой по горі, по долині росипав квасниці,
А я того хлопце люблю, що червоні лиці. (Григорів).
8518. Ой піду я до долини, наложу калини,
Таке в него миленького личенько румени. (Загізде).
8519. Їй Іваньцю Подолявцю¹⁾, куни²⁾ ми румяньцю,
Ой най ся нарумяню³⁾ в неділю до танцю.
В суботу се румявила⁴⁾, в неділю гуляла,
В понеділок Іванови⁵⁾ румянок⁶⁾ віддала. (Голгочі).
Печеніжин: 1) Кажє, Йванцю. 2) Позич. 3) Я в суботу на роботу.
— Волосів: 2) Позич. 3) У суботу на роботу. 4) У суботу тай робила.
5) Іванкови. 6) Румянець. — Нижнів: 1) Кажє, Йванцю. 2) Позич.
3) Зарумяню. 5) Рано встала. 6) Румянець.
Гор. Коломийки, I, ч. 8 і 666.

8520. а) Ой війду я за вороти тай си задумаю :
 А хтож мене засватаї, шо волів ни маю ?
 Богач буди вінувати кіньями та волами,
 Мене нелька відвінуге чорними бровами.
 Моя брова, шо варт вола, а друга другого,
 Моє личко чирвоеньке, шо варт чирвоного. (Орелець).
 Пор. Коломийки, II, ч. 4926.
8521. б) Ой коби шні тот узев, шо брав вчера в данец,
 Дав би дедя пару волів тай молока гарнец.
 Дав би дедя пару волів, корову з рогани,
 А дівчину молоденьку з чорними бровами.
 Одна брова варта вола, а друга другого,
 Її личко румененьке варта золотого. (Вергомет).
8522. Ой ци я ти ни казала тай ни говорила,
 Ой ци я ти румяного личка боронила? (Явче).
8523. а) А мій милий як сніг білий, а я як калина,
 Як бим пішла по під стріхи, то бим запалила. (Куропатники).
8524. б) Моє личко, як яблочко, другеє як карта,
 А ти мене, еден дурню, любити не варта.
 Моє личко як яблочко, другеє як калина,
 * Як бим стала коло тебе, то бим запалила. (Біла).
 З 1-им купл. пор. вище ч. 6759.
8525. Тече вода з під города, впадає в керничку,
 Чому тобі, дівчинонько, нема цьвіту в личку ?
 Ой мала я цьвіток в личку тай ем го згубила,
 Через тебе, оден дурню, що ем тя любила. (Русягичі).
8526. Чому поле не дзелене, бо вно не гносне ;
 Чому личко не румяне, бо оно съвячене.
 Треба поле нагноїти, вно би дзеленїло,
 Треба личку пошавївку, вно би румянїло. (Розлуче).

Мальованє.

8527. а) Молодиці, як зірницї, дівчата як сонце,
 Лиши би їх малюватц, ставити в віконце. (Кропив. Н.).
8528. б) Молодички ек зірнички, дівчата ек сонце,
 Написав бих на папери, прибив на віконце.
 Написав бих на папери, паперю ни маю,
 Пішов би я аж до Львова, дорїжки ни знаю. (Ясенів Гор.).
 Пор. Коломийки, I, 712 ; II, 5557 і вище ч. 8061—8063.

8529. Чи так у вас як у нас мури ся мурують?
Чи так у вас як у нас дівки ся малюють?
8530. Дівчина сі зажурила, що не чорнобрива:
Трохи саджі, трохи мила, буде чорнобрива. (Волосів).
8531. Ой у місті на риночку¹⁾ білява гуляла²⁾,
Купервасу³⁾ купувала, брови малювала.
Купервасу³⁾ купувала, а в тім крайніш⁴⁾ дому,
Та просила Жидівочку: не кажи нікому. (Волосів).
Жураки: 1) Я в містечку Берестечку. 2) Дівчина стояла. 3) Ка-
первасу. 4) Я в тисовім.
8532. Чесала сі гребінцем, а потому щітков,
Тай настила брови медом, парухи позлітков. (Ясенця).
8533. Молодая дівчинонько, тось ми ся надала,
Тебе мати не родила, а йчо малювала. (Денисів).
8534. Мені люде дивують се¹⁾, що я здоровица,
Бо²⁾ я собі калиною натираю лица.
Калиною натираю, водою змиваю³⁾,
Не дивуйтеся мені люде, що здоровле маю. (Бобак).
Подусильна: 1) Дивують сі мині люди. 2) А. 3) Водов сі змиваю.
8535. Кажут люде в Белелуї, що я си малюю,
В мене личко як яблучко, бо я не хорую.
На що мені малерика, в мене малер дома,
На що личко малювати, я в личко здорова. (Русів).
8536. а) Ой чиж тебе¹⁾, дівчинонько, маляр намалював²⁾,
Що на³⁾ твоє⁴⁾ біле личко⁵⁾ фарби не жалував.
Маляр мине⁶⁾ не малював⁷⁾, тільки⁸⁾ Господь з неба⁹⁾,
Бо я бідна сиротонька¹⁰⁾, шіні краси¹¹⁾ треба¹²⁾. (Постолівка).
Будців: 1) Котрий тебе. 6) Малював ми. 7) Фарбував ми. 8) Я сам.
12) А на мсе біле личко фарби не потреба. -- Біла: 1) Ой дівчино. 2) Тя
малював. 4) Твої. 5) Чорні брови 8) Лише. 10) Сиротина — О. Коцан:
6) Мене маляр. 4) Хварби ми не треба. 12) Мене маляр намалював з ви-
сокого неба. — Ічавівка: 8) Але. 10) Мені бідні сиротонці. 11) Красно-
товьки. — Голгоці: 6) Мене маляр 8) Іно. — Журів: 1) Ей ци тебе.
2) Малір вималював. 6) Мене малір. 11) Краси мині.
Пор. Коломийки, II, 2999.
8537. б) Ой у поли керниченька дильом дильована,
Здає ми сі, файна любко, щос намалювана.
Ой то мене малювали два ангели з неба,
Тай таку ми красу дали, якої ми треба.
Ой то мене малювали тай два ангелочки,
Таку мені красу дали, лиш до подобочки! (М. Яцків).

8538. в) Ой ходжу я по під гай, у гай не дивю сі,
Кажут люди, що я нероб, що я малюю сі.
На що мені купувати, личко малювати,
Коли мене малювала моя рідна мати.
Коли мене малювали три ангели з неба,
Таку мені красу дали, кращої не треба. (Люча).
8539. г) Ой у полі¹⁾ кирниченька²⁾ дильом дильована³⁾,
Здає ми са⁴⁾, дівчиновько⁵⁾, щос намальована⁶⁾.
Мальована, еден дурню⁷⁾, але не для тебе,
Які⁸⁾ були мясниченьки⁹⁾, не був же¹⁰⁾ ти в¹¹⁾ мене¹²⁾.
Які були мясниченьки, яка була весна,
А тепер ты песя наша до мене принесла. (Біла).

Дусанів (лиш 1-ий куп.): 1) Ой є в полі. 3) Вкола мурована.
4) Кажут хлопці. — Вороблєвичі (лиш 1-ий куп.): 1) Ай у полі. 6) Намальована. — Буцнів (лиш 1—2 куп.): 2) Тече вода зпід города. 5) Моя мила. 6) Що ти мальована. 7) Фарбована. 8) Бо як. 9) Вакаціі. 10) Єс. 11) У. — Мшанець (1—2 куп.): 12) Кілько було мясничейків, не виді-
лам тебе. — Запитів (лише 1-ий куп.): 1) Ой копана. 3) Копана, ко-
пана.

Пор. Ж. Павлі, ст. 175.

8540. д) Ой як ти си, дівчиновько, брови напустила!
Ой не бреш, несій си ну, такам ся вродила.
Ой ци тебе, дівчиновько, маляр намальював,
Що на твої чорні очка фарби не жалував?
Ой то мене малювали три ангели з неба,
Таку мені вроду дали, якої ми треба.
Малювали, малювали, але не для тебе,
Тількі зійшли мясниченьки, ти не був у мене.
Тількі зійшли мясниченьки, тілька зійшла весна,
Аж тепер ты дідьча мати до мене принесла! (Нагуевичі).
8541. е) Ой на полі кирниченька дильом дильована,
Здає ми се, дівчиновько, щось намальована.
Мальована, мальована, але не для тебе,
Видет мої сиві очи, не господар с тебе.
Видет мої сиві очи, повідают люди,
Хто на бакир шапку носит, господар не буди. (Куропатника).
8542. ж) Ой є в полі кирниченька дильом дильована,
А я казав, дівчиновько, що ти мальована.
Мальована, мальована, але не для тебе,
Видят мої чорні очи, не господар з тебе.

Як би мене моя мати за таких давала,
Давно-б вже я на цвинтару господарувала. (Красносілці).

8543. Ой ци тая керниченька дильом дильована ?
Там тож моя дівчинонька як намальована. (М. Яцків).

15. Врода.

Вродливі.

А.

8544. А як сяду на коника, коник підкований,
А я сиджу на конику, як намальований. (Горуцько)
8545. Тамто ліс, тамто ліс, тамто ліщинонька,
Тамто очі, тамто стан, тамто дівчинонька. (Жур).
8546. Калинонька процвітає, калинонька гне ся,
Ой чиж бо ти така файна, чи нені здає ся ? (Біла).
Пор. вище ч. 7227.
8547. Вітер віє, соловіє, дівчина як сонце,
Виписати на папери, вставити в віконце. (Михайловичі).
Пор. вище ч. 8528.
8548. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти ладненька,
Як у лісі при орісі трава зелененька. (Хотінь).
8549. А я копав кирниченьку на студену воду,
Дивив я сі на дівчину тай на її вроду. (Михайловичі).
8550. Ой дівчино, дівчинонько, мати ти вдовиці,
А ти ходиш попри мене, як яка вірниці. (Хотінь).
8551. Ой я гадав, пане брате, що то зоря ввійшла,
А то моя файна любка по водицю ввійшла. (Хотінь, Рибно).
8552. Ой мож знати, мож пізнати, когря моя мила,
Личко красне, як кална, сама чорнобрива (Боберка).
8553. Ой калная вуличенько, калная, калная,
Не жаль тебе вібродити, де любка ладная. (Гвізд).
8554. В тебе, мила, тільки любови, як в камені води,
Шкода твої, дівчинонько, красної уроди. (Нагуєвичі).
8555. Ой кину я хустивину на ту тиху воду,
Ні ла що ся не впадаю, но на твою вроду. (Іванівка).

8556. а) Там то голос, там то мова, там то хід тишенькый,
Біле личко як яблочко, як під солоденькый. (Таурів, Пасічна).
8557. б) Перекину бадиллину через бистру воду,
Подивлю се на дівчину, тай на її вроду.
Там то врода, там то врода, хідочок тишенькый,
Там то личко, як яблочко, як під солоденькый. (Григорів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 815.
8558. в) Кладу кладку через річку, через бистру воду,
Ні на що я не вважаю, но на твою вроду!
Ой там то рід, ой там то рід, там то рід близенькый,
Там то личко як ялушко, як мед солоденькый. (Лубянки Ниж.).
8559. Ой у полі кирниченька, студена в ній вода,
Не любив бим дівчиноньку, ай хороша врода!
(Гол. IV, ст. 459, ч. 120).
8560. Не далеко до дівчини, но через садочск,
Не могу ся надвигти, як на образочок. (Красне).
Пор. више ч. 5930.
8561. Ой рубаю дуба, дуба, а в дубі китайка,
Ти, дівчино, така красна, як за люстром лялька. (Волцинів).
8562. Бодай тебе, дівчинонько, бодай твою неньку,
Та що тебе породила такую красеньку!
(Гол. II, ст. 283, ч. 203).
8563. Там то дівча, там то ладна, тамто вподобойка,
Там то очка чорненькіі як у соколойка. (Кунин).
8564. Тота файна, тота файна, тая не погана,
Моя мила чорнобрива, як напальована. (Таурів).
8565. Ой то було дівчатонько, то було чіченько,
В неї очка як гернечка, румяне личенько. (Русятичі).
8566. Не дивуй сі¹⁾, пане брати²⁾, що дівчина красна,
Бо дівчина³⁾ ціле літо коровицю пасла.
Не дивуй сі¹⁾, пане брати²⁾, що дівчина біла,
Бо дівчина³⁾ ціле літо в холодї сиділа. (Дусанів).
Русятичі: 1) Не диви ся. 2) Парубочку. 3) Вона ино.
Пор. више ч. 8405.
8567. Ой догану, пане брате, догану, догану,
Щобим сім літ не женив ся, не возьму погану.
Щобим сім літ не женив ся, щей до того два дни,
Такой буду вибрати, котре дівча ладна. (Біла).

8568. Ей у лісі при дорові една хата крайна,
Та як любки не любити, коли любка файна. (П. Ст. Б. 1865).
8569. Сюди, туди вулицями, моя хата крайна,
Мою жінку хлопці люблят, бо нівроку файна.
Сюди, туди вулицями, моя хата в боку,
Мою жінку хлопці люблят, бо файна нівроку. (Куропатники).
Пор. Коломийки, I, 977.
8570. Нехай буде заверуха, аж по самі вуха,
Ой піду я до дівчини, бо файна псяюха. (Коропещь).
8571. Стоїт верба над водою, припала росюю,
Фадила си дівчинонька і своїов красою.
Ни диви си, лигіннику, що краса леліє,
Оамн дівку до роботи, де си краса діє?
Оамн дівку до роботи, най дівка поробит,
Деж тота си краса діє, шо переди водит?
Богацкая дівчиночка та перефалена,
В зині платє ни попере, бо вода сіудена.
Не попере, не попере і не потачєі,
Лишенє сидит коло вікна та шитєчко шиє. (Орелець).
Пор. Коломийки, II, 4802 і вище 5901.
8572. А я прийшов до красоти, шо красота діє,
А красота із мерзотов в пецу ноги гріє. (Кульчиці).
8573. Ой дівчино, дівчинонько, шануй свою вроду,
Як тя дурінь підмовляє, то вдруль єго в воду.
Ой дівчино, дівчинонько, шануй свою косу,
Як тя дурінь підмовляє, вдруль до мари в фосу. (Руськічі).
8574. Ти казала, дівчинонько, шо ти така красна,
А я видїв у Самборі ліпша свині пасла. (Пісочна).

В.

8575. В мене очка чорненькіі, як терень садженийі,
А бровоньки чорнійшіі, як шнурок плетений. (Ж. Павлі, ст. 184).
8576. Ей циж бо я ни дівчина, ей Божи-ж ній, Божи,
Личка повні, очка сині, гільтаю нибожн. (Жур).
8577. Ой у моім городочку зелена кропива,
Усі дівки як Жидівки, лиш я чорнобрива. (Жабє).

8578. Ой по під гай зелененький¹⁾ не треба ня нести²⁾,
 Бо яка я³⁾ чорнобрива, такі⁴⁾ мої сестри. (Хотінь).
 Буцнів: 1) По під гору сама я йду. 2) Вести. 3) Такам собі.
 4) Як і.
8579. а) Ця я собі не вродлива, чи не врода паньська,
 Лишень мене закарала натура циганьська. (Войнилів).
8580. б) Ой чиж бо я не дівчина, чи я не вродлива?
 Тільки мені доганоньки, щом не чорнобрива!
 Ой чиж бо я не дівчина, чи не врода паньська?
 Тільки мені доганочки, що врода циганьська!
 (Гол. II, ст. 319, ч. 404).
- Пор. више ч. 7057.
8581. Стоїт явір над водою, в воді половина,
 Моє личко процвітає, ги в лісі калина. (Кропив. Н.).
8582. Стоїт явір над водою, половина в воді.
 Моє личко процвітає, ги ружа в городі. (Кропив. Н.).
8583. а) Дивуют ця мині люди, що я така красна,
 А я в саді в винограді ягнятонька пасла.
 Дивуют ця мині люди, що я така гожа,
 А я тоди родила ся, як зацвила рожа. (Нивиці).
 Пор. више ч. 8403—8406.
8584. б) Дивуют ся мені люде, що я така гожа,
 Мене мама тогди мали, як зацвила рожа.
 Дивуют ся мені люде, що я така гладка,
 Мене мама тогди мали, як зацвили ябка.
 Дивуют ся мені люде, що я така пишна
 Мене мама тогди мали, як зацвила вишня. (Біла).
 Пор. више ч. 6281.
8585. Люди ми сі дивували, пани ми любили,
 Мене мама тогди мали, як фіялки цвили. (Вовків).
 Пор. више ч. 6281.
8586. а) Сюда тудя улицями моя хата крайна,
 Не зачіпай мене, хлопче, бо я дуже¹⁾ файна.
 Вабухів: 1) Мене хлопці дуже любет, бом нівроку.
8587. б) Моя хата при дорожі¹⁾, моя хата²⁾ крайна,
 Мене хлопці зачіпают, бож то я си³⁾ файна. (Страдче).
 Войнилів: 1) Усі хати в середині. 2) Лише моя. 3) Бом нівроку.
 Пор. више ч. 6302.
8588. Мене мама годувала та солодкими медом,
 Щоби мене хлопці найшли під студеним ледом. (Кропив. Н.).

8589. Мене мама годувала житнов паляницев
Щобим була краснов дівков, краснов молодцев. (Кропив. Н.).
8590. Намі люди сі дивуют, чо я така чорна,
Мене мати породила, як ішла на жорна. (Завалів).
8591. А який ти файний хлопец, я файна дівчина,
А на тобі файний ремінь, а на нії крайчина. (Кропив. Н.).
8592. Тече вода зва города, тече вода річка,
Ой ній милий чорнобривий, як у траві чічка.
(Гол. II, ст. 312, ч. 363).
8593. Як же любка не любити, коли подобочка:
А у любка сиві очка, як у соколочка. (Ж. Павлі, ст. 171)
Пор. Коломийки, I, 681 і висше 7691 та 8573.
8594. Ай у поли доріженька, ай в поли, ай в поли,
Всі погані, лиш ти красний, ній милий соколе. (Кропив. Н.).
8595. А ви їдже гнєлички, ви їдже квасниці,
А я того хлопця люблю, що червоні лиці. (Хотінь).
Пор. висше ч. 8517.
8596. Ой на ставу, на ставойку тростина фас сі,
Ци ній милий такий ладний, ци нині здає сі? (Ожомля).
Пор. висше ч. 7225 і 8546.
8597. а) А ній милий чорнобривий, а ній милий ладний,
Куда тільки подивю сі, ви єст такий жадний.
Єден ладний, другий ладний, третій ви поганий,
А ній милий вижи нини, як намалюваний. (Іванівці).
З 1-им купл. пор. висше ч. 7016.
8598. б) як накарбовані,
У Пасічній парубочки як намальовані.
Оден файний, другий файний, третій непоганий,
Межи всіми ній миленький як намалюваний. (Пасічна).
Пор. Коломийки, II, ч. 5125.
8599. Укована колясочка, тай кований дишель,
Тай то файний, то хороший Василь Лукниншин.
Ай шо файний, шо хороший, шо файно данцує,
По під ручку дає в бричку, а в личко цілює. (Орелець).
8600. а) Ой ніхто такий ви ладний, та як ній миленький,
Та як іде через сило, як сосна тоненький. (Іванівці).
8601. б) Ніхто ви такий файненький та як ній миленький,
Чоботета ропасові, кужушок біленький. (Орелець).

8602. Штири коні на припоні, оден найгардіший,
Межи всіми парубками любко найфайніший. (Пасічна).
8603. Красний вінок без зелінок, кращий з велінками,
Найкрасвійший мій милейкий межи парібками. (Боберка).
8604. Ой у того парубочка файна головочка,
Я не знала тай гадала, що то позліточка. (Пасічна).
Пор. више ч. 7059.
8605. Ото я си полюбила ниського, тонкого,
Очка я си придивила, нима ту такого. (Жур.).
8606. Соломяний капелюшок, а довкола пави,
Нема мому миленькому у Хотіни пари.
Соломяний капелюшок павани вточений,
Ой до мене ходит любко, як позолочений. (Хотінь, Гвізд).
8607. Ой ходила понад воду та шукала броду,
Не вважила на масток, но на єго вроду. (Кульчиці).
8608. Ой за річков парубочок, за річков, за річков,
Ладнійшого не знайшов би, хоть би сьвітив сьвічков. (Михайл.)
8609. А мій милий чорнобривий трошки дзюбатенький,
Пога кожду дзюбатину як мед солоденький. (Біла).
8610. А у мого миленького вусонька сі сїют,
Чорні брови як шнурочок, воченька сі сьніют. (Дусанів).
Пор. више ч. 6351.
8611. Всюда поле пооране, а на моїм травка,
Я такого хлопця маю, як на дроті лялька. (Таурів).
Пор. више ч. 6348.
8612. Пішло мов коханько ой горі потоки,
Таке красне, молоденьке, як би му три рови. (Кропив. Н.).
8613. Ой кувала зазулечка, тай сіла на дуба,
Мене тому хлопці любят, бо я рідковуба. (Мшанець З.).

Негарні.

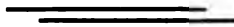
8614. Чого стіни побіліли, ци не від морозу?
Ци ти мене, любку, любиш, ци мій дурний розум?
Та як мене, любку, любиш, то подай ми ручку,
Ще файнійший на лютрівні продає текучку. (Гвізд).
8615. А який ти гидкий, бридкий, я тя прикрасила
Білими личком, як сонечком, чорними очима.
(Гол. II, ст. 326, ч. 441).

8616. Ой мій милий чорнобривий жупана не має,
 А як прийде до корчоньки, дівки обіймає.
 Ой стоїт пеня, як білий день, без цвіту не може,
 Паскудному, плюгавому й жупан не поможе.
 (Гол. II, ст. 371, ч. 657).
8617. Вечерниці, клеветниці, за вами не плачу,
 Прийди, прийди посидіти, який репухачу. (Гвізд).
8618. Та я рубав, не дорубав вільху на сопілку,
 Таку дівку поцілював, гіршу як Жидівку. (Гвізд).
8619. Ой у моїм городчику барвінок дзелений,
 Такем собі дівче вибрав, як пеня обалений. (Гвізд).
8620. Чорний єс сі уродив, тай чорний загинеш,
 Тай ще гірше почорнієш, як мене покинеш. (Чорні Остави).
8621. Посіяв я горошок, вродила ся виґа,
 Тотож мене молодого вчипилась огида. (Вовків).
8622. А що було liebe, миле, поплило з водою,
 Зістало ся гидке, бридке, вганєє за мною. (Біла).
 Пор. Коломийки, II, ч. 3674.
-

З М І С Т.

	СТОРОНА
Передне слово	III - IV
Х. Любов і подружжя	1 - 251
1. Хлопці про себе і про дівчата	1 - 37
2. Дівчата про себе і про хлопців	37 - 61
3. Хлопці до дівчат	61 - 87
4. Дівчата до хлопців	87 - 100
5. Милій	101 - 140
6. Мила	141 - 151
7. Любо	152 - 169
8. Любка	169 - 182
9. Люба розмова	182 - 202
А. Парубки до дівчат	182 - 193
Б. Дівчата до парубків	193 - 202
10. Любов	202 - 212
А. Незабутна любов	202 - 206
Б. Любов за гроші	206 - 207
В. Закохане	207 - 212
11. Розволочити	212 - 214
12. Подарунки	214 - 221
13. Поцілуї	221 - 232
14. Краса	232 - 245
А. Біляві	232 - 240
Б. Руяні	241 - 242
В. Мальовані	242 - 245
15. Врода	245 - 251
Вродливі	245 - 250
Негарні	250 - 251
Зміст	253

ЛДЖ

Етнографічний збірник
ЕТНОГРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

ВИДАЄ

ЕТНОГРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

— * * * Т. XIX. * * * —

КОЛОМИЙКИ.

ЗІБРАВ

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК.

Том III.

RECEIVED

FEB 13 1930

У ЛЬВОВІ, 1907

Library of
PELHODY MUSEUM

Накладом Товариства.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

ЛДЖ

В КНИГАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

у Львові, ул. Театральна, ч. 1,

можна набути ось які видання, що доторкають ся етнографії:

Антонович В., Чари на Україні	0-45	к.
Бодяньський О., Українські казки	0-50	"
Верхратський Іван, Знадоби для пізнання угро-руських говорів, т. 1—2 по	2-00	"
Іовк Хведір, Кавказ і Карпати. Деякі проби етнологічних зближень	0-15	"
Гнатюк Володимир, Словацький опришок Яношік в народній посаві	0-50	"
" " Руськи Пряшівської єпархії і їх говори	0-70	"
" " Hungaro-Ruthenica	0-20	"
" " Хігарські легенди	0-35	"
" " Словаки чи Русини	0-80	"
" " Пісенні повтори в укр. руській нар. словесности	0-50	"
" " Уггоруські духовні вірші	2-50	"
" " Народні пожива на Бойківщині	0-40	"
Грушевський М., Розвідки й матеріали до історії України-Руси, т. II, містять між иньшим пісні з поч. XVIII в.	2-00	"
" " Етнографічні категорії й культурно-археологічні типи в сучасних студіях східньої Європи	0-30	"
" " Співні питання староруської етнографії	0-50	"
Еґан Е., Руські селяни на Угорщині	0-25	"
Етнографічний Збірник, т. I. Містять: М. Крамаренко, Різдвяні святаки на Чорномор'ї. О. Роздольський, Галицькі народні казки в Берліні пов. Бродського. О. Шимченко, Українські людські вигадки. Програма до збирання відомостей про українсько-руський край і парід, уложена членами Наук. Тов. ім. Шевченка	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. II. Містять: В. Гнатюк, Лірники, лірницькі пісні, молитви, слова і т. н. з пов. Бучацького. Ю. Жяткович, Замітки етнографічні з Угорської Руси. Митрофан Дикар'їв, Чорноморські народні казки й анекдоти	3-00	к.
Етнографічний Збірник, т. III і IV. Містять: В. Гнатюк, Етнограф. матеріали з Угорської Руси (Легенди Новелі, Казки, Байки, Оповідання про історичні особи, Анекдоти) том по	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. V. Містять: М. Дикар'їв, Народні гутірка з поводу коронації. — М. Єндик, Із народньої пам'ята про панщину. Гуцульські примівки (ріжних записувачів). — Ф. Колесса, Людові вірвання на Підгір'ю в с. Ходовичах, Стрийського пов. — І. Франко, Людові вірвання на Підгір'ю (доповнені до попередньої статі). — Р. Кайндль, Фольклорні матеріали і инші дрібніші статі	4-00	к.
Етнографічний Збірник, т. VI. Містять: В. Гнатюк, Галицько-руські анекдоти	4-00	"
Етнографічний Збірник, т. VII. Містять: О. Роздольський, Галицькі народні казки	2-00	"
Етнографічний Збірник, т. VIII. Містять: О. Роздольський, Галицькі народні новелі	2-00	"
Етнографічний Збірник, т. IX. Містять: В. Гнатюк, Етнографічні матеріали з Угорської Руси. Т. III. (I. Матеріали записані в ком. Земляни, Шарош, Спіш. II. Пісні записані в Бачці)	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. X. Містять: Галицько-руські народні проповідки. Зібрав, упоряд. і пояснив др. Ів. Франко. Вип. I. (А—Відати)	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. XI. Містять: Галицько-руські народні пісні з мелодіями. Зібрав др. І. Колесса	6-00	"
Етнографічний Збірник, т. XII—XIII Містять: В. Гнатюк, Галицько-руські народні легенди, I—II, том по	3-00	"
Етнографічний Збірник, т. XIV. Містять: Оповідання Р. Ф. Чмихаала. Зібрав В. Лесевич	4-00	"
Етнографічний Збірник, т. XV. Містять: Знадоби до галицько-руської демонології, т. I. Зібрав В. Гнатюк	4-00	"

Етнографічний Збірник, т. XVI. Містить: Галицько-руські народні приповідки. Зібрав, упорядкував і пояснив др. Ів. Франко. Вип. II (Вид. ти-Діти)	5-00	к.
Етнографічний Збірник, XVII—XIX. Містить: Коломийки, т. I—III. (Т. XX друкується і буде містити IV т. Коломийок). Зібрав В. Рнатука, том по	4-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. I.	8-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, містять В. Шухевича: Гуцульщина, т. II. (400 к.); т. IV, V і VII по	6-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. III.	4-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. VI.	6-00	"
Матеріали до укр. руської етнології, т. VIII. Містять: Мр. Г. Датина в звичаях і віруваннях укр. народа	4-00	"
Зоря, письмо літературно-наукове р. III, V, VI по 6-00 к. VIII, IX, X і XI по (містить між іншими етнографічні праці Д. Ленкого)	10-00	"
Житє і Слово, вістник літератури, історії і фольклору, томи I—IV, разом	20-00	"
Руська історична бібліотека, т. XIX. В праці Ю. Целевича про опришків зібрано значне число народніх переказів і оповідань про опришків	3-60	"
Збірник історично-філософської секції, т. I—IV. — М. Грушевського Історія України-Руси (містять етнографічний огляд українсько-руської людности в найдавніші часи)	13-00	"
Збірник фіольологічної секції, т. II. Розвідки Мих. Драгоманова про українську народню словесність і письменство. Т. I.	3-00	"
Збірник фіольологічної секції, т. III. Розвідки Мих. Драгоманова про українську народню словесність і письменство. Т. II	3-00	"
Збірник фіольологічної секції, т. V. Містять: І. Верхратський, про говор галицьких Лемків. Побіч граматичної розвідки про говор Лемків подані тут також тексти лемківських народніх оповідань і пісень	6-00	"
Збірник фіольологічної секції, т. VII. Розвідки Михайла Драгоманова про українську народню словесність і письменство. Т. III.	4-00	"
Зубрицький М. Тісні роки	0-30	"
" " " Про рекручину	0-18	"
" " " Чацкарство бакуну (тютюну) в горах у Галичині в XIX ст.	0-60	"
Глоустон, Народні казки і вигадки	1-00	"
Кузеля Зенон, Славянські балади на тему: хлопець перебираєть ся в жіночу одіж	0-80	"
" " " Угорський король Матвій Корвін в славянській устній словесности	2-00	"
Левицький Печуй І. Світгляд українського народу. (Написано на основі книги Аванасева „Поэтический воззрѣніи Славянъ на природу“)	0-60	"
Миколаєвич Я. Опис Каменського повіту	2-00	"
Огоновський Ом. Історія руської літератури, т. IV. (Жителіси і характеристики українсько-руських етнографів)	2-00	"
Одехнович В. Раси Європи і їх історичні взаємини	0-70	"
Охримович В. Останки комунізму у Бойків	0-20	"
Руданський С. Твори (т. I—IV). Містять в собі багату збірку народніх оповідань і анекдотів, перевіршованих талановитим поетом	4-00	"
Стороженко О., Оповідання, I—IV (денні засновані на народніх мотивах)	2-95	"
Студинський К. Лірички, студія. (Містить словар лірицького жаргону)	0-40	"
Тисяча й одна ніч, у перекладі М. Лозинського, Вип. I.	1-60	"
" " " " " " II.	1-40	"
Франко Ів. Жіноча неволя в народних піснях	0-70	"
" " " Коли ще звали говорити (байки для молодіжи)	0-80	"
" " " Абу Кавемові казці, арабська казка (віршом)	0-40	"
" " " Коваль Бассім, арабська казка (віршом)	1-80	"
" " " Багдам і Йоасаф, старохрист. роман	4-00	"
" " " Ліс Микита (віршом)	1-00	"
" " " Наші коляди	0-40	"
" " " Лукня Кобилиця	0-40	"
" " " Наливайко в надлянім биці. Причинок до історії легенди.	0-85	"
" " " Пісні про Правду і Неправду	1-00	"
" " " Притча про сідци і хромци	1-00	"